

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

31994

GATER.00662 gray

Δημοκρατία

League

ΔΩΡΕΑ
ΝΙΚ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ
1977

σταγνατισμένο

η κων

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Αριθμός Εισαγωγής: 31994
Ημερομηνία Εισαγωγής: 25-5-78
Ταξινομητικός Αριθμός: 090

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΟΙΝΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ.

(Εἰς παράρτημα τοῦ ἀρ. 5 τοῦ 1835 τῆς ἐφημερίδος
τῆς Κυβερνήσεως).

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβου-
λίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Περὶ ἀθεμίτων πράξεων καὶ τῆς τιμωρῆσεως αὐτῶν ἐν γένει.

Ἄρθ. 1.

Ποινὴ δὲν καταγινώσκειται πλὴν εἰς ἐκείνας μόνον τὰς πρά-
ξεις καὶ ἑλλείψεις, κατὰ τῶν ὁποίων νόμος τις ὥρισε προηγου-
μένως ῥητὴν ποινὴν.

Ἄρθ. 2.

Αἱ ἀθέμιτοι πράξεις καὶ ἑλλείψεις, εἰς ὅσας οἱ νόμοι ἐπιβάλλουσι ποινὴν ἐγκληματικὴν, καλοῦνται κακουργήματά· ἐκεῖ-
ναι δὲ, κατὰ τῶν ὁποίων ὀρίζουσιν οὗτοι ποινὴν ἐπανορθωτικὴν,
ὀνομαζονται πλημμελήματα, καὶ ἐκεῖναι ἐπὶ τῶν ὁποίων τάτ-
τουσι ποινὴν ἀστυνομικὴν, λέγονται πταίσματα.

Άρθ. 3.

Καὶ τὰ κακουργήματα, καὶ τὰ πλημμελήματα καὶ τὰ πταίσματα φέρουσι τὸ κοινὸν ὄνομα, *πράξεις*, ὑπὸ τὸ ὅποῖον συμπεριλαμβάνονται ὡσαύτως καὶ αἱ ἐλλείψεις.

Άρθ. 4.

Ἑγκληματικά ποινὰ εἶναι:

1. Θάνατος·
2. Δεσμὰ διὰ βίου (*travaux forcés à perpétuité*)·
3. Δεσμὰ πρόσκαιρα (*travaux forcés à temps*)·
4. Εἰρκτὴ (*réclusion*)·

Ἐπανορθωτικά ποινὰ εἶναι:

1. Φυλάκισις (*emprisonnement*)·
2. Χρηματικὴ ποινὴ.

Ἀσυνομικὰ ποινὰ εἶναι:

1. Κράτησις (*arrêt*)·
2. Πρόστιμον.

Άρθ. 5.

Ὁ καταδικασθεὶς εἰς θάνατον ἀποκεφαλίζεται διὰ τοῦ λαιμηγτόμου.

Ἡ περιουσία του, ἅμα δημοσιευθείσης τῆς τελεσιδίκου ἀποφάσεως, ἀνήκει εἰς τοὺς κληρονόμους του· ὁ ἴδιος δὲ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης καθίσταται ἀνίκανος νὰ διαθέσῃ καὶ πᾶσα πράξις, ἀφορῶσα συμβολαίῳ τι μεταξὺ αὐτοῦ καὶ ζώντων, εἶναι ἄκυρος. Τὸ σῶμά του ἐνταφιάζεται ἡσυχῶς καὶ ἄνευ τινὸς πομπῆς διὰ τῆς Ἀστυνομίας· εἴμπορεῖ δὲ, κατ' ἐγκρισιν τῆς ἰδίας Ἀρχῆς, καὶ νὰ παραδοθῇ, ζητηθὲν, εἰς χεῖρας τῶν συγγενῶν, διὰ νὰ ἐνταφιασθῇ παρ' αὐτῶν μὲ ἄκραν σιγὴν.

Άρθ. 6.

Ἐὰν γυνὴ τις, καταδικασθεῖσα εἰς θάνατον, ὁμολογήσῃ ἑκὺν τὴν ἔγκυον, καὶ ἡ ὁμολογία αὐτῆς εὐρεθῇ ἀληθὴς, ἡ θανατικὴ ποινὴ τῆς ἐκτελεῖται μετὰ τὸν τόκον.

Ἀρθ. 7.

Ἀφ' ἧς στιγμῆς δημοσιευθῇ ἡ τελεσίδικος ἀπόφασις, ὁ κατὰ δικασθεὶς εἰς δεσμὰ διὰ βίου εἶναι νεκρὸς πολιτικῶς.

Ὅθεν ἡ μὲν περιουσία του ἀνήκει εἰς τοὺς κληρονόμους του, αὐτὸς δὲ καθίσταται ἀνίκανος νὰ διαθέσῃ, καὶ πᾶσα πράξις, ἀφορῶσα συμβολαίῳ τι μεταξὺ αὐτοῦ καὶ ζώντων, εἶναι ἄκυρος. Δὲν δύναται πλέον νὰ διακατέχῃ τι ἢ ν' ἀποκτᾷ· οὔτε ὡς ἐνάγων, οὔτε ὡς ἐναγόμενος νὰ ἐμφανίζεται ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, οὔτε μάρτυς νὰ ᾔηται εἰς δικαστικά· ἢ εἰς ἐξωδίκους πράξεις· προσέτι καθίσταται ἀνίκανος τελέσεως νομίμου γάμου, καὶ αὐτὸς δὲ ὁ προϋπάρχων γάμος του διαλύεται πολιτικῶς, ὡς διὰ φυσικοῦ θανάτου.

Ἀρθ. 8.

Ἡ διάρκεια τῆς εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ ποινῆς δὲν ὑπερβαίνει τὰ εἴκοσιν ἔτη, οὔτε εἶναι βραχυτέρα τῶν δέκκ.

Ἀρθ. 9.

Οἱ εἰς δεσμὰ καταδικασμένοι δεσμεύονται τοὺς δύο πόδας διὰ μακρᾶς ἀλύσεως, προσηρτημένῃ ἐχούσης καὶ βαρεῖαν σιδηρᾶν σφαῖραν, καὶ προτρέπονται εἰς ἔργα βαρὺτάτα ἐντὸς τοῦ δεσμωτηρίου.

Οἱ εἰς δεσμὰ διὰ βίου καταδικασμένοι ὑποβάλλονται καὶ εἰς δημόσια ἔργα.

Ἀρθ. 10.

Τυναῖκες, ἀνάγκροι ἢ ἀσθενεῖς ἄνθρωποι, καὶ οἱ τὰ ἐξήκοντα ἔτη ὑπερβαίνοντες, οἵτινες καταδικάσθησαν εἰς δεσμὰ διὰ βίου, ἀπαλλάττονται τῶν δημοσίων ἔργων, καὶ ἐπιφορτίζονται μὲ ἀσχολίας ἀναλόγους τῶν δυναμέων των ἐντὸς τοῦ τόπου τῆς ποινῆς.

Ἀρθ. 11.

Κάνει δὲν καταδικάζεται εἰς εἰρκτὴν ἑλαττον τῶν πέντε ἢ πλέν τῶν δέκα ἐτῶν. Οἱ εἰς ταύτην καταδικασμένοι κατακλείονται εἰς τὸν τόπον τῆς ποινῆς, καὶ ἐν αὐτῷ προτρέπονται εἰς ἐργασίαν.

Τῆς φυλακίσεως ὁ μὲν ἐλάχιστος ὅρος εἶναι τρεῖς ἡμέραι, ὁ δὲ μέγιστος πέντε ἔτη.

Ὁ εἰς ταύτην καταδικασθεὶς φυλάττεται μὲ ἀπλὴν δίαιταν εἰς ὅσον διάφορον τῆς εἰρκτικῆς ἢ τοῦ ἡσσωτηρίου, καὶ προτρέπεται εἰς ἀνάλογον ἐνασχόλησιν, μάλιστα δὲ, ὅσον αἱ περιστάσεις συγχωροῦσιν, εἰς τὰ συνήθη τοῦ ἐπαγγέλματός του ἔργα.

Άρθ. 13.

Ἡ χηματικὴ ποινὴ δὲν δύναται νὰ ᾔναι μικροτέρα τῶν δεκαπέντε, ἀλλ' οὔτε μεγαλτέρα τῶν πεντακοσίων δραχμῶν, ἐκτὸς ἐὰν ὁ νόμος διατάτῃ ῥητῶς ἄλλο τι εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις.

Άρθ. 14.

Ἡ διάρκεια τῆς κρατήσεως, μὴ ὑπάρχόντων μερικωτέρων νομίμων ὁρισμῶν, δὲν δύναται νὰ ᾔναι βραχυτέρα τῆς μιᾶς ἡμέρας, οὔτε νὰ ὑπερβαίνει τὸν μῆνα.

Άρθ. 15.

Τὸ πρόστιμον, ὡσάκις δὲν προσδιορίζει ἄλλο τι ῥητῶς ὁ νόμος περὶ εἰδικῶν περιπτώσεων, οὐδὲ τῆς μιᾶς δραχμῆς εἶναι ἑλαττον, οὐδὲ τὰς ἑκατὸν δραχμὰς δύναται νὰ ὑπερβαίνει.

Άρθ. 16.

Ἐπὶ τῶν προσκαίρων ποινῶν, αἵτινες περιορίζουν τὴν ἐλευθερίαν, ἡ μὲν ἡμέρα θεωρεῖται ἰσοδύναμος μὲ εἴκοσιτεσσαρας ὥρας, ὁ δὲ μῆν με τριάκοντα ἡμέρας, τὸ δὲ ἔτος λογαριάζεται κατὰ τὸ ἐν χρῇσει χρονολόγιον (καλενδάριον).

Άρθ. 17.

Ἐπὶ τῶν προσκαίρων ποινῶν, τῶν περιορίζουσιν τὴν ἐλευθερίαν, ἡ ἀρχὴ τῆς ποινικῆς διαρκείας προσδιορίζεται:

1) Ἐὰν ὁ καταδίκος εὐρίσκεται εἰς προσωρινὴν φύλξιν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ καταδίκη ἐγένεεν ἀμετάκλητος.

Μὴ μεταχειρισθέντος ὁμῶς τοῦ καταδίκου κἀνὲν ἔνδικον μέ-

σαν ἐναντίον τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, κατ'ἐξαίρεσιν τότε ἡ ποινικὴ διαρκεῖα ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἡμολοσιέται ἡ ἀπόφασις, καὶ ἂν τυχὼν ἤθελε μεταχειρισθῇ κατ' αὐτῆς ὁ Ἐπιτροπὸς τῆς Ἐπικρατείας ἐνδίκόν τι μέσον, καὶ ὅποιονδήποτε καὶ ἂν ᾖ τὸ ἀποτελεσμα τοῦτου.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει ἐπίσης καὶ ὅταν ὁ καταδικασθεὶς εἰς τοιαύτην περίπτωσιν μεταχειρισθῇ ἐνδίκόν τι μέσον, καὶ δι' αὐτοῦ κατώρθωσιν τὴν ἐλάττωσιν τῆς εἰς αὐτὸν καταγνωσθείσης περιοριστικῆς τῆς ἐλευθερίας ποινῆς.

2) Ἐάν ὁ καταδικασθεὶς δὲν εὑρίσκηται εἰς προσωρινὴν φυλάξιν, ἀφ' ἧς ἡμέρας οὗτος φυλακισθῇ πρὸς ἐκπληρωσιν τῆς ποινῆς.

Ἄρθρ. 18.

Ἡ θανατικὴ ποινὴ ἐκτελεῖται εἰς τόπον δημόσιον, ὠρισμένον παρὰ τῆς ποινικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 19.

Κυρία καταδική δὲν ἐκτελεῖται τὰς κυριακάς καὶ τὰς παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένας ἑορτάς.

Ἄρθ. 20.

Δήμευτίς τινων πραγμάτων γίνεται μόνον εἰς τὰς παρὰ τοῦ νόμου ὀριζομένας περιπτώσεις, καὶ εἰς μόνον τὰ παρὰ τοῦ νόμου σημειούμενα ἀντικείμενα.

21.

Ὁ διὰ τελεσιδικίου δικαστικῆς ἀποφάσεως εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν καταδικασθεὶς σφετίζεται, κατὰ συνέπειαν τῆς καταδικῆς ταύτης:

1) Πάσης δημοσίας, ἢ ἐκκλησιαστικῆς, ἢ δημοτικῆς ὑπηρεσίας καὶ θέσεως, ὅπου μὲ ὅλα τὰ ἐξαρτώμενα ἐντεῦθεν δικαιώματα καὶ πλεονεκτήματα.

2) Ὅλων τῶν ἀξιοματίων, ἐπιτίμων θέσεων καὶ διακριτικῶν σημείων.

3) Τῆς τιμῆς τοῦ νὰ ᾖ μέλος Νομαρχικοῦ τινος, ἐπαρχιακοῦ,

ἡ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἢ ἄλλης τινὸς συνελεύσεως, συγκαλούμενης παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διὰ πολιτικὰς ὑποθέσεις, καὶ τοῦ νὰ διορίζεται ὀρκωτὸς κριτής·

4) Τῆς ἱκανότητος τοῦ νὰ γενῇ μέτοχος τοιούτων Ἀρχῶν, ὑπηρεσιῶν, πλεονεκτημάτων καὶ τιμῶν.

Ἄρθρ. 22.

Τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα συνοδεύει καὶ τὴν εἰς ἐπανορθωτικὴν ποινὴν καταδίκην ἕνεκα κλοπῆς, ὑπεξαίρεσεως, ἀπάτης, παραποιήσεως, ψευδοῦς διὰ χειραψίας ὑποσχέσεως ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, ψευδορκίας, ψευδοῦς καταμηνύσεως, ἢ συκοφαντίας, καὶ τέλος ἕνεκα πλημμελημάτων ἀφορώντων τὰ νομίσματα ἢ προσβαλλόντων τὰ ἥθη.

Ἄρθρ. 23.

Ἡ εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν καταδίκη συνεπάγει προσέτι μεθ' ἐκυτῆς καὶ τὴν διὰ βίου στέρησιν τῶν ἀκολουθῶν δικαιωμάτων, ὡς καὶ τὴν ἀνικανότητα εἰς ἀπόκτησιν αὐτῶν:

1) Τῆς ἱκανότητος τοῦ ὑπηρετεῖν εἰς τὸ στράτευμα τῆς ξηρᾶς, εἰς τὸ ναυτικόν, καὶ εἰς τὴν ἐθνοφρουράν·

2) Τοῦ δικαιώματος τῆς ὀπλοφορίας καὶ τῆς χρήσεως τοῦ ἔθνοσήμου·

3) Τοῦ δικαιώματος τῆς ψηφοφορίας εἰς ὅλας τὰ πολιτικὰς σχέσεις·

4) Τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ ἐκπληροῖ ἔργα πραγματογνώμονος εἰς δικαστικὴν τινα ὑπόθεσιν, ἢ νὰ καλῆται ὡς μάρτυς πρὸς βεβαίωσιν συμβολαίων.

5) Τῆς ἱκανότητος τοῦ μαρτυρεῖν ἐνόρκως ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου·

6) Τῆς ἱκανότητος τοῦ νὰ ᾔῃ ἐπίτροπος ἢ κηδεμὼν, ἐκτὸς μόνον ἐπὶ τῶν ἰδίων τέκνων, καὶ τοῦτο κατὰ πρότασιν τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου·

7) Τοῦ δικαιώματος τοῦ ψηφοφορεῖν εἰς τὰς συζητήσεις τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου.

Ἡ πρόσκαιρος στέρησις τῶν δικαιωμάτων τούτων, ὡς συνέ-

πεια τῆς ποινῆς τινος πλημμελήματος, ἰσχύει μόνον ὡς πρὸς τὰ πλημμελήματα, περὶ ὧν διέλαβε τὸ προηγούμενον 22 ἄρθρον.

Ἡ δὲ διάρκειά της, ῥητῶς παρὰ τοῦ Δικαστηρίου εἰς τὴν ποινικὴν ἀπόφασιν διαταττομένη, δὲν δύναται νὰ ᾖ βραχυτέρα τῶν ἐξ μηνῶν, οὐδὲ νὰ ὑπερβαίνει τὰ ἐξ ἑτη.

Ἄρθρ. 24.

Ἡ καταδίκη τῶν ἐν τέλει ἢ ἄλλων δημοσίων ὑπηρετῶν ἔνεκα πράξεως, ἀναγομένης εἰς τὴν δημοσίον ὑπηρεσίαν των, καὶ τιμωρουμένης ὡς πλημμελήματος ἀπὸ τὸν παρόντα Ποινικὸν Νόμον, συνεπιφέρει τὴν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἐκπτώσιν, καὶ τὴν στέρησιν ὅλων τῶν μετὰ τῆς Ἀρχῆς ἢ ὑπηρεσίας συνημμένων δικαιωμάτων καὶ πλεονεκτημάτων, ὡς καὶ τὴν πρόσκαιρον ἀνικανότητα εἰς ἀνάκτησιν Ἀρχῆς ἢ ἄλλης δημοσίας ὑπηρεσίας.

Περὶ τῆς πρόσκαιρου ταύτης ἀνικανότητος προσδιορίζει τὸ Δικαστήριον εἰς τὴν ποινικὴν ἀπόφασιν οὔτε μικροτέραν τῶν ἐξ μηνῶν διάρκειαν, οὔτε μείζονα τῶν ἐξ ἑτῶν.

Ἄρθρ. 25.

Ὁ εἰς εἰρκτὴν ἢ εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ καταδικασμένος εἰρίσκεται, καθ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ ποινὴ, εἰς κατάστασιν νομίμου ἀπαγορεύσεως (interdiction)· ὅθεν, ὅταν ᾖ ἀνάγκη πρὸς διοίκησιν τῆς περιουσίας του, διορίζεται κηδεμὼν κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρ. 26.

Ἐν ὅσῳ διαρκεῖ ἡ ποινὴ, δὲν δύναται ὁ κηδεμὼν νὰ παρέχῃ εἰς τὸν ἐνοχον τίποτε ἐκ τῆς περιουσίας του.

Μετὰ τὴν ἀποπλήρωσιν τῆς ποινῆς ἐπαναλαμβάνει οὗτος τῆς περιουσίας του τὴν διοίκησιν, ὁ δὲ κηδεμὼν ὑποχρεοῦται νὰ δώσῃ λόγον εἰς αὐτὸν περὶ τῆς διαχειρίσεώς του.

Ἄρθρ. 27.

Ἀφ' ὅ,τι ὁ εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ, εἰς εἰρκτὴν ἢ φυλάκισιν καταδικασθεὶς κερδαίνει ἐργαζόμενος ἐντὸς τῆς φυλακῆς περιπλέον τῆς ἐπιβληθείσης εἰς αὐτὸν ἐργασίας, εἴμπορεῖ τὸ μὲν ἐν τέταρτον νὰ παραδίδεται εὐθὺς εἰς χεῖράς του διὰ νὰ τὸ μεταχειρίζεται.

κατὰ τὰς περὶ φυλακῶν διατάξεις, τὸ δὲ ὑπόλοιπον πρέπει νὰ ἐναποταμιευθῇ αὐτὸν μέχρι τῆς ἀπολυσεώς του, ἢ, ἐὰν ἐν τῷ μεταξύ τῆς ποινικῆς διαρκείας ᾗθελεν ἀποθάνει, νὰ ἐγχειρίζεται εἰς τοὺς κληρονόμους του.

Ἄρθρ. 28.

Ἀφοῦ αἱ ἀποφάσεις, δι' ὧν καταδικάζεται τις εἰς θάνατον, εἰς δεσμός ἢ εἰς ἰρκτὴν κατασθῶσι τελεσιδίκαι, πρέπει νὰ τυπώνεται συνοπτικῇ αὐτῶν ἐκθέσει, περιέχουσα τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν τελευταίαν τοῦ καταδικασθέντος κατοικίαν, τὸ κύριον τούτου κακούργημα, καὶ τὴν καταγνώσθεισαν ποινήν· νὰ τοιχοκολλᾶται δὲ αὕτη εἰς τοῦ Νομοῦ τὴν πρωτεύουσαν, ὅπου ἡ ἀπόφασις ἐξεδόθη, εἰς τὸν Δῆμον τοῦ τόπου, ὅπου τὸ κακούργημα ἐπραχθῇ καὶ εἰς τὸν τῆς κατοικίας τοῦ καταδικασθέντος, καὶ νὰ καταχωρίζεται εἰς τὴν ἐφημερίδα.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον πρέπει νὰ γίνηται ἡ κοινοποιήσις, καὶ ὅταν ἐγγώριοι ἢ ξένοι ἀγύρται, ἐπικίνδυνοι κλέπται, ἐνοχοὶ παραποιήσεως, ἢ ἀτακτῶνες, κατεδικάσθησαν τοῦλάχιστον εἰς τρίμηνον φυλακίσιν ἢ κράτησιν.

Ἄρθρ. 29.

Κατὰ πάσας τὰς ἄλλας εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον μὴ διαλαμβανόμενας περιπτώσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπιφέρουν καταδίκην τριμήνου τοῦλάχιστον φυλακίσεως ἢ κρατήσεως, ἢ χρηματικῆς ποινῆς τριακοσίων τοῦλάχιστον δραχμῶν, δημοσιεύεται μόνον τὸ εἶδος, ὁ τόπος, καὶ ὁ χρόνος τῆς πράξεως ὁμοῦ μετὰ τὴν ποινήν· παραλείπεται δὲ ἡ σημείωσις τοῦ πράξαντος, ἔκτος ἂν δι' εὐλογον ὑπόψιν, ὅτι τὸ Δημόσιον δὲν ᾗθελεν εἶσθαι ἄλλως ἐξησφαλισμένον κατὰ βλάβης ἢ ζημίας ἐνδεχομένης, φανῇ ἀναγκαιὰ καὶ τοῦ ὀνόματος ἢ φανέρωσις, ἢ διαταχθῇ τὴν ἰδίως παρὰ τοῦ νόμου εἰς δεδομένην τινὰ περίστασιν, καὶ καθ' ἑκατέραν τῶν περιπτώσεων τούτων ὀρισθῇ εἰς τὴν ἀπόφασιν.

Ἄρθρ. 30.

Πάντες, ὅσοι δι' ἐν καὶ τὸ αὐτὸ κακούργημα, ἢ πλημμέλημα, ἢ πταίσμα κατεδικάσθησαν, ἐνέχονται ἀλληλεγγύως εἰς τὰς ἐν-

δεχομένῃς ἀποδόσεις, εἰς τὴν προκειμένην ἀποζημίωσιν, καὶ εἰς τὰ δικαστικά ἐξόδα.

Ἄρθρ. 31.

Ἐάν τις καταδικασθῇ εἰς ἀποδόσεις, ἢ εἰς ἀποζημίωσιν καὶ ἐνταῦθ' εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἢ πρόστιμον, δὲν ἐξαρκῇ ἡ περιουσία του εἰς ἀμφοτέρα προτιμῶνται κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην αἱ πολιτικαὶ ἀπαιτήσεις ἀπὸ τὴν χρηματικὴν ποινὴν καὶ τὸ πρόστιμον.

Ἄρθρ. 32.

Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἢ πρόστιμον, εἰς ἀποδόσιν, ἀποζημίωσιν, ἢ εἰς τὰ δικαστικά ἐξόδα καταδικάσεων, δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ τις καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως.

Ἐάν ἡ προσωπικὴ κράτησις, ἥτις, ὅτε κατεγνώσθησαν ποιναὶ τὴν ἐλευθερίαν περιορίζουσαι, δὲν ἄρχεται εἰμὴ παρελθούσης τῆς ποινικῆς διαρκείας, διαρκέσῃ ἐν ἔτος μὲν ἐπὶ κακουργημάτων, ἐξ μῆνας δὲ ἐπὶ πλημμελημάτων, καὶ 14 ἡμέρας ἐπὶ πταισμάτων, ὁ καταδικασθεὶς ἀπολύεται, ἅμα δυνήθῃ νὰ βεβαιώσῃ ὅτι εἶναι ἀνίκανος εἰς ἔκτισιν.

Βελτιωθείσης δὲ μετέπειτα τῆς καταστάσεως τοῦ καταδικασθέντος, ἡ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως εἰς ἐκτέλεσιν ὑποχρέωσις δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἐκ νέου χάριν τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 33.

Ὁ εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν καταδικασθεὶς, μετὰ τὴν ἀποπλήρωσιν ταύτης, ὑποβάλλεται αὐτοδικαῶς εἰς ἰδιαίτεραν ἀσυνομικὴν ἐπιτήρησιν καθ' ὅλον κληρὸν δεκαετιαν.

Ἡ ἐπιτήρησις αὕτη, ἐάν ὁ καταδικασθεὶς ᾔναι κατὰ τὸν τρόπον τοῦ ζῆν, τὸν χασακτῆρα καὶ τὴν διαγωγὴν κατεξοχὴν ἐπικίνδυνος εἰς τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν καὶ εἰς τὰ ἥθη, παρατείνεται διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, οὐδεποτε ὅμως ὑπὲρ τὰ εἴκοσιν ἔτη.

Ἄρθρ. 34.

Εἰς ἰδιαίτεραν ἀσυνομικὴν ἐπιτήρησιν θέλουν ὑποβάλλεσθαι

ὡσαύτως διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ οἱ ἔνοχοι πλημμελημάτων καὶ πταισμάτων, ἐὰν ᾔθελον εἶναι κατὰ τὸν τρόπον τοῦ ζῆν, τὸν γαρακτῆρα καὶ τὴν διαγωγὴν κατεξοχὴν ἐπικίνδυνος εἰς τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν καὶ εἰς τὰ ἥθη. Τῆς ἐπιτηρήσεως δὲ ταύτης ἡ διάσκησις προσδιορίζεται διὰ μὲν τοὺς πρώτους ἀπὸ δύο ἕως δέκα ἐτῶν, διὰ δὲ τοὺς δευτέρους ἀπὸ τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν.

Ἄρθρ. 35.

Ὅταν τις καταδικασθῇς ὑποβληθῇ εἰς ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν, ἔχει ἡ Κυβέρνησις τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ προσδιορίσῃ τόπους τινάς, ὅπου οὗτος, παρελθούσης τῆς ποινικῆς διαρκείας, δὲν εἴμπορεῖ νὰ διατρίβῃ· ἐπὶ τῇ προφάσει ὅμως ταύτῃ οὐδεὶς ἐγγύριος δύναται νὰ ἐξωρισθῇ τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρ. 36.

Εἰς πᾶσαν περίστασιν ὃ εἰς ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν ὑποβληθῇς χρεωστῇ, προτοῦ ἀπολυθῇ τοῦ τόπου τῆς ποινῆς, νὰ φανερώσῃ ποῦ ἔχει κατὰ νοὺν νὰ διατρίψῃ.

Μετὰ τὴν φανέρωσιν ταύτην λαμβάνει παρὰ τοῦ Νομάρχου ὁδοιπορίας ἄδειαν, ἐνθα προσδιορίζονται ἀκριβῶς ἡ ὁδὸς, τὴν ὁποίαν μέλλει νὰ ἀκολουθήσῃ ἀπαρεγκλίτως, καὶ ἡ διάρκεια τῆς διατριβῆς εἰς ἕκαστον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης κείμενον τόπον.

Ἐντὸς 24 ὥρων μετὰ τὴν εἰς τὸν μέλλοντα τόπον τῆς κατοικίας του ἀφίξιν πρέπει νὰ ἀναγγείλῃ ἑαυτὸν εἰς τὸν ἐκεῖ Δήμαρχον.

Θέλων δὲ πάλιν νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκ τοῦ τόπου· τούτου, χρεωστῇ νὰ τὸ ἀναγγείλῃ προηγουμένως εἰς τὸν Δήμαρχον, καὶ νὰ σημειώσῃ τὸν τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον μελετᾷ νὰ ἀπέλθῃ· προτοῦ ὅμως λάβῃ παρὰ τοῦ Νομάρχου νέαν ἄδειαν ὁδοιπορίας τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἀκολουθῇ ἀπαρεγκλίτως, δὲν δύναται ν' ἀπομακρυνθῇ παρομοίως δὲ καὶ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ὀφείλει νὰ ἀναγγείλῃ ἑαυτὸν εἰς τὸν Δήμαρχον ἐντὸς 24 ὥρων μετὰ τὴν ἀφίξιν εἰς τὸν νέον τῆς διατριβῆς του τόπον.

Ἄρθρ. 37.

Εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἐγγώριοι τίθενται ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν, ξένοι θελοῦν ἀπελαύνεσθαι τῆς χώρας, καὶ φέρεσθαι πέραν τῶν ὁρίων.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ δολίας προαιρέσεως καὶ ἀμελείας.

Ἄρθρ. 38.

Εἰς τὸ κακούργημα ἀπαιτεῖται δολία προαίρεσις· πλημμελήματα δὲ δύνανται νὰ πραχθῶσιν εἴτε ἐκ δολίας προαιρέσεως, εἴτ' ἐξ ἀμελείας.

Ἄρθρ. 39.

Εἰς πᾶσαν καθ' ἑαυτὴν παράνομον πράξιν πρέπει, δι' ἀκριβοῦς τῶν προκειμένων περιστάσεων ἐκτιμήσεως, τῆς ἀλληλουχίας αὐτῶν, καὶ τῆς ὁμολογίας τοῦ ἐγκαλουμένου, νὰ διακρίνεται ἂν αὕτη ἐπράχθη ἐκ προαιρέσεως δολίας, ἢ ἐξ ἀμελείας.

Ἄρθρ. 40.

Ἐὰν ὑπάρχωσι λόγοι πείθοντες ὅτι ἡ καθ' ἑαυτὴν παράνομος πράξις ἐτελέσθη μὲ δολίαν προαίρεσιν, καὶ ἂν ἡ πράξις ᾖ τοιαύτη, ὥστε νὰ προκύπτῃ συνήθως ἐκ ταύτης ἀμέσως, κατὰ γενικὴν, ἢ κατὰ πείραν γνωστὴν ἰδίως εἰς τὸν πράξαντα, ὀρισμὲνον τι ἀποτέλεσμα, ἢ νὰ εἴμφορῇ μὲ τὴν αὐτὴν εὐκολίαν νὰ γενῶνται μεγαλύτερόν τι ὥς καὶ μικρότερον κακόν, ὑποτίθεται τότε, ὅτι ὁ πράξας ἐσκοπεῖ τὸ γενόμενον ἀποτέλεσμα, καθ' ὅσον δὲν ἐξάγεται ἐκ τῶν περιστάσεων ἡ βεβαιότης ἢ ἡ πιθανότης, ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ ὀρισμένως καὶ ἀποκλειστικῶς ἔτεινεν εἰς ἄλλο τι ἀξιοποῖνον ἀποτέλεσμα.

Ἄρθρ. 41.

Εἶναι ἀδιάφορον, ἂν ἡ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρ. μνημονευθεῖσα βεβαιότης ἢ πιθανότης ὑπάρχῃ, ὅσαςκις ὁ νόμος ὀρίζει ἐπὶ εἰδικῶν περιπτώσεων τὴν ποινὴν κατὰ τὸ βῆρος μόνον τοῦ γενομένου ἀποτελέσματος, μηδὲν φροντίζων ἂν ὁ σκοπὸς ἀπέβλεπεν ὀρισμένως τοῦτο τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἄρθρ. 42.

Ἀσύνθητός τι ἀποτέλεσμα τότε μόνον δύναται νὰ καταλογισθῇ εἰς τὴν θολίαν προαιρέσιν τοῦ πράξαντος, ὅταν μετὰ βεβαιότητος εἰμπορῇ νὰ ὑποτεθῇ, ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἐνυπῆρχεν εἰς τὸν σκοπὸν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 43.

Ὅστις, ἄνευ μὲν θολίας προαιρέσεως, δι' ἑλλειψιν δὲ τῆς προσηκούσης προσοχῆς, ἔπραξεν ἢ παρέλιπέ τι, ὅθεν ἀνεφύη ἀδικίας τις, τιμωρεῖται εἰς τὰς παρὰ τοῦ νόμου ὥρισμένας περιπτώσεις ὡς ἔνοχος πλημμελήματος ἀμελείας.

Ἄρθρ. 44.

Ἡ ποινὴ τῆς ἀμελείας ἐπιβάλλεται συμφώνως μὲ τοὺς εἰς τὸν παρόντα Νόμον περὶ ἐλάτης περιπτώσεως, δεδομένους ποινικοὺς ὁρισμούς. Ὡς πρὸς τὸ μέτρον δὲ τῆς ποινῆς πρέπει νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν τὸ μέγεθος καὶ ὁ κίνδυνος τῆς γενομένης ἀμελείας, ἡ φύσις καὶ τὸ ποσὸν τῆς προξενηθείσης ζητίας, καὶ ἡ σχέσις πρὸς τὴν ἐπικειμένην εἰς τὸ ἐγκλημα ἢ το προαιρετικὸν πλημμέλημα ποινὴν.

Ἄρθρ. 45.

Ἐὰν ἐκ τῶν προκειμένων περιστασεων ἄρθρ. 40-42 ἐξήγεται ὅτι ὁ πράξας ἐσκόπει ἄλλο τι ὀλιγώτερον ἀξιοποῖναι παρὰ τὸ συμβᾶν ἀποτέλεσμα, ἢ πράξις αὐτοῦ, καθ' ὅσον μὲν ἐμπεριείχεται εἰς τὸν σκοπὸν του, καταλογίζεται ὡς ἂν εἰ ἐγένετο ἐκ προαιρέσεως, ὡς πρὸς τὸ συμβᾶν δὲ ἀπα-έλεσμα ὡς ἂν εἰ ἐγένετο ἐξ ἀμελείας, καὶ ἐφαρμύζεσθαι τότε ὁ ὅρος τοῦ 109 ἄρθρου.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ τελέσεως καὶ ἀποπειρας αξιοποιῶν πράξεων.

Ἄρθρ. 46.

Ὁ ἔνοχος πράξεως, περιεχούσης πᾶν ὅ,τι κατὰ τὸν παρόντα Ποινικὸν Νόμον ἀπαρτίζει τὴν ἔννοιαν ὥρισμένου τινὸς κακούργηματος ἢ πλημμελήματος, ἐπισύρει εἰς ἑαυτὸν πλήρη τοῦ κακούργηματος ἢ τοῦ πλημμελήματος τούτου τὴν ποινὴν.

Ὅσῳ δὲ ἵπαιτεῖται ὠρισμένον τι ἀποτέλεσμα παρὰ τοῦ νόμου, ἡ παράδοσις θεωρεῖται ὡς τελεία, ἀφοῦ συμῆ το ἀποτέλεσμα.

Ἄρθρ. 47.

Ὅσις, σκοπῶν νὰ ἐκτελέσῃ κακούργημά τι ἢ πλημμέλημα, ἐπιχειρεῖ ἐξωτερικὴν τινα πράξιν, περιέχουσαν τοῦλάχισον ἀρχὴν ἐκτελέσεως, ὑπόκειται εἰς ἐλαφροτέραν ἀναλόγως ποινὴν παρὰ τὴν ἐπιβαλλομένην εἰς αὐτὸ τὸ κακούργημα ἢ πλημμέλημα.

Ἄρθρ. 48.

Ὅσις ἔδωκε διαταγὴν ἢ παραγγελίαν εἰς ἄλλον πρὸς ἐκτέλεσιν τινος κακούργηματος ἢ πλημμελήματος, ἢ ἕνεκα τούτου μετεχειρίσθη πρὸς αὐτὸν βίαν ἢ ἀπειλὰς, ἢ πρὸς τὸν ἴδιον σκοπὸν τὸν ἐχορήγησεν ἢ τὸν ὑπεσχέθη μισθόν, ἐὰν ἢ μελετηθεῖσα ἀξιόποινος πράξις δὲν ἐτελέσθῃ, υποβάλλεται εἰς τὴν ποινὴν τῆς ἀποπειρας.

Ἄρθρ. 49.

Ἡ ἀπόπειρά τινος κακούργηματος τιμωρεῖται, ἐφ' ὅσον εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις δὲν διατάττει ῥητῶς ἄλλως πως ὁ νόμος, κατὰ τοὺς ἀκολουθοῦς ὅρους:

1) Ἄντ' ἰτῆς εἰς τὸ τετελεσμένον κακούργημα ἐπιβαλλομένης ποινῆς τοῦ θανάτου, καταγινώσκεται ἡ ποινὴ τῶν διὰ βίου δεσμῶν, καὶ εἰς τὰς ἰδίως ἐλαφρυντικὰς περιστάσεις, ἢ τῶν προσκαίρων δεσμῶν.

2) Ἄντ' ἰτῆς εἰς τὸ τετελεσμένον κακούργημα ὀριζομένης ποινῆς τῶν διὰ βίου δεσμῶν, ἢ τῶν προσκαίρων δεσμῶν ποινῆς, καὶ εἰς τὰς ἰδίως ἐλαφρυντικὰς περιστάσεις, εἰρκτὴ, πλὴν ὅχι βραχυτέρας τῶν ὀκτὼ ἐτῶν διαρκείας.

3) Ὅσῳ εἰς τὸ τετελεσμένον κακούργημα ἐπιβάλλονται δεσμὰ πρόσκαιρα, ἡ ποινὴ πρέπει μὲν νὰ ἐλαττωταί, ἀλλ' ὅχι ἐπὶ πλείονα τοῦ ἡμίσεος, καὶ, ἐὰν ἐντεῦθεν ἡ ποινικὴ διαρκεία γίνεται βραχυτέρα καὶ τοῦ εἰς τὸ 8 ἄρθρ. ὠρισμένου ἐλαγίτου βαθμοῦ τῶν πρόσκαιρων δεσμῶν, πρέπει τότε νὰ καταψηφίζηται ἡ ποινὴ τῆς εἰρκτῆς.

4) Παρομοία τῆς ποινῆς μείωσις γίνεται, ὅταν τὸ τετελεσμένον κακούργημα τιμωρῇται μὲ εἰρκτὴν· καὶ, ἐλαττωμένην ἐν-
τεῦθεν τῆς ποινικῆς προθεσμίας ὑπὸ τὴν ἐλαχίστην διάρκειαν
τούτου τοῦ εἵδους τῆς ποινῆς (ἄρθρ. 11), καταγινώσκειται τότε
ἡ φυλάκισις.

Ἄρθρ. 50.

Ἡ ἀπόπειρά τινος πλημμελήματος, ἐὰν δὲν διατάττηται ἄλλο
τι εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις, τιμωρεῖται μὲ ἡλαττωμένην ποινὴν,
πλὴν ὅχι κατωτέρω τοῦ ἡμίσεος ἐκείνης, ἣτις ἤθελε καταγινωσθῇ
εἰς τὴν τετελεσμένην πράξιν.

Δὲν συγχωρεῖται ποσῶς ἡ μεταβολὴ τοῦ εἵδους τῆς ποινῆς ἢ
ἡ ἐλάττωσις ὑπὸ τὸ εἰς τὰ ἄρθρα 12 καὶ 13 ὁρισμένον ἐλάχιστον
μέτρον.

Ἄρθρ. 51.

Ἐὰν ἡ μελετηθεῖσα πράξις ἀρξασμένη ἤδη ἔμεινεν ἀνεκτέλεστος
ὅχι ἐκ τύχης ἢ δι' ἐξωτερικὰ ἐμπόδια, ἀλλὰ διότι ὁ πράττων
παρητήθη τῆς ἐπιχειρήσεως ἐκουσίως εἴτε διὰ τύψιν συνειδήτος,
εἴτε ἀπὸ συμπαθείαν ἢ ἀπὸ φόβον τῆς ποινῆς, δὲν τιμωρεῖται
μὲν, ὑποβάλλεται ὅμως εἰς ἰδιαιτέραν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

Ἄρθρ. 52.

Ἡ ἀπόπειρα δὲν τιμωρεῖται, ὡσάκις φαίνεται, ὅτι ἦτον ἀδύ-
νατον νὰ πραγθῇ ἀδίκημά τι πρὸς τὸ ὑποκείμενον, κατὰ τοῦ
ὁποίου ἡ πράξις διευθύνετο.

Ἄρθρ. 53.

Ἐκτός τῆς ἀστυνομικῆς μεσολαβήσεως, δὲν ὑπόκειται εἰς ποι-
νὴν ἡ ἀπόπειρα ἐκείνη, ἣτις ἔπρεπε ν' ἀποτύγῃ διὰ τὴν παντελῆ
ἀνεπιτηδεσιότητα τῶν ἐφαρμοσθέντων μέσων, τὰ ὅποια ὁ ἐπιχει-
ρήσας ἐκ μόνης εὐηθείας ἐνόμισεν ἐπιτήδεια.

Ἄρθρ. 54.

Εἶναι τιμωρητὴ ἡ ἀπόπειρα, ἣτις ἀπέτυχε διότι ἐξ ἀπάτης
καὶ συγχύσεως προσηρμόσθη ἀντὶ τοῦ μελετηθέντος προσφόρου
ἀπρόσφορόν τι ἄλλο μέσον, ἢ διότι δὲν ἔγεινε χρήσις τοῦ προσ-
φόρου μὲ τρόπον ἀπυκνῶτα καὶ ἀρμόδιον.

Ἄρθρ. 55.

Ὅσακις ἡ ἀξιοποινος ἀπόπειρα περιέχει ἐνταυτῷ αὐθύπαρκτόν τι τελειον κακούργημα ἢ πλημμελήμα, ἐμβαίνει τότε εἰς πρᾶξιν ὁ ὕψος τοῦ 109 ἄρθρου.

ΚΕΦΑΛΑ. Δ'.

Περὶ αὐτουργῶν καὶ συναιτίων.

Ἄρθρ. 56.

Ὃς αὐτουργὸς τιμωρεῖται μὲ τὴν παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένην πλήρη ποινὴν τοῦ πραχθέντος κακούργηματος ἢ πλημμελήματος:

1) Ὅστις ἐξετέλεσε τὴν πρᾶξιν αὐτοπροσώπως καὶ ἀμέσως·

2) Ὅστις ἐν γνώσει καὶ ἐκ προθέσεως ὑπεσῆρξεν ἀμέσως τὴν κυρίαν πρᾶξιν διὰ τῆς συνδρομῆς του, ἢ ἐχορήγησεν εἰς τὸν ἐκπεραιωτὴν αὐτῆς πρὸ καὶ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τοιαύτην βοήθειαν, ἄνευ τῆς ὑποίας οὗτος δὲν ἠδύνατο νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὴν πρᾶξιν κατὰ τὰς προκειμένας περιστάσεις·

3) Ὅστις ἐκ προθέσεως παρεκίνησεν ἄλλον εἰς ἐκτέλεσιν ἀξιοποίνου τινὸς πράξεως, ἀπειλῶν, βιάζων, προσιτάζων, παραγγέλλων, ὑποσχόμενος ἢ χορηγῶν μισθόν· ἢ συμβουλευὼν μετ' ἀπάτης, πειθοῦς ἢ φαρτικότητος· καὶ τέλος προκλιῶν ἢ μεταχειριζόμενος ἐπίτηδες ὡς ἔρμακιον τὴν εἰς ἣν εὐρίσκεται τις ἀπάτη, τὸ πάθος, ἢ τὴν ψυχικὴν αὐτοῦ ὁρμήν.

Ἄρθρ. 57.

Ἐὰν δύο ἢ πλειότεροι, ὑπὸ κοινού συμφέροντος κινούμενοι, συναποφασίσωσι τὴν ἐκτέλεσιν ὠρισμένου τινος πῆμμελήματος ἢ κακούργηματος, καὶ ἕνεκα ταύτης συνομολογήσωσι πρὸς ἄλλήλους ἀμειδίαν συνδρομῆν, ἢ ἐὰν τις καὶ μετέπειτα προσχωρήσῃ εἰς παρομοίαν συμφωνίαν, τότε πᾶς τῶν συναιτίων τοιαύτης συστάσεως ὅστις πρὸ ἢ ἐπὶ τῆς πράξεως συνείργητε καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον ἢ παρευῆθη εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, τιμωρεῖται ὡς αὐτουργὸς μὲ τὴν παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένην πλήρη ποινὴν.

Ἄρθρ. 58.

Εἰς τοὺς αὐτουργοὺς, περὶ ὧν ἔγινε λόγος εἰς τὸ ἄρθρ. 56

ἀριθ. 3 καὶ ἄρθρ. 57. ἐὰν ἐξετελέσθῃ ἄλλη τις παρὰ τὴν ὑπ' αὐ-
τῶν μελετηθεῖσαν πράξιν, καταλογίζεται καὶ τιμωρεῖται με-
τὰ τὴν πληρὴ ποινὴν :

1) Πᾶν κακούργημα ἢ πλημμέλημα, μὴ ἐξηρημένον ῥητῶς,
τὸ ὅποιο· ἢ ὃν ἀναγκάζον ὥς μέσον πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρ' αὐ-
τῶν μελετηθέντος· ὡσαύτως

2) Πᾶν κακούργημα ἢ πλημμέλημα προκύψαν ἐκ ταύτης τῆς
ἐκτελέσεως, ὥς συνεπεία ἀναπόφευκτος, ἢ τοῦλάχιστον συνήθης
καὶ εὐπρονόητος κατὰ γενικὴν ἢ ἰδίως ἐγνωσμένην πείραν.

Ἄρθρ. 59.

Ἐὰν ἀντὶ τῆς μελετηθείσης πράξεως ἐξετελέσθῃ ἄλλη ἀξιο-
ποινος πράξις, μὴ ἔχουσα συνάφειαν μετ' ἐκείνην μήτε ὡς μέσον,
μήτε ὡς συνεπεία, ὑποβάλλονται εἰς τὴν ποινὴν τῆς ἀποπείρας
οἷτε ἐν τῷ ἄρθρῳ 56 ἀριθμ. 3 διαλαμβανόμενοι αὐτουργοὶ καὶ
οἱ συστασιῶται (ἄρθρ. 57), οἵτινες δὲν συνέπραξαν αὐτοπροσώ-
πως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν.

Ἐὰν ἡ μελετηθεῖσα πράξις ἐξετελέσθῃ δι' ὑπερβάτεως τῶν τε-
ταγμένων ὁρίων μετὰ περιστάσεις ἐπιβαρυνούσας καὶ οὐσιωδῶς ἐπι-
τεινούσας τὴν ποινὴν, καταγινώσκεται εἰς τοὺς εἰρημένους αὐ-
τουργοὺς καὶ συστασιῶτας ἡ ποινὴ τῆς πράξεως αὐτῆς, παραβλε-
πομένης ὅμως τῆς ἐπιβαρυνούσης αὐτὴν ἰδιότητος.

Ἄρθρ. 60.

Ὅσοι κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρ. 57 ἔδωκαν πρῶτοι
ἀφορμὴν εἰς τὴν ἐγκληματικὴν ἔνωσιν καὶ τὴν ἔφερον εἰς πέρας
(οἱ ἀρχηγοί), καὶ ὅσοι αὐτοπροσώπως διεύθυναν τὴν ἐπιχείρησιν
(οἱ ὀδηγοί), τιμωροῦνται ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς νομίμου ποινῆς
αὐστηρότερον παρὰ τοὺς κληροῦς συναιτιοῦν, κατὰ τῶν ὁποίων ἐπι-
μετρεῖται ἡ ποινὴ ἐντὸς τῶν αὐτῶν ὁρίων ἀναλόγως μετὰ τὸ εἶδος
καὶ τὸ μέγεθος τῆς συνεργείας των.

Ἄρθρ. 61.

Παραλειφθείσης παντάπασιν τῆς συμφωνηθείσης πράξεως, ἀλλ'
ἔτι ἐξ ἐλευθέρας θελήσεως τῶν συστασιωτῶν, τιμωροῦνται ὅτε

ἀρχηγὸς καὶ οἱ λοιποὶ συναίτιοι διὰ τὴν γενομένην ἑνωσιν ὡς
δι' ἀποπείραν τῆς συμφωνηθείσης πράξεως.

Ἄρθρ. 62.

Ἐὰν ἐκτελεσθῇ μὲν ἡ συμφωνηθεῖσα πράξις, δὲν συνήργησεν
δὲ συζασιώτης τις οὔτε πρὶν ἐκτελεσθῇ, οὔτε ἐνῷ ἐξετελεῖτο αὕτη,
ὁ τοιοῦτος τιμωρεῖται:

1) Ἐὰν ἦτο τῆς συστάσεως ἀρχηγὸς ὡς ἀπλοῦς μόνον αὐ-
τουργός·

2) Ἐὰν ἦτον ἀπλοῦς τῆς συστάσεως συναίτιος, μὲ τὴν ποινὴν
τῆς ἀποπείρας τῆς πράξεως ἐκείνης.

Ἄρθρ. 63.

Ἐὰν κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὁ συζα-
σιώτης, πρὶν τῆς ἐκτελέσεως τῆς πράξεως, καταστήσῃ δῆλον
τοὺς λοιποὺς, ὅτι ἀφίσταται ἐκ τῆς συστάσεως, τιμωρεῖται με-
τὰ τὴν ποινὴν τῆς ἀποπείρας τῆς συμφωνηθείσης πράξεως.

Ἄρθρ. 64.

Μένει ἀτιμώρητος πᾶς συναίτιος συστάσεως, ὅστις ἀναγγεῖλη
ταύτην εἰς τὴν Ἀρχὴν τόσον ἐγκαίρως, ὥστε νὰ εἰμφορῇ νὰ προ-
καταληφθῇ ἡ ἀξιοποίνος πράξις.

Ἄρθρ. 65.

Ἀτιμώρητος μένει ἐπίσης καὶ ὁ ἀπλοῦς συναίτιος, ὅστις δὲν
συνήργησεν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν, καὶ ὅχι μόνον ἐδηλοποίησε καὶ
πρὸ αὐτῆς τὴν παραίτησίν του εἰς τοὺς λοιποὺς, ἀλλὰ καὶ ἐπροσ-
πάθησε νὰ τοὺς ἀναγκαιώσῃ ἐκ τῆς ἐκτελέσεως.

Ὁ ἀρχηγὸς ἐπὶ παραμοίᾳ ὑποθέσει τιμωρεῖται μετὰ τὴν ποινὴν
τῆς ἀποπείρας.

Ἄρθρ. 66.

Ἐὰν πλείότεροι τῶν δύο ἐνωθῶσι πρὸς ἐκτέλεσιν πολλῶν εἰ-
σέτι μὴ ἰδίως ὀρισμένων ἀξιοποίνων πράξεων γένους ἢ εἶδους τινός,
εἰς ἕκαστον συνεταῖρον τοιαύτης συμμορίας (Bande) καταλογί-
ζονται μετὰ πλήρη ποινὴν ἐκείναι μόναι ἐκ τῶν περιλαμβανομένων
εἰς τὴν συμφωνίαν ἀξιοποίνων πράξεων, εἰς ὅσας συνήργησεν οὐ-

τος πρὸ καὶ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως, ἢ τοῦλάχιστον παρευρέθη εἰς τὴν ἐκτέλεσιν.

Οἱ ἀρχηγοὶ καὶ ὁδηγοὶ τιμωροῦνται, ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ὀρισμένου εἵδους τῆς ποινῆς, αὐστηρότερον παρὰ τοὺς ἀπλοὺς συναίτιους.

Ἄρθρ. 67.

Ἐὰν ἐπρόχθη ἄλλη ἢ πλέον ἀξιόποινος πράξις παρ' ἐκείνας, αἵτινες ἐνυπῆρχον εἰς τὴν συμφωνίαν, ἐφαρμόζονται οἱ ὅροι τῶν ἄρθρων 58 καὶ 59.

Ἄρθρ. 68.

Ἐὰν τις τῶν συνεταίρων δὲν συνήργησεν εἰς χίμμιάν τῶν γενομένων πράξεων πρὶν καὶ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεώς των, ἐνεργοῦνται ὡς πρὸς αὐτὸν οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρ. 62· λαμβάνεται δὲ ὡς βάσις τῆς καταγνωσθησομένης ποινῆς ἢ τῆς βυρυτάτης πράξεως.

Ἄρθρ. 69.

Μὴ ἐκπεραιωθείσης χίμμιᾶς ἀξιοποινοῦ πρόξεως, ἐφαρμόζονται οἱ ὅροι τῶν ἄρθρων 61 καὶ 63.

Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἡ ποινὴ τῆς δεινότερας ἐκ τῶν συμφωνηθεῶν πράξεων λαμβάνεται ὡς βάσις τοῦ μέτρου τῆς προκειμένης νὰ καταγνωσθῇ ποινῆς.

Ἄρθρ. 70.

Συναίτιος συμμορίας τινός, ἀναγγεῖλαντες ταύτην ἀρκετὰ ἐγκλίρως, ὥστε νὰ εἴμπορῇ νὰ πρὶληφθῇ πᾶσα παρ' αὐτῆς μελετωμένη ἀξιόποινος πράξις, μένουσιν ἀτιμώρητοι.

Ἄρθρ. 71.

Ὅστις, ἂν καὶ δὲν εἴμπορῇ νὰ θεωρηθῇ ὡς αὐτουργὸς κατὰ τὸ ἄρθρ. 56, συνήργησεν ὅμως ἐν γνώσει καὶ ἐπίτηδες εἰς τὸ παρ' ἄλλου τινός πραγθεν κακούρημα, πρὶν τοῦτο ἐκτελεσθῇ, ἐνῶ ἐξετελεῖτο καὶ ἀφοῦ ἐξετελέσθη, τιμωρεῖται ὡς συνεργός.

Ἡ ποινὴ τῶν συνεργῶν, ἀναλογιζομένη πρὸς τὴν τοῦ αὐτουργοῦ, πρέπει νὰ ἐλαττοῦται καθ' ὃ μέτρον προσδιώρισαν τὰ ἄρθρ. 49 καὶ 50 περὶ ποινῆς τῆς ἀποπείρας ὡς πρὸς τὴν ποινὴν τῆς τετελεσμένης πράξεως.

ἢ συνεργοὶ ἰδίως τιμωροῦνται:

1) Ὅσοι, ἐν γνώσει τῆς μελετωμένης ἀξιοποίνου πράξεως, ἔδωκαν εἰς ἄλλους ἐκουσίως τόπον διατριβῆς, ἢ ὑπέδειξαν ἢ παρεχώρησαν εἰς αὐτοὺς καὶ ἑστὶν χάριν προπαρασκευῆς ἢ ἐκτελέσεως τῶν ἀξιοποινίων πράξεων·

2) Ὅσοι, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ ἀρθρ. 56 ἀρ. 3, ἐν γνώσει καὶ ἐκ προθέσεως ἔδωκαν συμβουλὴν ἢ παραίνεσιν περὶ τῆς ἐκπεραιώσεως ἀξιοποίνου τινὸς πράξεως, ἐχορήγησαν τὰ εἰς ταύτην συντείνοντα μέσα, εὐκαιρίαν, ἢ ὅποιονδήποτε ἄλλο εἶδος ὑποστηρίξεως ἢ ἐπρομήθευσαν ὄπλα καὶ ἄλλα ἐργαλεῖα·

3) Ὅσοι συνεβοήθησαν τὸν αὐτουργὸν εἰς ἐκτελεσιν τῆς πράξεως, δι' ἀγγελίων, κατασκοπῶν, ἢ οἰουδήποτε ἄλλου ἐμμέσου ἢ πλαγίου τρόπου·

4) Ὅσοι συνεννοήθησαν προηγουμένως μετὰ τοῦ αὐτουργοῦ περὶ βοήθειας, τὴν ὅποιαν θέλουν παρέξει εἰς αὐτὸν μετὰ τὴν πράξιν, ἢ περὶ τινος ἀμοιβῆς, τὴν ὅποιαν θέλουν λάβει παρ' αὐτοῦ, καὶ ἐχορήγησαν τὴν βοήθειαν ἢ ἐδέχθησαν τὴν ἀμοιβήν·

5) Ὅσοι ἐν γνώσει ἐξ ἰδιοτελείας δέχονται εἰς τὴν οἰκίαν των, κρύπτουσιν ἢ ἀποκρύπτουσι τοὺς πράξαντας, ἢ τὰ ἀντικείμενα τῆς ἀξιοποίνου πράξεως, ἢ λαμβάνουσι τὰ πράγματα ταῦτα ἀντὶ δώρου, ἀντὶ πληρωμῆς, τὰ ἀγοράζουσι, τὰ συναλλάσσουσιν, ἢ ἀναδέχονται νὰ τὰ ἐμπυρευθῶσι, νὰ τὰ φεῖρωσι, νὰ τὰ μεταβάσιν, ἢ νὰ τὰ καταστήσωσιν ἀγνώριστα·

6) Ὅσοι, ὄντες ὑπόχρεοι α] δυνάμει τοῦ ὑπουργήματός των ἢ τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας των νὰ ἐμποδίζωσι τὴν ἐκτελεσιν ἀξιοποινίων πράξεων, ἢ β] δυνάμει τῆς ὁποίας ἔχουσι πατρικῆς, οἰκιακῆς, ἢ ἐπιτροπικῆς ἐξουσίας τοῦ νὰ ἀποτρέπωσι τοὺς ὑπεξουσίους των, δὲν προσπαθοῦν, καθ' ὅσον τοῦτο εἶναι δυνατόν ἄνευ κινδύνου ἐκυτῶν ἢ τρίτου τινός, νὰ ἐμποδίζωσιν ἀξιοποινοὺς πράξεις, αἵτινες ἔλαβον ἀρχὴν ἢ προετοιμάσθησαν ἐνώπιόν των, ἢ τὰς ὁποίας γινώσκουσιν ὡς μελλούσας νὰ ἐκτελεσθῶσι·

7) Ὅσοι, ὀφείλοντες ὡς ἐκ τοῦ ὑπουργήματος ἢ τῆς δημοσίου

ἰπηρεσίας των νὰ ἀναγγεῖλωσι τὰς γνωστοποιηθείσας εἰς αὐτοὺς, ὡς τοιούτους, ἀξιοτιμωρήτους πράξεις, τὰς ἀποσιωπῶσι, κατὰ συνεννόησιν.

Ἄρθρ. 73.

Τιμωροῦνται ὡς αὐτουργοί, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ καταδικάζωνται ἕνεκα τούτου εἰς θάνατον, οἱ συντρέχοντές τινα, ὡς ἐξ ἐπιτηδεύματος, κατὰ τὸν εἰς τὸ ἄρθρ. 72 ἀρ. 5 εἰρημένον τρόπον· γενομένης δὲ τῆς συνδρομῆς ταύτης μὲ κατάχρησιν τοῦ ὁποῖου μετέρχονται δημοσίου ἐπιτηδεύματος, σιμὰ τῆς ὁποίας ἐφείλκυσαν εἰς ἑαυτοὺς ποινῆς, καθυποβάλλονται καὶ εἰς τὴν σέρησιν αὐτοῦ τούτου τοῦ ἐπιτηδεύματος.

Ἄρθρ. 74.

Ὡς συνεργοὶ τιμωροῦνται, ἀλλὰ μὲ φυλάκισιν μόνον, μὴ ὑπερβαίνουσιν τὰ δυο ἔτη:

1) Ὅσοι, ἄνευ προηγουμένης συνεννοήσεως, καὶ χωρὶς ἰδιοτελῆ σκοπὸν, γίνονται ἐνοχοὶ τῶν πράξεων, περὶ ὧσιν ἐπρόβλεψα τὸ ἄρθρ. 72 ἀρ. 5.

2) Ὅσοι, ἐπὶ παρομοίᾳ ὑποθέσει, εὐκολύνουσιν ἐν γνώσει τὴν δραπετεύσιν τινος κακούργου, ἢ συντρέχουσι τὸν ἐκ φυλακῆς δραπετεύσαντα εἰς τὸ νὰ διασωθῇ, τὸν κρύπτουσιν ἀπὸ τὰς ἐρεῦνας τῆς Ἀρχῆς, ἢ ἐμποδίζουσι τὰς ἐρεῦνας αὐτῆς.

3) Ὅσοι, μὴ ἀνήκοντες εἰς τὴν τάξιν τῶν εἰς τὸ ἄρθρ. 72 ἀρ. 6 ἀναφερομένων, δὲν προσπαθοῦν νὰ ἐμποδίσουν ἀξιοποιήτους πράξεις ἄλλων, κατὰ τοῦ ἐκεῖ διαλαμβανομένου ὁρισμοῦ.

Ἄρθρ. 75.

Οἱ εἰς τὸ ἄρθρ. 72 ἀρ. 6 στοιχ. 6 ἀναφερόμενοι δὲν δύνανται νὰ τιμωρηθῶσι μὲ τὰς εἰς τὸ 71 ἄρθρ. ὁρισθείσας ποινάς, ἂν μετεχειρίσθησαν μὲν ἄλλα μέσα συντείνοντα πρὸς παρεμπόδισιν τῶν ἐκεῖ εἰρημένων ἀξιοτιμωρητῶν πράξεων, ἀλλὰ παρέλειπον νὰ τὰς ἀναγγεῖλωσιν εἰς τὴν Ἀρχὴν, ἢ νὰ μεταχειρισθῶσι τοιαῦτα ἐμποδιστικὰ μέσα, τὰ ὅποια ἤθελον ἔχει ὡς συνέπειαν τὴν ἀγγελίαν ταύτην.

Ἄρθρ. 76.

Σύζυγοι, συγγενεῖς ἀνιόντες καὶ κατιόντες, ἀδελφοὶ, συγγενεῖς ἐξ ἀγγλιστείας μέχρι τοῦ δευτέρου βαθμοῦ, κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ πολιτικοῦ δικαίου, ἐπίτροποι, ἡ ἐπιμεληταὶ τοῦ ἐνόχου, ἀπαλλάττονται τῆς εἰς τὸ ἄρθρ. 74 ὠρισμένης ποινῆς τοῦ φυλακισμοῦ, ἐὰν ἐπραξάν τὰς εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον ἀρ. 1 καὶ 2 εἰρημένας βοηθείας, μόνον χάριν προσωπικῆς, υπερασπίσεως τοῦ συζύγου, συγγενοῦς ἐξ αἵματος ἢ ἐξ ἀγγλιστείας, ἢ τοῦ ὑπο τὴν ἐπιμέλειάν των εὐρισκομένου.

Ἄρθρ. 77.

Ἡ ἐνσαφίς τινος συνεργοῦ, ὅτι, προτοῦ ἐκτελεσθῆ, ἐνῶ ἐξετελείτο καὶ ἀφ' οὗ ἐξετελέσθη ἡ πράξις, δὲν ἠθέλησε νὰ χορηγήσῃ τὴν συνδρομὴν τοῦ εἰμῆ εἰς πρᾶξιν ὀλιγώτερον ἀξιοποῖνον τῆς ἀληθῶς τελεσθεύτης, τότε μόνον τὸν ὠφελεῖ, ὅταν δύναται νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἐπροσκαλεσθῇ ὑπὸ τοῦ πράξαντος ῥητῶς διὰ τὴν ὀλιγώτερον ἀξιοποῖνον πρᾶξιν, καὶ ἐὰν περιώρισε τὴν συνδρομὴν τοῦ ἐντὸς τῶν ὁρίων τούτων.

Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἡ ποινὴ αὐτοῦ πρέπει νὰ μετρηῇται κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς ποινῆς ἐκείνης τῆς πράξεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπετείνεται κατὰ τὸν σκοπὸν τοῦ ἡ δοθεῖσα συνδρομῆς.

Ἄρθρ. 78.

Μὴ ἐκτελεσθείσης τῆς ἀξιοποῖνου πράξεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἐχορηγήθη ἡ βοήθεια, ἡ ποινὴ τοῦ συνεργοῦ μετρεῖται ἀναλόγως μὲ τὴν ποινὴν τῆς ἀποπείρας, τὴν ὁποίαν ἐφείλκυσε εἰς ἑαυτὸν ὁ πράξας.

Ἄρθρ. 79.

Τὸ ἀτιμώρητον τῆς ἀποπείρας ὡς πρὸς τὸν πράξαντα τότε μόνον ὠφελεῖ τὸν συνεργόν, ὅταν οἱ λόγοι τῆς ἀτιμωρησίας ἐφαρμόζωνται ὡσαύτως καὶ εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ.

Ἄλλως δέ, ἡ ποινὴ τοῦ συνεργοῦ προσδιορίζεται κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς ὁποίας μετεχειρίσθη δραστηριότητος.

Ἄρθρ. 80.

Βοήθεια, τὴν ὁποίαν ὑπεσχέθη μὲν τις, ἀλλὰ δὲν ἐχορήγησε,

κρίνεται κατὰ τοὺς περὶ ἀποπείρας νόμους. Δὲν τιμωρεῖται ἢ ὑπόσχεται τότε μόνον ὅταν ὁ συνεργὸς ἤθελεν ἀπαρνηθῇ ἐκουσίως τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτῆς, καὶ πρὸ τῆς ἐκτελέσεως ἀκόμη ἐξηγήσῃ σαφῶς εἰς τὸν πράξαντα ὅτι ἀφίσταται τῆς ὑποσχέσεώς του.

ΚΕΦΑΛΑ. Ε΄.

Περὶ καταλογισμοῦ τῶν πράξεων.

Ἄρθρ. 81.

Διὰ τὴν καταγνωσθῇ εἰς τινὰ ποινὴν ἕνεκεν ἀξιοτιμωρήτου πράξεως, ἀπαιτεῖται τὸ νὰ εἴμπαρῃ νὰ καταλογισθῇ εἰς αὐτόν, ὡς εἰς ἔνοχον, ἡ γενομένη πράξις.

Ἄρθρ. 82.

Πράξις τις δὲν εἴμπαρῃ νὰ καταλογισθῇ εἰς παῖδας μὴ συμπληρώσαντας τὰ δέκα ἔτη· σωφρονίζονται δὲ οὗτοι κατ' οἶκον παρὰ τῶν προστατῶν των, χωρὶς ὅμως νὰ ἐξαιρῇται καὶ ἡ Ἀσυνομία ἀπὸ τὴν συνέργειαν καὶ ἐπιτήρησιν.

Ἄρθρ. 83.

Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος συνεπλήρωσε μὲν τὸ δέκατον, ἀλλ' ὅχι εἰσέτι τὸ δέκατον τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ ἀποφασισθῇ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου ὅτι ἐνήργησεν ἄνευ διακρίσεως, ἀθωοῦται.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν προσδιορίζεται, καὶ ἂν πρέπη οὗτος νὰ ἐπιστραφῇ εἰς τοὺς γονεῖς του, ἢ νὰ παραδοθῇ, χάριν τῆς ἐνατροφῆς του, εἰς ἐπανορθωτικὸν τι κατὰσχημα εἰς τὴν τελευταίαν δὲ περίεσχιν ὀρίζεται ἁκριβῶς ἡ διάρκεια τῆς φυλάξεως, ἥτις ὅμως δὲν ἐκταίνεται ὑπὲρ τὸ συμπληρωθὲν δέκατον ὁγδοὺν ἔτος τῆς ἡλικίας.

Ἄρθρ. 84.

Ἐὰν εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγούμενου ἄρθρου ἀποφασισθῇ ὅτι ὁ κατηγορούμενος ἐνήργησε μετὰ διακρίσεως, τιμωρεῖται ὡς ἐφεξῆς:

1) Ἀντὶ τοῦ θανάτου ἢ τῶν διὰ βίου δεσμῶν, μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα:

2) Ἀντὶ τῶν προσκαίρων δεσμῶν, με εἰρκτῆν

3) Ἀντὶ τῆς εἰρκτῆς, με φυλακίσιν

4) Ἀντὶ τῆς φυλακίσεως, με κράτησιν μέχρι τριῶν μηνῶν

5) Ἡ κράτησις καὶ ἡ χρηματικὴ ποινὴ ὡς καὶ τὸ πρόστιμον πρέπει νὰ ἐλαττώνωνται κατὰ τὸ ἥμισυ τῇ παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένης ποινῆς.

Ἄρθρ. 85.

Μετὰ παρέλευσιν τῶν δεκατεσσάρων ἐτῶν ἡ νεανικὴ ἡλικία δὲν χορηγεῖ καθ' ἑαυτὴν κανὲν δικαίωμα εἰς μετρίασιν τῆς ποινῆς

Ἄρθρ. 86.

Πρᾶξις τις δὲν δύναται νὰ καταλογισθῇ εἰς ἐκείνους, οὔτινες ἐξετέλεσαν ταύτην ἐνῶ δὲν ἦσαν κύριοι τῆς χρήσεως τοῦ λογικοῦ.

Εἰς τὴν τάξιν δὲ τῶν τοιούτων ἀνήκουσιν ἰδίως:

1) Ὅσοι πάσχουσιν ἀπὸ μανίαν, καθολικὴν ἢ μερικὴν παραφροσύνην, ἢ ἐν γένει ἀπὸ ὁποιαυδήποτε βλάβην τοῦ νοός, ἢ ψυχικὴν ἀσθένειαν, ἀποκλείουσιν παντὶ ἔπασι τὴν ἐλευθέραν τοῦ λόγου χρῆσιν.

2) Ὅσοι ἐκ βλακείας δὲν δύναται νὰ κρίνωσιν ὀρθῶς τῶν πράξεων τῶν τὰς συνεπειάς, ἢ νὰ κατανοήσωσι τὸ ἀξιόποιον αὐτῶν.

3) Ὅσοι ἀπὸ ἀσθένειαν τοῦ γήρατος ἀπέβαλον τοῦ νοός τὴν χρῆσιν.

4) Ὅσοι ἐξετέλεσαν τὴν πρᾶξιν εἰς κατάστασιν ἀναιτίου συγχύσεως τῶν αἰσθήσεων ἢ τοῦ νοός, καθ' ἣν δὲν ἠδύναντο νὰ ἔχωσι συνείδησιν τῆς πράξεώς των ἢ τοῦ ἀξιοποίνου αὐτῆς.

Ἄρθρ. 87.

Ἐὰν ἐκ πασῶν τῶν περιστάσεων προκύπτῃ σαφῶς καὶ ἀνεκδοιάσως ὅτι διὰ τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένων καταστάσεων δὲν εἶναι μὲν ἐντελὴς ἀποκλεισμένη τοῦ λογικοῦ ἢ ἐνέργεια, εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ὅμως αὐσιωδῶς τεταραγμένη καὶ ἡλαττωμένη, ὥστε ἐξ αἰτίας ταύτης λείπουν τὰ πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς τελείας καὶ παρὰ τοῦ νόμου διατεταγμένης ποινῆς

προκαπαιτούμενα, τότε καταγινώσκεται μικρότερα τις παρά τὴν ἔννομον ποινήν, καὶ τοῦτο καθ' ὅσον ἡ ἐπιδεκτικὴ καταλογισμοῦ κατάστασις ἔλαβεν ἀποδεδειγμένως μεγαλητέραν ἢ μικροτέραν ἀλλοίωσιν κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρ. 49 καὶ 50.

Ἄρθρ. 88.

Κατὰ κωφάλαων, διδαγμένων ἀρκετὰ ὥστε νὰ ἐννοήσωσι τὸ ἀξιοποιον καὶ τὰς συνετείας τῶν πράξεων των, καταγινώσκονται μόνον αἱ εἰς τὸ ἄρθρ. 84 ὠρισμέναι ποιναί, καὶ αὐταὶ ὅμως, εἰάν ὑπάρχουν ἄλλοι λόγοι, καθιστώντες τοὺς τοιοῦτους ὀλιγώτερον καταλογισμοῦ ἐπιδεκτικούς, πρέπει νὰ σμικρυνθῶσιν ἐπὶ μᾶλλον, κατὰ τὸ μέτρον τὸ προσδιοριζόμενον εἰς τὸ 87 ἄρθρον.

Ἄρθρ. 89.

Ὅστις εἰς κατάστασιν ἐπιδεκτικὴν καταλογισμοῦ ἀπεφάσισεν ἀξιοποιον πράξιν, καὶ, πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῆς, μετέστησεν ἑαυτὸν εἰς κατάστασιν συγχύσεως τῶν αἰσθήσεων καὶ τοῦ νοός διὰ ποτοῦ ἢ ἄλλων μέσων, τιμωρεῖται μὲ ποινήν πλήρη μὲν, εἰάν ἡ εἰς ταύτην τὴν κατάστασιν πραγματικῶς ἐκτελεσθεῖσα πράξις ἦναι ἢ μελετηθεῖσα, ἡλλαττωμένῃ δὲ, εἰάν ἦναι ἄλλη παρὰ ταύτην.

Ἄρθρ. 90.

Ὅστις ἐξετέλεσεν ἀξιοποιον τινὰ πράξιν εἰς ἐλλειπῇ λογικῆς ἐνεργείας κατάστασιν, αποκλείουσιν μὲν κατὰ τὸ ἄρθρ. 86 ἀριθ. 4 πάντα καταλογισμὸν, προξενημένην ὅμως ὑπαιτίως, τιμωρεῖται, κατὰ τὴν ἀναλογίαν καὶ τὸν βαθμὸν τῆς ἐνοχῆς, μὲ ἐκείνην τὴν ποινήν, τὴν ὁποίαν ἤθελεν ἐπισύρει εἰς ἑαυτὴν ἡ πράξις αὕτη, γινομένη ἐξ ἀμελείας.

Ἄρθρ. 91.

Μόνῃ τοῦ νόμου ἡ ἄγνοια δὲν ἀρκεῖ νὰ ἀποκλείσῃ τὸν καταλογισμὸν.

Ἄρθρ. 92.

Δὲν καταλογίζεται εἰς τὸν πράττοντα ἡ πράξις ἐκείνη, ἥτις ἐκτελεῖται μὲν παρ' αὐτοῦ νομιζομένη θεμιτὴ καὶ ἀνέγκλητος

καθ' ἑαυτὴν, εἶναι ὅμως, ἕνεκα τῶν ἀγνώστων εἰς αὐτὸν περιστατικῶν, ἐγκληματική.

Ἄρθρ. 93.

Πρᾶξις ἀξιόποινος, τῆς ὁποίας τὸ βάρος αὐξάνουν ἀγνωστοί τινες εἰς τὸν πράξαντα σχέσεις, δὲν καταλογίζονται εἰς αὐτὸν, εἰμὴ ἐφ' ὅσον ἔκειτο εἰς τὸν σκοπὸν του, κατὰ τὰ γνωστά εἰς τὸν ἴδιον περιστατικά.

Ἄρθρ. 94.

Ἡ ὡς ἀξιόποινος χαρακτηριζομένη πρᾶξις, τὴν ὁποίαν ὑπολαμβανων τις ἐξ ἀπάτης, ἢ ἐξ ἀγνοίας τῶν πραγμάτων, θεμιτὴν καὶ ἀνέγκλητον, ἐπιχειρεῖ ἄνευ τῆς προσήκουσας προνοίας καὶ τῶν δυνατῶν πληροφοριῶν, καταλογίζεται μὲν εἰς αὐτὸν, ἐπισύρει δὲ εἰς ἑαυτὴν τὴν ποινὴν τῆς ἀμελείας.

Ἄρθρ. 95.

Δὲν ἀποκλείει τὸν καταλογισμόν ἡ δόξα: ὅτι τὸ παρὰ τῶν νόμων ἀπαγορευόμενον ἐπὶ πεινῇ, εἶναι θεμιτὸν κατὰ τὴν συνείδησιν, ἢ κατὰ τὴν θρησκείαν, ἢ κατὰ τὴν φύσιν τοῦ τελικοῦ σκοποῦ ἢ τοῦ κινουντος αἰτίου.

Ἄρθρ. 96.

Μένουσιν ἀκαταλίστοι αἱ πράξεις, εἰς τὰς ὁποίας ἀναγκάζεται τις δι' ἀκαταμαχίτου φυσικῆς βίας, ἢ δι' ἀπειλῶν ἠνωμένων μὲ παρόντα καὶ ἄφευκτον κίνδυνον σώματος ἢ ζωῆς, τιμῆς (chasteté) ἢ ἐλευθερίας τοῦ ἀναγκαζομένου αὐτοῦ ἢ τῶν ἐξ αἵματος ἀνιόντων καὶ κατιόντων συγγενῶν του, τῶν ἀδελφῶν ἢ τοῦ συζύγου.

Ἄρθρ. 97.

Ἀπλῇ προστηγῇ εἰς ἐκτέλεσίν τινος ἀξιοποινοῦ πράξεως δὲν καθιστᾷ τὸν ἐκτελέσαντα αὐτὴν ἀτιμώρητον· ἀλλ' ὅσας τις δημόσιός τις ὑπάλληλος ἢ Ἀρχὴ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἀρμοδιότητός των προστάζον διὰ τῶν νομίμων διατυπώσεων εἰς Ἀρχὰς ἢ δημοσίους ὑπαλλήλους ἢ ὑπηρετάς ὑποκειμένους αὐτοῖς, πράξιν,

ἥτις εἶναι τιμωρητὴ ὡς ἀπλὴ κατάχρησις ἢ ὡς παράδοσις τῶν δημοσίων καθηκόντων, δὲν τιμωρεῖται εἰς τοιαύτην περιστάσιν αἰμὴ μόνον τὸ προστάτον μέρος, τὰ δὲ ὑπεῖκον ἐξαιρεῖται τῆς ποινῆς.

Ἄρθρ. 98.

Πράξις τις, γενομένη μὲν διὰ σιωπηλῆς ἢ ῥητῆς ἀδείας τοῦ βλαφθέντος, ἀπηγορευμένη δὲ ἐπὶ ποινῇ, μένει εἰς ἐκείνας μόνον τὰς περιπτώσεις ἀτιμώρητος, καθ' ἃς αὕτη, μὴ κινδυνεύοντας ἐντεῦθεν παντάπασι τοῦ δημοσίου, ἀποτείνεται εἰς ἀφαίρεσιν ἢ βλάβην τῆς ιδιοκτησίας.

Ἄρθρ. 99.

Ὅπου ἀνωτέρα βοήθεια δὲν δύναται νὰ ἀποτρέψῃ πρᾶγμα τινὰ ἐπιθεσιν, ἡ δὲ οἰκείας δυνάμεως ἄμυνα συγχωρεῖται:

1) Ἐναντίον πάσης βιαιᾶς καὶ παρανόμου ἐπιθέσεως εἰς πρόσωπον, ἡνωμένης μὲ κίνδυνον ζωῆς, ὑγείας, ἐλευθερίας ἢ τιμῆς.

2) Ἐναντίον βιαιοπραγιῶν, αἵτινες τεύγουν πρὸς βλάβην ἢ ἀφανισμόν ἀκινήτου ἢ κινητῆς ιδιοκτησίας.

3) Κατ' ἐκείνων, οἵτινες συλλαμβάνονται ἐπ' αὐτοφώρῳ κλέπτει.

4) Κατὰ τῶν ζητούντων νὰ ἐπιτέσωσι βιαιῶς, νὰ εἰσέλθωσι διὰ ῥήξεως, ἢ μὲ οἰονδήποτε ἀθέμιτον τρόπον νὰ εἰσβάλωσιν εἰς πράγματα παρ' ἄλλου διακατεχόμενα.

Ἄρθρ. 100.

Ἡ κατὰ τὴν τοιαύτην ἄμυναν, γενομένη βία, ἢ ἡ ἀναίρεσις τοῦ προσβαλόντος, εἶναι ἀτιμώρητος, καθ' ὅσον ὁ ἀμυνόμενος δὲν ὑπερέβῃ τὰ νόμιμα ὅρια (ἄρθ. 102 καὶ 103).

Ἄρθρ. 101.

Ὁ βοηθῶν ἐμπράκτως ἄλλον τινὰ, εὕρισκόμενον εἰς κατάστασιν συγχωρημένης ἀμύνης, ἔχει χάριν ἐκτου ὅλα τῆς ἀμύνης τὰ δίκαια, ὡς ὁ προσβληθεὶς αὐτός.

Ἡ διὰ βίας ἄμυνα δὲν εἶναι ἀτιμώρητος, ὅσῳκις ὑπάρχουσι καιρὸς καὶ εὐκολία πρὸς χρῆσιν μικροτέρων καὶ μὴ ἀγνώστων εἰς τὸν προσβαλλόμενον μέσων, δι' ὧν οὗτος δύναται, ἄνευ παντὸς κινδύνου νὰ ὑπεκφύγῃ τὴν ἐπιθέσιν, νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ ἐπαπειλούμενον κτῆμά του, ἢ ἄλλως νὰ ματαιώσῃ τὸν σκοπὸν τοῦ προσβάλλοντος.

Άρθρ. 103.

Ἡ διὰ βίας ἄμυνα, ὅταν ἀνέγκῃ τὴν ὑπὸ γορεῦν, δὲν πρέπει νὰ ἐκτείνεται πέραν τοῦ δέοντος, οὐδὲ συγχωροῦνται εἰς αὐτὴν ἄλλα ἐπικινδυνότερα ὑπερασπίσεως μέσα ἀφ' ὅσα εἶναι ἀναγκαῖα, κατὰ τὰς προκειμένας περιστάσεις, πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ κινδύνου.

Άρθρ. 104.

Ἐὰν εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ὑπερβάσεως τῶν ὁρίων τῆς ἀμύνης προκύπτῃ μετὰ πιθανότητος ἐκ τῶν περιστάσεων, ὅτι ὁ προσβληθεὶς ὑπερέβῃ τῆς συγχωρημένης ὑπερασπίσεως τὸ μέτρον, ἀπὸ τὸ αἰφνήδιον, ἀπὸ τὸν ὑπερβολικὸν φόβον ἢ ἀπὸ ταραχὴν τοῦ νοῦς, ἡ ὑπερβάσις αὕτη δὲν δύναται νὰ καταλογισθῇ εἰς αὐτόν.

Άρθρ. 105.

Ἡ ἀναίρεσις ἢ ἡ ἐλάττω τοῦ παρανόμου προσβολῆς, ἥτις γίνεται μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπιθέσεως, καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ κινδύνου, εἶναι τιμωρητὴ.

Άρθρ. 106.

Δὲν τιμωρεῖται ὅστις ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τῆς ἀμύνης ἐξετέλεσεν ἀθέμιτόν τινα πρᾶξιν ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἀποτρέψῃ παρόντα τινὰ, κατεπείγοντα καὶ ἄλλως ἀναπότρεπτον κίνδυνον τῆς ἰδίας ἐαυτοῦ ἢ ἐνὸς ἄλλου ζωῆς.

Άρθρ. 107.

Εἰς τὴν παρὰ τοῦ νόμου ὀρισμένην ποινὴν ὑπάκειται ὅστις

ἐπάγει ἐπίτηδες τὴν κατάστασιν τῆς ἀμύνης, ἢ ἄλλας καταναγκαστικὰς περιστάσεις, καὶ ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦτο πράττει ἀξιοποιόν τινα πράξιν· εἰς τὴν περίπτωσιν δὲ, καθ' ἣν ὑπερβαίνει τις τὰ ὅρια τῆς ἀμύνης, ἢ παραλείπει τὴν μὲνυσιν ἀναρρεσείως τινος γενομένης ἐν καιρῷ ἀμύνης, ἰσχύουσιν οἱ εἰς τὸ δεύτερον καὶ τρίτον βιβλίον τοῦ παρόντος Ποινικοῦ Νόμου περιλαμβανόμενοι ὅρισμοί.

ΚΕΦΑΛ. Ζ΄.

Περὶ μέτρου τῆς ποινῆς.

Ἄρθρ. 108.

Ἡ ποινὴ πρέπει νὰ μετρηθῇ ἐπ' ἀκριβείᾳ, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ νόμου, ἀναλόγως μὲ τὴν φύσιν τῆς πράξεως καὶ τὴν ιδιότητα τοῦ πράξαντος ὅθεν

1) Πᾶσα ποινὴ, τῆς ὁποίας προσδιώρισεν ὁ νόμος τὸ μέγιστον καὶ ἐλάχιστον μέτρον, πρέπει νὰ καταγινώσκειται ἐντὸς τῶν ὅρων τούτων ἀφωρῶντος ὅθεν αἱ περιστάσεις·

2) Ὃπου ὁ νόμος προσδιωρίζει δύο ἢ πλείονα ποινὴς εἶδη τοιοῦτοτρόπως, ὥστε ἢ τὸ ἐν ἢ τὸ ἄλλο πρέπει νὰ ἐφαρμ. θῇ, ἔργον τοῦ Δικαστηρίου εἶναι νὰ ἀποφασίσῃ τὸ προσφορύτερον εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν·

3) Δὲν συγχωρεῖται εἰς τὸν Δικαστὴν νὰ μεταβάλλῃ τὸ παρὰ τοῦ νόμου ὁρισμένον εἶδος τῆς ποινῆς, οὐδὲ νὰ ὑπερβαίῃ ἢ νὰ καταβιβάσῃ ὑπὸ τὸν ἐλάχιστον ὅρον τὸ παρὰ τοῦ νόμου τεταγμένον μέτρον αὐτῆς.

Ἄρθρ. 109.

Ὁ ἐνοχος πολλῶν ἀξιοποιούνων τοῦ αὐτοῦ ἢ διαφόρου εἶδους πράξεων, ἢ ὁ ἐξῆκολουθήσας ἐπὶ πολὺν χρόνον ἢ διὰ πολλῶν μερικωτέρων πράξεων τὴν αὐτὴν ἀξιοποιούνον πράξιν, τιμωρεῖται κατ' ἐκείνην τὴν πράξιν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ἐπιβεβλημένη ἡ βαρυτέρα ποινὴ· αἱ δὲ λοιπαί, ἐπιμετρομένης τῆς ποινῆς, πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἰδιαιτέραι ἐπιβαρυντικαὶ περιστάσεις.

Ὁ ὅρος τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰς ἀκολούθους περιπτώσεις:

1) Ἐὰν ὁ ἔνοχος, κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας τοῦ προσώπου του ἢ τῆς πράξεως σχέσεις, παρέβη διὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς πράξεως πολλοὺς ποινικοὺς νόμους:

2) Ἐὰν ἐξ αἰτίας πολλῶν σκοπῶν, ἀντιβαίνοντων εἰς τοὺς ποινικοὺς νόμους, ἡ αὐτὴ πράξις ἐνόνη πολλὰς ἀξιοποίνους πράξεις:

3) Ἐὰν διὰ μιᾶς πράξεως, κατὰ τε τὸν σκοπὸν τῆς καὶ τὰ πρὸς τοῦτον συντελέσαντα μέσα, ἐπράχθησαν ἐνταυτῷ δύο ἢ πλεονέστερα ἰδίως χαρακτηριζόμενα κακουργήματα ἢ πλημμελήματα.

Ἄρθρ. ΙΙΙ.

Ἐὰν τις, τιμωρηθεὶς ἤδη ἅπαξ ἐνεκά τινος παρανόμου πράξεως, μετέπειτα γενῇ πάλιν ἔνοχος τῆς αὐτῆς ἀξιοτιμωρήτου πράξεως, ἡ ὑποτροπὴ (récidive) αὕτη θεωρεῖται εἰς τὴν ἐπιμέτρησιν τῆς ποινῆς ὡς ἰδιαιτέρα ἐπιβαρυντικὴ περίστασις.

Ἡ ποινὴ αὕτη γίνεται τόσῳ μεγαλητέρα ἢ αὐστηροτέρα, ὅσῳ ἡ ὑποτροπὴ εἶναι συνεχεστέρα, ὅσῳ βραχύτερον εἶναι τὸ διάστημα μεταξὺ τῆς προλαβούσης τιμωρήσεως καὶ τῆς ὑποτροπῆς, καὶ ὅσῳ μεγαλητέρα ἦτον ἡ τὴν ὁποίαν πρότερον ὑπέστη ποινὴ.

Ἄρθρ. ΙΙ2.

Οἱ ὅροι τῶν ἄρθρων ΙΟ9 καὶ ΙΙΙ δὲν ἐφαρμόζονται εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις. καθ' ὅς ὁ νόμος τιμωρεῖ μὲ ἰδιαιτέραν ποινὴν τὴν συρροήν, ἢ τὴν ὑποτροπὴν.

ΚΕΦΑΛ. Ζ'.

Περὶ τῶν λόγων, οἵτινες ἀποκλείουσιν ἢ ἐξαλείφουσιν τὸ ἀξιοποιῖν.

Ἄρθρ. ΙΙ3.

Ὅστις εἰς ἀξιοποιῖν τινα πράξιν, πρὸς τελείωσιν τῆς ὁποίας

ὁ νόμος δὲν ἀπαιτεῖ ὠρισμένον τι ἀποτέλεσμα, ἔφερε μὲν εἰς πέρας τὴν τελεσιουργὸν πράξιν, ἀλλ' ἐκουσίως καὶ αὐθορμήτως, καὶ πρὶν ἔτι τὸ δι' αὐτῆς σκοπούμενον ἀποτέλεσμα συμβῆ, ὡς καὶ πρὶν ὑποβληθῇ εἰς ἐξέτασιν περὶ αὐτῆς καθ' οἷονδῆποτε τρόπον ἐνώπιόν τινος Ἀρχῆς, τὴν κατέστησε διὰ τινος ἄλλης πράξεως πάντῃ ἄπρακτον, ἢ ἄλλως μὲ τρόπον ἀναμφισβήτητον ἐφανερώσεν ὅτι ἀπέβαλε διουλοὺ τὸν παράνομον σκοπὸν, ὁ τοιοῦτος, ἐὰν ἐκ τῆς πράξεώς του δὲν ἐγεννήθη ἀκόμη καμία βλάβη, εἶναι ἐξηρημένος πάσης ποινῆς, ἐκτὸς τῶν διατεταγμένων ὡς πρὸς τὰ κακουργήματα, τὰ ὅποια προβλέπουν τὰ ἄρθρα 123-128. ὁ παρὼν ὀρισμὸς δὲν ἐφαρμόζεται μολοντούτο εἰς τὴν ἐπιτορκίαν.

Ἄρθρ. 114.

Εἰς ἀξιοποίνους πράξεις, πρὸς τελείωσιν τῶν ὁποίων ὁ νόμος ἀπαιτεῖ ὠρισμένον τι ἀποτέλεσμα, ἢ διὰ τὴν προξηνηθεῖσαν ἐλάβην ἀποζημίωσις, τὴν ὑποίαν παρέχει ὁ πράξας ἐκουσίως καὶ αὐθορμήτως, καὶ πρὶν ἔτι ὑποβληθῇ εἰς ἐξέτασιν καθ' οἷονδῆποτε τρόπον ἐνώπιόν τινος Ἀρχῆς, δὲν ἀποκλείει τὸ ἀξιοποινον, πλὴν μόνον εἰς τὰς παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένας περιπτώσεις.

Ἄρθρ. 115.

Πράξεις, σύρουσαι μὲν εἰς ἑαυτὰς τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου, τῶν δεσμῶν ἢ τῆς εἰρκτῆς, μένουσαι δὲ ἀτιμώρητοι ἔνεκεν ἐμπράκτου μετανοίας (ἄρθρ. 113 καὶ 114) συνεπάγονται, δυνάμει τοῦ νόμου, τὴν ἰδιαίτεραν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

Ἄρθρ. 116.

Εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς εὐρίσκουσι χώραν ἐξέτασις καὶ ποινὴ μόνον κατ' αἵτησιν καὶ καταμήνυσιν τοῦ βλαφθέντος, ἢ τῶν νομίμως διωρισμένων ἐπιτρόπων του, ἐξαλείφεται τὸ ἀξιοποινον, ὡςάκις οὗτοι δὲν προσάγουσιν ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας τοιαύτην αἵτησιν ἢ καταμήνυσιν, ἢ ὁμολογοῦσιν ἑαυτοὺς ἔχαντοποιημένους.

Άρθρ. 117.

Ἡ κατὰ τοῦ πράξαντος ἐκτέλεσις τῆς τελεσιδίκου ἀποφάσεως ἀλείφει τὸ ἀξιοποινὸν αὐτοῦ· πότε δὲ εἰμφορεῖ καὶ μετέπειτα γενῇ ἀνάκρισις διὰ τὴν αὐτὴν πράξιν, προσδιορίζεται εἰς τὴν οἰνικὴν Δικονομίαν.

Άρθρ. 118.

Ὁ θάνατος τοῦ ἐνόχου ἐξαλείφει τὴν ποινὴν αὐτοῦ, ἐκτὸς ὧν τελεσιδικῶς κατεγνωσμένων χρηματικῶν ποινῶν ἢ προσ-
ίμων.

Άρθρ. 119.

Τὸ ἀξιοποινὸν ἐξαλείφεται διὰ τῆς παραγραφῆς ἀφοῦ παρέλ-
ωσιν αἱ εἰς τὸ ἀκύλουθον ἄρθρον ὀριζόμεναι προθεσμίαι, καὶ ἂν
πράξας, εἰς τὸ δίκαστημα τούτων, δὲν γενῇ ἐνόχος νέου τινὸς
ακουργήματος ἢ πλημμελήματος.

Καὶ ἡ ὑποτροπή, ὡσαύτως παύει τοῦ νὰ ᾔηται ἰδιαιτέρα ἐπι-
αυρυτική αἰτία, ἔαν ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς ἀποπληρωθείσης
ποινῆς μέχοι τῆς ἐκτελέσεως τῆς νέας ἀξιοποίνου πράξεως
παρέλθῃ ὁ διὰ τὴν τιμωρηθεῖσαν πράξιν προσδιωρισμένος χρόνος
τῆς παραγραφῆς, ἐξαίρουμένης τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ὁ νόμος
κατάγει διὰ τὴν ὑποτροπὴν ἰδίαν τινὰ ποινὴν.

Άρθρ. 120.

Αἱ προθεσμίαι τῆς παραγραφῆς εἶναι:

1) Εἰς τὰ κακουργήματα τὰ ὅποια μόνον κατ' αἵτησιν τοῦ
δικηθέντος δύνανται ν' ἀνακριθῶσι δύο ἔτη, εἰς ὅλα δὲ τὰ
λοιπὰ κακουργήματα δέκα ἔτη.

2) Εἰς τὰ πλημμελήματα, τῶν ὁποίων ἡ ἀνάκρισις γίνεται
μόνον κατ' αἵτησιν τοῦ παθόντος, ἐν ἔτος, καὶ εἰς ὅλα τὰ λοιπὰ
πλημμελήματα, πέντε ἔτη.

3) Εἰς τὰ πταίσματα, ἐν ἔτος.

Άρθρ. 121.

Ἡ παραγραφὴ ἄρχεται ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐκτελεσθῇ ἡ πράξις.

καὶ τελευτᾷ, παρεκτὸς ἂν δὲν συμβῇ καμία διακοπὴ καθιστῶσα ἀναγκαίαν νέαν ἄλλην ἀρχὴν αὐτῆς, παρελθούσης τῆς τελευταίας ἡμέρας τῆς παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένης προθεσμίας· διακόπτεται δὲ αὕτη διὰ πάσης νομίμου ἀνακριτικῆς πράξεως ὡς καὶ κατὰ τὸ ἄρθ. 119 διὰ νέου τινὸς κακουργήματος ἢ πλημμελήματος.

Ἄρθρ. 122.

Ἐὰν ἀρξαμένη τις ἀνάκρισις ἕνεκα τοῦ πρώτου, ἢ ἐνὸς νέου κακουργήματος ἢ πλημμελήματος (ἄρθ. 119 καὶ 121), διακοπῇ, ἢ ἐὰν παραλειφθῇ ἡ ἀπόφασις, ἢ τέλος ἐὰν ἐκδοθῇ μὲν ἀποφασίς, ὁ πράξας ὅμως δὲν καταδικασθῇ, ἢ παραγραφὴ πρέπει μετὰ τὴν διακοπὴν τῆς ν' ἀρχίσῃ ἐκ νέου ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς τελευταίας πράξεως.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἰδιαίτεροι ὁρισμοὶ ἀφορῶντες τὰ καθέκαστα εἶδη τῶν κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων.

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Περὶ ἐσχάτης προδοσίας (ἐγκλήματος καθοσιώσεως), προδοσίας τῆς πατρίδος, καὶ περὶ ἄλλων πράξεων κατὰ τῆς ἀσφαλείας καὶ ἀνεξαρτησίας τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 123.

Ὁ ἐνοχος ἐσχάτης προδοσίας τιμωρεῖται μὲ θάνατον:

1) Ὅστις ἐπέβαλε χεῖρα κατὰ τοῦ ἱεροῦ προσώπου τοῦ Βασιλέως, ἢ τοῦ διέποντος τὴν Βασιλείαν, μὲ σκοπὸν νὰ φονεύσῃ, αἰχμαλωτίσῃ, ἢ εἰς τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἐξουσίαν παραδῶσῃ τοῦτον ἢ ἐκείνον αὐτῶν ἢ πρὸς ἐκτέλεσιν τινος ἐκ τῶν ἀνοσιουργιῶν τούτων, διήγειρε σάσιν, ἢ συνώμοσεν ἐντὸς τοῦ Κράτους, ἢ συνέδεσε σχέσεις μὲ ξένους·

2) Ὅστις συνώμοσε, διήγειρε σάσιν, ἢ ἐπέβαλε χεῖρα κατὰ τινος

μέλους τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας, θέλων νὰ μεταβάλῃ τὸ καθ' εἶδος πολίτευμα διὰ βιαίων μέσων, ν' ἀπομακρύνῃ τοῦ Θρόνου τὸν νόμιμον ἡγεμόνα, ἢ ν' ἀποδιώξῃ τὴν βασιλεύουσαν οἰκογένειαν, ἢ νὰ μεταβάλῃ τὴν νόμιμον τῆς διαδοχῆς τοῦ Θρόνου ταξίν·

3) Ὅστις κατὰ τῆς Βασιλικῆς Κυριότητος διήγειρε σάσιν ἢ ἐξώπλισε μέρος τῶν ὑπηκόων, ἢ ἀποβλέπων εἰς ἓνα τῶν δύο τούτων σκοπῶν, συνώμοσε·

4) Ὅστις, θέλων νὰ προσαρτήσῃ τὸ βασίλειον εἰς ξένην τινὰ ἐπικράτειαν, ἢ νὰ τὸ ὑποτάξῃ εἰς ταύτην, ἢ καθ' οἷονδήποτε τρόπον ν' ἀποσπάσῃ ἐν μέρος ἐκ τοῦ ὅλου τῆς ἐπικρατείας, ἢ νὰ εὐκολύνῃ τὰ πρὸς τοῦτο τὸ τέλος τείνοντα σχέδια, συνώμοσεν ἐντὸς τοῦ Κράτους, ἢ συνεννοήθη μὲ ξένους, ἢ διήγειρε σάσιν, ἢ ἔλαβε μετοχὴν εἰς τοιαύτας προδοτικὰς ἐνώσεις·

5) Ὅστις μεταχειρίζεται μηχανορραφίας, ἢ διατελεῖ συνεννοούμενος μὲ ξένους Δυνάμεις, ἢ μὲ τοὺς πράκτορας τῶν, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ τὰς κινήσῃ εἰς πολεμίας πράξεις ἢ εἰς πόλεμον κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ἢ νὰ τὰς προμηθεύσῃ τὰ πρὸς τοῦτο μέσα εἶναι δὲ ἀδιάφορον ἐὰν αἱ μηχανορραφαὶ αὗται ἢ αἱ συνεννοήσεις ἐπέφερον πολεμίας πράξεις ἢ ὄχι·

6) Ὅστις ἐν καιρῷ πολέμου νύτομόλησεν εἰς τὸν ἐχθρόν·

7) Ὅστις ἔφερεν ὅπλα κατὰ τῆς πατρίδος του, ἢ κατὰ τῶν πολεμούντων τὸν κοινὸν ἐχθρόν συμμαχῶν αὐτῆς·

8) Ὅστις ἐκ προθέσεως καὶ ἐκουσίως ὑποστηρίζει καθ' οἷονδήποτε τρόπον, λόγῳ ἢ ἔργῳ, τὴν εἰσβολὴν ξένων στρατευμάτων εἰς τὴν ἐπικράτειαν τοῦ Βασιλείου, ἢ τὴν πρόσδον αὐτῶν· παραδίδει εἰς τὸν ἐχθρόν πόλεις, φρούρια, διόδους ἢ ἄλλας ἀμυντηρίους θέσεις, λιμένας, ἀποθήκας, ὀπλοθήκας, ἢ πλοῖα ἀνήκοντα εἰς τὴν ἐπικράτειαν, ἢ ἐνεργεῖ ἐκ προθέσεως τὴν παράδοσιν ἢ τὴν ἀφαίρεσιν τούτων· συντρέχει τὸν ἐχθρόν δι' ἀποστολῆς ἀνδρῶν, χρημάτων, τροφίμων, ὅπλων ἢ πολεμφοδίων· ἀποπλανᾷ στρατιώτας ἢ ναυτας εἰς ἐπανάστασιν, λειποταξίαν, αὐτο

μολῶσιν ἢ εἰς ἄλλας ἀπιστίας· ἡ συνεννοήθη μετὰ τοῦ ἐχθροῦ πρὸς τοιοῦτον τέλος·

9) "Ὅστις ὑπερέτης τὸν ἐχθρὸν ὡς κατάσκοπος, ἐδέχθη ἢ ἔκρυψεν ἐν γνώσει κατασκόπους τοῦ ἐχθροῦ, ἢ στρατιωτικούς ἀπεσταλμένους παρὰ τοῦ ἐδίου ἐπὶ κατασκοπῇ, ἢ συνείργησεν εἰς τὸ νὰ τύχωσιν οὗτοι παραδοχῆς, ἢ νὰ κρυφῶσι.

10) "Ὅστις ἐπρόδωκεν εἰς ἐχθρικήν τινα δύναμιν ἢ εἰς τοὺς πράκτορας τῆς τὸ ἀπόρρητον διαπραγματεύσεως τινος, ἢ πολιμικῆς ἐπιχειρήσεως, ἥτις ἦτον ἐπιτετραμμένη εἰς αὐτόν, ἢ τῆς ὁποίας εἶχεν εἶδῃσιν ἐπισήμους, ἢ ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του·

11) "Ὅστις, διωρισμένος εἰς τήρησιν σχεδίων περὶ πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων, ἢ σχεδίων καὶ διαγραφῶν φρουρίων καὶ ἄλλων ὁχυρωμάτων, ὀπλοθηκῶν, λιμένων ἢ ὁρμῶν, παρέδωκε τὰ σχέδια ταῦτα ἢ τὰς διαγραφὰς εἰς τὸν ἐχθρὸν ἢ εἰς τοὺς πράκτορας αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 124.

Συνωμοσία ὑπάρχει, ὅταν δύο ἢ πλείονες συναποφασίσωσι περὶ πράξεως ἐσχάτης προδοσίας, ἢ συνυποχρεωθῶσι μετ' ἀλλήλων πρὸς ταύτην.

Ἄρθρ. 125.

Με θάνατον προσέτι τιμωρεῖται:

1) "Ὅστις καθ' οἷονδήποτε τρόπον διεγείρει ἐμφύλιον πόλεμον, ἢ πρὸς διέγερσιν αὐτοῦ ὀπλίζει τοὺς πολίτας κατ' ἀλλήλων, ἢ προσπαθεῖ διὰ συστάσεως νὰ τοὺς ὀπλίσῃ κατ' ἀλλήλων πρὸς τοῦτο τὸ τέλος·

2) "Ὅστις ἐγείνεν ἀρχηγὸς ἐνόπλου τινὸς συμμορίας, ἢ ἀναλαμβάνει διοικήσιν τινα ἢ ἄλλο ἀξίωμα παρ' αὐτῇ, τῆς ὁποίας σκοπὸς εἶναι νὰ ἐπιφέρει εἰς ἓνα ἢ εἰς πλείονας δήμους φόνον, διαρπαγὴν, ἢ ἐρήμωσιν, νὰ κυριεύσῃ μὲ βίαν πόλεις, ὁχυροὺς τόπους καὶ θέσεις, ἀποθήκας, ὀπλοθήκας, λιμένας, πλοῖα, κτίρια, κατοικίας, ἢ γαίας ἀνήκοντα εἰς τὴν ἐπικράτειαν ἢ εἰς δῆμον· νὰ εἰσβάλῃ εἰς ταῦτα δυναστικῶς, ἢ νὰ τὰ καταστρέψῃ ὁλοκλήρως ἢ ἐν μέρει, νὰ ἀντιστῇ εἰς τοὺς ἐναντίον τοιαύτων κακούρ-

γων ἐπιχειρήσεων διατεταγμένους δημοσίους ὑπολλήλους ἢ ὑπηρέτας, ἢ στρατιωτικῶς, ἢ νὰ προσβάλῃ τούτους· εἶναι δὲ ἀδιαφορον εἰς τὸ μελετηθῇ κακούργημα ἐτελέσθη, ἢ περιορισθῇ εἰς μόνην τὴν ἀπόπειραν.

Ἄρθρ. 126.

Διὰ τῶν ὀπλῶν ἐννοοῦνται ἐν ταῦτα καὶ ἀλλαγὴ τοῦ παρόντος Ποινικοῦ Νόμου, ἐργαλεῖα, μὲ τὰ ὁποῖα, ὅταν τὰ μεταχειρισθῇ τις εἰς κάκωσιν τινος, δύναται, κατὰ τὴν συνήθη πείραν, νὰ προξενήσῃ θανατηφόρον βλάβην.

Ἄρθρ. 127.

Τιμωροῦνται ὡσαύτως με θάνατον:

1) "Ὅσοι ἄνευ προσταγῆς ἢ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως συλλέγουσιν ἢ ἀπογράφουσι μόνον ἢ δι' ἄλλων στρατεύματα ἢ στρατιώτας, ἢ ἀποπειρῶνται τοῦτου, καθὼς καὶ ὅσοι ἐν γνώσει καὶ ἐκουσίως συλλέγονται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον πρὸς στρατείαν·

2) Οἱ ἀρχηγοὶ στρατευμάτων, οἵτινες κρατοῦσι συναθροισμένα καὶ στρατεύματά των ἀφοῦ διετάχθη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἢ διὰ λύσεις ἢ ἢ ἀφίσεις των (ἀποπομπή)· εἰς τὴν αὐτὴν δὲ ὑπόκειται ποινὴν καὶ ὅστις παραμένει εἰς τοιαῦτα στρατεύματα ἐν γνώσει καὶ ἐκουσίως·

3) "Ὅσοι ἄνευ δικαίωματος ἢ νομίμου λόγου ἀναλαμβάνουσι ὁποιαδήποτε ἀρχηγίαν κατὰ ξηρὰν ἢ κατὰ θάλασσαν, ἢ ἀπειθοῦντες εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως, δὲν τὴν ἀπεκδύονται.

Ἄρθρ. 128.

"Ὅστις, ἔχων τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ διατάττῃ ἢ νὰ ζητῇ ἓνα πλον δύναμιν, μετεχειρίσθῃ τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς τὸ ν' ἀντιτάξῃ τὴν ἐνόπλιον δύναμιν κατὰ τινος ἄλλης νομίμου δυνάμεως, τιμωρεῖται:

1) Με θάνατον εἰς εἰσηκούσθῃ ἡ διαταγὴ ἢ ἡ αἵτησίς του·

2) Με πρόσκαιρα δεσμὰ, εἰς αὐτὴν δὲν εἰσηκούσθῃ.

Ἄρθρ. 129.

"Ὅστις ἐπροσκάλεσεν εἰς τινα τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 123-128

ἀναφερομένων ἀξιοποιῶν πρᾶξεων, τιμωρεῖται ὡς ὁ αὐτουργὸς μὲν ἔαν τὴν πρόσκλησιν ἐπηκολούθησεν τι κακούργημα, ὡς ἀποπειρώμενος δὲ ἔαν αὕτη δὲν ἐπέφερον ἀποτελεσμα.

Ἄρθρ. 130.

Ὅστις, ἔχων γνῶσιν ἐνώσεως ἢ ὁποιοῦνδήποτε σχεδίου ἀφροῶντος τὴν ἐκτελεσίν τινος τῶν εἰς τὰ ἄρθρ. 123-128 ἀναφερομένων κακούργημάτων, δὲν ἀναγγέλλει τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν ἐξουσίαν ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων ἀφου ἔλαβε τὴν εἰδήσιν, τιμωρεῖται διὰ τὴν παρασιώπησιν ταύτην με φυλάκτιν τοῦλάχισον δύο ἐτῶν, καὶ με χρηματικὴν ποινὴν χιλίων ἑω, τεσσάρων χιλιάδων δραχμῶν, καὶ, ἔαν ἡ ἐνώσις ἢ τὸ σχέδιον ἐπεραιώσῃ, με εἰρκτὴν.

Αἱ ποιναὶ αὗται ἐφαρμόζονται καὶ ὅταν ὁ ἔχων γνῶσιν τῆς ἐνώσεως ἢ τῶν σχεδίων ἀπεδοκίμασε ταῦτα, ἢ ἐναντιώθῃ εἰς τὴν ἐκτελεσίν των, ἢ ἐπροσπάθῃσεν νὰ ἀποτρέψῃ τοὺς αὐτουργοὺς των.

Ὁ σύζυγος (ἢ ἡ σύζυγος) τοῦ κακούργησαντος προσώπου, οἱ ἐξ αἵματος ἀνιόντες καὶ κατιόντες συγγενεῖς, οἱ ἀδελφοί, καὶ οἱ τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ ἐξ ἀγγιστείας συγγενεῖς, ἐξαιρούνται μεν τῆς ποινῆς ἐνεκα τῆς παρσιωπῆσεως, δύνανται μολοντοῦτο νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ἰδιαιτέραν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

Ἄρθρ. 131.

Ὅστις, περιπλεχθεὶς εἰς ἐσχάτην προδοσίαν ἢ εἰς ἄλλαν τινὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἄρθρ. 123-128 ἀναφερομένων ἐνώσεων, πλὴν τῆς ἐκρήξεως των, καὶ προτοῦ ἐτι πληροφορηθῇ ἡ ἐξουσία ἀλλοχόθεν, ἀναγγεῖλῃ ἐαυτὸν καὶ τοὺς συνενόχους του εἰς τὴν Ἀρχὴν, ἔαν μὲν ᾔνῃ ἀπλούς συναίτιος, ἐξαιρεῖται τῆς ποινῆς, ἐκτός τῆς ἰδιαιτέρας ἀστυνομικῆς ἐπιτήρησεως, ἔαν δὲ ἀνάγκη εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀρχηγῶν ἢ τῶν στρατολόγων, τιμωρεῖται με εἰρκτὴν.

Ἄρθρ. 132.

Ὁς προδότης τῆς πατρίδος τιμωρεῖται με πρόσκαιρα δεσπνὰ ὅστις, μηδὲ σκοπον ἔχων μηδ' ἐνούμενος πρὸς ἐσχάτην προδοσίαν:

1) Διεξάγει ἐκ προθέσεως πρὸς βλάβην τῆς Ἑλλάδος τὴν ὅποιον ἐπιφορτισθῇ πολιτικὴν διαπραγματεύσιν μετὰ τινος ἐξωτερικῆς Δυναμεύς·

2) Επιχειρήσῃ ὁποιανδήποτε πράξιν, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ μετακινήσῃ ἢ νὰ καταστήσῃ ἀθεβαία τὰ ὅρια τῆς ἐπικρατείας·

3) Ἐκρυψέ, ἠφάνισεν ἢ ἐνόθευσεν ἔγγραφα, ἢ ἄλλα ἀποδεικτικὰ τῶν δικαιωμάτων ἢ ἀξιώσεων τῆς Ἐπικρατείας·

4) Παρέδωκεν αὐθαιρέτως ἢ ἐπρόδωκεν εἰς ἐξωτερικὴν τινα Δύναμιν, πολεμικὴν ἢ μὴ, ἢ εἰς τοὺς πράκτορας τῆς, κατ' ἄλλας παρὰ τὰς εἰς τὸ ἄρθρ. 120 ἄρ. 11 ἀναφερομένας περιπτώσεις, ἐπιστολάς, ἔγγραφα ἢ ἀπόρρητα τοῦ Κρατοῦς, ἀποβλέποντα τὸ πωλιτεῦμα, τὰ δίκαια ἢ τὰς ἀξιώσεις αὐτοῦ, ἢ τὰ ἀπόρρητά τινος διαπραγματεύσεως ἢ πολεμικῆς ἐπιχειρήσεως, ἢ τὰ σχέδια πολεμικῶν κινήματων, φρουρίων ἢ ἄλλων ὀχυρωμάτων, ὀπλοθηκῶν, λιμένων καὶ ὁρμῶν.

Ἄρθρ. 133.

Με φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐξ μηνῶν τιμωρεῖται ὅστις, μὴδὲ σκοπον ἔχων μὴ ἐνόνμενος πρὸς ἐσχάτην προδοσίαν:

1) Μεταχειρίζεται ἀθέμιτα μέσα διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν ἀπορρήτων τινος διαπραγματεύσεως, ἢ πολεμικῆς τινος ἐπιχειρήσεως, ἢ τῶν πολεμικῶν κινήματων, ἢ τῆς διαγραφῆς φρουρίων καὶ ἄλλων ὀχυρωμάτων, ὀπλοθηκῶν, λιμένων ἢ ὁρμῶν, ἢ ἐπιστολῶν, ἐγγράφων, ἢ ἀπορρήτων τῆς ἐπικρατείας, τῶν ὁποίων ἡ φανερώσις ἐμβαλλεῖ ἢ δύναται νὰ ἐμβαλῇ εἰς κίνδυνον τὸ πωλιτεῦμα ἢ τὰ δίκαια, τὰς ἀξιώσεις, τὰς ἐξωτερικὰς σχέσεις, ἢ τὴν ἀσφαλείαν τοῦ Κρατοῦς·

2) Φανεραίνει κατ' ἄλλον παρὰ τὸν εἰς τὸ ἄρθρ. 132 ἀριθ. 4 ἐκθεϊμένο τρόπον τοιαῦτα ἔγγραφα, ἐπιστολάς, ἢ ἀπόρρητα, τῶν ὁποίων ἔλαβε γνῶσιν.

Ἄρθρ. 134.

Εἰς εἰρηνὴν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰ ὀκτὼ ἔτη καταδίδάζεται:

1) Ὅστις οἱ ἀξιώσεις δικαιωμάτων, ἢ διαφινόμενα παρά-
πνοα κατὰ τῆς ἐπικρατείας, τῶν ἡγεμόνων, ἢ τῶν συμπολιτῶν,

προκαλεῖ ξένην τινὰ δύναμιν εἰς μεσολαβήσιν ἐπικίνδυνον εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ αὐτονομίαν τοῦ Κράτους·

2) Ὅστις, ἀντιπράττων ἐκ προθέσεως εἰς τὰς μετ' ἄλλων Δυνάμεων ὑπαρχούσας συνθήκας, φέρει οὕτως εἰς κίνδυνον τὴν ἀσφάλειαν ἢ αὐτονομίαν τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 135.

Κατὰ νόμους ἰδιαιτέρους θέλουν δικάζεσθαι ὅσοι ἀποφεύγουν τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ ὑπηρετεῖν δι' ὅπλων, καθὼς καὶ ὅσοι ἀναπείθουσιν ἢ ὑποστηρίζουσιν εἰς ἀποφυγὴν ταύτης ὑπηκόους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 136.

Με φυλάκισιν τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν τιμωρεῖται ὅστις ἔπειτα ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως ἐστρατολόγησεν ὑπηκόους πρὸς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ξένης τινὸς Δυνάμεως, ἢ ἐχρηγήσῃ βουθειαν καὶ ἀντίληψιν εἰς τοιοῦτον αὐτογνώμονα στρατολόγον.

ΚΕΦΑΛΑ. Β'.

Περὶ ἐξυθρίσεως τοῦ Βασιλέως, τοῦ διαδόχου, τοῦ διέποντος τὴν Βασιλείαν, καὶ τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας.

Α'. Ἐξέθρισις τοῦ Βασιλέως.

Ἄρθρ. 137.

Με θάνατον τιμωρεῖται ὅστις ἐπιβάλλει χεῖρα ὑβριστικὴν εἰς τὸ ἱερόν πρόσωπον τοῦ Βασιλέως, ἢ ἀπειλεῖ κατ' αὐτοῦ αἰχίαν.

Ἄρθρ. 138.

Με φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐνὸς ἐτους τιμωρεῖται:

1) Ὅστις ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Βασιλέως, ἢ εἰς δημοσίαν συνέλευσιν, ἢ εἰς δημοσίον τόπον παρόντων πολλῶν, ἢ διὰ δημοσίως ἐγγράφων ἢ συμβολικῶν παραστάσεων, ἢ δι' ἀποιωνδῆποτε αἰσθητῶν ἐξεικονίσεων καὶ ἀνακρινάσεων πρὸς τὸ δημόσιον ὑβρίζει, χλευάζει, ἢ λοιδορεῖ τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως·

2) Ὅστις συνθέτει ἐν γνώσει ἢ διακιδεῖ ἐκ προθέσεως τοιαῦτα ἐγγράφα ἢ παραστάσεις·

3) Ὅστις κατχράττει τὸ ὄνομα τοῦ Βασιλέως πρὸς ἐκτέλεσιν παρανόμου τινὸς πράξεως.

Ἄρθρ. 139.

Εἰς φυλάκισιν ἐξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν καταδικάζεται ὅστις, ἐκτός τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαλαμβανόμενων περιπτώσεων, δεικνύει περιφρόνησιν πρὸς τὸν Βασιλέα καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἱερόν αὐτοῦ πρόσωπον.

Ἄρθρ. 140.

Εἰς ὑβρίσεως τῆς Βασιλικῆς Μεγαλειότητος τιμωρεῖται ὁ καταστάς ἐνοχὸς τινος τῶν προειρημένων πράξεων (ἄρθρ. 137-139) κατὰ τῆς σύζυγου τοῦ Βασιλέως.

Β. Περιύβρισις τῶν ἐξωτερικῶν σημείων τῆς Βασιλικῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 141.

Με φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν τιμωρεῖται ὅστις περιύβριζει δημοσίως τὰ Βασιλικά σύμβολα ἢ ἄλλα τῆς Βασιλικῆς ἀξίας σημεία.

Γ. Ἐξέθρισις τοῦ διαδόχου τῆς Βασιλείας.

Ἄρθρ. 142.

Ὁ ἐξυβρίζων τὸ πρόσωπον τοῦ διαδόχου τῆς Βασιλείας τιμωρεῖται εἰς μὲν τὴν περίπτωσιν τοῦ ἁρθροῦ 137 με πρόσκαιρα δεσμὰ, εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἁρθροῦ 138 με φυλάκισιν ἐννέα μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν, καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἁρθροῦ 139 με φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν.

Δ. Ἐξέθρισις τοῦ διέποντος τὴν Βασιλείαν.

Ἄρθρ. 143.

Ἐξυθρίσεις γινόμεναι κατὰ τοῦ διέποντος τὴν Βασιλείαν τιμωροῦνται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἁρθροῦ 141.

Ε. Ἐξυθρίσεις τῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας.

Ἄρθρ. 144.

Ἡ ἐκτέλεσις ἀξιοποῖνου πράξεως κατὰ τινος μέλους τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας θεωρεῖται εἰς τὴν ἐπιμέτρησιν τῆς νομίμου πινῆς ὡς ἰδιαιτέρα ἐπιβαρυντικὴ περίστασις.

ΚΕΦΑΛ. Γ.

*Περὶ ἐξουσίσεως ξένων ἡγεμόνων καὶ Κυβερνήσεων, τῶν
Διπλωματικῶν Πρακτόρων αὐτῶν, καὶ ἄλλων Ἀρχῶν.*

Ἄρθρ. 145.

Με φυλάκισιν ἐξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν τιμωρεῖται ὅστις ὑβρίζει, χλευάζει ἢ λοιδορεῖ δι' ἔργου ἢ διὰ λόγου, δι' ἐγγράφου, ἢ διὰ συμβολικῆς τινος παραστάσεως τοὺς ἡγεμόνας ξένων ἐπικρατειῶν.

Ἄρθρ. 146.

Φυλάκισις ἐνὸς μηνὸς μέχρις ἐνὸς ἔτους καταγινώσκεται εἰς τὸν ὑβρίζοντα, χλευάζοντα ἢ λοιδοροῦντα δι' ἔργου ἢ διὰ λόγου, ἐγγράφως, ἢ διὰ συμβολικῆς παραστάσεως τοὺς παρὰ τῷ Βασιλεῖ συστημένους Πρέσβεις, ἢ ἄλλους διπλωματικὸν χαρακτῆρα ἔχοντας Πληρεξουσίους ξένων Δυνάμεων, ὡς τοιοῦτους.

Ἄρθρ. 147.

Με φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν τιμωρεῖται ὅστις, εἰς δημοσίας ὁμιλίας, εἰς κοινῶς διαδεδομένα συγγράμματα, ἢ εἰς συμβολικὰς παραστάσεις, προσβάλλει κυβερνήσεις, ἢ Ἀρχὰς ξένων ἐπικρατειῶν, διὰ περιφρονητικοῦ χλευασμοῦ, βλασφημίας, ἢ ἄλλων δυσμενῶν αἰτιάσεων, ἢ προκαλεῖ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰς ἐπανάστασιν τοὺς κατοίκους ξένους ἐπικρατειῶν.

Ἄρθρ. 148.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἄρθρων 145-147 δὲν γίνεται ποινικὴ καταδίωξις, εἰμὴ μόνον κατ' ἐγκλήσιν τοῦ ὑβρισθέντος.

Ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας δυσμενῶν αἰτιάσεων εἶναι δεκτὴ μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

ΚΕΦΑΛ. Δ'.

*Περὶ πράξεων ἀντικειμένων εἰς τὰς βάσεις τῶν
καθεστώτων νόμων.*

Ἄρθρ. 149.

Ὅστις καθ' οἰονδήποτε τρόπον προκαλεῖ ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς θρησκείας εἰς παραβιάσιν τῶν νόμων καὶ τῶν Διαταγμάτων τῆς

Κυβερνήσεως ὅστις ζητεῖ νὰ ἐλκύσῃ προσηλίτους εἰς λεγόμενα θρησκευτικὰ δόγματα, μετὰ τὰ ὁποῖα ἐνεργούμενα εἶναι ἀσυμβιβαστος ἡ διατήρησις τῆς πολιτικῆς τάξεως, ὑποβάλλεται εἰς φυλάκισιν ἐξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, καὶ προσέτι, ἐὰν ἡ κιθνήσιος ὑπάλληλος ἢ ὑπηρετής, ἀποβάλλεται τῆς υπηρεσίας.

Ἄρθρ. 150.

Εἰς φυλάκισιν ἐνὸς μηνὸς ἕως ἐνὸς ἔτους καταδικάζεται ὅστις εἰς δημοσίαν συνέλευσιν, ἢ εἰς δημόσιον τόπον παρόντων πολλῶν, ἢ διὰ δημοσίων ἐγγράφων καὶ παραστάσεων, ἢ δι' ἀνακρινώσεως πρὸς τὸ δημόσιον προσβάλλει τὸ πολίτευμα ἢ τοὺς ἀπαρτίζοντας τὸ πολίτευμα νόμους, βλασφημῶν, λοιδορῶν ἢ χλευάζων ταῦτα μετὰ περιφρονησεως.

Παρομοία προσβολὴ κατ' ἄλλων καθεστώτων νόμων ἐπισύρει φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν.

Ἄρθρ. 151.

Με φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν τιμωρεῖται ὅστις προκαλεῖ ἢ διεγείρει εἰς ἀπειθειαν κατὰ τῶν καθεστώτων νόμων εἰς δημοσίαν συνέλευσιν, ἢ εἰς δημόσιον τόπον παρόντων πολλῶν ἢ διὰ δημοσίου ἐγγράφου, ἢ ἄλλης ἀνακρινώσεως πρὸς τὸ δημόσιον.

Ἐὰν διὰ τιαυτῆς προκλήσεως ἢ διεγέρσεως παρεκινήθησαν τινόντι πολλοὶ τῶν πολιτῶν εἰς ἀπειθειαν, καταγινώσκεται φυλάκισις τριῶν μηνῶν ἕως δύο ἐτῶν.

Ἄρθρ. 152.

Ὅστις διὰ δημοσίου ὁμιλίας, διδασκαλίας, συγγράμματος ἢ συμβολικῆς παραστάσεως ἐκφράζει τιαυτάς ἀρχὰς, δόξας ἢ φρονήματα, τὰ ὁποῖα ἀντιβαίνουν ἐν γένει εἰς τὰς βάσεις τῆς θρησκείας καὶ ἠθικῆς, ἢ ἄλλως εἶναι κοινῶς ἐπιβεβλην εἰς τὴν θρησκείαν ἢ εἰς τὰ ἥθη ὅστις ἐκφράζεται δημοσίως εἰς πρόσκομμα ἄλλων, μετὰ τρόπον προσβάλλοντα τὸ σέβας τὸ ὀφειλόμενον πρὸς τὸ ὕψιστον Ὄν, καταδικάζεται εἰς φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν, καὶ, ἐν ὑποτροπῇ, τιμωρεῖται μετὰ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν.

Περὶ πράξεων ἀντεκειμένων εἰς τὸ πρὸς τὴν Ἀρχὴν
ὀφειλόμενον σέβας.

Α'. Περιῶδρισις δηλοποιήσεων καὶ ἀπογραφῶν τῶν δημοσίων
Ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 153.

Με φυλάκισιν ἐνὸς μηνὸς ἕως ἐνὸς ἔτους τιμωρεῖται ὅστις
αὐτογνωμόνως σγίζει, ἀφαιρεῖ, βλάπτει, ρυπαίνει ἢ παραμορ-
φώνει τὰ παρὰ τῆς Ἀρχῆς ὑπογεγραμμένα καὶ πρὸς γνωστοποίησιν
τοιχοκολλημένα διατάγματα, τὰς ἀποφάσεις, τὰ διπλώματα
καὶ ἄλλας δημοσίας εἰδοποιήσεις.

Με φυλάκισιν δὲ τὸ πολὺ ἐνὸς μηνὸς τιμωρεῖται ὅστις περι-
φρεῖται δημοσίως ἄλλα ἀπόγραφα τῆς Ἀρχῆς.

Β'. Παραβίασις καὶ βλάβη τῶν παρὰ τῆς Ἀρχῆς
ἐπιτιθεμένων σφραγίδων.

Ἄρθρ. 154.

Ὅστις ἐν γνώσει, ἐξεπίτηδες καὶ αὐτογνωμόνως διαρρήγνυει,
λύει ἢ βλάπτει σφραγίδας δικαστηρίου ἢ ἄλλης Ἀρχῆς, δι' ὧν
φυλάττονται κεκλεισμένα πράγματα ἢ ἔγγραφα, τιμωρεῖται με-
φυλάκισιν ἐξ μηνῶν ἕως δύο ἐτῶν.

Ἄρθρ. 155.

Ἐὰν αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἐπιτετραμμένοι τῶν κεκλεισμένων πραγ-
μάτων τὴν φύλαξιν γενῶσιν ἐνοχοὶ τῆς διαρρήξεως ἢ βλάβης
τῶν εἰς τὴν ἐπιτήρησιν των ἐμπιστευμένων σφραγίδων τῆς
Ἀρχῆς, τιμωροῦνται με φυλάκισιν δύο ἕως πέντε ἐτῶν.

Ἄρθρ. 156.

Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρ. 154 οἱ εἰς τὸ προηγούμενον
ἄρθρ. ἀναφερόμενοι φύλακες τιμωροῦνται διὰ τὴν ἀπλήν ἀμέλειαν
με φυλάκισιν ὀκτὼ ἡμερῶν ἕως ἐξ μηνῶν.

Ἄρθρ. 157.

Ὅστις δι' αἰκίας γενῇ ἐνοχὸς ἐνός τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 154 καὶ

155 ἀναφερομένων πλημμελημάτων, τιμωρεῖται μὲ εἰρκτῆς, παρεκτός τῆς μεγαλητέρας ποινῆς, ἐὰν ἡ αἰκία εἶχεν ἀκούουσαν κακούρημά τι τιμωροῦμενον μὲ μεγαλητέραν ποινήν.

Γ. Ἐξόδοις τῆς εἰς τὴν Ἀρχὴν ὀφειλομένης τιμῆς.

Ἄρθρ. 158.

Ὅστις εἰς δημοσίαν συνέλευσιν, ἢ εἰς δημοσίους τόπους παρόντων πολλῶν, ἢ διὰ δημοσίων ἐγγράφων ἢ συμβολικῶν παραστάσεων, ἢ ἄλλων ἀνακοινώσεων πρὸς τὸ δημόσιον συκοφαντεῖ, λοιδορεῖ, ἢ μὲ περιφρονητικὸν γλευασμὸν προσβάλλει τὴν Κυβέρνησιν ἢ τὰς πράξεις αὐτῆς, καταδικάζεται εἰς φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν ὅστις ὅμως, ἐκτὸς τούτων τῶν περιπτώσεων, δεικνύει περιφρόνησιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρ. 159.

Μὲ φυλάκισιν δύο ἐβδομάδων μέχρι δύο ἐτῶν τιμωρεῖται ὅστις καθυβρίζει δι' ὀνειδιστικῶν λέξεων, κινήμάτων ἢ ἀπειλῶν, βλασφημεῖ ἐγγράφως ἢ διὰ ζώσης, γλευάζει ἢ λοιδορεῖ βρασιλικὸν ἀξίωμα ἢ Ἀρχήν, ὀρκωτὸν κριτήριον, ἢ ὑπάλληλον τοῦ Κράτους ἢ τοῦ δήμου, ἢ ἓνα τῶν ὀρκωτῶν, ἐνῷ ἐκτελοῦν τὰ καθήκοντά των, ἢ διὰ τινος σχέτιν τῆς Ἀρχῆς πρὸς τὸν ὕβριστήν, ἢ καθ' ὅσον ἀνάγεται ἐν γένει εἰς τὰ δημόσια καθήκοντά της, καὶ ἰδίως πρὸς ἐκδίκησιν ἐνεκά τινος διαταξέως τῆς Ἀρχῆς, ἢ εἰς ἀπειθείας πρὸς ταύτην.

Ἐὰν ἡ ὕβρις γενῇ εἰς δημοσίαν δικαστικὴν συνεδρίαν, καταγινώσκεται φυλάκισις δύο μέχρι πέντε ἐτῶν.

Ἄρθρ. 160.

Ὅστις δι' ὀνειδιστικῶν λέξεων, κινήμάτων, ἢ ἀπειλῶν καθυβρίζει φυλακὰς, χωροφύλακας, κλητόρας δικαστηρίων, δικηγόρους, ἐμπορομεσίτας (courtiers), συμβολαιογράφους (notaires), ἢ ἄλλους δημοσίους ὑπηρετάς διὰ τὰ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας των, ἢ ἐνῷ ἐνεργοῦσι ταῦτα, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἑξ ἐβδομάδων.

Εάν αἱ εἰς τὸ 159 ἄρθρ. αναφερόμεναι δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ Ἀρχαὶ αἰχισθῶσιν ἐν ᾧ ἐνεργούν τε καθήκοντά τω , καὶ ἕνεκα τῆς ἐνεργείας αὐτῶν , αἱ ἔνοχοι τιμωροῦνται με φυλάκισιν δύο ἕως πέντε ἐτῶν γενομένης δὲ τῆς αἰτίας εἰς ἡμεροσίαν δικασικὴν συνεδριάσιν, καταγινώσκεται τότε ἡ ποινὴ τῆς εἰρκτικῆς.

Άρθρ. 162.

Ὅσακις αἱ εἰς τὸ προηγούμενόν ἄρθρον ἀναφερόμεναι αἰκίαι γίνονται κατὰ δημοσίων ὑπηρετῶν ἕνεκα τῶν ἔργων τῆς ὑπηρεσίας τῶν , ἢ οὐαρκούντων αὐτῶν , οἱ πράξαντες τιμωροῦνται με φυλάκισιν ἐνός ἕως ἑξ μηνῶν.

Α'. Περιῦδρισις τῶν σημείων τῆς ἀξίας τῶν Ἀρχῶν.

Άρθρ. 163.

Με φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνός μηνός τιμωρεῖται ὁ ἔνοχος περιῦδρίσεως τῶν σημείων τῆς ἀξίας τῶν Ἀρχῶν.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ πράξεων κατὰ τῆς ὀφειλομένης εἰς τὰς Ἀρχὰς εὐπειθείας.

Α'. Απειθεία.

Άρθρ. 164.

Με φυλάκισιν τὸ πολὺ δύο μηνῶν τιμωρεῖται ὅστις , μετὰ προηγηθεῖσαν τακτικὴν πρόσκλησιν , ἀρνεῖται εἰς τὴν Ἀρχὴν ἄνευ ἀντιστάσεως τὴν κατὰ τοὺς νόμους καὶ τὰς διατάξεις ὀφειλομένην ὑπηρεσίαν ἢ συνδρομὴν , ἢ τὴν εἰς ὅποιονδήποτε μέρος εἰσοδὸν πρὸς ἐκτέλεσιν πράξεώς τινος ἀναγομένης εἰς τὰ καθήκοντά της.

Άρθρ. 165.

Με φυλάκισιν τὸ πολὺ ἑξ μηνῶν τιμωρεῖται ὅστις ἐπὶ δημοσίας συνελεύσεως , ἢ εἰς δημοσίον τοπὸν παρόντων πολλῶν , ἢ διὰ δημοσίων ἐγγραφῶν , ἢ δι' ἄλλης πρὸς τὸ δημοσίον ανακοινώσεως προκαλεῖ εἰς ἀπεθείαν κατὰ τῆς Ἀρχῆς.

Εάν ἐκ τοιαύτης προκλήσεως ἢ διεγέρσεως ἐκινήσωνται τῶντι πολλοὶ τῶν πολιτῶν εἰς ἀπεθείαν , καταγινώσκεται τότε φυλάκισις τριῶν μηνῶν ἕως δύο ἐτῶν.

Β'. Διέγερσις κατὰ τῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 166.

Με φυλάκισιν τὸ πολὺ δύο μηνῶν τιμωρεῖται ὅσις προσκαλεῖ ἄλλους εἰς συνδρομὴν ἐναντίον τῆς Ἀρχῆς, ἢ τῶν ὑπηρετῶν τῆς, ἐν ᾧ ἐκτελοῦσι τὰ καθήκοντά των, καθὼς καὶ ὅστις ἐνόνεται μετὸν προσκαλοῦντα, καὶ δὲν ἀπομακρύνεται ἅμα δοθείσης τῆς προσταγῆς.

Γ'. Θρασύτης κατὰ τῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 167.

Ἐργοστασίарχοι καὶ χειροτέχναι, οἵτινες πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν παραπόνων των συναποφασίζουσι τὴν παῦσιν τῆς βιομηχανίας των, προσκαλοῦσιν εἰς τοιαύτην συμφωνίαν, ἢ ἀπειλοῦσι δι' αὐτῆς τὴν Ἀρχήν· ἐργάται διαφόρων ἐργοστασίων καὶ χειροτέχνων, οἵτινες διὰ φαινόμενα παράπονα κατὰ τῶν πρωτεργατῶν ἢ κατὰ τῆς Ἀρχῆς συναποφασίζουσι τὴν παῦσιν τῆς ἐργασίας τῶν, ἢ προσκαλοῦσιν εἰς τοιαύτην συμφωνίαν, ἢ ἐπαπειλοῦσι δι' αὐτῆς, τιμωροῦνται μετὰ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν, ἐὰν, διατοχθέντες παρὰ τῆς Ἀρχῆς, δὲν ὑπακούσωσιν ἐξάσεως δὲ ἐντεῦθεν ἀναφύεσθαι. ὅσοι νηργήσαν τὴν συμφωνίαν, ἢ ἐπρόκαλεσαν πρῶτοι εἰς ταύτην, τιμωροῦνται ὡς ἀρχηγοὶ τῆς στάσεως.

Ἄρθρ. 168.

Εἰάν, πρὸς ἐνδείξιν ἀπειθείας, περιφρονήσεως ἢ δυσπρεπείας κατὰ τῆς Ἀρχῆς συναθροζόντες, μέλη μὲν ἐν τῷ συστήματι ἢ ἄλλω· πολλοὶ ἄνθρωποι, δημοσίως, φυλακισμένοι δὲ ἢ τινες τῶν εἰς ἐπιμελητήριον ἢ ἄλλο δημόσιον κατὰστῆμα εἰσδεδεγμένων, ἐν τῷ τόπῳ τῆς φυλακῆς ἢ ἐν τῷ καταστήματι, καὶ προστατόμενοι δὲν ἀποχωρῶσιν ἀμέσως, ἢ καταγινωσκομένη εἰς τοιαύτην περιπτώσιν ποινὴ εἶναι φυλάκισις, εἰς μὲν τοὺς ἀρχηγούς καὶ ὀδηγούς, ἐνδὸς μέχρι τεσσάρων μηνῶν· εἰς δὲ τοὺς λοιπούς συναιτίους, τὸ πολὺ δύο μηνῶν.

Εἰάν οἱ συσταίσαντες διαλυθῶσι πάσῃτα, τιμωροῦνται μόνον οἱ ἀρχηγοὶ καὶ ὀδηγοὶ μετὰ φυλάκισιν τὸ πολὺ δύο μηνῶν.

Δ'. Αντίστασις.

Άρθρ. 169.

Όστις προσπαθεῖ νὰ ἀναγκάσῃ τὴν Ἀρχὴν εἰς ἐπιχείρησιν, παράλειψιν, ἢ ἀνατροπὴν πράξεώς τινος, ἢ διατάξεως ἀναγομένης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς, τιμωρεῖται ὡς ἔνοχος ἀντιστάσεως κατὰ τῆς Ἀρχῆς:

- 1) Με εἰρκτὴν, ἐὰν ἔγεινε βία κατὰ προσώπου·
- 2) Με φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν, ἐὰν ἡ ἀντίστασις ἔγεινε μόνον δι' ἀπειλῶν.

Ἀπολύεται δὲ τῆς ποινῆς ὁ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ 2 ἀριθμοῦ ἀνθιστάμενος, ἐὰν ἤθελεν ὑπακούσει πάρκυτα, εἰς τὴν προσταγὴν τῆς Ἀρχῆς ἢ τῶν ὑπηρετῶν τῆς.

Άρθρ. 170.

Όστις ἀνθίσταται εἰς τοὺς ὑπηρετάς Ἀρχῆς τινος, θέλων νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παρ' αὐτῆς διατεταγμένων καὶ ἰδίως τῆς κατασχέσεως (saisie) κινητῶν ἢ ἀκινήτων πραγμάτων, ἢ εἰς τοὺς ἐπὶ τούτῳ στελλομένους στρατιωτικούς, τιμωρεῖται ὡς νὰ ἀπετεινέτο ἡ βία ἢ ἡ ἀπειλή του ἀμέσως κατὰ τῆς Ἀρχῆς αὐτῆς.

Άρθρ. 171.

Με φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἑνὸς ἔτους τιμωρεῖται ὅστις ἐξ οἰκζ�ήποτε αἰτίας ὑφαίρει τὰ ἤδη κατασχεθέντα (saisie-exécution) πράγματα.

Ἡ αὐτὴ ποινὴ καταγινώσκεται καὶ εἰς τὰς ἀπαλλοτριώσεις τῶν κατασχεθέντων κινητῶν ἢ ἀκινήτων, ἢ εἰς τὰς ἐκ προθέσεως γινομένας βλάβας τοιούτων πραγμάτων ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου αὐτοῦ, τοῦ μεσεγγυούχου ἢ τοῦ φύλακος.

Ε'. Στάσις.

Άρθρ. 172.

Πᾶσα δημόσιος συνάθροισις πολλῶν ἀτόμων, τείνουσα εἰς τὸ νὰ προσβάλῃ βιαίως τὴν Ἀρχὴν, νὰ ἀντισταθῇ εἰς αὐτὴν, νὰ τὴν ἀναγκάσῃ εἰς ἐπιχείρησιν, παράλειψιν, ἢ ἀνατροπὴν ὁποιασδήποτε ἐπισήμου πράξεως ἢ διατάξεως, ἢ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν

ἐκτέλεσιν νόμου τινός, διατάγματος, ἐντάλματος συλλήψεως ἢ φυλάξεως, ἢ ἀποφάσεώς τινος, ἢ νὰ ἐλευθερώσῃ φυλακισμένους ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Ἀρχῆς, ἢ νὰ ἐκδικηθῇ αὐτὴν ἕνεκα δημοσίας τινός πράξεως, θεωρεῖται ὡς στάσις, ἀδυσφάρως ἂν ἡ βία ἀποβλέπῃ δημόσιον ὑπάλληλον, εἴτε δημοσίους ὑπαρέτας, εἴτε τοὺς ἀπεσταλμένους στρατιώτας.

Ἄρθρ. 173.

Ἐὰν οἱ συναθροισθέντες, ἅμα προσταχθῶσι παρὰ τῆς Ἀρχῆς ἢ παρὰ τῶν ὑπηρετῶν τῆς, χωρισθῶσι πάραυτα ἀπ' ἀλλήλων, καὶ ὑποταχθῶσιν εἰς τὰς δοθείσας διατάγας, δὲν τιμωροῦνται κατὰ τὴν περίπτωσιν αὐτὴν εἰμὴ μόνον οἱ ἀρχηγοὶ καὶ ὁδηγοὶ με φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν.

Ἄρθρ. 174.

Ἐὰν οἱ στασιασταί, ἐπιμένοντες εἰς τὴν συνάθροισίν των, ἐναντίον τῆς προσταγῆς τῆς ἐμφανιζομένης Ἀρχῆς, τῶν ὑπηρετῶν τῆς, ἢ τῶν παραγενομένων στρατιωτῶν, δεικνύωσιν ἰσχυρογνώμονα θρασύτητα, κραυγάζοντες, ὀνειδιζόντες, ἢ ἀπειλοῦντες, ἐν τοσούτῳ δὲ, πρὶν ἢ μεταχειρισθῶσι βίαν κατὰ προσώπων ἢ πραγμάτων, ἢ ἡσυχίαν ἀποκατέστη πάλιν, τιμωροῦνται τότε:

- 1) Οἱ ἀρχηγοὶ καὶ ὁδηγοὶ με εἰρκτὴν.
- 2) Οἱ ὠπλισμένοι ἀπλοῖ συναίτιοι με φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν.
- 3) Οἱ ἀοπλοὶ συναίτιοι με φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρ. 175.

Ἐὰν οἱ στασιασταὶ ἐξέτελεσαν ἀληθῶς βιαιοπραγίας ἐναντίον προσώπων ἢ πραγμάτων, τιμωροῦνται κατὰ τὰς ἀκολουθοῦσας διαζολάς:

Οἱ ἀπλοῖ συναίτιοι, ὅσοι ἐπεχείρησαν βιαιοπραγίας, τιμωροῦνται:

- 1) Με θάνατον, ἰὰν ἐπράξαν φόνον, ἀνείρσεις, ἐμπρησμόν, ἢ ἑστειάν.

2) Με πρόσκαιρα δεσμά, ἐν ἑπραξαν αἰκίσιν κατὰ προσώπων καὶ, ἐάν ἡ αἰκία κῦτη ἔγινε κατὰ τινος Ἀρχῆς ἢ τῶν ὑπηρεσιῶν της, ἢ κατὰ στρατιωτικῶν ἀπεσταλμένων, ἢ διάρκεια τῶν δεσμῶν δὲν εἶναι βραχυτέρα τῶν δεκαπέντε ἐτῶν.

3) Με εἰοκτὴν, ἐάν ἑπραξαν διαρπαγὴν ἢ καταστροφὴν, ἐάν ἐξεδίκαζαν κτίρια, κτιοικίας, ἢ ἄλλα ἀκίνητα κτήματα διὰ ῥήξεως, βιαίας εἰσβολῆς ἢ κατασκήψεως, ἢ ἐάν ἐπέφεραν εἰς αὐτὰ ἐρήμωσιν.

4) Με φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐνὸς ἔτους, ὅσοι ἐξετέλεσαν βιαιοπραγίας μικροτέρου εἴδους.

Ἀρθρ. 176.

Ἀπλοὶ συναίτιοι, ὅσοι καθ' ἑαυτοὺς δὲν ἐξετέλεσαν κάμμίαν βιαιοπραγίαν:

1) Εἴαν μὲν, ἐρωδ' αἰμένοι με ὅπλα, ἢ μεταδίδοντες, ἐν γνῶσει τοῦ σκοποῦ, ὅπλα εἰς ἕνα ἢ πολλοὺς συναιτίους, ἔλαβον μέρος εἰς τὴν τασιν, τιμωροῦνται κατὰ τὸ βάρος τῶν γενομένων βιαιοπραγιῶν, καὶ κατὰ τὸ μέγεθος τῆς συμμετοχῆς των, με φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐνὸς ἔτους.

2) Ἄλλως δὲ, καταδικάζονται εἰς φυλάκισιν τὸ πολὺ δύο ἐτῶν.

Ἀρθρ. 177.

Ἀρχηγοὶ καὶ ὁδοῦ τοιαυτῆς εἰσέως τιμωροῦνται ὡς ἐφεξῆς:

Α. Εἴαν συνέβη φόνος, ἰνέρισις, ἐμπρησμός, ἢ λήψεις,

1) Με θάνατον μὲν, καθ' ὅσον συνεμέθεξαν εἰς τὰς γενομένας βιαιοπραγίας, ἢ καὶ χωρὶς νὰ συμμεθέξωσιν, ἐπροσκάλεσαν ῥητὴς εἰς τοιαυτὰ κακουργήματα.

2) Ἄλλως δὲ, με δεσμά ἐν βίου.

Β. Εἴαν αἰκίσθη-αν πρόσωπα με δεσμά πρόσκαιρα,

1) Καθόσον μὲν οἱ εἰρημεῖ δὲν συνεμέθεξαν εἰς τὰς βιαιοπραγίας, τὸ πολὺ δεκαπέντε ἐτῶν.

2) Καθόσον δὲ ἔλαβον μέρος εἰς ταύτας, τοῦλάχιστον δεκαπέντε ἐτῶν.

Γ. Εἴαν συνέβη φόνος, ἰνέρισις, ἐμπρησμός, ἢ λήψεις, ἀριθ. 3 ἐνδιαλαμβανόμεναι βιαιοπραγίας, τιμωροῦνται οἱ ἀρχηγοὶ καὶ ὁδοῦ τῆς

τάσεως με δεσμὰ πρόσκαιρα, συµμετασχόντες μὲν οἱ ἴδιοι, τοῦ-
λάχιστον δώδεκα ἐτῶν, ἐκτός δὲ τῆς περιπτώσεως ταύτης, τὸ
πολὺ δώδεκα ἐτῶν.

Δ'. Ἐὰν ἐτελεσθῇσαν βιαιοπραγαί μικροτέρου εἵδους, συµμε-
τασχόντες μὲν εἰς ταύτας οἱ ἴδιοι καταδικάζονται εἰς δεσμὰ τὸ
πολὺ δώδεκα ἐτῶν, ἄλλως δὲ, εἰς εἰρκτὴν.

Ἄρθρ. 178.

Ἐὰν ἡ θιάρκεια καὶ τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου κατέστησαν ἀναγ-
καίαν τὴν κήρυξιν τῆς ἐκτάκτου στρατιωτικῆς δίκης, καθίς,
ὅστις, κηρυχθείσης τῆς δίκης ταύτης, φωραθῇ σασιάζων, ὁποῖον
καὶ ἂν ἦναι τὸ εἶδος καὶ τὸ μέγεθος τῆς συµμετοχῆς του, κατα-
δικάζεται εἰς θάνατον.

Ἄρθρ. 179.

Ὅστις ἐπροσκάλεσεν εἰς στάσιν, ἢ ὅστις, θέλων νὰ διεγείρῃ
αὐτὴν, διέδωκε δεισιδαιμόνας προφητείας ἢ ψευδεῖς φήμας,
ἐὰν μὲν ἀληθῶς ἐξεργάγῃ ἡ στάσις, τιμωρεῖται ὡς ἀρχηγὸς αὐ-
τῆς, ἄλλως δὲ, με φυλάκισιν τριῶν μηνῶν ἕως δύο ἐτῶν, καί,
ὡν δημόσιος ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης, ἀποβάλλεται προσέτι τῆς
ὕπηρεσίας.

Ἄρθρ. 180.

Ὁ καταδικασθεὶς ἔνεκα στάσεως εἰς ποινὴν πλημμελήματος
δύναται, καθ' ὅσον ᾗθελε κριθῇ εὐλογον παρὰ τοῦ δικαστηρίου, νὰ
ὑποβληθῇ εἰς ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν δύο μέχοι δέκα ἐτῶν.

Γ'. Ἐλευθέρωσις φυλακισμένου.

Ἄρθρ. 181.

Ὅστις ἐλευθερόναι ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Ἀρχῆς φυλακισμένον
τινὰ, τιμωρεῖται:

1) Με εἰρκτὴν, ἐὰν ἡ ἐλευθέρωσις ἔγινε διὰ βίας ἐπαχθείσης
κατὰ τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν ἐπαγρύπνησιν ἢ φυλάξιν, ἢ διὰ
ῥιζέως τῆς φυλακῆς.

2) Με φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν, ἐὰν ἡ ἐλευθέρω-
σις ἔγινε κατ' ἄλλαν τρόπον, καὶ ἰδίως δι' ἐξαπατήσεως ἢ δωρο-
δοκίας τῶν προσεγῶς εἰρημένων.

Άρθρ. 182.

Οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν ἐπαγρύπνησιν ἢ φύλαξιν τινος φυλακισμένου, ἐὰν αὐτοὶ ἐνήργησαν τὴν ἀπόδρασιν, ἢ συνήργησαν εἰς ταυτὴν, τιμωροῦνται ἐπίσης μετὰ τοὺς βιαίως ἐνεργήσαντας τὴν ἀπόδρασιν φυλακισμένου τινός, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθρ. 181 ἀρ. 1.

Άρθρ. 183.

Ἐὰν ἡ ἀπόδρασις προῆλθεν ἐξ ἀμελείας τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἀρθρον ἀναφερομένων, οἱ ἐνοχοὶ τιμωροῦνται μετὰ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν.

Μένουσι δὲ οὗτοι παντελῶς ἀτιμώρητοι, ἐὰν διὰ τῆς προσπάθσεως τῶν συνελήφθησαν πάλιν ἐντὸς ὁκτώ ἡμερῶν οἱ ἀποδράντες.

Άρθρ. 184.

Τὰς εἰς τὰ δύο προηγούμενα ἀρθρα ὠρισμένας ποινὰς ἐπισύρουν εἰς ἑαυτοὺς καὶ οἱ ἐπιτετραμμένοι, ὡς ἐκ τῶν καθηκόντων τῶν, τὴν ἐπαγρύπνησιν καὶ φύλαξιν φυλακισμένου τινός· μολοντοῦτο, καὶ ἐὰν φυλάκισις μόνον καταγινωσθῇ, εἶναι ἀναγκαιῶς συνδεδεμένη μετὰ αὐτὴν καὶ ἡ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀποβολή.

Άρθρ. 185.

Οἱ φυλακισμένοι, ὅσοι κατέρθωσαν ἢ ἐπροσπάθησαν νὰ κατορθώσωσι διὰ τῆς βίας τὴν ἐλευθέρωσιν τῶν, τιμωροῦνται μετὰ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐξ μηνῶν, ἐκτός τῆς μεγαλητέρας πρηνῆς, ἐὰν ἐπὶ τῆς ἀποδράσεως τῶν ἐπραξάν καὶ ἄλλα δεινότερα πλημμελήματα ἢ κακουργήματα.

Ἡ ποινὴ αὕτη ἐκτελεῖται ἄμα παρέλθῃ ἡ προθεσμία τῶν πρότερον ἤδη καταγινωσθεισῶν ποινῶν, ἢ εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀπολύσεως.

Άρθρ. 186.

Ὅστις χρηγῆ εἰς φυλακισμένον ὄπλα, ἢ ἄλλα πρὸς ἀπόδρασιν τοῦ πρόσφορα ἐργαλεῖα, ἐὰν κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἀρθρῶν 71-74 δὲν ὑπόκειται εἰς μεγαλητέραν ποινὴν, τιμωρεῖται μετὰ φυλάκισιν ἐνός μέχρις ἐξ μηνῶν.

Άρθρ. 187.

Ὁ καταδικασθεὶς εἰς ἐλευθέρωσιν φυλακισμένου τινός, ἢ δὲ

ὑποκρινόμενους ἄλλαν συμμετοχὴν εἰς ταύτην, δύναται, καθ' ἕνα
ἔθελε κριθῇ εὐλογον παρὰ τοῦ Διακαστηρίου, νὰ τεθῇ ὑπο
νομικὴν ἐπιτήρησιν ἐνὸς μέχρι δέκα ἐτῶν.

Ζ'. Παραβίασις τῆς ἀστυνομικῆς ἐπιτηρήσεως.

Ἄρθρ. 188.

Με φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν τιμωροῦνται:

1) Ὅσοι ὑπο ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν διατελοῦντες, παραβῶσι
τινα τῶν εἰς τὰ ἄρθρ. 35-37 περιλαμβανομένων ὅρων.

2) Ὅσοι, κατὰ τὸ 37 ἄρθρον, εἰς ἐξουσίαν καταδικασθέντες,
ἐπανεέλθωσιν ἄνευ ἀδείας, ὑπὸ ὁποιοῦνδήποτε πρόσχημα ἐντὸς τῆς
Ἐπικρατείας.

Συγχρόνως οἱ μὲν πρῶτοι πρέπει νὰ υποβληθῶσιν ἐκ νέου εἰς
ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν πέντε ἕως δέκα ἐτῶν, οἱ δὲ τελευταῖοι,
μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ποινῆς, νὰ φερῶσιν αὖτις πέραν
τῶν ὁρίων.

ΚΕΦΑΛΑ. Ζ'.

*Περὶ πράξεων κατὰ τῆς ἐνεργείας τῶν πολιτικῶν καὶ
δημοσίων δικαίων.*

Ἄρθρ. 189.

Ὅστις, διὰ συναθροίσεως, ἢ μετερχόμενος βίαν ἢ ἀπειλὴν,
ἐμποδίζει ἢ προσπαθεῖ νὰ ἐμποδίσῃ ἕνα ἢ πλείονας τῶν πολιτῶν
ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν δημοσίων αὐτῶν καθυκόντων καὶ δικαίων
ἐν κειρὶ τῶν ἐκλογῶν ἢ ἄλλων κοινῶν ὑποθέσεων, τιμωρεῖται
με φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐξ μηνῶν, καὶ κωλύεται τῆς ἐνεργείας
ὅλων τῶν δημοσίων δικαίων τοῦ εἰς διάστημα πέντε ἕως δέκα
ἐτῶν.

Με φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν τιμωρεῖται ὅστις κατὰ τὸν
εἰρημένον τρόπον ἐμποδίζει ἢ προσπαθεῖ νὰ ἐμποδίσῃ τινὰ ἀπὸ
τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν (ιδιωτικῶν) δικαίων καὶ καθυ-
κόντων τοῦ.

Ἄρθρ. 190.

Ἀποδοκίαι γινόμεναι κατὰ τὰς εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον

ἀναφερομένους ἐκλογὰς τιμωροῦνται, καὶ ὡς πρὸς τὸν δωροδοκῆσαντα καὶ ὡς πρὸς τὸν δωροδοκηθέντα, μὲ χρηματικὴν ποινὴν, ἰσοδύναμον μὲ τὴν διπλασίαν ἀξίαν τοῦ δώρου, μηδέποτε δὲ κατωτέραν τῶν πεντακοσίων Δραχμῶν.

Ἐκτὸς τούτου ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἔνοχον ἐν διαστήματι πέντε μέχρι δέκα ἐτῶν ἡ ἐνεργεια ὅλων τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 21 καὶ 23 ὁρισμένων δικαιωμάτων.

Ἄρθρ. 191.

Φυλάκισις ἑξ μηνῶν ἕως πέντε ἐτῶν καταγινώσκεται εἰς τὸν κατὰ τὰς τοιαύτας ἐκλογὰς νοθεύοντα, κρύπτοντα, ἀφανίζοντα, ἢ μεταλλάττοντα ψηφιδελτιὸν τι ἀρχαιρεσιακὸν, ἢ ἐγγράφοντα ἄλλο ὄνομα παρὰ το ὁθεῖν εἰς αὐτόν.

Ἐκτὸς τούτου καταψηφίζεται εἰς τὸν ἴδιον καὶ ἡ ἀπαγόρευσις τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 21 καὶ 23 ὁρισμένων δικαιωμάτων ἀπὸ δέκα μέχρις εἴκοσι ἐτῶν.

Ἄρθρ. 192.

Ἡ ἀντίστασις, ἡ στάσις, ἡ προφορικὴ ἢ ἐγγραφὸς ἐξύβρισις τῆς ἀνηκούσης εἰς τὸ ἀξίωμα τιμῆς, κατὰ Νομαρχικῶν, Ἐπαρχιακῶν ἢ Δημοτικῶν συμβουλίων, τῶν μελῶν καὶ ὑπηρετῶν αὐτῶν, ἐν ᾧ διαρκούσιν αἱ συνελεύσεις τῶν, ὡσαύτως δὲ κατὰ τῶν ἀρχαιρεσιακῶν καὶ ἄλλων συνελεύσεων συγκεκλημένων χάριν δημοσίων ὑποθέσεων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἢ Κυβερνητικῆς τινος Ἀρχῆς, τιμωροῦνται μὲ τὴν αὐτὴν ποινὴν, ὡς νὰ ἐπράττοντο τὰ πλημμελήματα ἢ κακουργήματα ταῦτα ἀμέτῳ κατα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν.

Ἡ δὲ ἐξύβρισις τῆς ἀνηκούσης εἰς τὸ ἀξίωμα τιμῆς τιμωρεῖται μόνον ὅταν ὁ ὑβριστὴς ἐγκαλέσῃ, κατὰ τοὺς περὶ τούτου ἰδιαιτέρους ὁρισμοὺς τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

ΚΕΦΑΛΑ. Η'.

Περὶ συγχύσεων τῆς εἰρήνης, καὶ περὶ αὐθαιρέτων πράξεων.

Α'. Διατάξεις τῆς κοιτῆς εἰρήνης.

Ἄρθρ. 193.

Ἐν πολλοὶ ἠνωμένοι ἐπιτηδὲς μετ' ἀλλήλων εἰσπέσωσι παρανομῶς εἰς ξένας οἰκίας, κατοικίας, ἢ ἄλλα ἀκίνητα κτλ.

ματα, τιμωροῦνται οἱ, τε ἀρχηγοὶ, ὁδηγοὶ καὶ συναίτιοι τῆς τοιαύτης διαταράξεως τῆς κοινῆς εἰρήνης:

1) Με εἰρκτὴν οἱ μὲν ἀρχηγοὶ καὶ ὁδηγοὶ τοῦλάχιστον ἐξ ἐτῶν, οἱ δὲ συναίτιοι, τὸ πολὺ ἐξ ἐτῶν, ἐὰν ἔγειναν βιαιοπραγίαι εἰς πρόσωπα·

2) Με φυλάκισιν οἱ μὲν ἀρχηγοὶ καὶ ὁδηγοὶ τοῦλάχιστον ἐνός ἔτους, οἱ δὲ συναίτιοι, τὸ πολὺ ἐνός ἔτους, ἐὰν ἔγειναν βιαιοπραγίαι μόνον εἰς πράγματα·

3) Με τὴν αὐτὴν διωστολὴν ἐπιβάλλεται φυλάκισις τὸ πολὺ μηνῶν ἐξ ἧ, ἐὰν οὔτε εἰς πρόσωπα αὐτε εἰς πράγματα ἐπράχθη βία, τὸ πολὺ μηνῶν, τριῶν.

Καθ' ὅλας τὰς προηγουμένας περιπτώσεις ἡ χοῆσις τῶν ὅπλων ἢ ἡ ὀπλοφορία θεωρεῖται ὡς ἰδιαιτέρα ἐπιβαρυντικὴ αἰτία.

Β'. Διατάραξις τῆς εἰρήνης τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ἡσυχίας αὐτῆς.

Ἄρθρ. 194.

Με φυλάκισιν τὸ πολὺ δύο ἐτῶν τιμωρεῖται ὅστις βιαιῶς εἰσπίπτει εἰς Ἐκκλησίαν, ἢ εἰς τόπον ὠρισμένον πρὸς συναγωγὴν τινα θρησκευτικὴν συγχωρημένην παρὰ τοῦ νόμου, ἢ προσπαθεῖ νὰ ἐμποδίσῃ ἢ νὰ ταραξῇ δυναστικῶς ἢ βιαιῶς συναθροίσεις ἐπὶ λατρείᾳ ἢ τελετάς.

Φυλάκισις τὸ πολὺ δύο μηνῶν καταγινώσκεται ἐὰν παρόμοιαι πράξεις ἔγειναν ἄνευ βίας ἢ δυναστείας, ἢ ἐὰν δι' ἀπρεποῦς τρόπου ἐταράχθῃ ἡ ἡσυχία καὶ εὐταξία τοιούτων θρησκευτικῶν συναθροίσεων, ἢ διεκόπη ἡ θρησκευτικὴ τελετὴ.

Ἄρθρ. 195.

Με φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνός ἔτους τιμωροῦνται ἰδιῶται, οἵτινες ἐμποδίζουσιν ἢ ἀναγκάζουσιν ἄλλον δια τῆς βίας ἢ δι' ἀπειλῶν νὰ πρεσβεύῃ θρησκείαν συγχωρημένην παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, νὰ παρευρίσκηται εἰς τὰς ἱερουργίας τῆς, νὰ πανηγυρίξῃ, θρησκευτικὰς τινας ἐορτάς, καὶ ἰδίως νὰ ἀνοίγῃ ἢ νὰ κλείῃ ἀπαθῆκας, ἐργαστήρια, ἢ πρατήρια.

Άρθρ. 196.

Φυλάκισις τὸ πολὺ τριῶν καὶ, ἐν ὑποτροπῇ, τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν καταγινώσκεται εἰς ἐκεῖνον, ὅστις εἰς δημοσίαν ὀμιλίαν ἢ ἐγγράφως προσβάλλει διὰ περιφρονητικῶν, χλευαστικῶν, ἢ δυσμενῶν ἐκφράσεων τὰ δόγματα, τὰς διατάξεις, καὶ τὰ ἔθιμα θρησκείας ὑφισταμένης μετὰ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Κυβερνήσεως.

Άρθρ. 197.

Ἱεροχίνουες, οἵτινες εἰς δημοσίαν ὀμιλίαν προσπαθοῦν διὰ λοιδοριῶν ἢ δυσμενῶν αἰτιάσεων νὰ διεγείρουν, ἢ νὰ υποβάλῃσι θρησκευτικὸν μίσος μεταξὺ τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ ὑφισταμένων θρησκευτικῶν κοινωνιῶν, τιμωροῦνται μετὰ φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν, καὶ ἀποβάλλονται τῆς ὑπηρεσίας.

Συγγραφεῖς δὲ, οἵτινες πράττουσι τὰ αὐτὰ διὰ συγγραμμάτων, εἰ μὴν ἦναι δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρεταί, ἐπισύρουν εἰς ἐκτοὺς τὴν ἰδίαν ποινὴν, ἄλλως δὲ, τιμωροῦνται μετὰ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν.

Άρθρ. 198.

Αἰρεσιῶται, οἵτινες προσπαθοῦν δι' ἀθιμίτων μέσων νὰ διαδώσωσιν ἢ νὰ κηρύξωσιν ἐπικρατεῖς τὰς θρησκευτικὰς τῶν δοξῶν, κηρύττουσιν ἐπὶ δημοσίων τόπων, ἐρεθίζουσι τοὺς ὁπαδοὺς τῶν εἰς ἐχθροπάθειαν κατὰ τῶν ἑτεροδοξούντων, ἢ τοὺς ἐμποδίζουσιν ἀπὸ τοῦ νὰ συγκοινωνῶσι μετ' ἄλλων, ἢ, ἐναντίον Κυβερνητικῆς ἀπαγορεύσεως, ζητοῦν νὰ διαστέλλωσιν ἐκτοὺς καὶ τὰ μέλη τῆς αἰρέσεως τῶν δι' ἐξωτερικῶν γνωρισμάτων, τιμωροῦνται μετὰ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐνὸς ἔτους, καὶ, εἰν ἔχουσιν πολιτικὸν ἢ ἐκκλησιαστικὸν ἐπάγγελμα, ἀποβάλλονται τῆς ὑπηρεσίας.

Άρθρ. 199.

Μετὰ φυλάκισιν τὸ πολὺ δύο ἐτῶν τιμωρεῖται ὅστις ἢ ἐξυβαίνει διὰ περιφρονητικῶν λέξεων, κινήματων ἢ ἀπειλῶν, ἢ βλασφημιῶν χλευάζει ἢ λοιδορεῖ ἐγγράφως ἢ διὰ ζώσης ὑπάλληλους ἢ ὑπηρετάς τῆς ἐκκλησίας, ἐνῶ ἐκτελοῦν τὰ καθήκοντά των, καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν.

Εάν ἡ ὕβρις γενῇ ἐν καιρῷ τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθήκοντων ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας ἢ εἰς ἄλλην δημοσίαν συνέλευσιν, καταγινώσκεται τότε εἰς τὸν ἐνοχον φυλάκισις τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν.

Ἄρθρ. 200.

Λίγια κατ' ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, γινόμενῃ μὲν ἐνῶ οὗτοι ἐκτελοῦσι τὰ καθήκοντά των, καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν, ἐπισύρει εἰς τοὺς ἐόχους φυλάκισιν τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν· πραττομένη δὲ ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας αὐτῆς ἢ εἰς δημοσίαν συνέλευσιν, ἐπιφέρει τὴν ποινὴν τῆς εἰρκτῆς.

Γ'. Διατάραξις τῆς οἰκιακῆς εἰρήνης.

Ἄρθρ. 201.

Ὅστις, χωρὶς νὰ διαταράξῃ τὴν κοινὴν εἰρήνην, εἰσβάλλει παρὰνέμως εἰς ἐνὸς ἄλλου οἶκον ἢ κατὰλυμα καὶ ἐπιχειρεῖ αὐτὸτι πράξεις, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἔχει κἀνὲν δίκαιον, ταραττεῖ ἢ παρενοχλεῖ τὸν οἰκοδεσπότην ἢ τὸν κάτοχον δι' ἀπρεποῦς τρόπου, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν:

1) Εάν ἔγειναν βιαιοπραγίαι εἰς πρόσωπα, τοῦλάχιστον ἐνὸς ἐτους·

2) Εάν εἰς πράγματα, τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν·

3) Εάν οὐδέτερον ἐκ τῶν δύο ἐπράχθη, τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν.

Ἡ χρῆσις τῶν ὄπλων, ἡ ὀπλοσυνεία, ἡ ἐπιχείρησις τοιούτων παραβιάσεων τοῦ δικαίου ἐντὸς δημοσίων καταστημάτων, ἡ ἐν καιρῷ νυκτὸς, θεωροῦνται ὡς ἰδιαίτεραι ἐπιβαρυντικαὶ αἰτίαι.

Δ'. Διατάραξις τῆς ἡσυχίας σωματεῖον τινός.

Ἄρθρ. 202.

Λί εἰς τὸ προλαβόν ἄρθρον 201 ὡρισμέναι ποιναὶ καταγινώσκονται καὶ εἰς ἐκείνους, οἵτινες, χωρὶς νὰ ταραττοῦσι τὴν κοινὴν εἰρήνην, ἐμποδίζουσιν αὐθαιρέτως νομίμους συνελούσεις νομαρχικοῦ, ἐπαρχικοῦ, ἢ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἢ σωματεῖου τινὸς ἐγκεκριμένου πρὸς τῆς Ἀρχῆς ἢ κοινότητος, καὶ ἰδίως συνελούσεις συγκαλημένης πρὸς τῆς Κυβερνήσεως χάριν ἐκλογῆς ἢ ἄλλων δημοτικῶν υποθέσεων, πόρῃς, ἢ εἰς ταῦτα,

διακόπτουσι τὰς πράξεις των, ἢ ἄλλως δι' ἀπρεποῦς τρόπου ταραττοῦσι τὴν ἡσυχίαν καὶ εὐταξίαν τοιοῦτου σωματείου ἢ τῶν πράξεων του·

Ε'. Διατάραξις τῆς εἰρήνης τῶν πολιτῶν.

Ἄρθρ. 203.

Εἰς φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν καταδικάζεται ὅστις ἐγγράφως, διὰ λόγου ἢ διδασκαλίας διασπείρει ἐν γνώσει ψευδεῖς περὶ προκειμένων δῆθεν κυβερνητικῶν μέτρων εἰδήσεις ἢ φήμας ἐπιτηδεΐας νὰ φέρωσιν ἀνησυχίαν εἰς τοὺς πολίτας, νὰ ταράξωσι τὴν δημοσίαν πίστιν, ἢ νὰ διεγείρωσιν ἀπεχθείας.

Ἄρθρ. 204.

Ὅστις διὰ ζώσης ἢ ἐγγράφως προσκαλεῖ ἢ ἐρεθίζει τοὺς πολίτας εἰς διαφωνίαν, εἰς ἀμοιβαίαν καταφρόνησιν ἢ ἐχθροπάθειαν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν, καὶ, ἐν ὑποτροπῇ, τὸ πολὺ ἐνδὸς ἔτους.

Γ'. Αὐτοδικία.

Ἄρθρ. 205.

Ὅστις, ἐκτὸς τῶν παρὰ τοῦ νόμου ἐξηρημένων περιπτώσεων, αὐτοδικεῖ (λαμβάνει μόνος τὰ δίκαιά του) κατὰ νομιζομένης ἢ ἀληθοῦς ὑβρεως, ἢ ἐνεργεῖ αὐτογνωμόνως ἀξίωσιν περὶ δικαιομάτος, τί ὁποῖον ἢ ἔχει τῶντι ἢ ἄλλως ἀντιποιεῖται, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνδὸς μηνός, καὶ ἐὰν κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην συμβῇ βιαιὰ ἐπίθεσις εἰς πρόσωπον, μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν.

Ἄρθρ. 206.

Ὅσοι τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων δι' ἀξίωσιν δικαιομάτος, τὸ ὅποῖον ἔχουν ἢ ἀντιποιοῦνται, πληρόνουν αὐθαιρέτως αὐτοὶ ἑαυτοὺς ἐκ τῶν δημοσίων χρημάτων, τῶν ὁποίων ἔχουν τὴν διαπίστευσιν, τιμωροῦνται μὲ ποινὴν πειθαρχικὴν, καὶ, ἐν ὑποτροπῇ, μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν, ἀποβαλλόμενοι συγχρόνως τῆς ὑπηρεσίας.

Ζ'. Ἐπίθεσις κατὰ προσώπου.

Ἄρθρ. 207.

Ἡ ἄδικος κατὰ τινος προσώπου ἐπίθεσις, καθ' ὅσον μὲν δὲν

περιέχει ἄλλην τινα ἀξιοποιον πράξιν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν, γενομένη δὲ δι' ὅπλων ἢ διὰ βιαιοπραγίας κατὰ προσώπου, μὲ φυλάκισιν δεκατεσσάρων ἡμερῶν ἕως ἐξ μηνῶν.

Η'. Μονομαχία.

Ἄρθρ. 208.

Ὅστις ἐξ οἰασθήποτε αἰτίας προκαλεῖ τινα εἰς μονομαχίαν δι' ὅπλων, καὶ ὅστις, προκαλούμενος οὕτω, παρουσιάζεται εἰς τὸν ἀγῶνα, τιμωρεῖται:

1) Μὲ φυλάκισιν δεκατεσσάρων ἡμερῶν ἕως ἐξ μηνῶν, ἐὰν ἡ μονομαχία δὲν ἐπέφερε τραῦμα·

2) Μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν ἕως δύο ἐτῶν, ἐὰν τὸ τραῦμα ἐπέφερεν ἀνικανότητα ἐργασίας κατωτέρω τῶν τριῶν μηνῶν·

3) Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν, ἐὰν τὸ τραῦμα ἐπροξένησεν ἀνικανότητα ἐργασίας ὑπὲρ τοὺς τρεῖς μῆνας, ἢ ἐὰν ἡ μονομαχία ἔγεινεν ἄνευ βοηθῶν ἢ μαρτύρων·

4) Μὲ εἰρκτὴν, ἐὰν ὁ ἕτερος τῶν μονομαχοῦντων ἐτραυματίσθη θανατηφόρως, ἢ ἐφονεύθῃ ἄνευ προηγουμένης συμφωνίας θανάτου τοῦ ἐνός ἐξ αὐτῶν·

5) Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ὅταν συμβῇ θάνατος ἐνός μέρους, προϋπαρχούσης περὶ τούτου συμφωνίας.

Ἄρθρ. 209.

Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν τιμωροῦνται ὅσοι:

1) Ἐπροκάλεσαν ἢ ἐδέχθησαν τὴν πρόσκλησιν εἰς μονομαχίαν, μολονότι αὕτη δὲν ἐξετελέσθη·

2) Ἀπέιλησαν ἢ ἐδειξαν περιφρόνησιν εἰς τὸν προκαλεσθέντα, ὅστις ἀπεποιήθη τὴν μονομαχίαν.

Ἄρθρ. 210.

Ὡς ἰδιαιτέρα ἐπιβαρυντικὴ αἰτία θεωρεῖται ἡ περίστασις, καθ' ἣν ἀπερρίψεν τις τὸν παρὰ τοῦ ἑτέρου μέρους πρός ἐνέτα δικαστικὸν τρόπον, ἢ, μετὰ τὴν ἐναρξιν αὐτοῦ, ἐπανήλθε πάλιν εἰς τὴν μονομαχίαν.

Άρθρ. 211.

Εξαιρούνται πάσης ποινῆς, οἱ παρενρεθέντες εἰς μονομαχίαν ὡς μάρτυρες ἢ βοηθοί.

ΚΕΦΑΛ. Θ.

Περὶ ἀθεμίτων ἐνώσεων καὶ ἐταιριῶν.

Α'. Γενικοὶ ὅροι.

Άρθρ. 212.

Εάν πολλοὶ ἐνωθῶσιν ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ σκοπῶν τῶν νὰ συνέρχωνται ἐκ διαλειμμάτων ὑπὸ ῥητὸς τύπος καὶ θεσμοὺς ἀποκλείοντες τοὺς μὴ ἰδιαίτερος παρεστημένους διὰ τὰ συνασθολῶνται περὶ ἀντικείμενα, τὰ ὅποια ἀνάγονται εἰς ἐξωτερικὰς ἢ ἐσωτερικὰς σχέσεις τῆς Ἐπικρατείας, εἰς θρησκείαν ἢ ἄλλους δημοσίους σκοποὺς, ἢ τοῦ νὰ ἔχωσι διὰ γραφῆς ἢ ἄλλων σημείων ἀνταπόκρισιν μετ' ἀλλήλων, οἱ μὲν καθιδρυταὶ καὶ οἱ προΐσταμενοι τοιαύτης ἐταιρίας τιμωροῦνται μετ' φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν καὶ μετ' χρηματικὴν ποινὴν πενήκοντα ἔως διακοσίων δραχμῶν οἱ δὲ λοιποὶ συνεταῖροι, μετ' φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνός ἐτους, καὶ χρηματικὴν ποινὴν το πολὺ ἑκατὸν δραχμῶν.

Άρθρ. 213.

Αἱ αὗται ποιναὶ, φυλαττομένης τῆς αὐτῆς διαστολῆς, καταγνώσκονται καὶ ἐν τοιαύτῃ ἐταιρίᾳ ἔλαβε μὲν τὴν συγκατάθεσιν τῆς Ἀρχῆς, ἀλλ' αὐτογνώμωνως παρεκτρέπεται, κατὰ τὸν σχηματισμὸν καὶ τὰς σχέσεις τῆς ἐνώσεως τῆς, ἐκ τῶν τεταγμένων ὄρων, ἢ μεταβάλλει τὸν ὀργανισμὸν τῆς.

Άρθρ. 214.

Εάν ἡ ὑπαρξὶς ὁποιοσδήποτε συστηθείσης ἐταιρίας, οἱ σκοποὶ αὐτῆς, οἱ θεσμοί, τὰ μέλη, αἱ συναθροίσεις, αἱ ἀποφάσεις ἢ ἀσχολίαι ἀποσιωπῶνται κατ' ἀμοιβαίαν ὑποχρέωσιν, ἢ ἄλλως ἀπακρύβονται ἐπίσηδες ἐκ τῆς Ἀρχῆς, ἢ ἀναγγέλλονται ψευδῶς, εἰς μὲν τοὺς καθιδρυτὰς καὶ προΐσταμένους ἐπιβάλλεται φυλάκισις τοὐλάχιστον δύο ἐτῶν, καὶ χρηματικὴ ποινὴ ἑκατὸν

μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν, εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς συνεταίρους φυλάκισις ἐνός ἐτους μέχρι τριῶν ἐτῶν, καὶ χρηματικὴ ποινὴ πενήκοντα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν.

Άρθρ. 215.

Εάν ἡ εἰς παρασιώπησιν καὶ τήρησιν τῆς μυσικότητος ὑποχρέωσις ἐνίσχυται ἐνόρκως, ἢ ἄλλως γίνεται ὅρκος τις ἐκ μέρους τῶν εἰσαγομένων εἰς τὴν μυσικὴν ἐταιρίαν, οἱ μὲν συνεταῖροι τιμωροῦνται μετ' εἰρκτὴν, καθιδρυταὶ δὲ καὶ προΐσταμενοι καταδικάζονται εἰς πρόσκαιρα δεσμά.

Άρθρ. 216.

Ἀθέμιτοι ἐταιρίαι διαλύονται τὰ δὲ ἔγγραφα, χρήματα, σκεύη καὶ λοιπὰ πράγματα αὐτῶν δημεύονται.

Άρθρ. 217.

Μετ' τοὺς καθιδρυτὰς καὶ προΐσταμένους συνεξομοιοῦνται:

- 1) Ὅστις ἀναδέχεται ἐν ὀνόματι ἢ διὰ σκοποὺς ἀθεμίτου τινὸς ἐταιρίας ἰδιαίτερον ὑπηρεσίαν ἢ ἀσχολίαν.
- 2) Ὅστις προσπαθεῖ νὰ προσγράῃ ἢ καὶ προσάγει τινὶ μὲν τοιαύτης ἐταιρίας.

3) Ὅστις, ὢν μέλος μυστικῆς ἐταιρίας, παραχωρεῖ εἰς ταύτην ἐν γνώσει τὴν οἰκίαν ἢ τὴν κατοικίαν τοῦ μετ' ἐνοικίου ἢ ἄνευ ἐνοικίου, ἢ ἀνέχεται νὰ γίνωνται ἐντὸς αὐτῆς συνελεύσεις, ἢ νὰ ἐναποτίθενται πράγματα τῆς τοιαύτης ἐταιρίας.

Άρθρ. 218.

Εἰς συνεταῖρος τιμωρεῖται:

- 1) Ὅστις, χωρὶς νὰ ᾔνοι μὲλος ἀθεμίτου τινὸς ἐταιρίας, παραχωρεῖ ἐν γνώσει τὴν οἰκίαν ἢ τὴν κατοικίαν τοῦ μετ' ἐνοικίου ἢ ἄνευ ἐνοικίου, ἢ ἀνέχεται τὸ νὰ γίνωνται ἐν αὐτῇ συνελεύσεις, ἢ νὰ ἐναποτίθενται πράγματα τῆς ἰδίης.

2) Ὅστις ἐν γνώσει συμπαραενοικεῖται ὡς φίλος εἰς πᾶς συνελεύσεις τοιαύτης ἐταιρίας, κατασκευάζει πρὸς χρῆσιν αὐτῆς ἰδιαίτερα σύμβολα τῆς ἐνώσεως ἢ σκεύη, ἢ βοηθεῖ τὰς πράξεις τῆς καθ' οἵονδήποτε τρόπον.

Ὁ εἰσερχόμενος ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως εἰς νιανδήποτε ξένην ἐταιρίαν, ὅποια ἡ διὰ τοῦ άρθρ. 212 περιγραφεῖσα, ἐὰν μὲν αὕτη ἀφορᾷ δημόσια ἢ θρησκευτικὰ πρῆγματα, ἢ ἄλλους δημοσίους σκοποὺς, καταδικάζεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν δέκα μέχρ' ἑκατὸν δραχμῶν, καὶ εἰς φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνός ἔτους· ἐὰν δὲ ὁ σκοπὸς τῆς διετηρήθη ἐπιτηδὲς μουσικῆς ἢ ἀνηγγέλη ψευδῶς, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν ἕως δύο ἐτῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν πενήκοντα ἕως διακοσίων δραχμῶν.

Ὅστις κατεδικάσθη ὡς λαβὼν μέρος εἰς μουσικὴν τινὰ ἐταιρίαν, ὑποβάλλεται, μετὰ τὴν ἀποπλήρωσιν τῆς ποινῆς, εἰς ἀσυνομικὴν ἐπιτήρησιν κατὰ τοὺς ὅρους τῶν άρθρ. 34-37 ἀποδίδεται δὲ καὶ τῆς ὑπηρεσίας, ἐὰν ᾖναι δημόσιος ὑπαλληλὸς ἢ ὑπηρέτης.

Εἰς χρηματικὴν ποινὴν δεκάξέ μέχρι διακοσίων δραχμῶν καταδικάζονται ὅσοι παραγωροῦσι τὴν κατοικίαν τῶν ὅλην ἢ ἐν μέρει εἰς χρῆσιν φανερᾶς τινος ἐταιρίας, ἂν καὶ συγχωρημένης παρὰ τῆς Ἀρχῆς, χωρὶς νὰ ἀναγγείλωσι τοῦτο εἰς τὴν τοπικὴν ἀσυνομίαν.

Β'. Ὡς πρὸς τὰς θρησκευτικὰς αἱρέσεις.

Κατὰ τοὺς περὶ ἀθεμίτων ἐταιριῶν ὅρους άρθρ. 221-212 τιμωροῦνται οἱ καθιδρυταί, διαδοταί καὶ συνεταῖροι νέων καὶ μὴ ἀναγνωρισμένων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως θρησκευτικῶν αἱρέσεων.

Γ'. Ἀθέμιτος ἐνώσις δημοσίων σωματείων.

Οἱ ὅροι τῶν άρθρ. 212 κτλ. περὶ ἀθεμίτων ἐταιριῶν ἐφαρμόζονται, ὅταν εἰς δημόσιόν τι σωματεῖον σχηματισθῶσιν ὑπὸ ἰδίου τύπου, θεσμοῦ, ἢ συμφωνίας, πρᾶσιναι τῆς κυρίας ἐνώσεως, μὴ ἀναγνωρισμένης ῥητῶς παρὰ τῆς δημοσίας Ἀρχῆς.

Ἐὰν δημόσιόν τι σωματεῖον ἢ μέρος αὐτοῦ συναθροίζεται ὡς τοιοῦτον εἰς ἄλλους τόπους, εἰς ἄλλους χρόνους, ὑπὸ ἄλλους τύπους ἢ πρὸς ἄλλους σκοποὺς παρὰ τοὺς διὰ νόμου, κανονισμοῦ, ἢ ἰδιαίτερα· ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως συγχωρηθέντας· ἐὰν δημόσια σωματεῖα, ἐκτὸς τῶν διὰ τοῦ κανονισμοῦ τῶν ὠρισμένων περιπτώσεων, συνέρχονται, ἄνευ συναίνεσεως τῆς Ἀρχῆς εἰς ἀλληλογραφίαν ἢ εἰς κοινὸν συνδεσμὸν, οἱ μὲν προϊστάμενοι τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι ἑκατὸν δραχμῶν· οἱ δὲ λοιποὶ συνεταῖροι, τὸ πολὺ μὲ φυλάκισιν δύο μηνῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν τὸ πολὺ πενήκοντα δραχμῶν, ἐπιφυλάττομένων τῶν περὶ ἀθεμίτων ἐταιριῶν ὀρισμῶν, ἐὰν τιανταῖ συναθροίσεις ἢ ἐνώσεις φυλάττονται ἀποκρυφοὶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Αἱ αὐταὶ ποιναὶ καὶ ἡ αὐτὴ ἐπιφύλαξις κατὰ τὴν περίπτωσιν τῆς ἀποκρύψεως ἐφαρμόζονται καὶ ἐὰν δημόσιόν τι σωματεῖον, οἱ προϊστάμενοι αὐτοῦ, ἢ μέλη τινὰ τοῦ ἰδίου, ἐκδίδωσι διαταγματα καὶ δηλοποιήσεις περὶ ἀντικειμένων, τὰ ὅποια εἶναι ἀλλότρια τῆς νομίμου ἀρμοδιότητός των, ἢ χωρὶς νὰ ζητήσουν τὴν ἀπαιτουμένην συγκατάθεσιν τῆς Ἀρχῆς, ἢ συνταττωσιν αὐτογενωμόνως νέους θεσμοὺς, μεταβάλλωσι κατὰ τὸ δοκοῦν τοὺς προτεταγμένους, ἐνεργῶσι πράξεις ἀντικεινῶς δικαιοδοσίας, εἰσπραττωσιν ἀσυγχωρητοὺς φόρους ἢ ἐσθάνους, ἢ μεταχειρίζονται ἀσυγχωρητὰ μέσα προσαγωγῆς.

Μὲ χρηματικὴν ποινὴν τὸ πολὺ πενήκοντα δραχμῶν τιμωροῦνται οἱ κατ' ἄλλον τρόπον παραβαίνοντες τοὺς περιλαμβανόμενους εἰς τὸν κανονισμόν σωματείου τινὸς ἐπιτακτικούς ἢ ἀπαγορευτικούς ὅρους, καὶ μάλιστα ὅσον ἀποβλέπει τὴν συγκατάταξιν νέων μελῶν ἢ τὴν ἀποχώρησιν τῶν ὑπαρχόντων.

Περὶ ἀντιποιήσεως τοιμημάτων ἡγεμονικῶν (*droits regaliens*), Ἀρχῆς ἢ ἐπιτροπείας μὴ ἐπιτραπείας, καὶ ἄλλων δικαιωμάτων καὶ πλεονεκτημάτων.

Ἄρθρ. 226.

Ὅστις ἀδίκως καὶ ἐν ἡνώσει ἀντιποιεῖται νομήματα ἡγεμονικά, καταδικάζεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἰσοδυναμοῦσαν μὲ τὸ διπλὸν τῆς εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον ἐπιγενομένης ζημίας, οὐδέποτε ὅμως ἐλάττωον τῶν πενήτηντα δραχμῶν.

Ἄρθρ. 227.

Ὅστις, χωρὶς νὰ διορισθῇ νομίμως, ἀντιποιεῖται Ἀρχὴν τινα πολιτικὴν, ἐκκλησιαστικὴν, δημοτικὴν ἢ στρατιωτικὴν, ἢ ὅποιονδήποτε ἀξίωμα, ἢ ἐπιχειρεῖ πράξιν τινα, ἐπιτροπομένην μόνον εἰς πολιτικούς, ἐκκλησιαστικούς, δημοτικούς, ἢ στρατιωτικούς ὑπαλλήλους, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ δύο ἐτῶν, καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἐκκτὸν μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν.

Ἄρθρ. 228.

Ὁ φέρων δημοσίως τὴν στολὴν ἢ ἄλλο διακριτικὸν σημεῖον δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ, ἢ τάγμα, ἢ τίτλον, τὰ ὅποια δὲν ἔλαβε νομίμως, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν, καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν τὸ πολὺ ἐκκτὸν δραχμῶν.

Ἄρθρ. 229.

Εἰς εἰρκτὸν καταδικάζεται ὅστις ἀντιποιεῖται Ἀρχὴν τινα μὴ ἐπιτετραμμένην εἰς αὐτὸν, ἢ μεταχειρίζεται στολὴν τὴν ὁποῖαν δὲν ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ φέρῃ, ἢ τάγμα τι, ἢ ἄλλο διακριτικὸν σημεῖον, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ βλάβῃ ἢ νὰ ἀπατήσῃ τὸ Κράτος ἢ ἰδιώτην τινα, ἢ νὰ ἐπιτύχῃ ἄλλο ἀθέμιτον ὄφελος.

Ἄρθρ. 230.

Ὅστις, χωρὶς νὰ ᾔναι, κατὰ τὴν πολιτικὴν δικονομίαν, συγγενῆς, ὁμόδικος (*litis consors*), ἢ δικηγόρος, ἐμφανίζεται ἀντὶ ἄλλου ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἢ ἀγορεύει ἐπὶ Δικαστηρίου ὑπὲρ αὐτοῦ, ἢ ἐπιχειρεῖ ἄλλας δικαστικὰς πράξεις, ἢ μετέρχεται τὸ

ἐπάγγελμα τοῦ συμβολαιογράφου, χωρὶς νὰ ᾔναι ἐπιστήμης διωρισμένος, ἢ ὑπερπῆλὰ τὰ ὄρια τῆς Ἀρχῆς του, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἐνὸς μέχρις ἑξ μηνῶν, καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἐκκτὸν μέχρι χιλίων δραχμῶν, καταδικάζεται δὲ προσέτι καὶ εἰς τὸ νὰ πληρώσῃ τὰς ἐντεῦθεν προσηνθείσας ζημίας καὶ δαπάνας.

Ἐὰν δὲ τις τῶν ἤδη διωρισμένων δικηγόρων ἢ συμβολαιογράφων φανῇ συμμέτοχος εἰς τὴν ἀθέμιτον ταύτην πράξιν, καταδικάζεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν χιλίων μέχρι δισχιλίων δραχμῶν, εἰς φυλάκισιν δύο μηνῶν μέχρις ἐνὸς ἔτους, καὶ ἀπαγορεύεται εἰς αὐτὸν τὸ νὰ μετέρχεται τὸ ἐπάγγελμα τοῦ εἰς διαστήματα δύο μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν.

Ἄρθρ. 231.

Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν τὸ πολὺ ἐκκτὸν δραχμῶν τιμωρεῖται ὁ ἀντιποιοῦμενος, ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως, δημοσίαν τινα ὑπηρεσίαν, καὶ ἰδίως τὰ ἔργα κολλυβιστοῦ, ἐμπορομεσιτοῦ, ἱατροῦ, χειρουργοῦ, μαίης, κλητῆρος Δικαστηρίου, ἢ ἄλλου δημοσίου ὑπηρετοῦ ὡσαύτως καὶ ὁ ἐπεκτείνων τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀνηκούσης εἰς αὐτὸν ἐντολῆς ὑπηρεσίας ὑπὲρ τὰ ὄρια τῆς ἐξουσίας του, εἰς ἔργα τὰ ὅποια τὸν εἶναι ἀπηγορευμένα.

Ἄρθρ. 232.

Πᾶσα καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἐκδοθεῖσα εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἁρθρῶν 227—231, ἀπὸ γενῆ τελεσιδίκου, πρέπει νὰ δημοσιεύεται μὲ ἔξοδα τοῦ καταδικασθέντος διὰ τινος ἐγχωρίου ἐφημερίδος, προσδιωρισμένης παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου, ἢ δι' ἄλλου περιοδικοῦ φύλλου.

Πρέπει προσέτι ν' ἀποδοῦναι καὶ τὰ ἐκ τῆς ἀντιποιήσεως συνηθέντα.

Ἄρθρ. 233.

Εἰς φυλάκισιν τριῶν μέχρι δεκατεσσάρων ἡμερῶν καταδικάζεται ὅστις ἄνευ ἰδιαιτέρας ρητῆς ἀδείας περιάπτει εἰς ὅποιανδήποτε ἐπιχείρησιν ἢ κατέστημα τὰ ὀνόματα τοῦ Βασιλέως, τῆς συζύγου αὐτοῦ, τοῦ διαδόχου τῆς Βασιλείας, ἄλλου μινος μέλους

τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας, ἢ τοῦ διέποντος τὴν Βασιλείαν, ἢ μεταχειρίζεται ἐπὶ τούτῳ τὰς βασιλικὰς ὑπογραφὰς (firme), τὰ σφύρακα τοῦ Βασιλέως, καὶ τὴν σταλὴν τῆς θεραπείας Του.

ΚΕΦΑΛ. ΙΑ΄.

Περὶ παραχαράξεως, κιβδηλείας, καὶ ἄλλων ἀξιοποιῶν πράξεων ὡς πρὸς τὸ νόμισμα.

Ἄρθρ. 234.

“Ὅστις καθ’ οἴονδήποτε τρόπον παραποιᾷ ἀθεμίτως νομίσματα, μὴ ἀπαγορευθέντα ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, τιμωρεῖται ὡς παραχαράκτης:

1) Μὲ δεσμὰ μὲν πρόσκαιρα, ἐὰν κατεσκευάσθωσαν χρυσᾷ ἢ ἀργυρᾷ νομίσματα, κατωτέρας ἐσωτερικῆς ἀξίας, παρὰ τὴν ὅποιαν ἔχουν τὰ γνήσια τοῦτου τοῦ εἶδους νομίσματα.

2) Μὲ εἰρκτὴν δὲ, ἐὰν παροποιηθῶσαν χαλκίνα νομίσματα, ἢ ἐὰν τὰ παραποιηθέντα, χρυσᾷ ἢ ἀργυρᾷ, δὲν ἔχωσιν ἐσωτερικὴν ἀξίαν ἐλάττωτα τῆς τῶν γνήσιων νομισμάτων τοῦ εἶδους τούτου. Εἰς τὴν ἐπιμέτρησιν δὲ τῆς ποινῆς θεωρεῖται ὡς ἰδιαιτέρα ἐπιβαρυντικὴ αἰτία, ἐὰν ὁ παραχαράκτης ἔβαλε τῶντι εἰς κυκλοφορίαν τοιαῦτα παραποιημένα νομίσματα.

Ἄρθρ. 235.

“Ὅστις ἀλλοιώνει κατὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἀξίαν νομίσματα, μὴ ἀπηγορευμένα εἰς τὸ Βασίλειον, καὶ βάλλει εἰς κυκλοφορίαν τοιαῦτα νενοθευμένα, τιμωρεῖται ἐπὶ κιβδηλεία:

1) Μὲ εἰρκτὴν, ἐὰν ἡ ἀλλοίωσις τῶν γνήσιων νομισμάτων ἔγινε διὰ περικοπῆς, διατρυπήσεως, ἢ δι’ ἄλλων τοιούτων μέσων.

2) Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ἐὰν ἡ ἀλλοίωσις ἔγινε κατὰ τρόπον ἀπατηλότερον καὶ δυσκολώτερον νὰ γνωρισθῇ.

Ἄρθρ. 236.

Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν τιμωρεῖται ὅστις παραποιᾷ καὶ κιβδηλεύει ἀπηγορευμένα εἰς τὸ Βασίλειον νομίσματα, καὶ βάλλει εἰς κυκλοφορίαν τα παραχαράγματα ἢ κιβδηλὰ ταῦτα νομίσματα.

Ἄρθρ. 237.

Μεγάλη καὶ ἀπατῶσα ὁμοιότης τῶν παραχαραγμένων ἢ κιβδηλῶν νομισμάτων μὲ τὰ γνήσια καὶ ἀνόδοτα ἰσχύει εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρῶν 234, 235 ἀριθ. 2 καὶ τοῦ ἀρθρ. 236 ὡς ἰδιαιτέρα ἐπιβαρυντικὴ περιπτώσις.

Ἄρθρ. 238.

“Ὅστις, σκοπεύων νὰ παραποιήσῃ μεταλλικὰ νομίσματα, εἴτε ἀπηγορευμένα εἴτε μὴ, προμηθεύεται τὰ πρὸς τοῦτο συντείνοντα ἐργαλεῖα, ἐὰν δὲν ἔκαμεν εἰσέτι χρῆσιν αὐτῶν, τιμωρεῖται μὲ τὴν ποινὴν τῆς ἀποπειράς.

Ἄρθρ. 239.

Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν τιμωρεῖται ὅστις εὗρεθῇ ἔχων νομισματοσήμαντρα, τύπους ἢ ἄλλα εἰς νομισματοκοπίαν πρόσφορα ἐργαλεῖα, καὶ δὲν δύναται νὰ καταστήσῃ πιθανὴν ἀναίτιόν τινα τῆς τοιαύτης κατοχῆς ἀφορμὴν.

Ἄρθρ. 240.

Ἐπίσης μὲ τὸν παραχαράκτην καὶ κιβδηλοποιὸν τιμωρεῖται ὅστις διδὲι ὁδήγιν ἢ διδασκαλίαν περὶ τοῦ παραχαράττειν ἢ κιβδηλεύειν, ὅστις, συνεννοημένος μὲ παραχαράκτας ἢ κιβδηλοποιούς, κατασκευάζει δι’ αὐτοὺς, ἢ τοὺς προμηθεύει νομισματοσήμαντρα, τύπους ἢ ἄλλα εἰς τοῦτο πρόσφορα ἐργαλεῖα καὶ ὅστις κατὰ παρομοίαν συνεννόησιν βάλλει εἰς κυκλοφορίαν τα παραχαράγματα ἢ κιβδηλὰ νομίσματα.

Ἄρθρ. 241.

Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν τιμωρεῖται ὅστις, ἄνευ μὲν συνεννόησεως μετὰ τινος παραχαράκτης ἢ κιβδηλοποιῦ, ἀλλὰ καὶ ἄνευ ἐπιταγῆς ἀρμοδίας τινὸς Ἀρχῆς, κατασκευάζει νομισματοσήμαντρα ἢ ἄλλα εἰς νομισματοκοπίαν πρόσφορα ἐργαλεῖα, ἢ τα παραδίδει εἰς ἄλλον παρὰ τὴν Ἀρχὴν ταύτην.

Ἄρθρ. 242.

“Ὅστις, ἔχων γνῶσιν τινος παραχαράξεως ἢ κιβδηλεύσεως, ἢ τοῦ τόπου ὅπου εἶναι ἐναποτεθειμένα τὰ τοιαῦτα νομίσματα, ἢ τῶν ἀνθρώπων οἵτινες τα διαδίδουσι, δὲν ἀναγγέλλει τὸ πρᾶγ-

ἢ αὖ εἰς τὴν Ἀρχὴν ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων ἀφ' οὗ ἤθελε πληρο-
φορηθῆ, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν, ἐὰν δὲ ᾖ εἰς ἐκείνων, περὶ
ᾧ διελάσσετο ἄρθρ. 130 ἐδάφ. 3.

Ἄρθρ. 243.

Τὰ εἰς παραχάραξιν ἢ κιβδηλείαν συντείνοντα, οἷον νομισμα-
τοσήμαντρα, τύποι, σκευῆ, ἢ ὕλη, καθὼς καὶ αὐτὰ τὰ παραχα-
ραγμένα ἢ κιβδηλὰ νομίσματα, δημεύονται.

Ἄρθρ. 244.

Ὅστις ἔδωκεν εἰς κιβδηλὰ ἢ δυσφημισμένα μεταλλικὰ νομί-
σματα, ἢ εἰς γνήσια μὲν καὶ μὴ δυσφημισμένα, ἀξίζοντα ὅμως
ὀλιγώτερον, τὴν ἐξωτερικὴν ὄψιν γνησίω, ἢ ἐν χρήσει, ἢ πλειό-
τερον ἀξιζόντων νομισμάτων, καὶ βάλλει ταῦτα εἰς κυκλοφορίαν,
ἐὰν τὸ ὁποῖον ἔλαβεν ἐντεῦθεν κέρδος ὑπερβαίῃ τὰς ἐκατὸν
δραχμάς, τιμωρεῖται μὲ εἰρκτὴν, εἰς πᾶσαν δὲ ἄλλην περίπτω-
σιν μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐξ μηνῶν.

Ὁ ἐνοχὸς καταδικάζεται προσέτι καὶ εἰς τὸ νὰ πληρώσῃ τὴν
τετραπλὴν ἀξίαν τοῦ κέρδους, ὅπερ ἀπῆλαυσεν ἀποδεδειγμένως

Ἄρθρ. 245.

Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν τιμωρεῖται, ὅστις ἀνε-
συνεννοήσεως μετὰ τοῦ παραχράκτου ἢ κιβδηλοποιοῦ λαμβάνει
δι' ἀνταλλαγῆς καὶ ἐξοδεύει ἐν γνώσει παραχαραγμένα ἢ κιβδη-
λὰ νομίσματα, ἢ εἰσάγει, ἢ διαδίδει ἀπηγορευμένα.

Ἄρθρ. 246.

Ὅστις ἐξοδεύει ἐν γνώσει παραχαραγμένα ἢ κιβδηλὰ νομί-
σματα, τὰ ὁπεῖα ἔλαβεν ὁ ἴδιος ὡς πληρωμὴν εἰς ἄλλας περι-
πτώσεις παρὰ τὴν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαλαμβανομένην
τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν, ἀποτελοῦσαν τὴν τετραπλὴν
τιμὴν τῶν ἐξοδευθέντων, αὐδεποτε ὅμως κατωτέραν τῶν εἰκοσι
δραχμῶν.

ΚΕΦΑΛΑ. ΙΒ'.

Περὶ πλαστογραφίας.

Α'. Ἐν γένει.

Ἄρθρ. 247.

Ὁ ἐνοχὸς πλαστογραφίας καθίσταται ὅστις ἐκδίδει ἑγγράφα ἐν ὄντι

ματι ἄλλου καὶ ὡς νὰ ἦσαν παρ' αὐτοῦ τοῦτου ἐκδεδωμένα, ὅς τις μιμεῖται εἰς τι ἔγγραφον τὴν ὑπογραφὴν ἢ τὴν σφραγίδα ἄλλου, ἢ καταχρᾶται ταύτας εἰς νόθον τι ἔγγραφον μὴ ἐκδεδωμένον παρ' ἐκείνου, καὶ ὅστις παραμορφώνει τὴν ἔννοιαν γνησίου τινός ἐγγράφου, μεταβάλλων, προσθέτων ἢ ἐξαλείφων λέξεις, γράμματα, ἀριθμούς, ἢ σημεῖα στίξεως.

Β'. Πλαστογραφία εἰς δημόσια ἔγγραφα.

Ἄρθρ. 248.

Ἡ πλαστογράφητις

1) Ἐγγράφων, τὰ ὅποια φέρουσι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Βασιλέως, ἢ τὴν Βασιλικὴν σφραγίδα τοῦ Κράτους, ἢ τὴν σφραγίδα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἢ τινός τῶν Βασιλικῶν Ἱπουργείων.

2) Ἐγγράφων, ἐκδεδωμένων καὶ ἐπικυρωμένων ἀπὸ ἄλλας δημοσίας Ἀρχῶν.

3) Πρακτικῶν τῶν Δικαστηρίων ἢ ἄλλων δημοσίων Ἀρχῶν, καὶ ἐπικυρωμένων ἀντιγράφων αὐτῶν, παρομοίως τῶν μὲ σημεῖα ἐπικυρώσεως, ἢ ἐκπεραιώσεως κατὰ τοὺς τύπους ἐφωδιασμένων σχεδίων ἐπισήμων ἀπογράφων, τὰ ὅποια φυλάττονται εἰς τὰ ἀρχεῖα τῶν Δικαστηρίων ἢ τῶν δημοσίων Ἀρχῶν.

4) Τῶν ὑπὸ τὴν πίστιν τῆς δημοσίας Ἀρχῆς ἀπειργασμένων ἢ κρατουμένων βιβλίων τῶν κτημάτων καὶ ὑποθηκῶν ἀπογραφῶν τῶν φόρων, καὶ τῶν κτημάτων καταλόγων βαπτίσεων, γάμων, καὶ θανάτων, καὶ τῶν τοιούτων, ὁμοῦ μὲ τὰς ἐντεῦθεν ὑπὸ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς Ἀρχῆς ἐξαγομένας περιλήψεις.

5) Τῶν συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων καὶ πρωτοκόλλων ὅθεν ἐξάγονται τὰ τοιαῦτα ἔγγραφα παρομοίως καὶ τῶν παρὰ τοῖς συμβολαιογράφοις κατὰ τοὺς τύπους γινομένων διαμαρτυριῶν καὶ τῶν παρ' αὐτῶν ἐκδιδόμενων μαρτυρικῶν καὶ ἐπικυρώσεων.

6) Τῶν πιστωτικῶν γραμματίων δημοσίων σωματείων καὶ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐγκειμένων πιστωτικῶν ἐταιριῶν.

Τιμωρεῖται

1) Μὲ εἰρκτὴν, ἐὰν δὲν ἐγείνεν εἰσέτι καμμία χρῆσις τοιούτου πλαστογραφημένου ἢ νενοθευμένου ἐγγράφου.

2) Με πρόσκαιρα δεσμά, εάν ἔγινε τούτου χρήσις καθ' οἷον δὴποτε τρόπον.

Ἄρθρ. 249.

Ὅστις συνθέτει πλαστὰ διαβατήρια, ἀδείας ὁδοιπορίας, γραμματικὰς ἀφέσεις, ἢ πιστοποιητικὰ ἐπίσημα, ἢ μαρτυρικὰ ὁποιοῦνδήποτε εἶδους, ἢ νοθεύει τὰ γνήσια, τιμωρεῖται με φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, εάν ἔγινε χρήσις τῶν τοιούτων ἐγγράφων, ἄλλως δέ, με φυλάκισιν ἑνὸς μηνὸς μέχρις ἑνὸς ἔτους.

Ἄρθρ. 250.

Φυλάκισις ἑνὸς μηνὸς μέχρις ἑνὸς ἔτους ἐπιβάλλεται εἰς ἐκεῖνον, ὅστις ὑπὸ πλαστὸν ὄνομα λαμβάνει παρὰ τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς διαβατήριον, ἀδειαν ὁδοιπορίας, ἢ ἐπίσημόν τι πιστοποιητικόν.

Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τοὺς μάρτυρας, κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν ὁπίων ἐκδίδεται τοιοῦτον διαβατήριον ἢ μαρτυρικόν.

Ἄρθρ. 251.

Εἰρκτὴ καταγινώσκεται εάν τὰ εἰς τὸ ἄρθρ. 249 ἀναφερόμενα πλαστὰ ἢ νενοθευμένα ἐγγράφα ἐκδίδωνται ἐν γνώσει ἀπὸ δημοσίους υπαλλήλους, ἢ παρ' αὐτῶν εἰς γνήσια τοιούτου εἶδους ἐγγράφα ἐπικυρόνωνται καὶ μαρτυρῶνται ἐν γνώσει πράγματα ψευδῇ ὡς ἀληθῇ, εἴτε ἔγινε χρήσις τῶν τοιούτων ἐγγράφων, εἴτε μή.

Ἄρθρ. 252.

Δημόσιοι υπάλληλοι, οἵτινες ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐκδίδουσιν ὑπὸ πλαστὸν ὄνομα διαβατήρια, ἢ ὁδοιπορίας ἀδείας εἰς ξένους τοὺς ὁποίους δὲν γνωρίζουσι προσωπικῶς, εάν δὲν ἐξήτησαν νὰ βεβαιωθῶσι πρότερον περὶ τῆς αὐτότητος τῶν διὰ τῆς ὁμολογίας δύο ἀποκαταστημένων καὶ ἐγνωσμένων εἰς αὐτοὺς πολιτῶν, τιμωροῦνται με φυλάκισιν ἑνὸς μέχρι τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρ. 253.

Ἡ εἰς τὸ προηγουμένον ἄρθρον ὁρισμένη ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τοὺς συμβολαιογράφους, οἵτινες ἐκδίδουσιν ὑπὸ πλαστὸν

ὄνομα ἐγγράφα πρὸς ξένους, τοὺς ὁποίους δὲν γνωρίζουσι προσωπικῶς, εάν ἡμέλησαν νὰ λάβωσι τὴν ἀναγκαίαν βεβαιότητα ἀπὸ δύο ἐγγεγυῖους μάρτυρας περὶ τῆς αὐτότητος τῶν προσώπων.

Ἄρθρ. 254.

Με φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν τιμωρεῖται ὅστις κάμνει χρήσιν τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 249-253 ἀναφερομένων γνησίων ἢ μη νενοθευμένων ἐγγράφων δι' ἄλλους ἀνθρώπους καὶ σκοποὺς, παρ' ἐκεῖνους, διὰ τοὺς ὁποίους ἐξεδόθησαν.

Ἄρθρ. 255.

Τιμωρεῖται με εἰρκτὴν ὁ δημόσιος υπάλληλος ὅστις παραμορφώνει ἐν γνώσει διὰ παραλειψῆς, προσθήκης ἢ μεταβολῆς, ὅσα γράφα, διαπραγματεύσεις, ἐξηγήσεις θελήσεως ἢ διομολογήσεις τῶν συναλλαττομένων ἢ διαφορομένων ἢ τῶν ματέρων, χρεωστῶν ὡς ἐκ τῶν καθηκόντων του νὰ συνθέτῃ ἢ νὰ φυλάττῃ ἢ εἰς τὴν σύνθεσιν ἢ ἀποδοχὴν τούτων ἀναφέρει πλαστὰ ἢ υποβουλιαῖα πρόσωπα, ἢ ψευδεῖς χρόνου ἢ τόπου προσδιορισμοὺς ἢ ἐπὶ τῇ ἐπιστημοῦτι τῆς Ἀρχῆς βεβαιώνει καὶ ἐπιμαρτυρεῖ ἐν γνώσει μὴ ἀληθῆ πράγματα ὡς ἀληθῆ ἢ νοθεύει πράξεις, ἢ ὁποιοῦνδήποτε ἐγγράφα, διαπεπιστευμένα καὶ παραδεδομένα εἰς αὐτὸν πρὸς φύλαξιν, ἔνεκα τῆς δημοσίου υπηρεσίας του.

Εάν ὅμως ἐπράξε τὸ τοιοῦτο δια νὰ περιποιήσῃ ὠφέλειαν ἑαυτοῦ εἰς ἐκὺν ἢ εἰς ἄλλον τινά, δια νὰ βλάβῃ τὸ δημόσιον ἢ ὁποιοῦνδήποτε ιδιωτὴν, καταγινώσκεται τότε ἡ ποινὴ τῶν πρόσκαιρων δεσμιῶν.

Γ. Πλαστογραφία εἰς ιδιωτικὰ ἐγγράφα.

Ἄρθρ. 256.

Πλαστογραφία γενομένη εἰς ἐγγράφα, τὰ ὁποῖα, φέροντα ὑπογραφήν ιδιωτικὴν, δὲν στηρίζονται εἰς ἐπίσημον διαβεβαίωσιν, καὶ ἔχουσιν ὡς ἀντικείμενα τὴν ἀπόδειξιν, τὴν ὑπαρξιν ἢ μὴ ὑπαρξιν, τὴν πρόσκτησιν, παρ-χώρησιν. ἢ διάλυσιν δικαίων καὶ ἐνοχῶν (ὕποχρεώσεων)· ἰδίῳ δέ εἰς διαθήκας, συμφωνίας, συναλλαγματικάς, πιστωτικά γραμματίδια, χρεωστικὰς ὁμολογίας, ἐξοφλητικά, ἐπιτροπικά, παραιτήσεις, ιδιωτικούς λογαριασμούς,

ἐμπορικῶν βιβλίων, ἐπιστολῶν, καθ' ὅσον ταῦτα ἦσαν προσδωρισμένα ἢ ἐχρησίμευσαν εἰς τὸ νὰ ἀποδείξωσι δικολογικὰς μεταξὺ ἰδιωτῶν σχέσεις· τέλος εἰς ἔγγραφα ξένων δημοσίων Ἀρχῶν, ἐὰν δὲν ἐπεβεβαιώθησαν ὡς τοιαῦτα ἀπὸ ἐγγωρίους δημοσίου ὑπαλλήλους, τιμωρεῖται:

1) Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν, ἐὰν δὲν ἔγεινεν εἰσέτι χρῆσις τοῦ πλαστογραφημένου ἔγγραφου·

2) Μὲ εἰρκτὴν, ἐὰν ἔγεινεν ὁποιαδήποτε χρῆσις αὐτοῦ·

3) Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρά, ἐὰν αἱ πλαστογραφίαι ἔγειναν εἰς ὀπισθογραφτεῖς συναλλαγματικὰς ἢ εἰς πιστωτικὰς ἐπιστολὰς, καὶ ἐὰν ὁ ἔνοχος ἢ ἔπραξε τρεῖς τοῦλάχιστον τοιοῦτου εἶδους πλαστογραφίας τιμωρητέας ἐνταυτῷ, ἢ ὑπέφερεν ἤδη ἅπασι τὴν παινὴν ἐνεκα τοιαύτης πλαστογραφίας.

Ἄρθρ. 257.

Ὅστις πλαστογραφεῖ ἰδιωτικὰ ἔγγραφα, τὰ ὅποια δὲν ἔχουν τὸν εἰς τὸ ἄρθρον 256 εἰρημένον σκοπὸν καὶ τὸ ἀντικείμενον, ἰδίως δὲ μαρτυρικὰ, πιστοποιητικὰ ἢ ἐπιστολὰς, ἐὰν ἔπραξε τοῦτο μὲ σκοπὸν νὰ πλαστογραφῇ καὶ νὰ ὠφελήσῃ οὕτω ἐαυτὸν ἢ ἄλλον τινὰ, ἢ νὰ βλάψῃ ἄλλους, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνὸς ἔτους.

Ἄρθρ. 258.

Ἡ ἐν γνώσει ὑπὸ τινος τρίτου γενομένη χρῆσις πλαστοῦ ἢ νοθευμένου δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ ἔγγραφου, τιμωρεῖται ἐπίσης μὲ τὴν πλαστογραφίαν.

Α'. Πλαστογραφία τῶν πιστωτικῶν γραμματίων.

Ἄρθρ. 259.

Ὁ ἔνοχος πλαστογραφίας τῶν παρὰ τινος ἐγγωρίου ἢ ξένου δημοσίου ταμείου ἐκδοδόμενων ἀποδεικτικῶν χρέους ἢ ἐνεχύρου, τιμωρεῖται:

1) Μὲ δεσμὰ ἀπὸ δώδεκα ἕως εἴκοσιν ἐτῶν, ἐὰν τοιαῦτα ἔγγραφα παρεποιήθησαν·

2) Μὲ δεσμὰ τὸ πολὺ δεκαπέντε ἐτῶν, ἐὰν ἐνοθεύθησαν.

Ἄρθρ. 260.

Ὅσα περὶ παραχαράξεως καὶ κλοπῆς νομισμάτων ὠρίσθησαν εἰς τὰ ἄρθρα 238-243 καὶ 245, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ εἰς τὴν παραποίησιν ἢ νόθευσιν τῶν δημοσίων ἀποδεικτικῶν χρέους ἢ ἐνεχύρου.

ΚΕΦΑΛΑ. ΙΓ'.

Περὶ νοθεύσεων τῶν δημοσίων σφραγίδων καὶ σημάτων.

Ἄρθρ. 261.

Ὅστις, χωρὶς νὰ ᾔναι παρηγγελμένος παρὰ τινος Ἀρχῆς, κατασκευάζει ἢ διορίζει νὰ κατασκευάσουν δι' ἑαυτὸν ἢ δι' ἄλλον τινὰ τὴν μεγάλην ἢ τὴν μικρὰν σφραγίδα τοῦ Κράτους ἢ τὴν σφραγίδα μιᾶς δημοσίας Ἀρχῆς· ὅστις καταλαμβάνει ἀθεμίτως ἐν γνώσει τοιαύτην γνησίαν ἢ παραποιημένην σφραγίδα, ἐὰν μὲν δὲν τὴν μεταχειρισθῇ πρὸς ἐκτέλεσιν ἄλλης ἀξιοποίνου πράξεως, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐξ μηνῶν· ἐὰν δὲ κάμῃ χρῆσιν αὐτῆς, μὲ εἰρκτὴν.

Ἄρθρ. 262.

Εἰς εἰρκτὴν καταδικάζεται ὅστις παραποιεῖ ἢ νοθεύει σήμαντρα ἢ ἄλλα σημεῖα, δι' ὧν ἐπισημαίνονται παρὰ τῆς δημοσίας Ἀρχῆς πραγματεῖαι, μέτρα, ἢ σταθμὰ καὶ ἄλλα παρόμοια ἐντικείμενα· ἢ μεταχειρίζεται ἐν γνώσει τοιαῦτα παραποιημένα ἢ νόθα σήμαντρα.

Ἄρθρ. 263.

Ὅστις, χωρὶς νὰ ᾔναι παρηγγελμένος παρὰ τινος Ἀρχῆς, κατασκευάζει ἢ διορίζει νὰ κατασκευάσουν παρόμοια σήμαντρα ἢ ἄλλα σημεῖα, ἢ καταλαμβάνει ἐν γνώσει ἀθεμίτως τοιοῦτον σήμαντρον, εἴτε γνήσιον, εἴτε νόθον, ἐὰν δὲν ἔγεινεν εἰσέτι κάμῃ χρῆσιν αὐτοῦ, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρ. 264.

Μεγάλη καὶ ἀπαυσιμα δολοχία τῶν παραποιημένων ἢ νοθευμένων δημοσίων σφραγίδων καὶ σημάτων μετὰ τῶν γνησίων καὶ ἀνοθεύτων ἰσχύει, εἰς τὴν ἐπιμετρησὶν τῆς παινῆς, ὡς ἰδιαίτερα ἐπιβαρυντικὴ περίστασις.

Τὰ παροπτεποιημένα, νενοθευμένα ἢ ἁθευίτως καταληφθέντα σήμαντρα, αἱ σφραγίδες καὶ τὰ σημεῖα τοιούτου εἶδους, καθὼς καὶ τὰ δι' αὐτῶν ἐπισημαινόμενα ἔγγραφα ἢ ἀντικείμενα, δεχ-
μευονται.

ΚΕΦΑΛΑ. ΙΔ'.

Περὶ ψευδορκίας, ἐπιορκίας, καὶ ψευδομαρτυρίας.

Α'. Ψευδορκία.

Ἄρθρ. 265.

Ὅστις εἰς ἀνάκρισιν τινα, ὑπὲρ ἧ κατὰ τοῦ κατηγορουμένου, ὀρκίζεται ψευδῶς ἐν γνώσει ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, ἢ, ἀναφε-
ρόμενος εἰς τὸν ἤδη δοθέντα ὅρκον, ἀποφθίνεται ἢ ὁμολογεῖ ἐν
γνώσει ψευδές τι ἐπὶ Δικαστηρίου, τιμωρεῖται ὡς ἐνοχος ψευ-
δορκίας.

Α. Διὰ ψευδομαρτυρίαν εἰς τὴν ἕνεκα κακούργηματος γινομένην ἀνακρισιν,

1) Μὲ εἰρκτὴν, ἐὰν τὸ προκείμενον κακούργημα ἐπισύρῃ τῆς
ποινῆς τῆς εἰρκτῆς.

2) Μὲ πρόσκατρα δεσμὰ, ἐὰν τὸ προκείμενον κακακούργημα
ἐπιτύχῃ τοιαύτην ποινὴν.

3) Μὲ δεσμὸ διὰ βίου, ἐὰν τὸ προκείμενον κακούργημα
ἐδῇ ναυὰ εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ἢ τὸν θάνατον.

Β'. Διὰ ψευδομαρτυρίαν εἰς τὴν ἐν ἑκα πλῆμμεληματος ἢ πατρί-
σματος γινομένην ἀνακρισιν,

Μὲ εἰρκτὴν.

Ἄρθρ. 266.

Εἰς εἰρκτὴν καταδικάζεται ὅστις εἰς πολιτικὴν τινα δια-
φορὰν ψευδορκεῖ ἐν γνώσει ἐπὶ Δικαστηρίου ὡς μάρτυς ἢ ὡς
πραγματογνώμων εἰς ξένην ὑπόθεσιν, ἢ ὡς διάδικος (διαφερόμε-
νος) εἰς ἰδίαν, ἢ ὡς πληρεξούσιος ἀντὶ τοῦ ἐντολέως του, ὡς
ἐπίτροπος ἀντὶ τοῦ ἀφήλικος, ἢ ὡς ἄλλος νόμιμος ἀντιπρόσωπος
ἀντ' ἐκείνου, τὸν ὅποιον παριστάνει εἰς τὸ Δικαστήριον.

Εἰς τὸν χάριν ἐκτιμήσεως γινόμενον ὅρκον διὰ πολιτικὰς ὑπο-
θέσεις οὐκ εἶναι δεκτὴ ἡ περὶ ψευδορκίας ἀνακρισις.

Ἐπίσης μὲ ψευδορκὸν μάρτυρα τιμωρεῖται ὅστις εἰς πολιτικὴν ἢ ποινικὴν τινα ὑπόθεσιν γίνεται ἔνοχος πλαστογραφίας, μεταχειρίζεται ἐν γνώσει πλαστογραφημένα ἔγγραφα, ἀποκρύπτει ἢ ἀφανίζει ἔγγραφα καὶ ἄλλα ἀποδεικτικά, ἢ ἐπιμένει ἀρνούμενος τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἢ τὸν ὄρκον τῆς μαρτυρίας του.

Εἰς πολιτικὰς δίκας καὶ εἰς ἀνακρίσεις περὶ πλημμελημάτων ἢ πταισμάτων καταγινώσκεται ἡ ποινὴ τῶν προσκαίρων δεσμῶν ἐὰν ὁ ψευδορκὸς ἔλαβε χρήματα ἢ ἄλλα δωρεά, ἢ τοῦλάχιστον ὑποσχέσεις.

Πᾶν ὅ,τι δίδει τις ἢ ὑπόσχεται ὡς ἀντιμισθίαν εἰς τὸν ψευδορκόν, πλημμελεῖται.

Οἱ ὄρκου τόπον ἐπέχοντες ἐπιβεβαιωτικοὶ τύποι τῶν Μενονιτῶν, ἢ ἄλλων αἰρεσιωτῶν, οὔτινες, κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς θρησκείας των, δὲν ὀρκίζονται, ἰσοδυναμοῦσι μὲ τὸν ὄρκον, ὡς πρὸς τὴν ποινὴν τῆς ψευδορκίας.

Β'. Ἐπιπορκία, ψευδὴς διὰ χειραψίας ὑπόσχεσις, καὶ ἀνώμοτοι μαρτυρίαι.

Ὅστις ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ἐπιβεβαιωτοὶ μὲν ἐνόρκως ἢ διὰ χειροψαφῆς, γενομένης ἀντὶ ὄρκου, ὑπόσχεσιν τινα κύρος ἔχουσαν (εὐλογον) ἢ ἄλλην ἐπικειμένην εἰς αὐτὸν ὑποχρέωσιν πρὸς μελλούσας πράξεις ἢ παραλείψεις, ἐν γνώσει ὅμως καὶ ἐκούσίως ἀθετεῖ τὴν τοιαύτην διομολόγησιν ὅστις ὡς διάδικος, μάρτυς, ἢ πραγματογνώμων ἀντὶ ὄρκου, ἔδωκε ψευδῇ διὰ χειραψίας ὑπόσχεσιν ὅτι κηρύττει ἑαυτὸν ἑτοιμον νὰ ὁμώσῃ ψευδῇ ὄρκον ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, τὸν ὅποιον ὅμως δὲν ἔκαμε, διότι ὁ ἀντίδικος (ἢ ἐναντίων μέρος) τὸν ἐδέχθη ὡς δεδομένον, τιμωρεῖται μὲ φυλακίσιν τοῦλάχιστον ἑξ μηνῶν.

Γ'. Ψευδομαρτυρία ἐνώπιον τῆς Ἀρχῆς.

Με φυλάκισιν τὸ πολὺ ἓως μηνῶς, ἢ μὲ χηματακὴν ποινὴν τὸ πολὺ ἑκατὸν δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις εἰς τὰς ἐξετάσεις, εἰς τὰς ὁποίας ὑπεβλήθη αὐτεπαγγέλτως παρὰ τῆς Ἀρχῆς, ἢ εἰς τὰς πρὸς αὐτὴν δεδομένας καταμηνύσεις ἀπαγγέλλει ἐν γνώσει ψευδῆ πράγματα ἢ ψευδεῖς σχέσεις.

ΚΕΦΑΛ. ΙΕ'.

Περὶ βλάβης τῶν ἡθῶν.

Α'. Προσβολὴ κατὰ τῶν ἡθῶν ἐν γένει (*attentats aux mœurs*).

Ἄρθρ. 272.

Ὅστις, πρὸς κοινὸν σκάνδαλον ἢ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ παρασύρῃ ἄλλους, βλάπτει τὰ ἥθη, διαδίδων ἀκόλαστα συγγράμματα ἢ συμβολικὰς παραστάσεις, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἓως ἔτους, καὶ ὅστις ὡσαύτως προσβάλλει τὴν αἰδῶ δι' ἀκολάστων πράξεων μὴ τιμωρουμένων ἰδίως εἰς τὸν παρόντα Ποινικὸν Νόμον, καταδικάζεται εἰς φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν.

Ὁ ἔνοχος, ἐὰν ἔχῃ ἐκκλησιαστικὴν τινὰ ἢ πολιτικὴν ὑπηρεσίαν, γίνεται συγχρόνως ἑκπτώτος αὐτῆς.

Ὅταν δὲ τρεῖς τιμωρηθῇ διὰ μίαν τῶν ἀνωτέρω πράξεων, διατάσσεται καὶ ἰδιαίτερα ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις.

Β'. Βιασμοί.

Ἄρθρ. 273.

Ὅστις ἀναγκάζει εἰς ἀσέλγειαν θῆλυ ἢ ἄρρεν, μεταχειριζόμενος σωματικὴν βίαν ἢ ἀπειλὰς, ἠνωμένας μὲ ἐπικείμενον κίνδυνον σώματος ἢ ζωῆς, ἢ κατασταίνει τινὰ ἀνίκανον ἀμύνης φέρων δολίως εἰς ἀπονάρκωσιν τὰς αἰσθήσεις του, καὶ οὕτως ἔχοντα καταχρᾶται αὐτὸν πρὸς ἀσέλγειαν, τιμωρεῖται ἕνεκα βιασμοῦ.

1) Με δεσμὸν διὰ βίου, ἐὰν τὸ βιασθὲν πρόσωπον διὰ τῆς

ἔκτελέσειας τῆς πράξεως, μὴ γενομένης μολοντοῦτο με σκεπὸν φόνου, ἀπωλέσῃ τὴν ζωὴν του·

2) Μὲ πρόσκαιρα δεσμὰ, ἐὰν τοῦ βιασθέντος ἡ ὑγεία ἐβλά-
φθῃ ὡς ἐκ τῆς πράξεως, ἢ ἐὰν ὁ βιασθεὶς ἄνθρωπος ᾔτο νεώτερος
τῶν δώδεκα ἔτων·

3) Μὲ εἰρκτὴν, εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσηιν παρὰ τὰς
εἰρημένας.

Γ'. Αποπλάνησις εἰς ἀσέλγειαν.

Ἄρθρ. 274.

Ὅστις ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀσελ-
γαίνει κατὰ τινος προσώπου μὴ συμπληρώσαντος εἰσέτι τὸ
δωδέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας, τιμωρεῖται κατὰ τὴν διαστολὴν
ἐὼν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένων περιπτώσεων ἐπί-
σης μὲ βιαστὴν.

Ἄρθρ. 275.

Ἐὰν μητριὸς ἢ μητριὰ, ἐπιμελῆται παίδων, ἐπίτροποι, παι-
δαγωγοὶ ἢ οἰκοδιδάσκαλοι, διδάσκαλοι σχολείων, ἢ ἐπιστάται
καὶ ἔφοροι δημοσίων καταστημάτων, ἰδίως δὲ διδάσκαλοι τῆς
θρησκείας ἢ κληρικοὶ, γενῶσιν ἔνοχοι παρομοίας πράξεως πρὸς
τὰ πνευματικὰ τέκνα, ἢ πρὸς τοὺς ὑπὸ ἐπιμέλειαν παίδας,
ἀφῆλικας, μαθητὰς, ἢ ὑπεξουσίους των, ἢ σγείας αὐτῇ τοῦ πρό-
ξαντος πρὸς τὸν ἀποπλανηθέντα ἰσχύει εἰς τὴν ἐπιμέτρησιν τῆς
ποινῆς ὡς ἰδιαιτέρα ἐπιβαρυντικὴ αἰτία.

Ἄρθρ. 276.

Οἱ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερόμενοι, ἐὰν μὲν τὸ εἰς
ἀσέλγειαν παρ' αὐτῶν κακομεταχειρισθὲν πρόσωπον συνεπλήρω-
σε τὸ δωδέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν
τουλάχισον ἕξ μηνῶν, οἱ δὲ διδάσκαλοι θρησκείας, διδάσκαλοι
σχολείων, ἐπιστάται ἢ ἔφοροι δημοσίων καταστημάτων, γίνονται
προσέτι καὶ τῆς ὑπηρεσίας των ἔκπτωτοι.

Ἄρθρ. 277.

Οἱ εἰς τὰ δύο προηγούμενα ἄρθρα ἀναφερόμενοι κηρύττονται
προσέτι ἀνίκανοι πάσης ἐπιτροπείας καὶ κηδεμονίας πρὸς

ταύτοις δὲν δύνανται νὰ λάβωσι μέρος εἰς συγγενικά συμβούλια, ἀποστεροῦνται δὲ καὶ πάντων τῶν προσηκόντων εἰς αὐτοὺς δικαιῶν ἐπὶ τοῦ ὁποίου κατεχράσθησαν προσώπου.

Ἄρθρ. 278.

Μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν τιμωρεῖται ὁ ἐπ' ἐσελγείᾳ καταχρώμενος παράφρονος, μεθυσμένου, ἢ ἄλλως ἀνεναρκωμένου ἀνθρώπου.

Ἄρθρ. 279.

Μὲ φυλάκισιν ἐξ μηνῶν μέχρις ἐνὸς ἔτους τιμωροῦνται ὑπερέταται καὶ συνοικοί, οἵτινες κατεχράσθησαν ἀφηλίκων ὑπερδάντων τὰ δώδεκα ἔτη, ἐχόντων συγγένειαν μὲ τὸν οἰκοδεσποτὴν ἢ τὴν οἰκοδέσποιναν, ἢ ὑποκειμένων εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἐπιτροπείαν, κηδεμονίαν, ἢ ἐπιμέλειαν τῶν οἰκοδεσποτῶν, καὶ ἀνηκόντων εἰς τὴν αὐτὴν οἰκιακὴν χορείαν.

Δ'. Γενικοὶ ὁρισμοὶ περὶ βιασμοῦ καὶ ἀποπλανήσεως εἰς ἀσελγείαν.

Ἄρθρ. 280.

Ἐνεκα βιασμοῦ καὶ ἀποπλανήσεως εἰς ἀσελγείαν θηλεὸς τις δὲν γίνεται ἀνάκρισις οὐδὲ καταγινώσκειται ποινὴ εἰμὴ μόνον κατ' αἵτησιν ἢ καταμήνυσιν τῆς βιασθείσης ἢ ἀποπλανηθείσης, τῶν γονέων ἢ τῶν ἐπιμελητῶν αὐτῆς, τοῦ ἐπιτρόπου, κηδεμόνος, ἢ συζύγου, παρεκτός μόνον ἐὰν αἱ πράξεις αὐταὶ ἐξετελέσθησαν παρὰ τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 275 καὶ 276 ἀναφερομένων, ἢ ὑπὸ περιστάσεις, αἱ ὁποῖαι διήγειραν τὴν κοινὴν περιέργειαν καὶ ἐπροξένησαν σκάνδαλον, ἢ ἐὰν ὁ βιασμός εἴχῃ τὸ εἰς τὸ ἄρθρον 273 ἀριθ. 1 ὁρισμένον ἀποτελεσμα.

Ε'. Αἰμομιξία.

Ἄρθρ. 281.

Γονεῖς καὶ ἐξ αἵματος συγγενεῖς εἰς ἀνιόντα βαθμὸν, οἵτινες συνουσιάζονται μετὰ τῶν τέκνων τῶν ἢ ἄλλων ἀπογόνων τῶν, ἀδελφοὶ νόμιμοι ἀμφιθαλεῖς καὶ ἑτεροθαλεῖς, οἵτινες ἀκολασαί-
θουσι μετ' ἀλλήλων, καταδικάζονται εἰς εἰρκτήν.

Οἱ τοιοῦτου κακουργήματος ἔνοχοι γονεῖς ἀποστεροῦνται προσέτι ὅλων τῶν πατρικῶν δικαιῶν, καὶ κηρύττονται ἀνέκτικοι νὰ κληρονομήσωσι τὴν περιουσίαν τούτων τῶν τέκνων τῶν.

Παῖδες δὲ καὶ ἀπόγονοι, οἵτινες μετὰ πλήρη δωδεκαετῇ ἡλικίαν ἐπλημμέλησαν τοιοῦτοτρόπως μετὰ τῶν γονέων καὶ τῶν ἐξ αἵματος συγγενῶν τῶν εἰς ἀνιόντα βαθμὸν, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐξ μηνῶν.

Ζ'. Παρὰ φύσιν ἀσελγεία.

Ἄρθρ. 282.

Ὁ ἔνοχος τῆς παρὰ φύσιν ἀσελγείας, ἂν δὲν ἐπισύρῃ εἰς ἑαυτὸν μεγαλητέραν ποινὴν κατὰ τὸ ἄρθρ. 274, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐνὸς ἔτους, καὶ ὑποβάλλεται εἰς ἀσυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

Ζ'. Διγαμία.

Ἄρθρ. 283.

Ὅστις τῶν συζύγων, εἰδὼς ὅτι ὁ ἕτερος ζῇ ἀκόμη, ἐπιχειρεῖ, διαρκούντος ἔτι τοῦ νομίμου γάμου, νὰ συναφθῇ εἰς νέον γάμον, τιμωρεῖται μὲ εἰρκτήν.

Ἄρθρ. 284.

Τὸ ἄγαμον πρόσωπον, μετὰ τοῦ ὁποίου ἐτελέσθη ὁ δεύτερος γάμος, ἐὰν εἴχῃ ἐῖδῃσιν τῆς ὑπάρξεως τοῦ πρώτου γάμου, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν.

Ἄρθρ. 285.

Ἡ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὁρισμένη ποινὴ καταγινώσκει-
ται καὶ εἰς τοὺς πολιτικούς ἀξιώματικούς καὶ τοὺς κληρικούς, οἵτινες γινώσκοντες τὴν ὑπαρξιν τοῦ πρώτου γάμου, συνεργοῦν ἐξ ἐπαγγέλματος εἰς τέλεσιν τοῦ δευτέρου.

Η'. Μοιχεία.

Ἄρθρ. 286.

Ἡ διὰ μοιχείας παράστασις τῆς περὶ τὸν γάμον πίστεως τιμωρεῖται μόνον κατ' αἵτησιν καὶ καταμήνυσιν τοῦ ὑβρισθέντος, καταγινώσκειται δὲ τότε φυλάκισις:

1) Εἰς μὲν τὴν συζυγον, ἀπὸ τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν.

2) Εἰς δὲ τὸν σύζυγον τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν.

Γενομένης δὲ τῆς μοιχείας μεταξὺ ἐγγάμου τινός καὶ γυναι-
κὸς ὑπανδρου, ἡ πράξις λογίζεται κατ' ἀμφοτέρων ὡς ἰδιαιτέρᾳ
ἐπιβαρυντικῇ αἰτίᾳ.

ΚΕΦΑΛΑ. ΙΓ'.

Περὶ ἀξιοποιῶν πράξεων κατὰ τῆς ζωῆς ἄλλων.

Α. *Ἀνθρωποκτονία ἐν γένει.*

Ἄρθρ. 287.

Διὰ τὴν νομίζεται καιρία (θανατηφόρος) βλάβη τις ἢ πληγὴ,
δὲν ἀπαιτεῖται ἄλλο τι παρὰ τὴν βεβαιότητα, ὅτι αὕτη παρήγα-
γεν, ὡς ἐνεργὸς αἰτία, τὸν θάνατον τοῦ θλαφθέντος ἢ πληγωθέν-
τος. Ὅθεν εἰς τὴν περι καιρίας βλάβης ἢ πληγῆς δικαστικὴν
κρίσιν, δὲ παρατηρεῖται ἐὰν αὕτη εἴ; ἄλλας περιπτώσεις μὲ τὴν
βοήθειαν τῆς τέχνης λαβὴ ἢ ὄχι ἐὰν τὸ θανατηφόρον ἀποτελεσμα-
τὸν δύνατο νὰ ἐμποδισθῇ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν δι' ἐγκαί-
ρου καὶ καταλλήλου βοήθειας τῆς τέχνης· ἐὰν ἡ βλάβη ἢ ἡ πλη-
γὴ ἐπέφερε τὸν θάνατον ἀμέσως ἢ δι' ἄλλων μὲν, ἀλλ' ἐξ αὐτῆς
τεθέντων εἰς ἐνέργειαν ἐμμέσων αἰτίων· ἐὰν τελοσπάντων αὕτη
ᾗται ἐν γένει θανατηφόρος, ἢ παρήγαγε τὸν θάνατον μόνον διὰ
τὴν ἰδιαίτησαν σωματικὴν τοῦ θανατωθέντος κατάστασιν, ἢ διὰ
τὰς τυχαίας περιστάσεις, καθ' ἃς ἐπηνέχθη εἰς αὐτόν.

Β' *Ἐν μέρει.*

1. *Φόνος.*

Ἄρθρ. 288.

Ὡς φονεὺς τιμωρεῖται μὲ θάνατον ὅστις ἐκ προμελέτης ἀπε-
φάσισεν ἢ ἐσκεμμένως ἐξέτελεσεν ἀνθρωποκτονίαν.

2. *Φαρμακεία.*

Ἄρθρ. 289.

Ὅστις καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον προσέφερεν ἐκ προθέσεως εἰς
ἄλλον τινὰ δηλητηρίον φάρμακον ἢ ἄλλας οὐσίας, δυναμένας νὰ
ἐπιφέρωσι θάνατον καθ' οἷονδήποτε τρόπον, τιμωρεῖται κατὰ τὰς
ἀκολουθούσας διαστολάς:

1) Ἐὰν ἡ φαρμακεία ἔγεινεν ἐπὶ σκοπῷ θανατώσεως, καὶ ἐκ
τούτου ὁ φαρμακευθεὶς ἢ ἀπέθανεν ἢ ὑπέπεσεν εἰς φρενοβλάβειαν

ἢ εἰς σωματικὴν νόσον, βεβαίως ἢ πιθανῶς ἀνιάτους, καταγινώσκειται ποινὴ θανάτου· ἄλλως δέ, ἢ τῶν διὰ βίου δεσμῶν.

2) Πραχθέντος δὲ τοῦ κακουργήματος ἐπὶ σκοπῷ βλάβης, εἰ μὲν ὁ φαρμακευθεὶς ἀπέθανεν, ἐπιβάλλεται θάνατος· εἰ δὲ ἡ φαρμακεία ἐπέφερε φρενοβλάβειαν ἢ νόσον τινὰ ἐκ τῶν εἰς τὸν ἀριθ. 1 διαλαμβανομένων, καταψηφίζεται ἡ ποινὴ τῶν προσαίρων δεσμῶν· ἄλλως δέ, ἢ τῆς εἰρκτῆς.

Ἄρθρ. 290.

Ὅστις φαρμακεύει ἐπίτηδες φρέατα, θεξαμενάς (citernes), ὑδραγωγεία, πηγὰς, ὠνία ἐπ' ἀγορᾶς, ἢ ἐν γενεῖ τοιαῦτα πρᾶγματα, δυνάμενα νὰ φέρουν ἀπώλειαν ζωῆς ἢ υἰγείας ὠρισμένου τινὸς ἀριθμοῦ ἀνθρώπων, καταδικάζεται εἰς θάνατον, καὶ εἰ μὴ ἤθελε βλαφθῇ κανεὶς ἐντεῦθεν.

Ἄρθρ. 291.

Ὁ γενόμενος ἔνοχος φαρμακείας ἐξ ἀπερισκεψίας ἢ ἀμελείας, τιμωρεῖται, κατὰ μὲν τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθρ. 290, με φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἑνὸς ἔτους· ἄλλως δέ,

1) Εἰ μὴ συμβῇ θάνατος, κατὰ τὸ ἀρθρ. 300·

2) Ἐν συμβῇ βλάβη, κατὰ τὸ ἀρθρ. 310·

3) Ἐάν ἡ ἐξ ἀμελείας προσληθούσα φαρμακεία δὲν ἔχῃ κένον ἀποτέλεσμα, ἐπιβάλλεται φυλάκισις τὸ μὲν ἑνὸς μηνός.

Μένει δὲ πάσης ποινῆς ἐλεύθερος ὅστις, ἢ μόνος, ἢ ἐπιμελούμενος ταχέως τὴν βοήθειαν τῆς Ἀρχῆς ἢ ἄλλου τινός, ἀποτρέπει, ἢ ζητεῖ ν' ἀποτρέψῃ ἀμέσως τὴν βλάβην, ἥτις ἡδύνατο νὰ προέλθῃ ἐκ τῆς ἀπερισκέπτου φαρμακείας.

Ἄρθρ. 292.

Ὅστις νοθεύει τὰ παρ' αὐτῷ πωλούμενα τρόφιμα ἢ ἱατρικὰ μὲ πρᾶγματα ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν υἰγείαν· ὅστις πωλεῖ ἐν γνώσει τοιαύτας νενοθευμένας πραγματείας, τιμωρεῖται με φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν, καὶ, ἐν ὑποτροπῇ, με εἰρκτὴν.

3. Ἀναίρεσις.

Ἄρθρ. 293.

Ὅστις ἀπρομελετήτως εἰς βρασμὸν ψυχικῆς ὁρμῆς ἀπεφάσισεν

καὶ ἐξετέλεσεν ἀνθρωποκτονίαν, τιμωρεῖται ὡς ἔνοχος ἀναιρέσεως.

1) Με δεσμὰ ἀπὸ δεκαπέντε μέχρις εἴκοσιν ἐτῶν, ἐὰν δὲν συνέβη κάμμία τῶν εἰς τοὺς ἐφεξῆς ἀριθμούς 2 καὶ 3 σημειουμένων περιπτώσεων.

2) Με δεσμὰ τὸ πολὺ δεκαπέντε ἐτῶν, ἐὰν ὁ φονευθεὶς ἠρέθισε καὶ παρώργισε τὸν ἀναιρέτην.

3) Με εἰρκτὴν, ἐὰν ἡ ἐρέθισις αὐτῇ ἔγινε διὰ χαλεπῶν ὄνειδισμῶν, δεινῆς ὕβρεως, ἢ βαρεῖς αἰτίας.

4. Παιδοκτονία.

Ἀρθρ. 294.

Ἡ μήτηρ, ἥτις φονεῖ ἐπιτηδὲς διὰ πράξεώς τινος ἢ ἑλλείψεως τὸ νόθον νεογνὸν τέκνον τῆς, ἢ ἐπεχείρησεν ἐπὶ σκοπῷ δολοφονίας, θανατηφόρους κακώσεις κατὰ τοῦ νόθου τέκνου τῆς, ἐν καιρῷ τοῦ τοκετοῦ, πρὶν ἔτι τὸ προαγάγῃ ἐντελῶς εἰς τὸ φῶς, τιμωρεῖται ὡς παιδοκτόνος με δεσμὰ δεκαπέντε μέχρις εἴκοσιν ἐτῶν.

Ἐὰν ἡ παιδοκτόνος ἀπεφάσισε τὸν φόνον τοῦ παιδός τῆς πρὸ τοῦ τοκετοῦ ἢ ἐξετέλεσεν αὐτὸν ἐσκεμμένως, ἢ περίστασις αὐτῇ θεωρεῖται ὡς ἰδιαιτέρως ἐπιβαρυντική.

Ὡς νεογνὸν θεωρεῖται πᾶν τὸ μὴ ἔχον εἰσέτι εἰκοσιτεσσάρων ὥρων ἡλικίαν.

Ἀρθρ. 295.

Ἐὰν δὲ ἔγινεν ἡ παιδοκτονία εἰς σιᾶσπαρας ὥρας μετὰ τὸν τοκετὸν, ἐφαρμόζονται τότε οἱ γενικοὶ περὶ ἀνθρωποκτονίας νόμοι.

Τὸ αὐτὸ ἱσχύει καὶ ἐὰν μήτηρ τις φονεύσῃ τὸ ἐκ νομίμου γάμου νεογνὸν αὐτῆς τέκνον.

Ἀρθρ. 296.

Μὴ οὕτως ἀποδείξῃς, ὅτι τὸ νόθον τέκνον ἔζησε μετὰ τὸν τοκετὸν, ἢ ἀπέβιωσε διὰ τινος πράξεως ἢ ἑλλείψεως τῆς μητρὸς ἢ μητρός, ἥτις ἀπέκρυψε τὸν τοκετὸν τῆς, τιμωρεῖται:

1) Ἐὰν τὸ τέκνον ἐκρυφῇ παρ' αὐτῆς ἢ ἐξηφανίσθῃ, ἐπεὶ οὐκ

α. Με εἰρκτὴν, ὁμολογηθέντος ἢ ἀποδειχθέντος τοῦ δολοφόνου σκοποῦ της·

β. Με φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν ἐτῶν, μὴ ὁμολογηθέντος οὐδὲ ἐξελεγχθέντος τοῦ δολοφόνου σκοποῦ·

2) Ἐὰν δὲν ἐκρύφθῃ ἢ δὲν ἐξηφανίσθῃ τὸ τέκνον, με φυλάκισιν ἐξ μὲν τοῦλάχιστον μηνῶν εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ 1, α, τὸ πολὺ δὲ ἐξ μηνῶν εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ 1, β'.

Ἄρθρ. 297.

Ὁ τοκετὸς ἀποκρύπτεται, ἐὰν ἡ κυοφοροῦσα, ἥτις ἐδύνατο νὰ ἔλθῃ πρὸς μαίευσιν τὴν συνδρομὴν ἄλλου τινὸς, τικτῇ ἢ μηθενὸς παρευρισκομένου, ἢ ἐπὶ παρουσίᾳ μόνων τῶν μετ' αὐτῆς συνεννοημένων.

Ἄρθρ. 298.

Ἡ μήτηρ, ἥτις ἀποδεδειγμένως ἔφερε νεκρὸν εἰς φῶς νόθον βρέφος, ἢ τῆς ὑποίας τὸ ζωογέννητον βρέφος ἀπέθανε μετὰ τὴν γέννησιν θάνατον φυσικόν, ἐὰν ἐκ τῆς ἀποκρύψεως προῆλθεν ἡ νεκροτοκία, ἢ ὁ θάνατος τοῦ βρέφους, ἐπισύρει εἰς ἐαυτὴν τὴν ποινὴν τοῦ ἐξ ἀμελείας φόνου (ἄρθρ. 300).

5. Τεματοκτορία.

Ἄρθρ. 299.

Με φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ ἐβδομάδων τιμωρεῖται ὅστις φονεύσῃ αὐθαιρέτως ζωογέννητον τέρας ὡς γερούμενον ἀνθρωπίνου μορφῆς.

6. Φόνος ἐξ ἀμελείας.

Ἄρθρ. 300.

Ὅστις φονεύει ἐξ ἀμελείας, ἀπροσεξίας, ἀπερὶσκεψίας ἢ ἀνεπιτηδεϊότητος, τιμωρεῖται·

1) Ἐὰν μὲν ὁ φόνος ἔγεινεν ἐξ ὑπαιτίου ὑπερβάσεως τῶν ὅρων τῆς νομίμου ἀμύνης, ἢ τοῦ δικαίου τῆς ἀνάγκης, με φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνὸς ἔτους·

2) Ἀλλως δὲ, με φυλάκισιν τριῶν μηνῶν ἕως δύο ἐτῶν·

Ἄρθρ. 301.

Ἐὰν ὁ ἐξ ἀμελείας φόνος προῆλθεν ἐκ τῆς ἀνεπιτηδεύου ἐφαρμογῆς ἐπιστήμης τινὸς, τέχνης, ἢ ἐπιτηδεύματος, τὰ ὅποια

ὁ ὑπαίτιος εἶχε τὴν ἄδειαν νὰ μετέρχεται, πρὸς τῇ ποινῇ τοῦ προηγουμένου αὐθροῦ, τοῦ ἀφαιρεῖται συγχρόνως καὶ ἡ ἄδεια αὕτη, κατὰ τὰς περιστάσεις διόλου ἢ πρὸς καιρὸν, ἢ ἀμέσως εἰς τὴν πρώτην φοράν, ἢ ὅταν ὁ πράξας περιπέσῃ καὶ αὐθὺς εἰς τὸ αὐτό.

Ἄρθρ. 302.

Κατὰ τοὺς ὅρους περὶ τοῦ ἐξ ἀμελείας φόνου τιμωρεῖται:

1) "Ὅστις ἐν γνώσει ἐνταφιάζει, μόνος ἢ δι' ἄλλου, κυοφοροῦσάν τινα, ἥτις ἀπέθανε πρὸ τοῦ τοκετοῦ, καὶ τῆς ὁποίας τὸ ἔμβρυον, ἀναλογιζομένου τοῦ χρόνου τῆς κυοφορίας, δύναται νὰ ζήσῃ, μηδεμιᾶς ἐτι ἐξετάσεως γενομένης ὑπὸ δημοσίου ἱατροῦ ἢ μαיעυτοῦ, ἢ παρμεληθέντων τῶν μέσων, τὰ ὁποῖα οὗτος ἐνέκρινε πρὸς σωτηρίαν τοῦ παιδός·

2) "Ὅστις ἀνατέμνει ἢ ἐνταφιάζει, μόνος ἢ δι' ἄλλου, νεκροφανῇ τινα, ἢ ὅστις, ἀναγγέλλων σφαλερῶς τὸν χρόνον τῆς τελευτῆς, γίνεται αἰτίος τῆς τοιαύτης προώρου ἀνατομῆς ἢ ἐνταφιάσεως· ἐὰν δὲ τυχὸν ὁ νεκροφανὴς σωθῇ, ἢ ἄλλως ἐπιβλητέα εἰς τὸν ἔνοχον ποινὴ ἐλαττοῦται κατὰ τὸ ἥμισυ.

Γ. Ἀμβλωσις (βιαία ἀποβολὴ τοῦ βρέφους).

Ἄρθρ. 303.

Ἐὰν μήτηρ, τεκοῦσα πρόωρον ἢ νεκρὸν βρέφος, μετεχειρίσθῃ προηγουμένως ἐν γνώσει, ἢ μόνη ἢ δι' ἄλλου, ἐξωτερικὰ ἢ ἐσωτερικὰ μέσα, δυνάμενα νὰ φέρωσι πρῶτον τόκον ἢ τὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς μητρός θάνατον τοῦ ἐμβρύου, τιμωρεῖται μὲ εἰρκτὴν.

Ἄρθρ. 304.

Ἡ αὕτη ποινὴ ἐπιβάλλεται εἰς τὰς μαίας, εἰς τοὺς φαρμακοπώλας, ἢ ἄλλους διωρισμένους εἰς ἱατρικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ εἰς πάντας τοὺς ἐπιχειροῦντας τοιαύτην τινὰ πράξιν μὲ συγκατάθεσιν τῆς κυοφορούσης, ἢ ὑποδεικνύοντας ἢ προμηθεύοντας τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τοιοῦτου κακούργηματος πρόσφορα μέσα.

Ἄρθρ. 305.

Ἐὰν τοιαύτη πράξις ἔγενεν ἐκ προθέσεως ἄνευ ἢ ἐναντίον τῆς θελήσεως τῇ μητρός, ὁ ἔνοχος τιμωρεῖται:

1) Με θάνατον, ἐὰν ἐκ τῆς χρήσεως τοιούτων μέσων ἐδύνατο νὰ προέλθῃ ὁ θάνατος τῆς μητρὸς, ἐὰν τοῦτο ἦτο γνωστὸν εἰς τὸν πράξαντα, καὶ ἐὰν ὁ θάνατος συνέβῃ τῷ ὄντι·

2) Με δεσμὰ ἀπὸ δεκαπέντε μέχρι εἴκοσι ἐτῶν, ἐὰν ἡ μήτηρ ἐστερηθῇ τῆς ζωῆς, χωρὶς νὰ ὑπάρχουν ὅσα ἄλλα προϋποθέτει ὁ προηγούμενος ἀριθμ. I·

3) Με δεσμὰ τὸ πολὺ δεκαπέντε ἐτῶν, ἐὰν ἡ μήτηρ διὰ τῶν ἐφαρμοσθέντων μέσων ὑπέπεσεν εἰς κίνδυνον ζωῆς, ἢ εἰς φρενοδυσλειτουργίαν, ἢ εἰς νόσον σωματικὴν, βεβαίως ἢ πιθανῶς ἀνιάτους·

4) Με εἰρκτὴν, εἰς ὅλας τὰς λοιπὰς περιπτώσεις.

Ἐὰν ἡ πράξις προέρχεται ἐξ ἀμελείας ἢ ἀνεπιτηδεύτητος, ἐφαρμόζονται τότε οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρ. 300, ἢ οἱ τοῦ ἄρθρ. 310.

Δ'. Ἐκθεσις.

Ἄρθρ. 306.

Γονεῖς, οἵτινες ἀπομακρύνουσιν ἀπ' ἐαυτῶν, καὶ ἐγκαταλείπουσιν ἀβοήθητον τὸ τέκνον των, τὸ ὁποῖον διὰ τὴν νεαρὰν ἡλικίαν, νόσον, ἢ ἀναπηρίαν δὲν δύναται νὰ εὕρῃ ἐν ἐαυτῷ βοήθειαν· καὶ ὅσοι φέρονται παρομοίως πρὸς τέκνα, ἢ πρὸς νοσοῦντας ἢ ἀναπήρους, εἰς τὴν περίθαλψιν τῶν ὁποίων εἶναι ὑποχρεοί, τιμωροῦνται ἔνεκα ἐκθέσεως κατὰ τὴν ἀκόλουθον διαστολήν:

1) Ἐὰν ὁ κίνδυνος τοῦ ἐκτεθέντος ἦτο τοσοῦτος, ὥστε δὲν ἠλπίζετο πιθανῶς ἡ λύτρωσίς του,

α. Με δεσμὰ ἀπὸ δεκαπέντε ἕως εἴκοσι ἐτῶν, ἐὰν ὁ ἐκτεθεὶς ἀπεβίωσεν·

β. Με δεσμὰ τὸ πολὺ δεκαπέντε ἐτῶν ἐὰν ἐβλάφθη κατὰ τὸ σῶμα ἢ κατὰ τὴν ὑγείαν·

γ. Με εἰρκτὴν, ἐὰν ἔμεινεν ἀβλαβής.

2) Ἐὰν ἡ ἐκθεσις δὲν ἦτο μὲν ἀκίνδυνος, ὑπἄρχεν ὅμως πιθανότης καὶ εὖλογος ἐλπίς σωτηρίας, καταγινώσκεται τότε κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν εἰς τὸν ἀριθ. I ἀναφερομένων περιπτώσεων,

α. Εἰρκτὴ τοῦλάχιστον ἐξ ἐτῶν·

β. Τὰ πολὺ ἐξ ἐτῶν·

γ'. Φυλάκισις τοῦλάχιστον ἑνὸς ἔτους.

3) Εάν δὲν ὑπῆρχε κἀνείς κίνδυνος τῆς ζωῆς καὶ ὑγιείας τοῦ εκτεθέντος, μετὰ τὴν αὐτὴν ὡσαύτως διαστολὴν καταγινώσκονται φυλάκισις,

α'. Τοῦλάχιστον ἑνὸς ἔτους·

β'. Τὸ πολὺ ἑνὸς ἔτους·

γ'. Τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν.

ΚΕΦΑΛΑ. ΙΖ'.

Περὶ τραυμάτων καὶ βλαβῶν.

A'. Ἐν γένει.

1. Μετὰ προμελέτης.

Ἀρθρ. 307.

Ὅστις καθ' οἰονδήποτε τρόπον προξενεῖ εἰς ἄλλον ἐπιτήδεωσιν λατικὴν βλάβην (τραῦμα), ἐάν αὕτη ἀπεφασίσθῃ προμελετημένως ἢ ἐξετελεσθῇ ἐσκεμμένως, τιμωρεῖται ὡς ἀκολούθως:

1) Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ἐάν ὁ βλαφθεὶς κατέστη διὰ τῆς αἰτίας, παντάπασιν ἄχρηστος εἰς τὸ ὑποῖον μετέρχεται ἐπάγγελμα· ἢ ἐσερρήθῃ τῆς γλώσσης, τῆς ἀκοῆς τοῦ ἑτέρου ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν, τοῦ ἑτέρου ἢ ἀμφοτέρων τῶν βραχιόνων, χειρῶν, ἢ ποδῶν, ἢ τῆς χρήσεως αὐτῶν· κατέστη ἀνικανὸς εἰς παιδοποιεῖν, ἢ ὑπέκυψεν εἰς ψυχικὴν τινα νόσον, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀποχωρῶσα πιθανότης ἀναρρώσεως, ἢ ἐσπερήθῃ τῆς ζωῆς·

2) Μὲ εἰρκτὴν, ἐάν ὁ αἰκισθεὶς ἠρωτοτηριάσθῃ, ἀπέβαλε τὴν χρῆσιν ἄλλου τινὸς τῶν μελῶν του, παρεμorfώθῃ, ἢ, κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν πραγματογνωμόνων, κατέστη ἄχρηστος· εἰς τὰ ἔργα τοῦ ἐπαγγέλματός του ὑπὲρ τούτς τρεῖς μῆνας·

3) Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον δύο ἔτων, ἐάν ὁ αἰκισθεὶς ἐβλάβῃ τὸ σῶμα κατ' ἄλλον τρόπον, καὶ ἐντεῦθεν ὑπέπεσεν εἰς νόσον, ἢ ἀνικανότητα ἐργασίας, διαρκοῦσαν ὑπὲρ τὰς τριάκοντα ἡμέρας ἀλλ' ὅχι καὶ ὑπὲρ τούτς τρεῖς μῆνας, καὶ δὲν φαίνεται ὅτι τὸ-διάσ-ημα τοῦτο παρῆλθε μόνον ἐξ αἰτιῶν, μὴ δυναμένων νὰ καταλογισθῶσιν εἰς τὸν πραξάν· α'

4) Με φυλάκισιν ἐξ μηνῶν ἕως δύο ἐτῶν, ἐὰν ἡ νόσος ἢ ἡ ποδὶς ἐργασίαν ἀνικανότης τοῦ βλαφθέντος διήρκεσεν ὑπὲρ τὰς τρεῖς ἡμέρας, ἀλλ' ὅχι καὶ ὑπὲρ τὰς τριάκοντα.

2. Ἄρθρ. προμελέτης.

Ἄρθρ. 308.

Ἐὰν ὁ τραυματισμὸς ἀπεφασίσθῃ καὶ ἐξετελέσθῃ ἀπρομελετήτως εἰς βραχυὸν ψυχικῆς ὁρμῆς, ἢ εἰς ἀπαρασκευάστους διαπληκτισμοὺς, καταγινώσκεται:

1) Εἰρατῇ, κατὰ τὰς εἰς τὸ 307 ἄρθρον ἀριθ. 1 ὁρισθείσας περιπτώσεις:

2) Φυλάκισις τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν, κατὰ τὰς εἰς τὸν ἀριθ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου εἰρημένους περιπτώσεις:

3) Φυλάκισις ἐξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, κατὰ τὰς εἰς τὸν ἀριθ. 3 ὁρισμένους περιπτώσεις:

4) Φυλάκισις τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀριθ. 4.

Ἄρθρ. 309.

Ἐὰν ἐπὶ τινος ἀπρομελετήτου τραυματισμοῦ ὁ βλαφθεὶς παρῶζονε τὸν πράξαντα δι' ἀθεμίτων ὀνειδισμῶν καὶ ὕβρεων, καταγινώσκεται τότε:

1) Εἰς μὲν τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρ. 307 ἀριθ. 1 φυλάκισις τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν, καὶ ἐὰν ἡ ἐρεθισμὸς ἐγένετο διὰ χαλεπῶν ὀνειδισμῶν καὶ ὕβρεων, ἢ διὰ βλαπτικῶν αἰκιῶν, φυλάκισις ἑνὸς μέχρι δύο ἐτῶν:

2) Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀριθ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, κατὰ τὴν εἰς τὸν ἀριθ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου γενομένην διαστολήν, φυλάκισις ἑνὸς μέχρις ἐξ μηνῶν, ἢ δεκατεσσάρων ἡμερῶν μέχρι τριῶν μηνῶν:

3) Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀριθ. 3 φυλάκισις τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν ἢ τὸ πολὺ ἑνὸς μηνός:

4) Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀριθ. 4 φυλάκισις τὸ πολὺ ἑνὸς μηνός, ἢ ἀπὸ τριῶν ἕως δεκατεσσάρων ἡμερῶν.

3. Ἐξ ἀμελείας.

Ἄρθρ. 310.

Ὅστις ἐξ ἀπερισκεψίας, ἀπροσεξίας, ὀλιγωρίας, ἢ ἀνεπιτη-
δειότητος, πληγώσῃ τινὰ ἢ βλάβῃ τὴν ὑγίαν αὐτοῦ, τιμωρεῖται,
παρεκτός ἐάν προέκυψεν ἐκ τούτου θάνατος, ἐάν ἡ νόσος ἢ ἡ
πρὸς ἐργασίαν ἀνικανότης τοῦ βλαφθέντος διήρκεσεν ὑπὲρ τὰς
τρεῖς ἡμέρας, μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν, καὶ, ἐάν ὑπερέβη
τὰ ὅρια τῆς ἀμύνης, μὲ φυλάκισιν τριῶν μέχρι τριάκοντα ἡμερῶν.

Καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς ἐξ ἀμελείας σωματικῆς βλάβης
ἐφαρμόζονται ὅσα εἰς τὸ 301 ἄρθρ. ὠρίσθησαν περὶ σερήσεως τῆς
δοθείσης ἀδείας πρὸς τὸ μετέρχεσθαι ἐπιστήμην τινα, τέχνην,
καὶ ἐπιτήδευμα, καθὼς καὶ ὅσα ὠρίσθησαν περὶ συρροῆς (ἀρθ.
109-110).

4. Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 311.

Ὅταν εἰς τινα συμπλοκὴν πολλοὶ ἐπέβαλλον χεῖρα εἰς τὸν
θανατωθέντα ἢ πληγωθέντα,

1) Ἐάν μόνον ἡ σύμπτωσις τῶν πολλῶν πληγῶν ἔφερε τὸ
γεγόμενον ἀποτέλεσμα, ἕκαστος τῶν ἐπαγαγόντων πληγὴν,

2) Ἐάν δὲ ἦναι βέβαιον ὅτι μόνον αὐταὶ ἡ ἐκεῖναι τῶν γενο-
μένων πληγῶν ἐπέφερον τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο, πᾶς ὅστις ἐπέφερε
μίαν τῶν πληγῶν τούτων,

τιμωρεῖται ὡς αὐτουργὸς τοῦ συμβάντος ἀποτελέσματος.

Ἄρθρ. 312.

Ἐάν εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ 311
ἀριθ. 2 δὲν ἐξηκριβώθη παρὰ τίνος αἱ τοιαῦται πληγαὶ ἔγειναν,
ἐκεῖνοι μὲν, περὶ τῶν ὁποίων εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι δὲν ἐπέ-
φερον καμμίαν ἐξ αὐτῶν, τιμωροῦνται κατὰ λόγον τῶν ἐκτὸς
τούτων μικροτέρων πληγῶν, τῶν ὁποίων ἤθελον εὑρεθῇ ἴχνη εἰς
τὸ σῶμα τοῦ πληγωθέντος, οἱ δὲ λοιποὶ, ἀντὶ μὲν τῶν δεσμῶν,
ἅτ'να διὰ τὸ συμβᾶν ἀποτέλεσμα ἐπιβάλλονται, μὲ εἰρκτὴν τὸ
πολὺ ὀκτὼ ἐτῶν ἀντὶ δὲ τῆς εἰρκτῆς, μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ δύο
ἐτῶν καὶ τέλος ἐάν ἐπρόκειτο νὰ καταγνώσθῃ φυλάκισις, ἢ ἐπι-

βάλλεται αὕτη εἰς βαθμὸν ἀναλόγως μικρότερον, ἢ προσδιορίζεται ἀναλόγως χρηματικῇ ποινῇ.

Ἄρθρ. 313.

Κατὰ παντὸς, ὅστις κατέστη ἔνοχος σωματικῆς βλάβης πρὸς αὐγενεῖς ἐξ αἵματος εἰς ἀνιόντα καὶ κατιόντα βαθμον, πρὸς πύζυγον, πρὸς ἀδελφούς, πρὸς γυναῖκα τὴν ὁποίαν ἐγνώριζεν ἐγκυμονοῦσαν, πρὸς τὸν ἐπίτροπόν του, πρὸς τὸν ἐπιμελητὴν του, πρὸς τὸν διδάσκαλον ἢ κύριόν του, ἢ πρὸς ἄλλους, εἰς τοὺς ὁποίους χρεωστεῖ ἰδιαίτερον σέβας, ἢ προσωπικῇ αὐτῇ σχέσει ῥοχύει ὡς ἰδιαιτέρως ἐπιβαρύνουσα αἰτία.

Ἄρθρ. 314.

Ἐάν τις ἐνῶ διαχειρίζει τὸν κατ' οἶκον σωφρονισμόν, ὀλιγορῶν τὴν προσήκουσαν πρόνοιαν καὶ μετριότητα, ἐπέφερε σωματικὴν βλάβην εἰς τοὺς διατελοῦντας ὑπὸ τὴν ἐφορείαν, ἐξουσίαν, ἢ ἐπιμέλειαν αὐτοῦ, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν· ὃ δὲ αἰκισθεὶς λαμβάνεται ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν αἰκίζοντων γονέων, ἐπιμελητῶν, ἐπιτρόπων, ἢ ἐπιστατῶν, ἂν καὶ εἰς τὸ μέλλον ᾖναι φόβος αἰκιῶν αἵτινες ἐπαπειλοῦσι κίνδυνον τῆς ζωῆς ἢ τοῦ σώματος, καὶ διὰ θαπάνης τῶν, ἢ διὰ θαπάνης τῶν ὑπὲρ τῶν πτωγῶν ὑφισταμένων καταστημάτων, παραδίδεται εἰς ἄλλων ἐπιμέλειαν καὶ ἐπιτήρησιν.

Ἄρθρ. 315.

Γνωστοὶ πρωταίτιοι διηρηκτισμῶν, συνήθως διαπληκτιζόμενοι ἄνθρωποι, δις τοῦλάχιστον ἐπὶ σωματικῇ βλάβῃ τιμωθέντες, παρομοίως καὶ ὅσοι τρις ἔγειναν ἔνοχοι σωματικῆς βλάβης κατὰ τῶν εἰς τὸ ἄρθρ. 313 ἀνκφερομένων προσώπων, ὑποβάλλονται πρὸς τὴν ποινὴν καὶ εἰς ἰδιαίτεραν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

Ἄρθρ. 316.

Ὅσα εἰς τὸ ἄρθρ. 287 ὤρισθησαν περὶ θανατηφόρων βλαβῶν ἢ πληγῶν, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἐπισυμβαίνει θάνατος ἐκ τῶν σωματικῶν βλαβῶν.

Ἄρθρ. 317

Αἱ ἀπρομελετήτως καὶ ἐξ ἀμελείας προερχόμεναι σωματικά

βλάβαι, περὶ ὧν ἔγεινε λόγος εἰς τὸ ἄρθ. 308 ἀρθ. 2-4, εἰς τὸ
 ἄρθ. 309 ἀρθ. 2-4 καὶ εἰς τὸ ἄρθ. 310, καθ' ὅσον δὲν ἔχου-
 σιν ἐπακολουθεῖν τὴν διατάραξιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας,
 καταδιώκονται καὶ τιμωροῦνται μόνον κατ' αἵτησιν τοῦ βλα-
 φέντος ἢ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων του, ἐκτὸς μόνον ὅταν οἱ
 ἀντιπρόσωποι οὗτοι ἔγειναν οἱ ἴδιοι ἔνοχοι τῆς σωματικῆς
 βλάβης, καὶ ὁ βλαφθεὶς δὲν ἦναι εἰς κατὰσαιν ν' ἀναφερθῇ μόνος
 εἰς τὴν Ἀρχήν.

*Β'. Σωματικαὶ βλάβαι, καὶ κίνδυνοι ἐκ παραβιάσεως τῶν
 λοιμοκαθαγηρίων, καὶ διαδόσεως μολυντικῶν νόσων.*

Ἄρθ. 318.

Ὅστις παραβιάζει καθ' οἷονδήποτε τρόπον τὰ παρὰ τῆς Ἀρχῆς
 διατεταγμένα καθαρτήρια ἢ ἄλλα κατὰ τοῦ λοιμοῦ ἢ ἐτέρας
 λοιμώδους νόσου νόμιμα ἀποφασιστικὰ κατὰσμήματα, τιμωρεῖται:

- 1) Με θάνατον, ἐὰν συνέβη μὴ μολύνει·
- 2) Με δεσμὰ πρόσκαιρα, ἐὰν δὲν συνέβη μὲν μολύνει, ὁ πράξας
 ὅμως ἦλθεν ἐκ τόπου, ἐνθα ὁ λοιμὸς ἢ ἄλλη λοιμώδης νόσος, πρὶν
 ἀποτροπὴν τῆς ὁποίας τὸ καθαρτήριο ἐπιστήθη, εἶχεν ἐκραγῇ ἐν
 κλιρῷ τῆς ἀναχωρήσεώς του, καὶ τοῦτο ἦτο γνωστὸν εἰς αὐτόν·
- 3) Με εἰρκτὴν εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν.

Ἄρθ. 319.

Ὅστις μεταδίδει εἰς ἀνθρώπους ἐκ προθέσεως μολυντικὴν
 τινὰ νόσον, τιμωρεῖται:

- 1) Με θάνατον, ἐὰν ἐνταῦθεν ἀφγρέθη ἐνὸς ἢ πλείοτέρων
 ἀνθρώπων ἡ ζωὴ·
- 2) Με δεσμὰ πρόσκαιρα, ἐὰν τοὺλάχιστον δέκα ἀνθρώποι
 ἐμολυνθήσαν, ἢ ἐὰν ἡ διαδοθεῖσα νόσος ἦτο λοιμὸς ἢ ἄλλη τις
 παρομοία γλεπὴ νόσος·
- 3) Με εἰρκτὴν εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν.

Ἄρθ. 320.

Ὅστις μεταδίδει μολυντικὴν νόσον ὅχι ἐκ προθέσεως, ἀλλ' ἐξ
 ἀπλῆς ὀλιγορίας, ἀπερικοφίας, ἀπροσεξίας, ἢ ἀνεπιτηδεύτητος,
 τιμωρεῖται:

1) Μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν ἕως δύο ἐτῶν, ἐὰν τις ἀπέθανεν ἐκ τῆς νόσου ταύτης·

2) Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἕξ μηνῶν εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν.

ΚΕΦΑ. III.

Περὶ πράξεων κατὰ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας.

A. Ἀρπαγή.

Ἄρθρ. 321.

Ὅστις ἄνευ δικαιοῦματος συλλαμβάνει τινὰ βιαίως ἢ δολίως, ἢ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 14 ἔτους τῆς ἡλικίας του ἐκόντα, χωρὶς τῆς συναινέσεως τῶν γονέων ἢ τῶν ἐπιτρόπων του εἰς τρόπον, ὥστε ὁ ἀρπαγὴς ἀφαιρεῖται τῆς προστάσεως τῆς Κυβερνήσεως, ἢ ἐκεῖνων ὑπὸ τὴν νόμιμον ἐξουσίαν τῶν ὁποίων διατελεῖ, τιμωρεῖται ἐπὶ ἀρπαγῇ.

1) Μὲ δεσμὰ διὰ βίου, ἐὰν ὁ ἀρπαγὴς ἀπὸ τῆς εἰς μακρονὰ μέρη, διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἐκεῖ δούλου ἢ ὑπὸς δίκην·

2) Μὲ πρόσκαιρα δεσμὰ τοῦλάχιστον δεκαπέντε ἐτῶν, ἐὰν ὁ ἀρπαγὴς ὑποβληθῇ εἰς ναυτικὴν ἢ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ξένης τινὸς Δυνάμεως, ἢ ἐὰν ἡ ἀρπαγὴ πραγματοποιῇ ὑπὸ ἀγυρτῶν, ἐπαυτῶν, γοήτων, καὶ παρομοίων ἀνθρώπων εἰς παιδα νεώτερον τῶν δώδεκα ἐτῶν·

3) Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα τὸ πολὺ δεκαπέντε ἐτῶν, ἐὰν ἡ ἀρπαγὴ πραγματοποιῇ ἄνευ τινὸς τῶν προειρημένων περιστάσεων.

Ἐν ὧσιν ὁ ἀρπαγὴς δὲν ἀνακτήσῃ τὴν ἐλευθερίαν του, ὁ κακουργήσας δὲν δύναται εἰς τὰς περιπτώσεις 2 καὶ 3 ν' ἀπολυθῇ ἐκ τοῦ τύπου τῆς ποινῆς πρὶν ἢ πληρωθῇ ἡ παρὰ τοῦ νόμου ὀρισμένη μεγίστη διάρκεια τῶν προσκαιρῶν δεσμῶν (ἄρθ. 8).

B. Παράνομος κατακρατέσις.

Ἄρθρ. 322.

Ὅστις φέρει τινὰ ἄκοντα τῆς προσωπικῆς του ἐλευθερίας, δι' ἐγκαθεύσεως ἢ δι' ἄλλου τρόπου, ἐὰν ὁ παθὼν, ἀνακτήσας τὴν ἐλευθερίαν του διὰ δικαστικῆς ἢ ἄλλης ὁδοῦ, ἤθελεν ἀναφερθῇ περὶ τούτου, τιμωρεῖται ἐπὶ παρανόμῳ κατακρατέσει.

1) Μὲ εἰρκτὴν τοῦλάχιστον ὀκτῶ ἐτῶν, ἐὰν ἡ κατακράτησις παρετάθη πλεον τῶν τριακοντα ἡμερῶν, ἢ καὶ διήρκεσε πλεον βμαχύτερον, ἐνεργήθη δὲ διὰ πλαστῆς ἢ νενοθευμένης ἀνωτέρας διαταγῆς, ἢ ὑπὸ πλασόν ὄνομα, ἢ ὑπὸ πλασὴν δημοσίαν σολήν, ἢ ἐὰν ὁ κατακρατηθεὶς, ὡς ἐκ τοῦ τόπου καὶ τοῦ εἴδους τῆς κατακρατήσεως, ἢ καθ' οἷονδῆποτε τρόπον, ἔπαθε καὶ ἄλλας ἰδιαιτέρας αἰκίας·

2) Μὲ εἰρκτὴν τὸ πολὺ ὀκτῶ ἐτῶν, ἐὰν ἡ κατακράτησις διήρκεσεν ὑπὲρ τὴν μίαν ἐβδομάδα, ἀλλ' ὄχι καὶ ἐπέκεινα τῶν τριακοντα ἡμερῶν, ἢ συνέβη εἰς τόπον, μὴ ὠρισμένον πρὸς φυλακὴν·

3) Εἰς ἄλλας περιπτώσεις μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἑξ μηνῶν ἐὰν ἡ κατακράτησις διήρκεσεν ὑπὲρ τὰς τρεῖς ἡμέρας· ἄλλως δέ, τὸ πολὺ ἑξ μηνῶν.

Περιπλέον ὁ ἔνοχος καταδικάζεται καὶ εἰς ἀποξημίωσιν τοῦ κατακρατηθέντος κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἐπομένου ἄρθρου.

Ἄρθρ. 323.

Τὸ ποσὸν τῆς εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένης ἀποξημίωσεως προσδιορίζεται, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ιδιότητος τοῦ κατακρατηθέντος, τῆς ὁποίας ἔπαθεν αὐτός βλάβης, καὶ τῶν λοιπῶν περιστάσεων, ἀλλ' οὕτως ὥστε ὁ παρὰ νόμῳ κατακρατηθεὶς νὰ λαμβάνῃ δι' ἐκάστην ἡμέραν τῆς κατακρατήσεως τοῦλάχιστον εἰκοσιπέντε δραχμάς.

Ἄρθρ. 324.

Δημόσιοι ὑπάλληλοι, οἵτινες χρεωσοῦν ὡς ἐκ τῶν καθηκόντων αὐτῶν νὰ ἀνακαλύπτωσι καὶ ἐξετάζωσι τὰ πραττόμενα κακούργηματα καὶ πλημμελήματα, ἐὰν παρημέλησαν τὴν εἰς αὐτοὺς γενομένην μὴ-υσιν περὶ τινος αὐθαιρέτου κατακρατήσεως συμβάσης εἰς ὁποιονδήποτε τόπον, δὲν ἐξέτασαν παραχρῆμα τὴν μηνυθεῖσαν εἰς αὐτοὺς πράξιν, καὶ δὲν τὴν ἀνήγγειλαν εἰς τὴν ἀνήκουσαν Ἀρχὴν, καταδικάζονται ὡς συναίτιοι τῆς αὐθαιρέτου κατακρατήσεως.

Ἄρθρ. 325.

Ὅστις μετὰ ἐπανειλημμένην τιμωρίαν γενῇ καὶ τρίτον ἔνοχος

παράνομου κατακρατήσεως, υποβάλλεται εἰς ἰδιαιτέραν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν, καί, ἐὰν ἔπραξε ταύτην πρὸς συγγενεῖς βαθμοῦ ἀνιόντος, ἢ πρὸς ἀνθρώπους, εἰς τοὺς ὁποίους ὤφειλεν ἰδιαίτερον σέβας, ἡ περίστασις αὕτη θεωρεῖται ὡς ἰδίως ἐπιδαρύνουσα αἰτία.

Ἄρθρ. 326.

Κατακρατήσεις, γινόμεναι παρὰ τινος, δυνάμει τῆς ὁποίας ἔχει σωφρονιστικῆς ἐξουσίας, εἰς ἀνθρώπους ὑποκειμένους εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἐφορείαν, ἢ ἐπιμελείαν του, τιμωροῦνται τότε μόνον, καὶ τοῦτο μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν, ὅταν ἡ κατακρατήσις διὰ τὸν τρόπον ἢ τὴν διάρκειάν της ἦναι ὡπωσδήποτε ἐπιβλαβὴς ἢ ἐπικίνδυνος εἰς τὸν κατακρατούμενον, ἢ ἀντιβαίνει εἰς τοὺς ἰδιαιτέρους ὁρισμούς τῶν ἐγκεκριμένων οἰκιακῶν καὶ σωφρονιστικῶν διατάξεων.

Ἐὰν ἐξ αὐτῶν προῦλθε τῶντι βλάβη τις εἰς τὸ σῶμα ἢ εἰς τὴν ὑγίειαν, καταγινώσκονται οἱ ἀνήκοντες ποινικοὶ ὅροι, καὶ συγχρόνως ἀποβάλλονται τῆς ὑπηρεσίας οἱ ἐπιστάται τῶν σωφρονιστικῶν ἢ ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων, ὅσοι ἐφάνησαν ἔνοχοι τοιαύτης πράξεως.

Ἄρθρ. 327.

Δικασταὶ, ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι, εἰσαγγελεῖς καὶ ἐπιστάται φυλακῶν, οἵτινες δὲν ἀπολύουσιν ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν φυλακισμένον τινὰ ἀφοῦ γενῇ τελεσίδικος ἡ ἀπολύουσα ἀπόφασις, ἢ ἀφοῦ ἡ ὑπ' ἐγγυησιν ἄφεσίς του ἀπεφασίσθη, καὶ ἡ ἐγγύησις αὕτη ἐχορηγήθη· ἐπιστάται ποινικῶν καταστημάτων, οἵτινες ἐπέχουσιν (παρεμποδίζουσιν) εἰς τὴν φυλακὴν κατὰδικόν τινα ὑπὲρ τὸν ὁρισθέντα χρόνον τῆς ποινῆς του, ἐὰν δὲν δικαιολογηθῶσιν ἀποδεικνύοντες ἐποχρώσαν τινα αἰτίαν, τιμωροῦνται:

1) Με εἰρκτὴν τοῦλάχιστον ὀκτῶ ἐτῶν, ἐὰν ἡ ἐπίσχεσις ἔγινε διὰ μῖσος, ἐχθρίκην, ἰδιοτέλειαν ἢ ἄλλο ἀθέμιτον συμφέρον, ἢ ἐὰν ἡ διάρκεια τῆς ἐπίσχεσεως ὑπερβαίνει τὸν ἓνα μῆνα·

2) Με εἰρκτὴν τοῦ πολὺ ὀκτῶ ἐτῶν, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ μὲν μία τῶν δυο εἰρηλευνῶν περιστάσεων, διήρκεσεν ὁμως ἡ ἐπίσχεσις ὑπὲρ τὴν μίαν ἐβδομαδάν·

3) Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, με φυλάκισιν τοῦλάχιστον μὲν ἐξ μηνῶν, ἐὰν ἡ ἐπιτογὴ τις διηρηκεται ὑπὲρ τὰς τρεῖς ἡμέρας, ἄλλως δὲ, τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν.

Ἄρθρ. 328:

Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν τιμωροῦνται ἑφ' ὅροις δεσμοιωτηρίων καὶ δεσμοφύλακες, οὗτινες,

1) Μὴ γενομένης πρὸς αὐτοὺς ἐπιδικάζου τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, τοῦ περὶ προσαγωγῆς ἢ φυλάξεως ἐντάλματος ἢ ἄλλου τινὸς προστάγματος τῆς ἀνηκούστης δημοσίας Ἀρχῆς, εἰσδέχονται τινὰ ἀγόμενον εἰς φυλακὴν.

2) Γενομένης αὐτήσεως, δὲν ἐμφανίζουσι πρὸς τοὺς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ἢ ἄλλου δημοσίου ὑπαλλήλου ἐπιτετραμμένους τὴν ἐπὶ τῶν φυλακῶν ἐφορείαν, χωρὶς νὰ ἔχωσι πρὸς τοῦτο ἑγγράφον διαταγὴν τοῦ ἀκούοντος εἰσαγγελέως ἢ ἀνακριτοῦ.

3) Δὲν ἐκράττησαν τοὺς διατεταγμένους καταλόγους τῆς φυλακῆς, ἢ ζητηθέντας ἀρνοῦνται νὰ τοὺς παρουσιάσωσιν εἰς τοὺς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ἢ ἄλλου ὑπαλλήλους ἐπιτετραμμένους τὴν ἐφορείαν τῶν φυλακῶν.

Ἄρθρ. 329.

Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων τιμωρεῖται ὅστις λαμβάνει ὑπὸ φύλαξιν τοῦ ἀποπλανημένου παιῆδας, ἀνθρώπους παράφρονας, ἀπόρους, ἐπικινδύνους, ὑπόπτους, συνειλημμένους ἐπ' αὐτοφώρῳ εἰς ἀξιοποιόν τινὰ πράξιν, εἰς ἐπαιτείαν ἢ ἀγριτείαν, καὶ τοὺς κρατεῖ πλέον τῶν εἰκοτισσεσάρων ὥρων εἰς τὴν ἐξουσίαν του, χωρὶς νὰ δώσῃ εἰδήσιν εἰς τὴν πλησιεσέραν Ἀρχὴν, ἢ, κατὰ τὰς περιστάσεις, εἰς τοὺς προσήκοντας συγγενεῖς τοῦ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐμποδισμένου ἀνθρώπου.

Γ'. Παράνομος βία καὶ ἀπειλή.

Ἄρθρ. 330.

Ὅστις, εἴτε μὲ πραγματικὴν βίαν εἴτε μὲ ἀπειλὴν, ἐπιχειροῦ τι ἐπὶ τῷ παρανόμῳ σκοπῷ τοῦ νὰ πεισῇ τινὰ ἄκοντα εἰς τὸ νὰ πράξῃ, παραλείψῃ, ἢ ὑποφέρῃ τι, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνὸς μηνός, καθ' ὅσον ἡ ἐπιχείρησις αὕτη δὲν περιέχῃ δεινὴν τινὰ τοῦ δικαίου παλάσμου.

4. Απαγωγή.

Άρθρ. 331.

Όστις με δόλον ἢ βίαν ἐπιλαμβανεται ἄρρενός τινος ἢ θήλειος, ἢ αἰώντος ἢ ἐκόντος μὲν, ἔχοντος ὅμως ἡλικίαν κατωτέραν τῶν δώδεκα ἐτῶν, καὶ ἀπάγει αὐτὸ μετ' ἑαυτοῦ, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ τὸ μεταχειρισθῇ εἰς ἀκολασίαν, ἢ νὰ τὸ ἀναγκάσῃ εἰς γάμον, ἢ νὰ τὸ παραδώσῃ εἰς ἄλλον πρὸς τὸ αὐτὸ τέλος· ὅστις πρὸς τὸν εἰρημένον σκοπὸν κατέχει τινα εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἀπειργῶν αὐτὸν δολίως ἢ βιαίως ἀπὸ τὸν τόπον τῆς διατριβῆς τοῦ παρὰ τὴν θελήσιν του, τιμωρεῖται:

1) Μὲ εἰρκτὴν, ἐὰν ὁ ἔνοχος, ἀφ' οὗ ἀπήγαγεν ἢ ἐπελάβετο, κατ' ὥρθωσεν τὸν περὶ γάμου ἢ ἀκολασίας σκοπὸν του·

2) Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν, ἐὰν δὲν ἐπέτυχεν τοῦ σκοποῦ του.

Ἐν εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν ἀπέβαλεν ἐκουσίως τὸν ὁποῖον εἶχεν ἐξ ἀρχῆς σκοπὸν, καὶ πρὸ πάσης ἀνακρίσεως ἀπέλυσεν αὐτόμαντον τὸν ἀπαχθέντα, τιμωρεῖται τότε μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνὸς ἔτους.

Άρθρ. 332.

Ἐάν τις, ἔχων μὲν ὑπὲρ τὰ 12 ἔτη, ἀλλ' ὄχι καὶ ὑπὲρ τὰ εἴκοσι καὶ ἑν, ἀπήχθη ἐκουσίως ἀπὸ τῆς ἐξουσίας ἐκείνων εἰς τοὺς ὑποίους ὑπόκειται, εἰς τοιαύτην περιστάσιν τιμωρεῖται:

α. Ὁ μὲν ἀπαχθὼν,

1) Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ μὲν ἐξ ἐξοδωμάτων, ἐὰν ἡ πρᾶξις εἶχε σκοπὸν τὴν ἀσέλγειαν, ἐνὸς δὲ μέχρι τριῶν μηνῶν ἐὰν προσέτι ἐπληρώθη καὶ ὁ σκοπός·

2) Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνὸς μηνός, ἐὰν ἔγεινεν ἡ ἀπαγωγή ἐπὶ σκοπῷ τῆς μετὰ τοῦ ἀπαχθέντος νυμφεύσεως.

β. Τὸ δὲ ἀπαχθὲν πρίσωπον, εἰς μὲν τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθρ. 1, μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνὸς μηνός, εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθρ. 2, τὸ πολὺ δύο ἐξοδωμάτων.

Ε'. Γενικοὶ ὁρισμοί.

Άρθρ. 333

Οἱ εἰς τὸ ἀρθρ. 281 ἐκτεθέντες ὁρισμοὶ ἐφαρμόζονται καὶ εἰς

τὴν ἐκδίασιν (ἄρθρ. 330) καὶ εἰς τὴν ἀγωγὴν (ἄρθρ. 331), καὶ, ἂν ὁ ἀπαγωγὼν, ἢ ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον οὗτος παρεχώρησε τὴν ἀπαχθεῖσαν, ἐνυμφεύθῃ αὐτὴν, δὲν δύναται νὰ γενῇ ἀνάκρισις, οὐδὲ νὰ καταγνωσθῇ ποινὴ, εἰμὴ κατ' αἵτησιν καὶ καταμνήσυιν τῶν ἐχόντων δικαίωμα νὰ προσβάλωσι τὸν γάμον ὡς ἄκυρον, καὶ ἀφοῦ οὗτος ἐκηρύχθη ὡς ἄκυρος παρὰ τοῦ ἀνηκόντος Δικαστηρίου.

ΚΕΦΑΛ. ΙΘ'.

Περὶ προσβολῶν κατὰ τῆς τιμῆς.

Α'. Ψευδὲς καταμνήσυις.

Ἄρθρ. 334.

Ὅστις καταμνηύει εἰς τὴν Ἀρχὴν ἕνεκα ἀξιοποινοῦ τινὸς πράξεως ἀνθρώπου, τοῦ ὁποῖου γνωρίζει τὴν ἀθωότητα, ἢ δὲ καταμνήσυις του εἶναι τοιαύτη, ὥστε δύναται νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς ἀνάκρισιν τοῦ καταμνηυθέντος, τιμωρεῖται ἐπὶ ψευδεῖ καταμνηύσει μὲ φυλάκισιν,

1) Δύο μέχρι πέντε ἐτῶν, ἂν ἡ καταμνηυθεῖσα πράξις χαρακτηρίζεται ὑπὸ τοῦ Ποινικοῦ Νομοῦ ὡς κακούργημα·

2) Τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, ἢ καταμνηυθεῖσα πράξις ἦναι πλημμέλημα·

3) Δύο ἐβδομάδων μέχρι τριῶν μηνῶν, ἂν αὕτη ἀποτελῇ πειθαρχικὴν τινα παράβασιν ἢ πταίσμα,

Β'. Συκοφαντία.

Ἄρθρ. 335.

Ὅστις προσάπτει εἰς ἄλλον ἐν γνώσει δι' ἐξωδίκου διαφημίσικως ἢ διαδοσεως, ἐγγράφως ἢ προφορικῶς, δημοσίως ἢ κρυφίως πράξιν τινα, ἥτις, ἂν ἀληθεύειν, ἤτελεν ἐκθέσει τὸν ἐνοχοποιούμενον εἰς ἀνάκρισιν, τιμωρεῖται ἐπὶ συκοφαντίᾳ μὲ φυλάκισιν:

1) Τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, ἂν ἡ προσαπτομένη πράξις ἦναι κακούργημα·

2) Δύο ἐβδομάδων μέχρις ἐνὸς ἐτους, ἂν αὕτη ἦναι πλημμέλημα·

3) Τριῶν ἡμερῶν μέχρις ἐνὸς μηνός, ἂν ἦναι πειθαρχικὴ παράβασις ἢ πταίσμα.

Ὅστις ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῆς ψευδοῦς καταμηνύσεως ἢ συκοφαντίας προσβάλλει ἀδίκως διὰ λόγου, ἐγγράφου, ἢ συμβολικῆς παραστάσεως τὴν τιμὴν τοῦ πολίτου ὡς τοιούτου, βλασφημῶν, λοιδορῶν, γλευχίζον αὐτὸν περιφρονητικῶς, καὶ προσάπτων εἰς τὸν ἴδιον ἰδιώματα, δοξας ἢ φρονήματα περιφρονητικά, εἴτε ἀναφέρεται ὀνομαστί ὁ προσβαλλόμενος, εἴτε ἄλλως καθ' οἰονδήποτε τρόπον χαρακτηρίζεται, τιμωρεῖται κατὰ τὰς ἀκολούθους περιστάσεις μὲ φυλακισιν τὸ πολὺ ἕξ μηνῶν:

1) Ἐὰν τὸ εἶδος τῆς προσβολῆς δύνῃται νὰ ἔχῃ ἐπιβλαβῆ ἐπιπρόσθον εἰς τὴν ὑπόληψιν τοῦ ὑβρισθέντος ὡς πολίτου, εἰς τὰς σχέσεις τῆς τάξεώς του, εἰς τὰ ἔργα τοῦ ἐπαγγέλματός του, καὶ εἰς τὴν πρόσδόν του.

2) Ἐὰν ἡ προσβολὴ ὡς ἐκ τοῦ τόπου, τοῦ χρόνου, καὶ τῶν μέσων αὐτῆς διήγησεν ἰδίως τὴν κοινὴν περιέργειαν.

3) Ἐὰν αὕτη ἀπετείνετο εἰς πρόσωπα, τὰ ὅποια, διὰ τὴν τάξιν των ἢ δι' ἄλλας σχέσεις, εἶχον δίκαιον νὰ ἀπαιτῶσι παρὰ τοῦ ὑβριστοῦ ἰδιαιτέρον σέβας καὶ τιμὴν.

Ἡ παρουσία δύο ἢ πλειότερων τοιούτων περιστάσεων ἰσχύει ὡς ἰδιαιτέρως ἐπιβαρύνουσα αἰτία.

Ἄρθρ. 337.

Μὴ ὑπαρχούσης κἀμμιᾶς τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένων περιστάσεων, ὁ προσβάλλων ἀδίκως τὴν τιμὴν ἄλλου, ἐὰν τοῦτο ἔγινεν ἐπὶ παρουσίᾳ τρίτου τινός, ἢ ἐγνωστοποιήθῃ εἰς τρίτον παρὰ τοῦ ὑβριστοῦ, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνὸς μηνός, ἄλλως δὲ τὸ πολὺ δύο ἐβδομαδῶν.

Ἄρθρ. 338.

Φυλάκισις δύο ἐβδομαδῶν μέχρι δύο μηνῶν καταγινώσκεται ὁσάκις ἡ προσβολὴ τῆς τιμῆς ἀπευθύνεται εἰς οἰκογένειαν, εἰς πολιτικὸν ἢ θρησκευτικὸν σωματεῖον ἢ κοινωνίαν, εἰς ἄξιν ἢ εἰς ὁλόκληρον κλάσιν πολιτῶν ἢ ὁσάκις ἄλλως διαδίδονται ἐναντίον

ποιούτης ομάδος δόξει ἢ φρονήματα, σκοπὸν ἔχοντα νὰ ἐκθέσῃσι ταύτην εἰς γενικὴν καταφρόνησιν ἢ εἰς τὸ δημόσιον μῖσος.

Ἄρθρ. 339.

Ἐὰν συνυπηρετοῦντες, καθ' ὃν χρόνον ἐκτελοῦν τὴν ὑπηρεσίαν των, προσβάλῃσι τὴν τιμὴν ἄλλων, εἴτε ὁ ἀνώτερος μεταξὺ αὐτῶν ὑπερεπηδῇσι τὰ συγκεχωρημένα ὅρια ὡς πρὸς τὸν ὑπαλλήλῳ του, εἴτε οὗτος δὲν ἀπέδωκε πρὸς ἐκεῖνον τὴν χρεωσούμενην ὑποταγὴν ἢ τὸ σέβας, ἢ ἄλλως συνέβη ἀπρεπὴς τις πράξις ἢ ἐκφρασίς μεταξὺ τῶν εἰς ὑπηρεσίαν διατελούντων, τοιαῦται περιπτώσεις θεωροῦνται καὶ τιμωροῦνται ὅχι κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος Νόμου. ἀλλὰ κατὰ τὰς πειθαρχικὰς διατάξεις, καὶ κατὰ τοὺς περὶ παραβάσεως τῶν καθηκόντων δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν ὁρισμούς.

Δ. Γενικαὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 340.

Ἀπαλλάττεται τῆς ποινῆς ὁ κατηγορηθεὶς ἐπὶ συκοφαντία ἢ ἐξυβρίσει τιμῆς, ἔὰν, κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθ. 334-338, ἐμπορῇ ν' ἀποδείξῃ ἐντελῶς τὴν ἀλήθειαν τῆς γενομένης προσάψεως.

Ἐὰν ὅμως ἡ γενομένη πρὸς αὐτὸν πρόσαψις ἀφορᾷ σχέσιν τινα τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου, δὲν συγχωρεῖται ἡ ἀπόδειξις αὐτῇ εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρων 336-338.

Ἄρθρ. 341.

Ἡ παρὰ τοῦ νόμου ὁρισμένη ποινὴ ἐφαρμόζεται κατὰ τὸν ἐλάχιστον αὐτῆς ὅρον, ἔὰν εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἀρθρου ὁ ὑβριστής ἢ δὲν εἶχεν ἐν γένει δικαίωμα νὰ προφέρῃ τὴν ὑβριστικὴν ἐκφρασιν, ἢ τοῦλάχιστον δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ μεταχειρισθῇ τὴν τοιαύτην ἐκφρασιν ἢ νὰ κάμῃ τὴν δηλοποίησιν ταύτην κατ' ἐκεῖνον τὸν τόπον, τὸν χρόνον, ἢ τὸν τρόπον, ἢ ἔὰν ἄλλως ἐμπεριείχετο εἰς αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς ὑβρεως ὑπέρβασις ἢ ὑπερέβλη.

Ἄρθρ. 342.

Ὅστις ἀνταποδίδει διὰ τῶν ἴσων τὴν εἰς αὐτὸν γενομένην ἐξυβρίσιν, τιμωρεῖται μὲν κατὰ λόγον τῆς εἰς τὴν ἀνταπόδοσιν

ταύτην ἐμπεριεχομένης προσβολῆς τῆς τιμῆς· μολοντοῦτο ὁ προηγθεὶς ἐρεθισμὸς θεωρεῖται ὡς πρὸς τὸν ἀνθυβρίσαντα αἰτία μετριάσεως τῆς ποινῆς.

Ἄρθρ. 343.

Αἱ εἰς τὰ ἄρθρα 335-338 ἀναφερόμεναι προσβολαὶ τῆς τιμῆς δὲν ὑποβάλλονται εἰς ἀνάκρισιν οὐδὲ τιμωροῦνται, εἰμὴ μόνον κατ' αἴτησιν τοῦ παθόντος.

Τὰ ἐν περιπτώσει τοιούτων προσβολῶν γένομενα ἔγγραφα, σημεῖα, ἢ συμβολικαὶ παραστάσεις, καταλαμβάνονται πάντοτε παρὰ τοῦ δικαστηρίου.

ΚΕΦΑΛ. Κ'.

Ἰδιαίτεροι ὁρισμοὶ περὶ τῶν ἐκ τῆς καταχρήσεως τῆς ἐλευθεροτυπίας προερχομένων κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων.

Α'. Ἐπιβαρύνουσα ιδιότης.

Ἄρθρ. 344.

Ἡ κατάχρησις τῆς ἐλευθεροτυπίας πρὸς ἐκτέλεσιν κακουργήματος ἢ πλημμελήματος ἀποτελεῖ ἰδιαίτεράν τινά ἐπιβαρύνουσαν αἰτίαν.

Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις ἐπιβάλλεται πάντοτε ἐκτὸς τῆς φυλακίσεως καὶ χρηματικὴ ποινὴ πενήτηντα μέχρι δύο χιλιάδων δραχμῶν.

Β'. Ἀποτελέσεις.

Ἄρθρ. 345.

Τὰ κακουργήματα καὶ πλημμελήματα τῆς ἐλευθεροτυπίας δὲν ὑποβάλλονται εἰς ἀνάκρισιν οὐδὲ τιμωροῦνται, εἰμὴ ἀφοῦ ἀπετελέσθησαν ἤδη.

Ἀποτετελεσμένα δὲ εἶναι ταῦτα, ἅμα τὸ ἀξιοποινὸν σύγγραμμα, ἢ συμβολικὴ παράστασις, ἢ ἄλλη πρὸς τὸ δημόσιον ἀνακοίνωσις δημοσίως ἢ κρυφίως δοθῇ εἰς ἐμπόριον ἢ ἄλλως πως βληθῇ εἰς κυκλοφορίαν.

Γ'. Καταδικαστικὴ ἀπόφασις.

Ἄρθρ. 346.

Πᾶσα καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἀφορῶσα τὰ εἰς τὸν τύπον

ἀναγκάμενα κακουρήματα ἢ πλημμελήματα, πρέπει, ἅμα κατα-
σταθῇ τελεσιδικός, νὰ δημοσιεύεται διὰ τριῶν παρὰ τοῦ Προέδρου
τοῦ Δικαστηρίου προτιδιοριζομένων ἐγγωρίων ἐφημερίδων ἢ ἄλ-
λων περιοδικῶν συγγραμμάτων, με δαπανὴν τοῦ καταδικα-
σθέντος.

Ἐὰν δὲ ἡ κατηγορία ἔχῃ ἀντικείμενον ἐγγωρίον τινα ἐφημε-
ρίδα ἢ περιοδικὸν συγγραμμά, ὁ ἐκδότης, χρεώσεται νὰ καταγ-
ρίσῃ εἰς τὴν ἰδίαν του ἐφημερίδα τὴν ἀπόφασιν ἐντὸς τῶν ὁκτώ
προσεχῶν ἡμερῶν ἄλλως, ὑποβάλλεται εἰς ποινὴν χρηματικὴν
εἴκυσιν ἕως διακοσίων δραχμῶν, καὶ αναγκάζεται νὰ τὴν κατα-
χωρίσῃ.

Ἄρθρ. 347.

Πᾶσα καταδικαστικὴ ἀποφασὶς τοῦ Δικαστηρίου ἔχει ἐπακό-
λουθον καὶ τὴν δήμευσιν τοῦ κατακριθέντος συγγράμματος.

Δ'. Ἐξακολουθήσεις τῆς καταχρήσεως τοῦ τύπου.

Ἄρθρ. 348.

Ὅστις μετὰ τὴν δημοσίευσιν δικαστικῆς ἀποφάσεως, καταδι-
καζούσης συγγραμμά τι, ἐξυκολουθεῖ νὰ διαδίδῃ, ἢ νὰ τυπώῃ
ἐκ νέου, νὰ ἐκδίδῃ ὡς ἐκδότης ἢ κατ' ἐμπορίαν τὸ συγγραμμά
τοῦτο, ἐπισύρει εἰς ἑαυτὸν τὸν μέγιστον ὅρον τῆς ποινῆς.

Ε'. Εὐθύνη.

Ἄρθρ. 349.

Υπόκειται εἰς εὐθύνην διὰ τὰ ἀξιοκατάκριτα συγγράμματα:

1) Ὁ συγγραφεὺς, ἐὰν δὲν ἀποδείξῃ, ὅτι οὔτε εἰς τὴν τύπω-
σιν οὔτε εἰς τὴν ἐκδόσιν ἔλαβε μέρος·

2) Ὁ ἐκδότης, ἐὰν δὲν παραστήσῃ ὅτι ἄλλος εἶναι ὁ συγγρα-
φεὺς, καὶ ὅτι μόνον κατὰ παραγγελίαν αὐτοῦ ἐπεχείρησε τὴν
ἐκδόσιν·

3) Ὁ κατ' ἐμπορίαν ἐκδότης, ἐὰν δὲν ἀποδείξῃ τὸν συγγρα-
φέα ἢ τὸν κυρίως ἐκδότην·

4) Ὁ τυπογράφος, ἐὰν δὲν ἀποδείξῃ τὸν συγγραφέα, τὸν
κυρίως ἢ τὸν κατ' ἐμπορίαν ἐκδότην·

5) Ὁ διαδίδων τὸ συγγραμμά, καὶ ὁ παραγγέλλας τὴν διά-

Ἰσθιν αὐτοῦ, ἐὰν δὲν φανερῶσιν τὸν συγγραφέα, τὸν κυρίως ἢ τὸν κατ' ἐμπορίαν ἐκδόστην, ἢ τὸν τυπογραφον.

Ἄρθρ. 350.

Ὅμοίως μὲ τὸν διαδίδοντα (ἄρθρ. 349 ἀριθ. 5) εἶναι ὑπεύθυνος καὶ ὁ βιβλιοπώλης, ἐὰν πωλῇ ἀξιοκατάκριτον τι σύγγραμμα. τὸ ὅποιον παρελκεῖ δι' ἄλλης παρὰ τὴν τακτικὴν ὁδὸν τῆς βιβλιοεμπορίας, ἢ τὸ ὅποιον δὲν φέρει τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατὰ τὸν συγγραφέως, τοῦ κυρίως ἢ τοῦ κατ' ἐμπορίαν ἐκδότου, ἢ τοῦ τυπογράφου, οὔτε τὴν συνήθη χρονολογίαν ἢ, τυπώσεως, ἢ τοῦ ὁποίου ἐγνώριζε τὴν ἥδη γενομένην κατάσχεσιν.

Ἄρθρ. 351.

Ὡς πρὸς τὰς ἐφημερίδας καὶ τὰ περιοδικὰ συγγράμματα ὁρίζονται ἰδίως τὰ ἑξῆς:

1) Δι' ἑκάστην ἀξιοκατάκριτον ἄρθρον τῆς ἐφημερίδος, ἢ τοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος, δίδει λόγον ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης.

2) Ἐὰν ὁ συντάκτης ἀποεξῇ, ὅ-ι, ἄνευ εἰσῆσεώς του, κατεχωρισθῇ ἀξιοκατάκριτον τι ἄρθρον εἰς τὴν ἐφημερίδα, ἢ εἰς τὸ περιοδικὸν συγγράμμα, ἡ εὐθύνη ἐπικεῖται εἰς τὸν ἐργολάβον, τὸν κυρίως ἢ τὸν κατ' ἐμπορίαν ἐκδόστην, ἢ πάντα ἄλλον αἰτιῶν τῆς καταχωρίσεως.

3) Ἡ παρὰ τοῦ συντάκτου ἐπαγομένη ἀπόδειξις τῆς ἀγνοίας εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐὰν τὸ φύλλον, τεμάχιον, ἢ τετράδιον, εἰς τὸ ὅποιον περιέχεται ἀξιοκατάκριτον ἄρθρον, ὑπεγράφη ἰδιοχείρως παρ' αὐτοῦ, κατὰ τὸν νόμον, καὶ κατετέθη εἰς τὸ ἐπαρχεῖον.

Ἄρθρ. 352.

Ἐὰν ὁ ὑπεύθυνος ἀποφυγῇ τὴν δικαστικὴν καταδίωξιν δι' ἀποδράσεως, ἢ διὰ τῆς ἐκτὸς τοῦ Κράτους διατριβῆς, δίδει τότε λόγον ὁ ἀμέσως ἐπόμενος κατὰ τὴν δια τῶν ἀρθρῶν 349 καὶ 351 ἀριθ. 1 καὶ 2 διαγραφεῖσαν σειρὰν.

Γ. Παραγραφή.

Ἄρθρ. 353.

Ἡ παραγραφή τῶν κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων τῆς

ἐλευθεροτυπίας ἀκολουθεῖ τοὺς περὶ παραγραφῆς γενικοὺς ὁρισμοὺς (ἄρθρ. 119-122).

Εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ τὰ περιοδικὰ συγγράμματα ἡ παραγραφὴ ἀρχεται ἀφ' ἧς ἡμέρας τὸ παρὰ τοῦ ὑπευθύνου συντάκτου ὑπογραφεὶν ἀντίτυπον κατετέθη εἰς τὸ ἑπαρχεῖον.

ΚΕΦΑΛ. ΚΑ'.

Περὶ ἀξιοποιούντων πράξεων ἀναφερομένων εἰς τὴν τάξιν τῶν προσώπων.

Α'. Προσβολὴ κατὰ τῆς τάξεως τοῦ πολίτου.

Ἄρθρ. 354.

Πᾶσα παράνομος πράξις τείνουσα εἰς ἀνατροπὴν ἢ μεταβολὴν τῆς πολιτικῆς τάξεως (état civil) ἄλλου τινὸς πρὸς βλάβην αὐτοῦ, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν το πολὺ ἐξ μηνῶν.

Β'. Προσβολαὶ κατὰ τῆς οἰκογενειακῆς τάξεως.

Ἄρθρ. 355.

Ὡς ἔνοχος προσβολῆς τῆς οἰκογενειακῆς τάξεως θεωρεῖται καὶ καταδικάζεται εἰς εἰρκτὴν ὅστις διὰ παρανόμων πράξεων ἀνατρέπει ἢ μεταβάλλει τὰ οἰκογενειακὰ δικαῖα τινος πρὸς βλάβην αὐτοῦ, καὶ ἰδίως ὅστις κρύπτει ἢ ἀπομακρύνει παῖδά τινα, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἀναιρεῖ ἢ μεταβάλῃ τὴν οἰκογενειακὴν αὐτοῦ τάξιν, ἢ δὲν τὸν ἀποδίδει εἰς τὸν ἔχοντα δικαίωμα νὰ τὸν ἀποκτήσῃ καὶ ὅστις ἐπὶ τοιούτῳ σκοπῷ ὑποβάλλει ἢ μεταλλάττει παῖδά τινα, ἢ τὸν παρίστανει ψευδῶς ὡς γεννημένον ἀπὸ τὴν δεῖνα μητέρα.

Ἄρθρ. 356.

Ὅστις προχωρεῖ ἰδία τέκνα εἰς ἀγνώστους ἢ ὑπόπτους, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν, καὶ, εἰάν δὲν εἴμπρη νὰ δοθῇ καμμία πληροφορία περὶ τῆς ζωῆς καὶ διατροφῆς τοιούτων τέκνων, καταδικάζεται τὸ πολὺ εἰς ἐξ μηνῶν φυλάκισιν, παρεκτὸς τῶν διὰ τῆς ἀνηκούσης ἀσυνομικῆς Ἀρχῆς περαιτέρω λαμβανομένων μέτρων.

Ἄρθρ. 357.

Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἑνὸς ἔτους τιμωρεῖται ὅστις, θέλων νὰ

ὠφελήσῃ ἀθεμίτως ἐαυτὸν ἢ ἄλλον, ἢ νὰ βλάβῃ τρίτον τινά, ἀποδίδει εἰς ἐαυτὸν ἢ εἰς ἕτερον τὰ δίκαια τῆς οἰκογενειακῆς τάξεως ξένης τινὸς οἰκογενείας.

Ἐὰν ἡ πράξις αὕτη τεινῇ ἰδίως εἰς ἀντιποίησην τῆς περιουσίας ἄλλου ζώντος ἢ ἀποθανόντος, πρὸς βλάβην τοῦ ἔχοντος δικαιώματα, καταγινώσκεται τότε φυλάκισις τοῦλάχιστον ἐξ μηνῶν.

Ἄρθρ. 358.

Μέλος οἰκογενείας, γενόμενον ἔνοχον πράξεων, αἵτινες βλάπτουσι τὴν οἰκογενειακὴν τάξιν, πρὸς τῇ ποινῇ ἀποστερεῖται ἐνταυτῷ καὶ ὅλων τῶν ἐκ τῆς συγγενείας νομίμων ὠφελειῶν ὡς πρὸς τὸ πρόσωπον ἐκεῖνο, κατὰ τοῦ ὁποίου ἀπετáινετο ἡ πράξις.

Γ. Προσβολαὶ ἀφορῶσαι τὸν γάμον.

Ἄρθρ. 359.

Ὅστις ἀναπείθει τινά εἰς τὸ νὰ συνάψῃ μετ' αὐτοῦ ἢ μετὰ τινος τρίτου γάμον, ἄκυρον κατὰ τοὺς νόμους, μεταχειρίζομένης ἀπάτην, εἰς τὴν ὁποίαν συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ παρασιώπησις τῶν γνωστῶν εἰς αὐτὸν νομίμων τοῦ γάμου κωλυμάτων, τιμωρεῖται, ἐπὶ καταμνηνυσεὶ τοῦ ἀπατηθέντος, καὶ ἀφοῦ ὁ γάμος κηρυχθῇ ἄκυρος διὰ τελεσιδίκου ἀποφάσεως παρὰ τοῦ ἀνήκοντος Δικαστηρίου, με φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐξ μηνῶν.

Ἄρθρ. 360.

Ἐὰν γάμος τις κηρυχθῇ παρὰ τοῦ ἀνήκοντος Δικαστηρίου ἄκυρος, διότι ἠναγκάσαν εἰς τοῦτον, διὰ βίας ἢ διὰ συνεχῶν ἀπειλῶν, γονεῖς μὲν ἢ ἐπιμεληταὶ παιδῶν, τὸ τέκνον των, ἐπίτροποι δὲ τὸν ὑπεξούσιόν των, τιμωροῦνται αἱ ἀναγκάσαντες αὗτοι με φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρ. 361.

Ὅστις, διαφεύγων τὸν ἀρμόδιον ληξιαρχον (officier de l'état civil), ἐκτελεῖ τὸν γάμον του ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ Κράτους διὰ μέσου ἄλλου τινὸς ληξιαρχου, ἢ τινος τῶν ἐκ τοῦ κλήρου, τιμωρεῖται:

1) Με φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν καὶ με χρηματικὴν ποί-

νὴν εἴκοσι μέγροι διακοσίων δραχμῶν, ἐὰν ὁ γάμος δύναται νὰ προσβληθῇ ὡς ἄκυρος·

2) Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, με φυλάκισιν τριῶν ἡμερῶν μέγροις ἕως μη ὡς καὶ με χρηματικὴν ποινὴν δεκαπέντε ἕως ἑκατὸν πεντήκοντα δραχμῶν.

Α'. Ὡς πρὸς τὴν τήρησιν τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων.

Ἄρθρ. 362.

Με φυλάκισιν τριῶν ἡμερῶν μέγροι τριῶν μηνῶν ἢ με χρηματικὴν ποινὴν τὸ πολὺ διακοσίων δραχμῶν τιμωροῦνται οἱ ἀτὰ γενικὴν διάταξιν ἢ ἰδιαιτέραν παραγγελίαν ὀφείλοντες νὰ συντάττωσι τὰ βιβλία τὰ κφερόντα τὴν πολιτικὴν ἢ οἰκογενειακὴν τάξιν, ἢ νὰ ἐκδίδωσι τὰ ἐπισημὰ ληξιαρχικὰ ἔγγραφα, ἂν ἐκδίδωσι τοιαῦτα ἔγγραφα, ἢ ἐκτελῶσι τοιαῦτα πράξεις (actes, χωρὶς νὰ προσεχωσιν ἀποχωόντως μὴ γεινῇ παράδοσις τῶν νόμων, καταχρησις ἢ λάθος ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα ἢ τὰ πράγματα, ἐὰν παραλείπωσιν ἢ ἀμελῶσι τὴν ἐπιτετραμμένην εἰς αὐτοὺς συντάξιν τῶν βιβλίων τούτων, ἐὰν δὲν ἀκολουθῶσιν εἰς ταῦτα τοὺς διαγεγραμμένους τύπους, οὐδὲ τα προφυλάττωσιν ἐπιμελῶς ἀπὸ πάσης ὑπεξαγωγῆς καὶ καταχρήσεως.

ΚΕΦΑΛ. ΚΒ'.

Περὶ ληστείας, ἐκβίσεως (εἰσπράξεως διὰ βίας) καὶ δηώσεως τῆς χώρας.

Α'. Ληστεία.

Ἄρθρ. 363.

Ὡς ἔνοχοι ληστείας τιμωροῦνται:

1) Ὅσοι, θέλοντες νὰ λάβωσιν εἰς τὴν κατοχὴν τῶν αὐτῶν γνωμῶνως ξένην κινητὴν περιουσίαν, καὶ νὰ τὴν ἔχωσιν ἀδίκως ὡς ιδιοκτησίαν τῶν, προσέβαλον διὰ βίας τινὰ ἢ ἐπέπεσον εἰς αὐτὸν ἢ ἠπειλήσαν τὸ σῶμα καὶ τὴν ζωὴν αὐτοῦ.

2) Ὅσοι ἐπὶ σκοπῷ κλοπῆς, ἐκτὸς τῶν ἐργαλείων, τὰ ὁποῖα φέρουσι μεθ' ἑαυτῶν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῆς, εἶναι προσέτι ἐφωδιασμένοι ἰδίως καὶ με ὅπλα, καὶ τὰ μετεχειρίσθησαν τῇ αὐτῇ

εἰς ἐκφόβισιν ἢ κάκωσιν ἀνθρώπων. εἴτε χάριν ἐκτελέσειας τῆς κλοπῆς, ἢ πρὸς ἐξασφαλίσιν τῶν ὑφαιρεθέντων πραγμάτων.

3) Ὅσοι, χωρὶς νὰ ἦναι πρότερον ἐφωδιασμένοι ἰδίως μὲ ὅπλα, μετεχειρίσθησαν ὅσα τοιαῦτα συνέλαβον, ἢ τὰ ὁποῖα ἔφερον μεθ' ἐαυτῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς κλοπῆς ἐργαλεῖα τὰ στρέφουσιν εἰς ὅπλα κατὰ τὸν εἰς τὸν ἀριθ. 2 ὠρισμένον τρόπον, διὰ νὰ φέρωσιν εἰς πέρας τὴν μελετηθεῖσαν κλοπὴν.

4) Ὅσοι διὰ βιαίων πράξεων ἐξέρυσαν τινὰ τῶν μέσων τῆς αἰῶνης, καὶ ἐν τούτῳ ἐξετέλεσαν ὑφίρεσιν· ἐὰν ὅμως ἀποδεχθῇ, ἢ ἦναι καθ' ἑλπίας τὰς περιπτώσεις πιθανόν, ὅτι δὲν ἔπραξαν τὰς αἰτίας χάριν ληστείας, ἀλλ' ἐξ ἄλλης αἰτίας κινούμενοι, καὶ διὰ σκοπὸν, τὸν ὅποιον συνέλαβον μετέπειτα, μετεχειρίσθησαν τὴν ἀμνηστὴν τοῦ βιασθέντος κατάσασιν ὡς εὐκαιρίαν πρὸς ὑφαίρεσιν. ἐφαρμύζονται τότε ὡς πρὸς τὴν ἐκδίασιν καὶ τὴν συνοδείαν ταυτὴν ὑφαίρεσιν οἱ περὶ τῆς συρροῆς πολλῶν ἀξιοποιῶν πράξεων νόμοι (ἄρθρ. 109 καὶ 111).

Ἄρθρ. 364.

Μὲ θάνατον τιμωροῦνται:

1) Λησταί, οἵτινες ἐφασάνισάν τινὰ σωματικῶς διὰ νὰ τὸν ἀναγκάσωσι νὰ ἀνακαλύψῃ εἰς αὐτοὺς τὴν κεκρυμμένην περιουσίαν του.

2) Λησταί, οἵτινες ἐφόνευσαν, ἐπλήγωσαν καιρίως, ἢ ἄλλως ἔβαλον εἰς κίνδυνον ζωῆς, ἢ ἠρωτηριάσαν τινὰ, ἢ διὰ τῆς ὁποίας μετεχειρίσθησαν πρὸς αὐτὸν βίας ἐπέφερον εἰς αὐτὸν φρενοβλάβειαν ἢ σωματικὴν νόσον, βεβαίως ἢ πιθανῶς ἀνιάτους.

3) Λησταί, οἵτινες εἰς δημοσίους ὁδοὺς ἢ τόπους ἔπραξαν τὴν ληστείαν εἴτε μεταχειρισθέντες πρὸς τοῦτο ὅπλα, ἢ καταστήσαντες ἑαυτοὺς ἀγνωρίστους κατὰ τὸν εἰς τὸ ἄρθρ. 366 ἀριθ. 3 ὠρισμένον τρόπον, καὶ συγχρόνως ἐνωπλισμένοι μὲν, ἀν καὶ δὲν ἔκαμον χρῆσιν τῶν ὅπλων.

4) Πειραταὶ παντὸς εἶδους.

Ἄρθρ. 365.

Εἰς δεσμὰ διὰ βίου καταδικάζονται: Βιβλιοθήκη Θεοῦ

1) Οἱ ἀρχηγοὶ καὶ ὄληγοι τινος συμμορίας ληστῶν, ἐὰν δὲν πρόκειται νὰ καταδικασθῶσιν εἰς θάνατον·

2) Λησταί, οἵτινες ὑπέφερον ἤδη τῶν δεσμῶν τὴν ποινὴν ἕνεκα ληστείας, καὶ ἔγειναν αὐθις ἔνοχοι ληστείας, τιμωρητέας μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα·

3) Λησταί, οἵτινες ἔπραξαν τρεῖς τοῦλάχιστον ληστρικὰς πράξεις, ἐκάστη τῶν ὁποίων ἤθελεν ἐπισύρει τὴν ποινὴν τῶν προσκαιρῶν δεσμῶν·

4) Λησταί, ἐὰν ἔβλαψαν μὲν οὐταί τινα ὀλιγώτερον ἀφ' ὅ,τι διαλαμβάνει τὸ ἄρθρ. 364 ἀριθ. 2, συμπιπτουσι δὲ εἰς τὸ κακούργημα τῶν συγχρόνων καὶ δύο τοῦλάχιστον ἐκ τῶν εἰς τὸ ἐπόμενον ἄρθρ. 366 ἀριθ. 2, 3, 4 ἀναφερομένων περιστάσεων·

5) Λησταί, οἵτινες, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τοῦ προηγουμένου ἄρθρ. 364 ἀριθ. 3, ἔπραξαν ληστείαν τινὰ εἰς δημοσίους ὁδοὺς καὶ τόπους.

Ἄρθρ. 366.

Ἡ ληστεία τιμωρεῖται μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα·

1) Ἐὰν τις αἰκίσθη, ἀλλ' ἄνευ σωματικῆς βλάβης·

2) Ἐὰν ἡ ληστεία ἐπράχθη ἐνόπλιως μὲ ἀπειλὴν σώματος ἢ ζωῆς·

3) Ἐὰν ὁ ληστής ἠθέλησε νὰ καταστήσῃ ἐκυτὸν ἀγνώριστον διὰ προσωπίου, μελαινώσεως τοῦ προσώπου, ψευδοπώγωνος ἢ τοιούτων ἄλλων μέσων, ἢ ἐνδυόμενος ψευδῇ στολῇ ἢ ἐμφανίζων πλαστὴν προσταγὴν τῆς Ἀρχῆς, ἐπροσπάθησε νὰ ἐκληφθῇ ἀντὶ ἄλλου τινός·

4) Ἐὰν ὁ ληστής εἰσέβαλε διὰ ῥήξεως ἢ ἀναβάσεως εἰς τινος κατοικίαν, ἢ εἰσεχώρησεν ἐν καιρῷ νυκτός·

5) Ἐὰν ἡ ληστεία ἔγεινεν ὑπὸ δύο ἢ πλειόνων·

6) Ἐὰν ὁ ληστής, ὑποσχὼν ἤδη τὴν ποινὴν τῆς εἰρκτῆς ἕνεκα ληστείας, ἔγεινε καὶ αὐθις ἔνοχος ληστείας, τιμωρητέας μὲ εἰρκτὴν.

7) Ἐὰν ὁ ληστής ἔπραξε τοῦλάχιστον τρεῖς ληστρικὰς πράξεις, ἐκάστη τῶν ὁποίων ἤθελε τιμωρεῖσθαι μὲ εἰρκτὴν.

Ἄρθρ. 367.

Δηστεία, παρχεῖσα ἄνευ τινος τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένων περιστάσεων, τιμωρεῖται με εἰρκτὴν.

B'. Ἐκθίασις.

Ἄρθρ. 368.

Ὅστις μεταχειρίζεται βιαιοπραγίας ἢ ἀπειλάς, καὶ δι' αὐτῶν ἀναγκάζει τινὰ νὰ πράξῃ ἢ νὰ παραλίπη τι ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ περιποιήσῃ εἰς ἑαυτὸν ἢ εἰς ἄλλον παράνομον ὄφελος, τιμωρεῖται ὅνεκα ἐκθίασεως κατὰ τὴν ἀκόλουθον διαστολήν:

1) Ἐπίσης με ληστὴν, κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 364-367 ἀναφερομένων περιπτώσεων, ἐὰν ἐπὶ τῆς ἐκθίασεως ἐπέβαλε χεῖρας εἰς τινὰ, ἢ ἀπειλήσῃ τὸ σῶμα ἢ τὴν ζωὴν του.

2) Με εἰρκτὴν τὸ πολὺ ἐπὶ πέντε ἐτῶν, ἐὰν ἔπραξε τὴν ἐκθίασιν, διεγείρων φόβον μελλούσης αἰκίας ἢ βλάβης, ἢ μεταχειριζόμενος ἄλλας ἀπειλάς.

Ἄρθρ. 369.

Ἐὰν, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ προηγούμενου ἄρθρου, δημόσιός τις ὑπάλληλος, ἐπάγων ὡς ἀπειλὴν τὴν δημόσιον ἐξουσίαν του ἐπροσπαθῇ νὰ περιποιήσῃ εἰς ἑαυτὸν ἢ ἄλλον τινὰ δι' ἐκθίασεως ἰδιωτικὸν ὄφελος, καταδικάζεται διὰ τοῦτο καὶ μόνον εἰς εἰρκτὴν· ἐὰν ὅμως ἢ ἀπειλή ᾗτο μικρὰ, καὶ τὸ σκοπούμενον ὄφελος δὲν ὑπερέβαινε τὴν ποσότητα τῶν τριάκοντα δραχμῶν, τιμωρεῖται με φυλάκισιν τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν.

Γ'. Δήλωσις τῆς χώρας.

Ἄρθρ. 370.

Ὅστις με σκοπὸν ὁποιασδήποτε ἐκθίασεως διαδίδει εἰς ὅλοκληρούς χώρας ἀνησυχίαν καὶ τρόμον, ὑψηλὴν ἐμπρησικὰ σημεῖα, ἢ ἀπειλὴν δι' ἐκθετῶν ἢ εἰς διαφορὰς ἐπιτελλομένων γραμμάτων, θάνατον, ληστειαν, ἢ ἐμπρησμόν, τιμωρεῖται με δεσμὰ τὸ πολὺ ἐτῶν δεκαπέντε, ἢ, ἐὰν τῶντι ἐπέτυχῃ τοῦ σκοποῦ του, ἀπὸ δεκαπέντε μέχρις εἰκοσιν.

ΚΕΦΑΛ. ΚΓ.

Περὶ κλοπῆς καὶ ὑπεξαίρεσως.

Α' Κλοπή.

Ἄρθρ. 371.

Ἐνοχος κλοπῆς εἶναι ὅστις ἐν γνώσει λαμβάνει εἰς κατοχὴν αὐτογνωμόνως καὶ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἔχοντος δικαίωμα ξένα κινητὰ κτήματα, μὴ ἐξαίρουμένων μηδ' αὐτῶν τῶν ἔργων τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦς, διὰ τὰ ἐξ ἡ παρανόμως ὡς ιδιοκτησίαν του.

Ἡ κλοπὴ εἶναι τετελεσμένη ὅτ' ἡς στιγμῆς ὁ κλέπτης καταλάβῃ τὸ πρᾶγμα ἀφαιρέσας αὐτὸ ἀπὸ τὸν τόπον του, ἢ ἄλλως τὸ λάβῃ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του.

Ἄρθρ. 372.

Ὡς κλοπὴ θεωρεῖται:

1) Ἐάν τις κληρονόμος ὑφαιρέσῃ τι ἐκ τῆς εἰσέτι ἀμερίστου κληρονομίας πρὸς βλάβην τῶν συγκληρονόμων, κληροδόχων (légataires), ἢ δανειστῶν τῆς κληρονομίας· ἢ, ἐάν συνιδιοκτητῶν τις ἢ συνεταῖρος ὑφαιρέσῃ τι ἐκ τοῦ κοινοῦ πράγματος ἢ ταμείου, πρὸς βλάβην τῶν λοιπῶν συμμετόχων.

2) Ἐάν τις τυμβωρυχῶν νεκροσυλήσῃ.

Ἄρθρ. 373.

Ἡ κλοπὴ ἥτις δὲν ἔχει κάμμιαν τῶν εἰς τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα 374 καὶ 375 ὀριζομένων ἐπιβαρυντικῶν ιδιοτήτων, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν, ἐάν τῆς κλοπῆς τὸ ἀντικείμενον ὑπερβαίνῃ τὴν ἀξίαν τῶν εἴκοσι δραχμῶν.

Ἄρθρ. 374.

Ἡ κλοπὴ τιμωρεῖται μὲ εἰρκτὴν:

1) Ἐάν πρᾶγμα τι καθιερωμένον εἰς τὴν θεῖαν λατρείαν ὑφαιρέθῃ ἀπὸ τόπον ἀφωσιωμένον εἰς αὐτήν.

2) Ἐάν ἡ κλοπὴπραχθῇ κατὰ τὰς δημοσίας ὁδοὺς, εἰς τὴν ἀποσκευὴν τῶν ὁδοιπόρων, ἢ εἰς πραγματείας ἐκκομιζομένας ὑπὸ ἀμαξηλατῶν, πεζοδρόμων, ἢ τῆς ταχυπόρου ἀμάξης, δι

ἀποκοπῆς ἢ ῥήξεως τῶν συντεινόντων πρὸς ἐξασφάλισιν ἢ διαφύλαξιν τῶν κιβωτίων, δισακκίων, καὶ τῶν τοιούτων·

3) Ἐὰν ἡ κλοπὴ γενῇ εἰς κατοικημένα κτίρια δι' ἐσωτερικῆς ἢ ἐξωτερικῆς ῥήξεως, ἢ δι' ἀναβάσεως ἔξωθεν, ἢ διὰ πλαστῆς ἢ διὰ τῆς ἀληθοῦς κλειδῆς, τὴν ὁποίαν ὁ κλέπτης πρὸ τῆς πράξεως κρυφίως ἢ δολίως ἐπρομηθευθῇ διὰ νὰ τὴν μεταχειρισθῇ πρὸς ὑφαίρεσιν·

4) Ἐὰν ἡ κλοπὴ τελεσθῇ, ῥηγνυομένης ἢ βλαπτομένης τῆς παρὰ τῆς Ἀρχῆς ἐπιτεθείσης σφραγίδος·

5) Ἐὰν ὁ κλέπτης, ἐκτὸς τῶν ὅσα φερεῖ μεθ' ἐαυτοῦ ἐργαλείων πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς κλοπῆς, ἦναι ἰδίως καὶ μεθ' ὅπλα ἐφωδιασμένος·

6) Ἐὰν ἡ κλοπὴπραχθῇ ὑπὸ τινος συμμορίας·

7) Ἐὰνπραχθῇ κλοπὴ, ὑπερβαίνουσα τῶν εἴκοσι δραχμῶν τὸ ποσόν, ἀπὸ κλέπτην ὅστις καὶ πρότερον ἐτιμωρηθῇ δις ἐπὶ κλοπῇ, τοῦλάχιστον μεθ' ὅσων·

8) Ἐὰν πρόκειται νὰ τιμωρηθῶσι συγχρόνως τοῦλάχιστον τρεῖς κλοπαί, ἕκαστη τῶν ὁποίων ὑπερβαίνει τὰς εἴκοσι δραχμάς·

9) Ἐὰν ἡ κλοπὴ ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν τετρακοσίων δραχμῶν.

Ἄρθρ. 375.

Ἡ κλοπὴ τιμωρεῖται μεθ' ὅσων καὶ δεσμῶν·

1) Ἐὰν ὁ κλέπτης, δις πρότερον ἐπὶ κλοπῇ ἢ λησείᾳ τιμωρηθῇ μεθ' ὅσων καὶ εἰρκτὴν, πράξῃ αὐθις κλοπὴν, ὑπερβαίνουσαν τὰς εἴκοσι δραχμάς·

2) Ἐὰν ὁ κλέπτης, χωρὶς νὰ ἦναι πρότερον ἐφωδιασμένος ἰδίως μεθ' ὅπλα, μετεχειρισθῇ πρὸς ἐκφόβισιν ἢ κακωσιν τῶν θελόντων νὰ ἐμποδίσωσι τὴν ἐκκρίσιν τῶν κλαπέντων, ὅσα ὅπλα συνέλαβεν ἐπὶ τῆς πράξεως, ἢ ὅσα ἔφερε μεθ' ἐαυτοῦ ἐργαλεῖα πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς κλοπῆς·

3) Ἐὰν ὑπὸ τινος συμμορίας ἢ ὑπὸ ἀγυρτῶν ἠνωμένωνπραχθῇ κλοπὴ, ἣτις τιμωρεῖται μεθ' εἰρκτὴν κατὰ τοὺς ἀριθμοὺς 1, 2, 3, 4, 5, καὶ 9 τοῦ προηγούμενου ἄρθρου·

4) Εάν πρόκειται νά τιμωρηθῇ ὁ κλέπτης συγχρόνως διὰ τρεῖς τοῦλάχιστον κλοπας, ἑκάστη τῶν ὁποίων ἐπισύρει τὴν ποινὴν τῆς εἰρκτῆς.

5) Εάν κλοπὴ τις, τιμωρητέα μὲ εἰρκτὴν κατὰ τοὺς ἀριθμοὺς 1, 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ὑπερβαίῃ τὴν ποσότητα τῶν χιλίων Δραχμῶν.

Ἄρθρ. 376.

Ὡς ἰδιαιτέρως ἐπιβαρύνουσα αἰτίξ θεωρεῖται, ἐν ἡ κλοπῇ πραχθῇ:

1) Εἰς πράγματα ἀνήκοντα εἰς τὸ Κράτος, εἰς τὸν Βασιλέα, ἢ τὸν Βασιλικὸν οἶκον, ἢ εἰς κατάστημα ἐκκλησιαστικόν, διδασκατικόν, ἢ φιλόπθρωπον· ἢ ἄλλως ἀφιερωμένα εἰς ὄφελος ἢ χρῆσιν τοῦ κοινοῦ, ἢ τεθειμένα ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἀρχῆς, ἢ κατασχθέντα ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου.

2) Εἰς ζῶα βόσκηοντα, αὐλζόμενα, ἢ ἐλαυνόμενα, εἰς κυφέλας μελισσῶν ἐν ὑπαίθρῳ, εἰς γεωργικὰ ἐργαλεῖα καὶ ζῶα εὐρισκόμενα ἐπὶ τῶν ἀγρῶν· εἰς καρποὺς θερισμένους, καὶ μὴ ἐναποταμιευμένους· εἰσέτι εἰς περίφρακτον μέρος· εἰς ξυλικὴν κεκοιμημένην μέν, ἀλλ' εἰσέτι εἰς τὸ ὑπαίθρον κεκμένην· εἰς ξύλα ἐπιπλέοντα, ἢ εἰς σχεδίας· εἰς ἀγριμαῖα περίκλειστα, ἢ ἐν θηριοτροφείοις διαιτώμενα· εἰς ἰχθύας ἐπὶ ἰχθυοτροφείων· εἰς ὀθόνας λευκαυνομένας, καὶ εἰς ἄλλα πράγματα μὴ δυνάμενα νὰ φυλαχθῶσιν ἰδίως.

3) Εἰς τεχνουργήματα ἐκτεθειμένα εἰς θέαν τοῦ δημοσίου, ἢ εἰς ἄλλα μνημεῖα, συντείνοντα πρὸς καλλωπισμὸν ἢ ὄφελος.

4) Εἰς κοινὰ ξενοδοχεῖα.

5) Ἐν καιρῷ πυρκαϊᾶς ἢ πλημμύρας, εἰς δεινούς κινδύνους πολέμου, ἐκ καιρῷ εἰσεως, ἢ εἰς ἄλλας παρημοίας δυστυχῆς περιστάσεις.

6) Εἰς κοινὰ πρατήρια, εἰς ἀγορὰς γινομένας κατ' ἔτος, ἢ καθ' ἑβδομαδα, ἢ εἰς συῶρον λαοῦ συνηθροισμένου ἐπὶ δημοσίου τόπου.

7) Ἐν καιρῷ νυκτός.

8) Ἀπὸ ὑπηρετίας (ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 377

ἀριθ. 7), ἀπὸ συνεργάτας, ἢ μαθητὰς, ἀπὸ ἡμερομίσθους ἢ ἄλλους μισθαρνας ἢ ἐπισιτίους, οἵτινες εἰσέρχονται διὰ τοῦτο εἰς οἰκίαν τινὰ καὶ ἐξέρχονται αὐτῆς, κατ' ἐκείνων παρὰ τοῖς ὁποίοις ὑπηρετοῦσι, κατα τοῦ πρωτεργάτου ἢ οἰκοδεσπότης, ἢ κατὰ τινος, ὅστις εὐρίσκεται μετ' αὐτῶν εἰς τὴν αὐτὴν κατ' οἶκον κοινότητα.

9) Εἰς ἀκατοίκητα κτίρια διὰ ῥήξεως ἢ ἀναβάσεως, ἢ εἰς κατοικημένα, ἀναθάντων τῶν ἐνόχων δι' ἐπίτηδες γενομένων προπαρασκευῶν ἢ βιληθτικῶν μέσων.

Ἄρθρ. 377.

Ὑφαίρεσις γενόμενα,

1) Μεταξὺ συζύγων, ἢ ἀπὸ χηρεύοντος καὶ χηρεύουσας εἰς τὴν παρὰ τοῦ ἀποθανόντος ἢ τῆς ἀθανουσης συζύγου καταλειφθεῖσαν περιουσίαν.

2) Μεταξὺ γονέων ἢ ἄλλων θεωρουμένων νομίμως ὡς τοιούτων καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν.

3) Μεταξὺ ἀδελφῶν.

4) Μεταξὺ ἀνεψιῶν καὶ θείων, ἢ μεγάλων θείων.

5) Μεταξὺ ἄλλων συγγενῶν ἐνδικαιωμένων εἰς τὴν αὐτὴν κατ' οἶκον κοινότητα.

6) Μεταξὺ τῶν ἐξ ἰσχυρείας συγγενῶν μέχρι τοῦ δευτέρου βαθμοῦ κατὰ τὸν ὑπολογισμόν τοῦ Πολιτικοῦ Δικαίου.

7) Ὑπὸ οἰκετῶν εἰς φαγητὰ καὶ ποτὰ ἐκ λαίμαργίας. Ὑποβάλλονται εἰς ἀνάκρισιν καὶ τιμωροῦνται, ἐξαίρουμένων τῶν εἰς τὸ ἄρθρ. 374 ἀριθ. 4-6 καὶ ἄρθρ. 375 ἀριθ. 3 εἰρημένων περιπτώσεων, μόνον κατ' αἵτησιν καὶ καταμνήσιν τοῦ βλαφθέντος, μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον 2½ μηνῶν, ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ καταγνωσθῇ ἡ ποινὴ τῶν δεσμῶν ἢ τῆς εἰρκτῆς ἄλλως δὲ, μὲ φυλάκισιν ἀνάλογον.

Ἄρθρ. 378.

Δὲν γίνεται ἀνάκρισις οὔτε καταγινώσκεται ποινὴ ἐπὶ κλοπῇ ὅταν ὁ κλέψας, πρὶν εἶναι ἐξετασθῇ ὅπως ἤδηποτε περὶ τῆς πράξεώς του παρὰ τῆς Ἀρχῆς ἢ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου, ἐνήργησεν ἄνευ

παρανόμου βλάβης τρίτου τινός τὴν ἀπόδοσιν ἢ τὴν πλήρη ἀποκατάσαςιν τοῦ ὑφαίρεθέντος πράγματος ἢ τὴν ἐντελὴ ἱκανοποίησιν τοῦ ζημιωθέντος.

Ἐὰν ἡ ἀπόδοσις ἢ ἡ ἱκανοποίησις ἔγεινεν ἐν μέρει μόνον, ὁ ὑφαίρεσας δὲν ἀπαλλάττεται διὰ τοῦτο ἐντελῶς τῆς ποινῆς· καὶ καθ' ὅσον ὁ προσδιορισμὸς καὶ ἡ ἐπιμέτρησις αὐτῆς ἐξηρτῆται ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ κλαπέντος πράγματος, καταγινώσκεται τσαυτῇ μόνον ποινῇ, ὅση ἀναλογεῖ κατὰ τὸν νόμον εἰς τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐπιστραφέντος ὑπολειπόμενον.

Ἄρθρ. 379.

Εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς κλοπιμαίας ποσότητος λαμβάνεται ὡς βάσις, ἡ ἀγοραία τιμὴ, τὴν ὅποιαν εἶχε τὸ ὑφαίρεθὲν πρᾶγμα, καθ' ὃν χρόνον ὑφαίρεθῃ· εἰδὲν δὲ πολλοὶ, ὡς αὐτουργοί, ἐπρόξεν τὴν κλοπὴν, εἰς ἕκαστον αὐτῶν καταλογίζεται πλήρης ἡ πινᾶξις, χωρὶς νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ διανομὴ τοῦ κλαπέντος πράγματος.

Ἄρθρ. 380.

Ὡς κατοικημένα κτίρια θεωροῦνται:

1) Οἱ αἱ οἰκίαι, καὶ τὰ κτίρια, εἰς τὰ ὅποια κατοικοῦσαι τῶντι ἄθρωποι καὶ ἂν δὲν εὐρίσκοντο αὐτόθι καθ' ὃν χρόνον συνέβη ἡ κλοπὴ·

2) Ἡ εἰς κατοικημένην οἰκίαν ἀνήκουσα περίφρακτος αὐλή, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ εὐρισκόμενα κτίρια.

Ἄρθρ. 381.

Περίφρακτος εἶναι ἡ αὐλή, εἰς τὴν ὅποιαν δὲν δύναται νὰ εἰσέλθῃ τις εἰμὴ διὰ ῥήξεως ἢ ἀναβάσεως.

Ἄρθρ. 382.

Ἐξωτερικὴν ῥῆξιν πρᾶττει, ὅστις καθ' οἷονδῆποτε τρόπον ἀνοίγει εἰσόδον μὴ οὕσαν πρότερον, ἢ κεκλεισμένην ἤδη, ἢ πλατύνει ὑπάρχουσαν τινα ὁπὴν, διὰ νὰ εἰσχωρήσῃ, ἢ κατασκευάζει ἄλλως ὁπὴν τινα, διὰ τῆς ὁποίας δύναται νὰ ἀνοίξῃ τὴν ὑπάρχουσαν εἰσόδον, διὰ νὰ εἰσδύσῃ, ἢ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν κλοπὴν χωρὶς νὰ εἰσέλθῃ.

Άρθρ. 383.

Ἡ ἐσωτερικὴ ρῆξις ἐκτελεῖται διὰ βιαίας ἀνοίξεως θυρῶν, θαλάμων, ἢ ἄλλων ἀποδοχείων.

Άρθρ. 384.

Διὰ πλαστῶν κλειδίων ἐννοοῦνται ἀγκυροῖδες, ἀντικλειῖδες, καὶ ἄλλα ἐργαλεῖα, δι' ὧν δύνανται νὰ ἀνοιχθῶσι κλειθρα.

B. Ὑπεξαίρεσις..

Άρθρ. 385.

Ἐνοχος ὑπεξαίρεσως εἶναι, ὅστις διακατέχει ἢ φυλάττει ξένον κινήτον πρᾶγμα, καὶ ἐπ' σκοπῷ τοῦ νὰ ἀποστερηθῇ τούτου τὸν ἴδιο τῆμνα χωρὶς ἀποζημιώσεως, τὸ κατακρατεῖ, τὸ ἀναλίσκει ὅλον ἢ ἐν μέρει, ἢ τὸ παρὰχωρεῖ εἰς ἄλλους ἐπὶ δικαιώματι ἰδιοκτησίας.

Άρθρ. 386.

Ὁ σκοπὸς τῆς ἀποστερήσεως ἐκλαμβάνεται ὡς ἀποδεδειγμένος κατ' ἐκείνου, ὅστις

1) Ἀρνεῖται εἰς τὸν ἔχοντα δικαίωμα πρὸς ἀπαίτησιν, ὅτι διακατέχει ἢ φυλάττει τὸ ζητούμενον·

2) Ἐπιχειρεῖ τὴν ἀνάλωσιν ἢ τὴν ἀπαλλοτριώσιν, χωρὶς νὰ ἔχῃ πρόχειρα τὰ μέσα πρὸς ἀντικατάστασιν, καὶ, γενομένης τῆς ἀπαιτήσεως, οὔτε ἀποδίδει τὸ ὑπεξαίρεθὲν, οὔτε ἱκανοποιεῖ παρὰχρημα ἐντελῶς ἐκεῖνον, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει.

Άρθρ. 387.

Κατὰ τοὺς περὶ ὑπεξαίρεσεως ὅρους, τιμωρεῖται καὶ ὅστις εὕρεσκε πρᾶγμα τι, καὶ, ἀφοῦ γενῇ ὅπωςδὴποτε δημοσίᾳ πρόσκλησις πρὸς τὸν εὐρόντα, τὸ ἀρνεῖται, ἢ δὲν ἀναγγέλλει εἰς τὴν Ἀρχὴν τὴν εὐρεσιν τοῦλάχιστον ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν μετὰ τὸ κήρυγμα·

Άρθρ. 388.

Ἡ ὑπεξαίρεσις, ἥτις δὲν ἔχει κάμειν τῶν εἰς τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 389 καὶ 391 οὐκ ἐπιδοσυντικῶν ἰδιωτήτων, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν, ἐὰν το ὑπεξαίρεθὲν ὑπερβαίνει τὴν τιμὴν τῶν εἰκοσι δραχμῶν.

Άρθρ. 389.

Ἡ ὑπεξαίρεσις τιμωρεῖται με εἰρκτὴν:

1) Ἐὰν αὕτη, ὑπερβαίνουσα τὴν τιμὴν τῶν εἴκοσι Δραχμῶν, πραχθῇ παρὰ τινος, ὅστις καὶ πρότερον ἤδη ἐτιμωρήθη ἐπὶ τῇ αὐτῇ πράξει τοῦλάχιστον μὲ φυλάκισιν·

2) Ἐὰν πρόκειται νὰ τιμωρηθῇ ὁ ἔνοχος διὰ τρεῖς ὑπεξαίρέσεις συγχρόνως, ἑκάστη τῶν ὁποίων ὑπερβαίνει τὴν τιμὴν τῶν εἴκοσι Δραχμῶν·

3) Ἐὰν ἡ ὑπεξαίρεσις ἐκτελεσθῇ διὰ ῥήξεως, ἢ βλάβης τῶν παρὰ τῆς Ἀρχῆς ἐπιτεθειμένων σφραγίδων·

4) Ἐὰν γενῶσιν ἔνοχοι ὑπεξαίρέσεως ἐπίτροποι καὶ κηδεμόνες εἰς τὴν περιουσίαν τῶν ὑπεξουσίων των· θεματοφυλακες (depositaires), μεσεγγυοῦχοι, κηδεμόνες ομάδος καὶ διοικηταὶ κτημάτων, διωρισμένοι ἢ ἐπικυρωμένοι παρὰ τοῦ Δικαστηρίου εἰς τὴν περιουσίαν, τῆς ὁποίας τοὺς διεπιστεύθη ἡ φύλαξις, ἢ ἡ ὁποία ἀνήκει εἰς τὴν ομάδα· ἐκτελεσται διαθηκῶν εἰς τὴν κληρονομίαν· διαχειρισταὶ δημοτικῆς περιουσίας, καθ' ὅσον οὗτοι δὲν εἶναι δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρεταί, εἰς χρήματα τῶν καταστημάτων ἢ τῶν δήμων·

5) Ἐὰν ἡ τιμὴ τοῦ ὑπεξαίρεθέντος πράγματος ὑπερβαίνῃ τὰς τετρακοσίας Δραχμάς.

Άρθρ. 590.

Ἡ ὑπεξαίρεσις τιμωρεῖται με πρόσκαιρα δεσμά:

1) Ἐὰν ὁ πράξας δις πρότερον ἐτιμωρήθη μὲ δεσμὰ ἢ με εἰρκτὴν, ἔνεκα ὑπεξαίρέσεως, καὶ ἤδη ἔγεινεν αὐτῷ ἔνοχος ὑπεξαίρέσεως, ὑπερβαίνουσης τὰς εἴκοσι Δραχμάς·

2) Ἐὰν πρόκειται νὰ τιμωρηθῶσι συγχρόνως τρεῖς τοῦλάχιστον ὑπεξαίρέσει, ἑκάστη τῶν ὁποίων ἐπισύρει τὴν ποινὴν τῆς εἰρκτῆς·

3) Ἐὰν τὸ ποσὸν ὑπεξαίρέσεώς τινος, τιμωρητέας κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀριθ. 3 καὶ 4 με εἰρκτὴν, ὑπερβαίνῃ τὰς χιλίας Δραχμάς.

Άρθρ. 391.

ἢ ἰδίως ἐπιβαρύνουσα αἰτία λογίζεται, ἐὰν ἡ ὑπεξαίρεσις προχθῇ,

1) Ἀπὸ ξενοδόχους, ἐμπόρους μετερχομένους τὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἢ διακομιδῆς ἐμπόριον πλοιάρχους, ἐργολάβους παντὸς εἴδους, ἀμαζηλάτας, ἀκατηλάτας, ἢ τοὺς γραφεῖς τούτων, ἐπισατάς, ναύτας, ἀμαζικόμους, ἢ ἄλλους ὑπηρετάς, χειρεργάτας (main d'oeuvre) ἢ ἄλλους ἐργάτας, οἰκέτας, ἡμερομίσθους, συνεργάτας ἢ μαθητάς, εἰς πρᾶγμα· α) διαπεπιστευμένα εἰς αὐτοὺς, χάριν φυλάξεως, μετακομίσεως, παρ' ὁδοῦ, ἢ ἐπεξεργασίας·

2) Ἀπὸ διακατόχου ἐνέχυρων εἰς τὸ παραδοθῆναι εἰς χεῖρας τῶν ἐνέχυρον·

3) Εἰς τὰς περιπτώσεις, περὶ ὧν διέλαβε τὸ ἄρθρον 376 ἀρ.θ. 1 καὶ 5.

Άρθρ. 392.

Μὲ φυλάκισιν τριῶν ἡμερῶν μέχοι τριῶν μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν εἰκοσιπέντε μέχρι τριακισίων δραχμῶν τιμωρεῖται, ὅστις, ἀφοῦ ὑπέβαλεν εἰς δικαστικὴν τινα συζήτησιν ἔγγραφα δικαιώματος παρεκτικᾶ, δικολογικὰ καὶ ἄλλα ἐπίσημα ἔγγραφα, ἤθελεν ἀποσπᾶσαι ταῦτα ἀπὸ τὸν φέκελλον, ἢ τὰ ὑπεξαίρει καθ' οἷονδήποτε τρόπον.

Εἰς τὸ δικαστήριον, τὸ ὁποῖον δικάζει τὴν διαφορὰν, ἀπόκειται νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν ποινὴν.

Άρθρ. 393.

Πᾶν ὅ,τι διετάρχηται περὶ κλοπῆς εἰς τὰ ἄρθρα 377-379, ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὴν ὑπεξαίρεσιν.

Άρθρ. 394.

Ὅστις ἰδιοποιεῖται χρήματα, ἔγγραφα παρεκτικᾶ δικαιώματος, ἢ ἄλλα κινητὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα διεπιστευθησαν εἰς αὐτὸν καθὼς δημόσιον ὑπάλληλον, πρὸς φυλάξιν, διαχείρισιν, ὁ ἀνιμὴν, ἢ παραδόντων εἰς ἄλλην Ἀρχὴν, ἢ εἰς ἰδιώτην τινα, καταναλίσκει ταῦτα ὁλοκλήρως ἢ ἐν μερὶ, ἢ τὰ παραχωρεῖ εἰς ἄλλους ἐπὶ δικαιώματι ἰδιοκτησίας (ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων τοῦ

485 ἄρθρου). εἴτε τὰ διαπιστευθέντα χρήματα ἢ πράγματα ἀνηκουσιν εἰς τὸ κρατὸς ἢ εἰς ιδιώτην, εἴτε ἡ ἰδιοποίησις, ἀνάλωσις, ἢ παραχώρησις ἐπράχθη ἐπὶ σκοπῷ ἀντικαταστάσεως, καὶ εἶναι ἔτοιμα τὰ πρὸς ταύτην μετὰ, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν· με εἰρκτην δὲ, ἐν ἡ ποσότης ἢ ἡ τιμὴ τοῦ νοσφισθέντος περὶ αἰνῇ τὰς πεντακοσίας δραχμὰς· καὶ τέλος μὲ δεσμὰ πρὸς ταῦτα, ἐὰν ὁ ἡμετέρος ὑπάλληλος, τιμωμένου ἐπιση. πεντακοσίων δραχμῶν τοῦ νοσφισθέντος, ἤθελε τραπῇ ἐν ταύτῃ εἰς φυγὴν.

Ἄρθρ. 395.

Ὅστις γίνεται ἔνοχος ὑπεξαίρεσεως πραγμάτων, τὰ ὅποια δὲν τὸν διεπιστεύθησαν μὲν χάριν τοῦ δημοσίου χαρακτῆρός του, κατέρωθεν ἄλλως νὰ τὰ λάβῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν του δυνάμει αὐτοῦ τοῦ χαρακτῆρός του, τιμωρεῖται, κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρ. 388-390· εἰς δὲ τὰς περιπτώσεις, καθ' αἷς φυλάκισις μόνον καταγινώσκειται, ὁμοῦ μὲ τὴν ποινὴν ταύτην συναπτεται καὶ ἡ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀποβολή.

ΚΕΦΑΛ. ΚΔ.

Περὶ ἀπάτης.

Α'. Ἐν γένει.

Ἄρθρ. 396.

Ἐνοχος ἀπάτης εἶναι ὅστις, θέλων νὰ βλάβῃ ἄλλον, ἢ νὰ ποιήσῃ εἰς ἑαυτὸν ἀσυγχώρητον ὄφελος, πᾶριστα ἐν γνώσει ψευδῶν πραγμάτων ὡς ἀληθῆ, ἀποκρύπτει ἢ παρασιωπᾷ ἀθεμίτως πράγματα ἀληθῆ, καὶ ἐντεῦθεν βλάπτει τὸν ἄλλον ἢ ὠφελεῖται ὁ ἴδιος.

Ὡς ἀπατεῶν ἐπίσης θεωρεῖται καὶ ὅστις ἐν γνώσει κάμνει πρὸς ἴδιόν του ὄφελος, ἢ πρὸς βλάβην τρίτου τινός, χρῆσιν ἀπάτης γενομένης παρ' ἄλλου.

Ἄρθρ. 397.

Ἡ ἀπάτη ἐκτὸς μὲν τῶν συμβόλαιων γινομένη εἶναι πάντοτε τιμωρητέα· κατὰ δὲ τὰ συμβόλαια ἐπισύρει τὴν ποινὴν εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας περιπτώσεις:

1) "Όταν εἷς τι συμβόλαιον, ἀμφοτεροφελές (bilatéral), ἡ ἀπάτη, ἢ ἡ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἄλλου ὠφελεία, ἀναφέρεται εἰς οὐσιώδη τοῦ συμβολαίου ἄλλα, καὶ ἐκ τούτου προκύπτει ἄδικον κέρδος, ἢ προξενεῖται ζημία·

2) "Όταν εἷς ἐτεροφελές (unilatérales) συμφωνίας ὁ εἷς τὸν ἄλλον ἐξαπατᾷ εἰς τὸ νὰ κάμῃ τὴν συμφωνίαν, καὶ ἐντεῦθεν τὸν ὑποτάλλει εἰς ζημίαν.

Ἄρθρ. 398.

Ἡ ἀπάτη, ἣτις δὲν ἔχει καμίαν τῶν εἰς τὰ ἐξῆς ἄλλα 399 καὶ 401 ὀριζόμενων ἐπιβαρυντικῶν ἰδιωτήτων, εἰάν ἡ ἐντεῦθεν προτγενομένη ζημία, ἢ το προκύψαν ἀσυγχώρητον κέρδος, ὑπερβαίνει τὴν τιμὴν τῶν εἴκοσι δραχμῶν, τιμωρεῖται μὲ φυλακισιν.

Ἄρθρ. 399.

Ἡ ἀπάτη τιμωρεῖται μὲ εἰρκτὴν:

1) Εάν ὁ ἀπατῶν μετεχειρίσθῃ ὡς μέσον πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀπάτης τὴν θρησκείαν, θησκευτικὴν τινα τελετὴν, ἢ πρᾶγμα διὰ τῆς θρησκείας καθιερωμένον·

2) Εάν, διὰ τῆς χρήσεως πλαστῶν διαβατηρίων ἢ ἐπιστάμων πιστοποιητικῶν, συναγῶνται ἔρᾳνοι ὑπὸ τὸ πρῶσχημα, ὅτι τοῦτο γίνεται διὰ δυστυχήσαντας αἰχμαλώτους ἢ ἕνεκα θεαρέστων σκοπῶν·

3) Εάν ἡ ἀπάτη ἔγεινε μὲ ἰδιοτελεῖ σκοπὸν διὰ δεισιδαιμόνων ἢ ὀδερῶν καταγοητεσιῶν, καὶ μάλιστα διὰ σημειομαντείας ἢ ὀνειρομαντείας, προφητῶν, ἐξερκισμῶν, θησαυρωρυχίας, ἢ χρυσοποιίας·

4) Εάν ἡ ἀπάτη ἐπράχθῃ ἀπὸ συμμορίαν τινὰ ἢ ἀπὸ ἀγύρτας ἠνωμένων·

5) Εάν εἷς ἄνοικτος ἢ ἐλεύθερα ἐπιτηδεύματα ἔγεινε χρήσις νενοθευμένων μέτρων ἢ σταθμῶν·

6) Εάν αἱ ἐξ ἐπαγγέλματος χρυσόν, ἄργυρον, ἢ τιμαλφεῖς λίθος πωλοῦντες, δίδωσιν ἐν γνώσει πραγματείας ἐξ ἀδοκίμων ἢ εὐτελεστέρων μεταλλῶν ἀντὶ δοκίμων, ἢ ψευδεῖς λίθους ἀντὶ τιμαλφῶν, ἢ μεταλλάττωσι τὰ εἰς αὐτοὺς διατεπιστευμένα μέταλλα ἢ τοὺς τιμαλφεῖς λίθους μὲ εὐτελεῖ μεταλλάξῃ ἢ ψευδεῖς λίθους·

7) Ἐὰν οἱ εἰς τὸ ἄρθρ. 389 ἀριθ. 4 ἀναφερόμενοι γίνωνται ἔνοχοι ἀπάτης ὡς πρὸς τὰ ἐν αὐτῷ ἐκτεθειμένα ἀντικείμενα·

8) Ἐὰν ὁ δις ἤδη πρότερον ἕνεκα ἀπάτης μὲ φυλάκισιν τοῦ-
λαχιστον τιμωρηθεῖς, ἐκτελέσῃ καὶ αὖθις ἀπάτην, ὑπερβαίνουσαν
τὰς εἴκοσι Δραχμάς·

9) Εἰς τὴν περίπτωσηὴν νὰ τιμωρηθῶν συγχρόνως τρεῖς ἀπάται,
ἐκαστὴ τῶν ὁποίων ὑπερβαίνει τὰς εἴκοσι Δραχμάς·

10) Ἐὰν ἡ ἀπάτη ὑπερβαίῃ τὰς τετρακασίας Δραχμάς.

Ἄρθρ. 400.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀριθ. 5 τὰ
νενοθευμένα μέτρα καὶ σταθμὰ ὁρμεύονται.

Ἄρθρ. 401.

Ἡ ἀπάτη τιμωρεῖται μὲ πρόσκαιρα δεσμά:

1) Ἐὰν ὁ ἀπάτεων ἐτιμωρηθῇ δις πρότερον μὲ δεσμὰ ἢ μὲ
εἰρκτὴν ἕνεκα ἀπάτης καὶ ἤδη ἐπραξεν αὖθις ἀπάτην ὑπερβαί-
νουσαν τὰς εἴκοσι Δραχμάς·

2) Ἐὰν πραχθῇ ὑπὸ συμμορίας τινὸς, ἢ παρ' ἀγυρτῶν ἡνω-
μένων, ἀπάτη τιμωρητέα κατὰ τὸ ἄρθρον 399 ἀριθ. 1, 2, 3
καὶ 10, μὲ εἰρκτὴν·

3) Ἐὰν πρόκειται νὰ τιμωρηθῇ ὁ αὐτὸς συγχρόνως διὰ τρεῖς
τοῦλάχιστον ἀπάτας, τὰς ὁποίας δὲν ἐπραξεν μετὰ τινος συμμο-
ρίας, καὶ ἐκάστη τῶν ὁποίων ἐπισύρει τὴν ποινὴν τῆς εἰρκτῆς·

4) Ἐὰν ἀπάτη, τιμωρητέα μὲ εἰρκτὴν, ὑπερβαίῃ τὸ ποσὸν
τῶν χιλίων Δραχμῶν.

Ἄρθρ. 402.

Οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρου 376 ἀριθ. 1 καὶ 5 καὶ οἱ τῶν ἄρθρων
377-379 καὶ 391 ἀριθμ. 1 ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν ἀπάτην.

Β'. Ἰδιαιτέρως.

1. Δι' ἀπάτης μείωσις τῶν εἰς τὸ δημόσιον
ὀφειλομένων φόρων.

Ἄρθρ. 403.

Ὅστις ζημιωῖ δι' ἀπάτης τὸ δημόσιον κατὰ τοὺς εἰς αὐτὸ
ὀφειλομένους φόρους ἢ δασμοὺς, ἐκτὸς τῆς ποινῆς, τὴν ὁποίαν

ἐπισύρει ἢ πράξις δι' ἄλλων περιστάσεων, τιμωρεῖται καὶ μὲ τὸ τετραπλοῦν τοῦ προσδοκηθέντος κέρδους.

Μειώσεις καὶ ἀπάται, ἐφορῶσαι τὰ περὶ δασμῶν, τελωνίων, ἀλικῶν, ταχυδρομείων καὶ χαρτοσήμων τιμωροῦνται, κατὰ τὰς περὶ τούτου ἐξέδομένας διατάξεις.

2. Ἀπάτη ὡς πρὸς τὰ γρέη (*dettes*).

Ἄρθρ. 404.

Ὅστις εὐρισκόμενος εἰς κατὰς αἰν πτωχεύσεως, βοηθεῖ δι' ἀπατηλῶν πράξεων τινὰς τῶν δανεισῶν τοῦ μᾶλλον παρ' ἄλλους, ἢ διὰ τὰ ζημιώσῃ τοὺς δανειστάς του, ἀποκρύπτει ἢ ὑπεξάγει χρήματα ἢ πράγματα ἔχοντα χρηματικὴν ἀξίαν, ἀποσιωπᾷ τὰ πρὸς αὐτὸν ὀφειλόμενα (*dettes actives*), ἢ ἀποδέχεται κρυφίως τὴν πληρωμὴν αὐτῶν, ἢ παριστᾷ πλαστοὺς δανειστάς, ἐὰν ὁ τοιοῦτος δὲν ἔγεινεν ἐντεῦθεν ἔνοχος δολίας χρεωκοπίας, ὡς ἔμπορος, τραπεζίτης ἢ ἐργαστασιάρχης, τιμωρεῖται κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα 398 καὶ 399 ἀριθ. 10.

Ἄρθρ. 405.

Ἐμποροὶ, τραπεζίται, ἢ ἐργαστασιάρχαι, οὔτινες, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Ἑμπορικοῦ Νόμου, λογίζονται ἔνοχοι ἢ συναίτιοι δολίας χρεωκοπίας, τιμωροῦνται μὲ εἰρκτὴν, κατὰ δὲ ἀπλὴν χρεωκοπίαν, μὲ φυλάκισιν ἐνός μηνὸς μέχρι δύο ἐτῶν.

Ἄρθρ. 406.

Κολλυβισαὶ (*agens de change*), μεσίται πραγματεῶν, μεσίται ὁδηγοὶ πλοίων καὶ ἄλλοι μεσίται (*courtiers*), ἐπὶ ἀπλῇ μὲν χρεωκοπίᾳ τιμωροῦνται μὲ εἰρκτὴν, ἐπὶ δολίᾳ δὲ, μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα.

3. Ἀπάτη διὰ ψευδῶν διαφημίσεων.

Ἄρθρ. 407.

Ὅστις ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐκφραυλίσῃ μεταλλικὰ νομίσματα μὴ ἀπηγορευμένα, ἢ νὰ μεταβάλῃ τὴν παρὰ τοῦ νόμου ὥρισμένην αὐτῶν ἀξίαν, ἢ θέλων νὰ καταστήσῃ τὴν τιμὴν τῶν πραγμάτων, τῶν γραμματίων τοῦ Κράτους, ἢ ἄλλων, εἰς πώλησιν ἐκτεθειμένων πραγμάτων μεῖζονα ἢ ἐλάσσονα παρὰ τὴν συνηθ

διὰ τῆς ἐλευθέρας συναλλαγῇ, ὁριθεῖσαν τιμὴν, ἢ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πώλησιν τοιούτων πραγμάτων, ἢ νὰ ὑποβάλῃ ταυτην βιαίως εἰς ὠρισμένην τινὰ τιμὴν, διασπείρει ἐν γνώσει ψευδεῖς φήμας ἢ ἀνύπαρκτα πράγματα, ἐὰν τοῦτο ἔγινε κατὰ προηγουμένην συμφωνίαν μετὰ πολλῶν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἑξ μηνῶν, καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν πεντήκοντα μέχρι χιλίων δραχμῶν ἄλλως δέ, αὐτὸ φυλάσσιν τὸ πολὺ δύο μηνῶν, καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν.

ΚΕΦΑΛ. ΚΕ'.

Περὶ ζημιῶν γενομένων δι' ἐμπρησμοῦ ἢ πλημμύρας.

Α'. Ἐμπρησμός.

Ἄρθρ. 408.

Ὅστις ἔβαλε πῦρ εἰς οἰκήματα, εἰς πεπληρωμένα πλοῖα, εἰς ἀποθήκας, ἢ ναυπηγία, τὰ ὅποια κατοικοῦνται, ἢ χρησιμεύουν πρὸς κατοίκησιν, ἢ εἰς ἄλλας ἀνθρώπων κατασκευώσεις, ἢ εἰς κτίρια ἢ πράγματα, τὰ ὅποια προτεγγίζουσι τοσοῦτον εἰς κατοικίας καὶ κατασκευώσεις ἀνθρώπων, ὥστε δύνανται νὰ μεταδώσωσιν εἰς ταῦτα τὸ πῦρ, τιμωρεῖται:

- 1) Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ἐὰν δὲν ἐξερράγῃ τὸ πῦρ.
- 2) Μὲ δεσμὰ διὰ βίου, ἐὰν ἐξερράγῃ τὸ πῦρ.
- 3) Μὲ θάνατον, ἐὰν, ἐκτὸς τῆς ἐκρήξεως τοῦ πυρὸς, συνέβησαν ἐνταυτῷ καὶ αἱ εἰς τὸ ἀκόλουθον ἄρθρον 409 ὀριζόμεναι ἐπιβαρυντικαὶ περιστάσεις, ὅλαι ὁμοῦ ἢ ἐν μέρει.

Ἄρθρ. 409.

Ὡς αἰτίαι ἐπιβαρύνουσαι θεωροῦνται:

- 1) Ἐὰν διὰ τοῦ ἐκραγέντος πυρὸς ἐφονεύθῃ ἢ ἐπικινδύνως ἐβλάβῃ τις, καθ' ὅσον ὁ ἐμπρηστὴς ἠδύνατο νὰ προῖδῃ τὸ συμβάν τοῦτο.
- 2) Ἐὰν τὸ πῦρ ἐξερράγῃ καθ' ὃν χρόνον συνήθως οἱ κάτοικοι ὑπνώττουσι.
- 3) Ἐὰν ὁ ἐμπρησμός συνέβῃ εἰς πόλεις ἢ χωρία, καθ' ὃν καιρὸν τὸ πλεῖστον τῶν κατοίκων μέρος εὐρίσκετο ἐκτὸς αὐτῶν, καὶ τοῦτο ἦεν γνωστὸν εἰς τὸν ἐμπρηστήν.

4) Ἐὰν ὁ κακοῦργος ἔβαλε πῦρ εἰς πόλεις ἢ χωρία κατὰ διαφορούς τόπους συγχρόνως, καὶ τὸ πῦρ ἐξερράγη τοῦλάχιστον εἰς ἓνα τόπον.

5) Ἐὰν τὸ πῦρ ἐβλήθη εἰς τοιοῦτους συναθροίσεως τόπους, ὅπου πολὺς ἀριθμὸς ἀνθρώπων ἐξετέθη εἰς τῆς βλάβης τὸν κίνδυνον.

6) Ἐὰν ὁ ἔμπρησμός ἐγενεῖν ἐν καιρῷ κοινῆς ἀνάγκης, σάσεως, πολέμου, ἐν κινδυνῷ πλημμύρας, καὶ τῶν τοιούτων.

7) Ἐὰν τὸ πῦρ ἐβλήθη εἰς κτίρια, ὅπου εἶναι ταμειύματα πυρίτιδος, ἢ εἰς τόπους, πλησίον τῶν ὁποίων εὐρίσκονται τοιαῦτα, καὶ ὁ ἔμπρηστής εἶχεν εἴηται τοῦ πράγματος.

8) Ἐὰν ὁ ἔμπρηστής ἔβαλε τὸ πῦρ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ εὐκολύνῃ ἑαυτὸν ἢ ἄλλους εἰς ἐκτέλεσιν ἄλλου κακούργηματος, τοῦ ὁποίου καὶ ἔγεινε τῶντι τοῦλάχιστον ἀπάπειρα.

Ἄρθρ. 410.

Ὅστις βάλλει πῦρ εἰς μεμονωμένα ἀκατοίκητα κτίρια, εἰς ἀποδοχεῖα, πλοῖα, ἀποθήκας, ναυπηγία, ἐκτὸς τῶν εἰς τὸ ἄρθρ. 408 διαλαμβανόμενων πειστησεων, εἰς κεχωρισμένους σωρούς ξύλων, συγκεκομισμένους καὶ εἰς τὸ ὑπαίθριον ἔτι κειμένους καρπὸς ἀγρῶν, λειμώνων καὶ κήπων, εἰς χωριστὰ δένδρα, αἵμασις, θάμνους, καὶ εἰς ἄλλα πράγματα, ἐκ τῆς ἐμπρήσεως τῶν ὁποίων δὲν εἶναι παντάπασι πιθανόν οὔτε τὸ πῦρ νὰ μεταδοθῇ, οὔτε νὰ κινδυνεύσουν κατοικίαι ἀνθρώπων, τιμωρεῖται, ἐὰν μὲν τὸ πῦρ δὲν ἐξερράγη, μὲ φυλακισὶν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν, ἐὰν δὲ ἐξερράγη, τοῦλάχιστον ἐξ μηνῶν.

Ἄρθρ. 411.

Ὁ ἔμπρησμός, ὅστις συνέβη ἰδίως εἰς δάση, ἢ εἰς μὴπωθερισμένους δημητριακοὺς καρποὺς, χωρὶς ὅμως νὰ φέρῃ κίνδυνον εἰς ἀνθρώπους, ἢ εἰς ἀνθρώπων κατασκηνώσεις, τιμωρεῖται μὲ εἰρκτὴν, καὶ ἐὰν τὸ πῦρ ἐξερράγη, μὲ πρόσκαιρα δεσμά.

Ἄρθρ. 412.

Ὅστις βάλλει μόνος πῦρ εἰς τὴν ἰδιουκτησίαν του,

1) Ἐὰν ἡ πυρπόλησις συμβῇ μὲ κίνδυνον ἀνθρώπων ἢ ξένης

ιδιοκτησίας, τιμωρεῖται κατὰ τοῦ, ὅρους τῶν προηγουμένων ἀρθρῶν.

2) Ἄλλως δέ, τιμωρεῖται μόνον ὅταν γενῇ μὲ σκοπὸν ἀπάτης· καὶ ἐπὶ ἀπλῶ μὲν ἐμπρησιῶ, μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐξ μηνῶν· ἐκ δὲ ὅμως ἡ γενομένη βλάβη ὑπερβαίνει τὰς τετρακοσίας δραχμὰς, μὲ εἰρκτὴν.

Ἄρθρ. 413.

Ἐκκοχίς πυρὸς ὑπάρχει ὡςάκις τὸ πῦρ μεταδοθῇ εἰς ἄλλα πρᾶγματα, ἐκτος τῶν ἐμπρηστικῶν ὑλῶν.

Ἄρθρ. 414.

Ἡ ὑπότροπη ἢ συρρόη ἐπισύρει εἰς τοὺς ἐμπρησμοὺς τὸ ἀμέσως βγῶντερον εἶδος τῆς ποινῆς τότε μόνον,

1) Ὅταν ἐπρόκειτο νὰ καταγνωσθῇ εἰς τὸν ὑπότροπον ποινὴ τοῦ αὐτοῦ εἶδους μὲ τὴν ὑποῖαν οὗτος ὑπέφερε πρότερον·

2) Ὅταν ἐκ τῶν συρρέοντων ἐμπρησμῶν τοῦλάχιστον οἱ τρεῖς ἀξιποιώτεροι ἤθελαν μ. ρεῖσθαι μὲ ποινὴν τοῦ αὐτοῦ εἶδους.

Ἡ τοιαύτη μετάδοσις ἐπὶ τὴν ἀμέσως βαρυτέραν ποινὴν δὲν συμβαίνει ποτὲ ὡς πρὸς τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου, ἐὰν ἡ πρᾶξις καθ' ἑαυτὴν δὲν ἐπισύρῃ τὴν τοιαύτην ποινὴν.

Ἄρθρ. 415.

Ὅσις βαλὼν πῦρ, ἐμποδίσῃ τὴν ἐκρηξίν αὐτοῦ, ἀπαλλάττεται τῆς ποινῆς· ὅστις δὲ σβύσῃ ἀμέσως ὁ ἴδιος τὸ μόλις ἐκραγὲν πῦρ εἰς τρόπον, ὥστε δὲν προέκυψε καμμία ἄλλη ζημία παρὰ τὴν συμβᾶσαν ἐκ μονῆς τῇ ἐκρηξείῳ αὐτοῦ, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἐνὸς μέχρις ἐξ μηνῶν, καὶ ὑποβάλλεται εἰς ἰδιαιτέραν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

Ἄρθρ. 416.

Ἐὰν τὸ πῦρ, μετὰ τὴν ἐκρηξίν, καὶ ἀφοῦ ἔφερε ζημίαν τινά, ἀλλὰ πρὸ τῆς περαιτέρω διαδόσεώς του σβεσθῇ παρ' αὐτοῦ τοῦ-του τοῦ ἐμπρηστοῦ, ἢ διὰ τῆς αὐθαρημέτου προσπαθείας του, καταγινώσκειται τότε ἡ ποινὴ τῶν προσκαίρων δεσμῶν ἀντὶ τοῦ θανάτου, πλὴν τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 409 ἀριθ. 1 ὠρισμένης περι-πτώσεως· ἡ εἰρκτὴ ἀντὶ τῶν διὰ βίου δεσμῶν· ἡ φυλάκισις ἀντὶ

τῶν προκαίρων δεσμῶν· καὶ ἡ μέχρις ἐνὸς ἔτους φυλάκισις ἀντὶ τῆς εἰρκτικῆς ὁσάκις δὲ, ἃ ἐν τῶν μετριοζόντων τὴν ποινὴν λόγων, ἤθελεν ἀπαιτεῖσθαι ἡ ποινὴ τῆς φυλακίσεως, πρέπει αὕτη νὰ ἐλαττωταὶ ἀναλόγως, καὶ νὰ μὴν ὑπερβαίνει ποτὲ τοῦ τρεῖς μῆνας.

Ἄρθρ. 417.

Ὅστις ἐξ ἀπροσεξίας ἢ ἀμελείας, ἔγεινεν αἰτίας ἐμπρησμοῦ, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἕξ μηνῶν.

Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑποβάλλεται καὶ ὅστις, δι' ἀποκρύψεως τοῦ εἰς τὴν κατοικίαν του συμβάντος ἐμπρησμοῦ, ἔγεινεν αἰτίας τῆς ἐπιβλαβούς διαδόσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 418.

Ἐξαιρεῖται πάσης ποινῆς ὁ ἐξ ἀμελείας γενόμενος αἰτίας τοῦ ἐμπρησμοῦ, ἐὰν τὸν καταπαύσῃ ὁ ἴδιος, ἢ δ' ἂ τῆς ταχείας πρὸς τὴν Ἀρχὴν ἀγγελίας του δώσῃ ἀφορμὴν εἰς κατάπαυσιν, ἢ ἀνακοπὴν τῆς διαδόσεως τοῦ πυρός.

Β'. Ἐπίτηδες γενομένη πλημμύρα.

Ἄρθρ. 419.

Ὅστις, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ προξενήτῃ πλημμύραν, διορύττει ἢ φθεῖρει χώματα, καὶ ἐκθέτει οὕτως εἰς κίνδυνον ἀνθρώπους ἢ κτήματα, τιμωρεῖται:

- 1) Μὲ θάνατον, ἐὰν τις ἀπέθανεν ἐκ τῆς πλημμύρας·
- 2) Μὲ δεσμὰ διὰ βίου, ἐὰν τις ἐβλάβη ἐπικινδύνως, ἢ κατέστη ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν ὑπὲρ τὸ ἓν ἔτος. ἢ ἐὰν ἡ πλημμύρα ἐπρόκειτο νὰ χρησιμεύσῃ ὡς μέσον μόνον πρὸς ἐκτελεσιν ἄλλου τινὸς κακουργήματος, καὶ ἔγεινε τουλάχιστον ἢ ἀπόπειρα τούτου.
- 3) Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ἐὰν τις περιέπετεν εἰς κίνδυνον ζωῆς, ἢ κατέστη ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν ὑπὲρ τοὺς ἕξ μῆνας μὲν, ἔλαττον ὅμως τοῦ ἐνὸς ἔτους, ἢ ἐὰν ἡ ἐντεῦθεν ἐπισυμβῶσα ζημία ὑπερβαίνει τὰς δισχιλίαις δραχμάς·
- 4) Μὲ εἰρκτὴν, ἐὰν τις κατέστη ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν ὑπὲρ τὸν ἓνα μῆνα, ἔλαττον ὅμως τῶν ἕξ μηνῶν, ἢ ἐὰν ἡ ζημία ὑπερβαίνει μὲν τὰς τετρακοσίας δραχμάς, ὅχι ὅμως καὶ τὰς δισχιλίαις·
- 5) Μὲ φυλάκισιν τουλάχιστον ἐνὸς ἔτους εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν.

Ἄρθρ. 420.
Ἡ ἐξ ἀπλῆς ἀμελείας προξενηθεῖσα πλημυρία ἐπισύρει φυλά-
κισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν.

ΚΕΦΑ. ΚΖ.

Περὶ ἄλλων φθορῶν καὶ βλαβῶν ξένης ιδιοκτησίας.

Ἄρθρ. 421.

Ἡ ἐκ προθέσεως φθορὰ ἢ βλάβη ξένης ιδιοκτησίας τιμωρεῖται
μὲ φυλάκισιν, εἰάν γενῇ εἰς πράγματα ἄλλα παρὰ τὰ ἀναφερό-
μενα εἰς τὰ ἐξῆς ἄρθρα 422-424, ἢ κατ' ἄλλον παρὰ τὸν ἐν
αὐτοῖς ὀριζομενον τρόπον, καὶ εἰάν, κατὰ τὴν ἑξίαν τῆς γενομέ-
νης ζημίας, ὑπερβαῖν τὴν ποσότητα τῶν εἴκοσι δραχμῶν.

Ἄρθρ. 422.

Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον δυο ἐτῶν τιμωρεῖται ἡ ἐκ προθέ-
σεως βλάβη ἢ φθορὰ ξένης ιδιοκτησίας, εἰν αὕτη προχθῇ:

1) Δι' ἀναθάσεως ἢ ῥήξεως εἰς κτίρια, ἢ ὑπο πολλῶν ἡνωμέ-
νων, ἢ παρ' ἀνθρώπων ἐπὶ τρυφῇ ἰδίως ὠπλισμένων.

2) Εἰς πράγματα καθιερωμένα πρὸς ὄφελος καὶ χρῆσιν τοῦ
δημοσίου, ἰδίως εἰς ἐργαλεῖα κατασκευαστικὰ τοῦ πυρὸς, γεφύρας,
ὁδούς, διώρυγας, χώματα, φρέατα, ὑδραγωγεία καὶ τὰ τοιαῦτα.

3) Εἰς δημοσίας ἀποθήκας, ἢ ἄλλα πρὸς κοινὴν χρῆσιν καὶ
ὠφελείαν τεινόντα οἰκοδομήματα.

4) Εἰς πράγματα, τῶν ὁποίων ἡ συντήρησις διαφέρει ἰδίως
τὴν Κυβέρνησιν, μάλιστα εἰς τυλλογὰς ἀγορώσας τὰς ἐπιστήμας
καὶ τὰς τέχας, εἰς ἔργα, μηχανὰς, παρασκευὰς, ταμιεύματα
καὶ λοιπὰ ἀνήκοντα εἰς ἐργοστάσια, εἰς τὴν μεταλλείαν, καὶ τὴν
χωνευτικὴν.

5) Εἰς δενδροφοτεῖς, καὶ ἄλλα φυτουογήματα.

6) Ἄν ἡ ἐκ τῆς φθορᾶς ἢ βλάβης προξενηθεῖσα ζημία ὑπερ-
βαῖν μὲν τὰς τετρακοσίας, δὲν ἀναβαίνει δὲ εἰς τὰς χιλίας
δραχμάς.

Ἄρθρ. 423.

Μὲ εἰρκτὴν τιμωρεῖται ἡ ἐκ προθέσεως φθορὰ, ἢ βλάβη ξένης
ιδιοκτησίας:

1) Ἐὰν ἄνθρωπος ἢ πλείονες τῶν εἰς τὸ προηγουμένον ἄρθρον 422 ἀναφερμένων περιστάσεων συμπέσῃ, καθόσον εἶναι δυνατὴ ἡ σύμπτωσις τῶν.

2) Ἐὰν ἡ γενομένη ζημία ὑπερβαίνει τὰς χιλίας δραχμάς.

Ἄρθρ. 424.

Ἐπίσης μὲ τὴν πλαστογραφίαν κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων 247-257 τιμωρεῖται ἡ πρὸ βλάβης ἄλλου ἐπιχειρουμένη ἐξαφανίσις, ἡ ὑπεξαγωγή γνησίου τινὸς δημοσίου, ἡ ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου.

Ἄρθρ. 425.

Ὡς ἰδιαιτέρα ἐπιβαρυντικὴ αἰτία θεωρεῖται, ἔαν τοιαῦτα ἐκ προθέσεως φθορὰ ἢ βλάβη συμβῇ,

1) Εἰς πράγματα ἰδιόκτητα τοῦ κράτους, τοῦ Βασιλέως, ἡ τοῦ Βασιλικοῦ οἴκου, ἐκκλησίας τινὸς ἢ καταστήματος δημοσίου, καθιερωμένου εἰς λατρείαν, ἐκπαίδευσιν, ἢ ἀγαθοεργίαν.

2) Εἰς πράγματα, τὰ ὅποια, κατὰ τὴν φύσιν, ἢ τὸν προσδιορισμὸν τῶν, μὴ δυνάμενα νὰ φυλαχθῶσιν ἀσφαλῶς, ἀφίνονται εἰς τὴν δημοσίαν πίστιν, ἰδίως δὲ εἰς καρποὺς ἀτυχομίστους, εἰς γεωργικὰ σκευὴ κείμενα ἐπὶ τῶν ἀγρῶν, εἰς πλοῖα κείμενα ἐπὶ ποταμῶν, ἢ διωρύγων, ὁρμῶν ἢ λιμένων, καὶ εἰς λευκαينوμένας θόνας καὶ τὰ παρόμοια.

3) Ἐκ μίσους, ἐκδικήσεως, ἢ κακίας κατὰ τινος δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ ἕνεκα τῆς ἐκτελέσεως ἢ ὡς πρὸς τὴν ἐκτελεσιν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας του.

4) Ἐν καιρῷ νυκτός.

Ἄρθρ. 426.

Πᾶσα φθορὰ ἢ βλάβη ξένης ἰδιοκτησίας, ἐξαιρουμένων τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 422 ἀριθ. 1-4 καὶ ἄρθρον 424 δικασέων περιπτώσεων, ἀνακρίνεται καὶ τιμωρεῖται ἐπὶ καταμηνύσει ἢ αἰτήσει τοῦ βλαφθέντος.

Ἄρθρ. 427.

Ὅστις ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ θανατώσῃ ἢ βλάψῃ κτῆνη ἄλλων, φαρμακεύει νομᾶς, λειμῶνας, λίμνας, ἢ ἄλλα ποτίσματα ζῶων.

ὅστις διαδίδει ἐκ προθέσεως λύμην, ἢ ἄλλην νόσον ζῶων μολυν-
τικήν, τιμωρεῖται:

- 1) Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἑξ μηνῶν.
- 2) Μὲ εἰρκτῆν, ἐὰν τῶντι ἐθανατώθησαν ἢ ἐβλάφθησαν ἐντεῦθεν ζῶα ἄλλου ἢ ἄλλων.
- 3) Μὲ δεσμὰ πρόσκιρα, ἐὰν ἡ βλάβη ἢ ὁ θάνατος ἐξετάθῃ εἰς ζῶα ὁλοκλήρων δῆμων ἢ τόπων.

Ἄρθρ. 428.

Ὁ ἐξ ἀπροσεξίας ἢ ἀμελείας ἐνυχοῦ τοιούτων πράξεων τιμω-
ρεῖται μὲ φυλάκισιν τριῶν μὲν μηνῶν τὸ πολὺ, κατὰ τὴν περί-
πτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 427 ἀριθ. 1, ἐνὸς δὲ ἕως ἑξ
μηνῶν κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀριθ. 2, καὶ τριῶν μηνῶν μέχρι
δύο ἐτῶν εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀριθ. 3.

ΚΕΦ 4Α. ΚΖ'.

Περὶ ζημιῶν ἐκ μεταβολῆς τῶν ὁροσῆμων, μεταπυλώσεως,
τοκογλυφίας, παραβιάσεως ξένων ἀπορρήτων, καὶ ἄλλων
ἐπιζημιῶν πράξεων.

Α. Μετακίρησις τῶν ὁροσῆμων.

Ἄρθρ. 429.

Ὅστις μεταβάλλει, ἀφανίζει, ἢ κατασταίνει ἀγνώριζα τὰ ὁρό-
σημα τῶν ἀγρῶν, ἢ τοὺς χάριν ἐνδείξεως τοῦ ὕψους καὶ τῆς
διαίρέσεως τοῦ ὕδατος τεθειμένους πασσάλους, θέλων νὰ μετα-
κινήσῃ τὴν δι' αὐτῶν σημειουμένην στάσιν τοῦ δικαίου ἐκάστου,
τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν,

1) Τοῦλάχιστον ἐνὸς ἔτους, ἐὰν τὰ ὁρόσημα ἐτέθησαν παρὰ
τῆς Ἀρχῆς.

2) Τὸ πολὺ ἐνὸς ἔτους, ἐὰν δὲν ἐτέθησαν παρὰ τῆς Ἀρχῆς.

Ἐὰν ἡ πρᾶξις ἐγένετο ἄνευ μὲν τοῦ εἰρημένου σκοποῦ, ἐκ
προθέσεως ὅμως, καταγινώσκεται εἰς μὲν τὴν περίπτωσιν τοῦ
ἀριθ. 1 φυλάκισις τὸ πολὺ ἐνὸς μηνός, ἢ χρηματικὴ ποινὴ τὸ
πολὺ διακοσίων Δραχμῶν· εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀριθ. 2,
χρηματικὴ ποινὴ τὸ πολὺ ἑκατὸν Δραχμῶν, ἢ φυλάκισις τὸ πολὺ
δύο ἐβδομάδων.

Ἄρθρ. 430.

Λί αὐταὶ ποιναὶ ὑπὸ τὰ αὐτὰ διδόμενα καταγινώσκονται καὶ

κατὰ τοῦ ἀφαιροῦντος ἢ ἐξαφανίζοντος τὸ ὑπόθεμα (τὸ μουσικόν)
ἐπισήμως τεθειμένων θεμελίων λίθων.

Ἄρθρ. 431.

Κατὰ τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος ὀροθέτων, γεωδαιτῶν καὶ εἰδη-
μόνων τῆς ὑδραυλικῆς, οἵτινες ἐκτελοῦσιν ἀφ' ἑαυτῶν ἢ χάριν
ἄλλων τὰς εἰρημένας πράξεις, κρίνεται ὡς ἰδιαίτερα ἐπιβαρυν-
τική περίστασις ὁ τὸν ὁποῖον φέρουν χαρακτήρ τοῦ δημοσίου
ὕπηρετου συγχρόνως δὲ, καὶ ἐὰν ἤθελον καταδικασθῇ εἰς μόνην
φυλάκισιν ἢ χρηματικὴν ποινὴν, ἀποστεροῦνται, διὰ τῆς ἀποφά-
σεως ῥητῶς, καὶ τοῦ χαρακτῆρος τούτου.

B'. Μετατύψεις καὶ ἀπομίμῃσις ἔργων τέχνης καὶ νοός.

Ἄρθρ. 432.

Ὅστις πολλαπλασιάζων δια τύπου ἢ κατ' ἄλλον τρόπον
βάλλει εἰς κυκλοφορίαν βιβλία, ἢ ἄλλα τυπωμένα ἔγγραφα,
μουσικὰς συνθέσεις, χαλκογραφίας, ἰχνογραφίας ἢ πίνακας γεω-
γραφικοὺς ἄνευ συναινέσεως τοῦ συγγραφέως, τοῦ ἀπεργασαμέ-
νου, τοῦ κατ' ἐμπορίαν ἐκδότου ἢ τοῦ λαβόντος τὰ δίκαια αὐτοῦ,
ἢ τῶν κληρονόμων του, χωρὶς τινὰ ἐπεξεργασίαν ἢ ἀνάπλασιν,
ἐντός δεκαπέντε ἐτῶν ἀπὸ τὸν χρόνον τῆς ἐκδόσεώς των, παρε-
τας ἐὰν προνόμιόν τι παραχωρημένον ἤθελε προσδιορίσει μακρο-
τεραν προθεσμίαν ἢ ὅστις ἐντός τῆς εἰρημένης προθεσμίας δια-
δίδει τὰς παρ' ἄλλων πρηνόμως οὕτω γενομένας μετατυπώσεις
ἢ ἀπομιμήσεις τῶν ἔργων τῆς τέχνης ἢ τοῦ νοός, καταδικάζεται
εἰς χρηματικὴν ποινὴν διακοσιῶν μέχρι δύο χιλιάδων δραχμῶν,
ἐκτὸς ἐὰν τὸ περὶ οὗ λόγος προνόμιον προσδιώρισεν ἰδίως τὴν
ποινὴν.

Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἡ κυκλοφορία τῶν τοιούτων ἐμποδί-
ζεται διὰ κατασχέσεως κατ' αἴτησιν τοῦ ζημιωθέντος, ὅστις,
ἀφοῦ λάβῃ ὀριστικὴν δύναμιν ἢ καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἔχει τὸ
δικαίωμα νὰ διαθέσῃ τὰ κατασχθέντα πράγματα.

Ἄρθρ. 433.

Οἱ ὅροι τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἰσχύουσι προσέτι:

1) Πρὸς χάριν ξενου, καὶ μὴ ἀποκτήσαντος ἰδιὸν τι προνόμιον

εἰς Ἑλλάδα, ὅταν μόνον τὸ κράτος ἐκείνο εἰς τὸ ὅποιον ὁ ξένος ἀνήκει, ἐγγυᾶται τὴν αὐτὴν προστασίαν καὶ εἰς τὸν Ἕλληνα ὑπῆκοον.

2) Εἰς ἄλλας ἐφευρέσεις, ἔργα καὶ γεννήματα τῶν ἐπιστημῶν ἢ τεχνῶν, καθόσον ταῦτα εἶναι ἐξησφαλισμένα δι' ἰδιαιτέρων ἐχωρίων προνομίων κατὰ τῶν ἐπιζημιῶν μιμήσεων.

Γ. Τοκογλυφία.

Ἄρθρ. 434.

Ὁ καταπλεονεκτῶν ἄλλου τινος εἰς πιστωτικὰς ὑποσχέσεις διὰ τινος συμφωνίας, θεωρουμένης ἀπὸ τοὺς πολιτικούς νόμους ὡς αἰσχροκερδοῦς, τιμωρεῖται, ἐπὶ καταμηνύσει καὶ αἰτήσει τοῦ ἔχοντος δικαίωμα, μὲ τὴν ἀκόλουθον διαστολήν:

1) Ἐὰν τῷντι ἀπῆλαυσεν ἀθέμιτον κέρδος, εἰς μὲν τὴν ἀπροκάλυπτον τοκογλυφίαν μὲ χρηματικὴν ποινὴν τὸ πολὺ διακοσίων δραχμῶν καὶ ἐνταυτῷ μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἑνὸς μηνος, εἰς δὲ τὴν κεκαλυμμένην τοκογλυφίαν μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἑκατὸν μέχρις ἑξακοσίων δραχμῶν καὶ μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν, καὶ ἐὰν πρόκειται νὰ τιμωρηθῇ ἢ συγχρόνως ἕνεκα τριῶν τοιούτων αἰσχροκερδεῶν, ἢ κατὰ τρίτην φορὰν μετὰ προσηγηθείσας δύο τιμωρήσεις, ἐπιβάλλεται φυλάκισις τὸ πολὺ ἑξ μηνῶν.

2) Ἐὰν δὲν ἀπῆλαυσεν εἰσέτι κέρδος τι ἐκ τῆς τοκογλυφίας, μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ δύο ἐξδομαδῶν, ἢ μὲ χρηματικὴν ποινὴν τὸ πολὺ ἑκατὸν δραχμῶν.

Ἡ ἀπόφασις κατὰ τινος τοκογλύφου, καταδικασθέντος τὸ τρίτον, πρέπει νὰ δημοσιεύεται.

Ἄρθρ. 435.

Κεκαλυμμένον λέγεται τοκογλυφικόν τι συμβόλαιον, ἐὰν δὲν δύναται νὰ γνωρισθῇ ἀκριβῶς καὶ σαφῶς ἡ ἀληθὴς σχεσις τῶν τόκων πρὸς τὸ κεφάλαιον ἀμέσως ἐξ αὐτοῦ τοῦ συμβολαίου.

Δ'. Ζημία ἐξ ἐμποδίων γινομένων ἐπὶ πλειστηριασμοῦ.

Ἄρθρ. 436.

Ὅστις εἰς δημοσίους πλειστηριασμοὺς ἐμποδίζει βιαίως ἢ δι' ἀπειλῶν τὸν ἐλεύθερον διαγωνισμόν (concours), ἢ διὰ δώρων

ἢ ὑποσχέσεων ἀπομακρύνει τοὺς πλειστηριάζοντας, ἢ γίνεται ἐπι-
τηδες αἷτιος νὰ μένουν ἀπομέμακρυσμέοι, τιμωρεῖται μετὰ φυλά-
κισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν.

Ε'. Ἐπιζήμια συμβόλαια μετὰ τῶν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν
ἐτέρου διατελούντων.

Ἄρθρ. 437.

Ὅστις συνάπτει κρυφίως συμβόλαιον ἐπιζήμιον μετὰ ἀφῆλικα ἢ
ἄλλον τινα, τοῦ ὁποίου δύναται νὰ γνωρίζῃ τὴν πρὸς τὸ ἐλευθε-
ρῶς διαθέτειν τὰ ἑαυτοῦ ἀνικανότητα, αἰεὶ προηγουμένης εἰδή-
σεως καὶ συναίνεσεως ἐκείνων, εἰς τῶν ὁποίων τὴν ἐξουσίαν
ὑπόκειται οὗτος, καταδικάζεται εἰς φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν
μηνῶν καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν τὸ πολὺ πεντακοσίων δραχ-
μῶν, ἐκτὸς τῶν ὅσα τὸ πολιτικὸν δίκαιον ὀρίζει ὡς πρὸς τὸ
ἄλλορον τοιαύτης πράξεως.

Ἄρθρ. 438.

Ἐὰν ὁ ἔνοχος ἐτιμωρήθῃ ὅς ἦ ἢ ἔνεκα πλημμελήματος, περὶ
οὗ διελαβε τὸ προηγουμένον ἄθρον, ἢ ἔάν πρόκειται νὰ τιμω-
ρηθῇ ἔνεκα τριῶν πράξεων τοῦ εἰρημένου εἵδους, γενομένων μετὰ
διαφόρων προσώπων, καταγινώσκειαι τότε, ἐκτὸς χρηματικῆς
ποινῆς χιλίων τὸ πολὺ δραχμῶν, καὶ φυλακίσις τοῦλάχιστον
τριῶν μηνῶν.

Περὶ δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως ἰσχύουσι τὰ εἰς τὸ ἄρθρ.
434 διαταχθέντα.

Γ'. Ζημίαι γινόμεναι ὑπὸ ἐπιτρόπων καὶ τῶν τοιούτων.

Ἄρθρ. 439.

Ἐπίτροποι ἢ κηδεμόνες, κηδεμόνες ομάδος, ἐπιμεληταὶ κτημά-
των, διαχειρισταὶ μεσεγγύων, ἐκτελεσταὶ διαθηκῶν, διοικηταὶ τῆς
περιουσίας δῆμων ἢ ἀγαθοεργῶν καὶ θρησκευτικῶν καταστημάτων,
οἵτινες, ἂν καὶ χωρὶς ὑπεξαίρεσεως ἢ ἀπάτης, ἐνεργοῦσιν ἐκ προ-
θέσεως πρὸς βλάβην τῶν ἐπιτετραμμένων εἰς τὴν ἐπιμελείαν
τῶν, τῶν ομάδων, ἢ τῶν καταστημάτων, ἢ τῶν δῆμων, τιμω-
ροῦνται:

1) Ἐὰν ἐντεῦθεν ἀπῆλαυσαν ἴδιον ὄφελος, μετὰ φυλάκισιν τοῦ-

λάχιστον μὲν δύο ἐτῶν ἐὰν τοῦτο ὑπερβαίῃ τὰς πεντήκοντα δραχμας, ἐξ δὲ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν ἐὰν τὸ κέρδος ᾖται μικροτερον.

2) Ἄλλως δέ, μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν.

Συγχρόνως δὲ ἀποστεροῦνται τῆς εἰς αὐτοὺς διαπεπιστευμένης ἐπιτροπείας, κηδεμονίας, ἢ ἄλλης διοικήσεως.

Ζ'. Ζημίαι γινόμεναι ὑπὸ πραγματοποιημάτων.

Ἄρθρ. 440.

Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνός ἐτους, τιμωροῦνται πραγματογνώμονες καὶ ἐκτιμηταὶ ἐπιτήμως διωρισμένοι, οἵτινες εἰς πραγματά, μὴ διαφιλονεικούμενα ἐνώπιον Δικαστηρίου, ζημιουσι τινα ἐκ προθέσεως διὰ τῆς γνωμοδοτήσεώς των, ἢ δι' ἐπιτηδὲς ὑπερτιμήσεως.

Η'. Ζημία γινόμενη ὑπὸ π. κτηθευτῶν.

Ἄρθρ. 441.

Μὲ εἰρκτὴν τιμωρεῖται ὅστις καθ' ἑαυτὸν ἢ ὡς μέλος τινὸς εταιρίας, λαμβάνων μέρος εἰς προμηθεύσεις ἢ ἐργολαβίας ὁποιοῦν δήποτε εἶδους, διὰ λογαριασμὸν τοῦ κατὰ ξηρὰν ἢ κατὰ θάλασσαν στρατεύματος, δὲν ἐκπληροῖ ἐν γένει ἢ ἐν μέρει τὰς ὁποίας ἀνέλαβεν ὑποχρεώσεις, χωρὶς νὰ ἐμποδισθῇ εἰς τοῦτο ἀπὸ κρείττονα τινα δύναμιν.

Ἄρθρ. 442.

Εἰς τὴν αὐτὴν τῶν προμηθευτῶν ποινὴν καταδικάζονται καὶ οἱ ἐπιστάται καὶ οἱ πρακτορες αὐτῶν, καὶ ἄλλοι εἰς τοιαύτας ἐργολαβίας διωρισμένοι, ἐὰν ἔπραξαν τὸ εἰς το προηγούμενον ἄρθρον ὠρισμένον κακούργημα, ἢ συνεμεθεξαν εἰς τοῦτο.

Ἄρθρ. 443.

Μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν τιμωρεῖται ὅστις, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 441, ἀναβάλλει μόνον ἐξ ἀμελείας, ἀπροσεξίας, ἢ δι' ἑλλείψιν προνοίας, τὰς ὁποίας ἰνεδέχθη προμηθεύσεις ἢ ἄλλας ἐργασίας.

Ἄρθρ. 444.

Τὰ κακούργηματα καὶ πλημμελήματα, περὶ ὧν διέλαβον τὰ ἄρθρα 441-443, ἀναιρῶνται καὶ τιμωροῦνται μόνον κατ' αἵτησιν τῆς Κυβερνήσεως.

Θ'. Βλάβη διὰ παραβιάσεως ξένων ἀπορρήτων.

Ἄρθρ. 445.

Ὅστις, ἀθεμίτως καὶ ἐπὶ τῇ παρανόμῳ σκοπῷ τοῦ νὰ βλάβῃ τινὰ ἢ νὰ ὠφελήσῃ ἑαυτὸν ἢ ἄλλον, εἰσχωρεῖ εἰς ξένα ἀπορρήτα, διαβήγγυνών, ἀναγινώσκων ἢ ἀντιγράφων αὐτὸς ἢ δι' ἄλλου ἐπιστάτας ξένου, ἐγγράφα, πράξεις (actes), βιβλία ἐμπορικὰ ἢ ἄλλα τοιαῦτα, τιμωρεῖται, ἐπὶ ἀναφορᾷ καὶ καταμηνύσει τοῦ βλαφθέντος, μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν, καὶ ἐὰν κατάρθωσιν τὸν παράνομον σκοπὸν του, ὅλον ἢ ἐν μέρει, μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν.

Ἄρθρ. 446.

Ὅστις, εὐρισκόμενος εἰς ὑπηρεσίαν ἐργοστασίων ἢ ἐμπορικῶν οἰκιῶν, εἰσχωρεῖ δι' ἀθεμίτων ὁδῶν ἢ μεσῶν εἰς τὰ ἰδιωτικὰ αὐτῶν ἀπορρήτα, ἢ μαθηθάνει ταῦτα ἐπὶ ὑποχρεώσει ἐχεμυθίας καὶ τὰ προδίδει εἰς ἄλλους, τιμωρεῖται κατ' αἵτησιν ἢ καταμηνύσειν τοῦ ἐργοστασιάρχου, ἢ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐμπορικῆς οἰκίας, μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν, καὶ, γενομένης πραγματικῆς βλάβης, μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν.

Ἄρθρ. 447.

Φυλάκισις τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν, καὶ, προσγενομένης πραγματικῆς βλάβης, τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν καταγινώσκειται ἐπὶ ἀναφορᾷ ἢ καταμηνύσει τοῦ βλαφθέντος, εἰς τοὺς κληρικοὺς, δικηγόρους, ἰατροὺς, τὰς μαιάς, τοὺς φαρμακοπώλας, καὶ ἄλλους, εἰς τοὺς ὁποίους διαπιστεύονται συνήθως, χάριν τοῦ ἐπαγγέλματός των, ἰδιαίτερα ἀπορρήτα, ἐὰν οὗτοι, πλην τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς ἀφείλουν κατὰ νόμον νὰ εἰδοποιῶσιν τὴν Ἀρχὴν, κοινοποιῶσιν εἰς ἄλλους τοιαῦτα ἀπορρήτα.

ΚΕΦΑΛΑ. ΚΗ'.

Περὶ παραβιάσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἀλιείας.

Ἄρθρ. 448.

Ὅστις ἀλιεύει εἰς ὕδατα, ὅπου ἄλλος ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἀλιείας, ἀνευ τῆς ἀδείας τούτου, τιμωρεῖται, ἐπὶ καταμηνύσει

τοῦ ἔχοντος τὸ δικαίωμα, μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνὸς μηνός, ἢ μὲ χρηματικὴν ποινὴν τὸ πολὺ διακοσίων δραχμῶν.

Ἐὰν ὁ ἐνοχος μετεχειρισθῇ φθοροποιὰ μέσα, ἢ ἐὰν πλείονες ἐξῆλθον ὁμοῦ πρὸς τοιαύτην αθεμιτὴν ἀλίευσιν, καταγινώσκεται τότε φυλάκισις τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν ἢ χρηματικὴ ποινὴ τὸ πολὺ πεντακοσίων δραχμῶν.

Τὰ σκεύη τῆς ἀλίειας καὶ τὰ ἐργαλεῖα τῶν πλημμελησάντων, δήμευονται.

ΚΕΦΑΛΑ ΚΘ'.

Περὶ παραβάσεως τῶν καθηκόντων τῶν δημοσίων
ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν.

Α'. Παράβασις τῶν καθηκόντων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

1. Παράνομος ἔγερξις, ἐξακολούθησις καὶ ἀπέκδοσις τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 449.

Πᾶς δημόσιος ὑπάλληλος, ὅστις ἄρχεται τῶν ἐργασιῶν τοῦ πρὶν ἔτι ὀρκισθῇ τὸν διατεταγμένον τῆς ὑπηρεσίας ὅρκον, δύναται νὰ τιμωρηθῇ διὰ τοῦτο μὲ χρηματικὴν ποινὴν εἰκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν.

Ἄρθρ. 450.

Εἰς φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν καταδικάζεται ὁ δημόσιος ὑπάλληλος, ὅστις ἀφοῦ ἔλαβεν ἐπισήμως γνῶσιν τῆς παρὰ τῆς ἀρμοδίου Ἀρχῆς ἀποφασισθείσης προσωρινῆς παύσεως, τῆς καταβιβάσεώς του, ἢ ἀποβολῆς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, ἐξακολουθεῖ, ἐκτελὼν τὰ δημόσια ἔργα του.

Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται, καὶ ἐὰν ὑπάλληλός τις, μετοτεθείς, ἐπιμένει, ἐναντίον τῆς ὁποίας ἔλαβε διαταγῆς, εἰς τὸ παλαιὸν τοῦ ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 451.

Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν τιμωροῦται δημόσιοι ὑπάλληλοι, οἵτινες κατὰ κοινὴν συσκευὴν καὶ ἀπόφασιν ἐζητήσαν τὴν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας παραίτησίν των, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ

ἐμποδίσωσιν ἢ διζκόψωσι τὴν ἐνέργειαν τῆς δικαιοσύνης, τῆς διοικήσεως, ἢ ἄλλου κυβερνητικοῦ κλάδου.

2. Παράβασις τῆς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἀπαιτουμένης

ἐλεσθία.

Ἄρθρ. 452.

Ὅστις τῶν δημοσίων υπάλληλων, ἐναντίον τῶν καθηκόντων του, κοινοποιεῖ ἢ καθιστᾷ γνωστὰ εἰς ἄλλους,

1) Πράγματα, τὰ ὅποια μόνον ὡς ἐκ τῆς δημοσίας θέσεώς του γνωρίζει·

2) Πράξεις ἢ ἐπίσημα ἔγγραφα, διαπεπιστευμένα εἰς αὐτὸν χάριν τοῦ δημοσίου ἐπαγγέλματός του.

Ἐὰν ἡ κοινοποιήσις ἔγινε μὲ ἰδιοτελῆ σκοπὸν, ἢ ἔαν ἐκ ταύτης ἐβλάβη τὸ κράτος, ἢ τῶν ιδιωτῶν τις, τιμωρεῖται, κατὰ τὸ μέγεθος τῆς μελετηθείσης ὠφελείας ἢ τῆς προξενηθείσης ζημίας, μὲ φυλάκισιν ἐνὸς μηνὸς μέχρι δύο ἐτῶν.

Ἄρθρ. 453.

Παραβάσεις τῆς περὶ τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἐχευμένης, πραττόμεναι κατὰ τὰς ὑπὸ δικαστῶν ἢ ἐνόρκων γινόμενης ψευδοφωρίας, ἔαν προῆλθεν ἀπὸ σκοποῦ ἰδιοτελῆ, ἢ ἔαν ἐντείνεν ἐβλάβη τὸ κράτος ἢ τις τῶν ιδιωτῶν, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐξ μηνῶν, ἄλλως δὲ, μὲ φυλάκισιν ἐνὸς μηνὸς μέχρι ἐνὸς ἐτους.

Ἄρθρ. 454.

Ἐὰν ἡ εἰς τὰ ἄρθρα 452 καὶ 453 ἀσφορομένη ἀνακρίνωσις γενῇ εἰς ξένην τινὰ δύναμιν, ἢ εἰς πράκτορα αὐτῆς, καταγινώσκειται φυλάκισις τοῦλάχιστον ἐξ μηνῶν.

Ἄρθρ. 455.

Πᾶσα παράβασις τῆς ἀπαιτουμένης ὡς πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ἐχευμένης, ἐκτὸς τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 452 καὶ 454 εἰρημένων περιπτώσεων, τιμωρεῖται μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν κατὰ τὰς καθεστώσας περὶ ὑπηρεσίας διατάξεις.

3. Δωροδοκία.

Ἄρθρ. 456.

Οἱ δημοῖοι υπάλληλοι καὶ οἱ ἐνόρκοι τιμωροῦνται ἐπὶ δωροδοκίας.

1) Με φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν ἂν δεχθοῦν δῶρα ἢ ὁποιοῦνδήποτε κέρδος, ἢ φανούν πρὸς μοι εἰς ἀποδοχὴν τῶν γενομένων εἰς αὐτοὺς ὑποσχέσεων, διὰ τὰ ἐκτελέσουν ἢ τὰ παραλείψουν πράξιν τινα ἐκ τῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των ἀναγεμένων.

2) Με φυλάκισιν τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν, ἂν ἀπεδέχθησαν τὰ δῶρα ἢ τὴν ὑπόσχεσιν ἐπὶ σκοπῷ τοῦ τὰ ἐπιχειρίσουν ἢ παραλείψουν, ἐναντίον τῶν ἰδίων αὐτῶν καθηκόντων, πράξιν τινα ἐπίσημον πρὸς ὄφελος ἄλλου ἢ πρὸς βλαπὴν τῆς ἐπικρατείας, ἢ τινος ἰδιώτου.

3) Με εἰρκτὴν, ἂν ἔγειναν τῶν ἐνοχοὶ τοιαύτης πράξεως ἀντιδικουμένης εἰς τὰ καθήκοντα των.

Ἄρθρ. 457.

Ἐπίσης ἐπὶ δωροδοκίᾳ τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ 456 ἄρθρου, ὅστις, χάριν τετελεσμένης ἤδη ἐπισήμου πράξεως, ἔλαβε, καὶ μὴ προηγηθείσης ἐπὶ τούτῳ ὑποσχέσεως, ὁποιανδήποτε ἀμοιβῇ, ἢ ἀποδοχῇ τῆς ὁποίας δὲν τὸν ἐπετρέπη παρὰ τῆς ἀρμοδίου Ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 458.

Ἐὰν δημόσιος ὑπάλληλος ἢ ἑνορκὺς, λαβὼν τι καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον ἂν καὶ ἄκων, ἢ δευτερευόντως δῶρον εἰς τινα τῶν οἰκείων τοῦ ὑπὸ τινος τῶν κρινομένων ἢ τῶν ἐξαιρουμένων, δὲν τὸ παραδώσῃ εἰς τὴν ἀτυνημικτὴν Ἀρχήν, ἢ δὲν τὸ ἀναγγεῖλῃ εἰς τὸ Δικαστήριον πρὸς ἀνάκρισιν, τοῦλάχιστον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀφ' οὗ το ἔλαβεν ἢ τὸ ἔμαθε, χωρὶς τὰ ἀποδείξῃ νόμιμόν τινα τῆς παρεμποδίσσεως τοῦ αἰτίαν, τοῦ τοιούτου δὲν εἰσακούσεται πλέον ἢ ἐνστάσις, ὅτι δὲν ἔδεχθη τὸ δῶρον, ἢ τὸ κέρδος, ἢ ὅτι δὲν ἠθέλησε τὰ δεχθῆ.

Ἄρθρ. 459.

Ὅστις ὑπόσχεται ἢ δίδει μόνος ἢ δι' ἄλλου εἰς δημόσιον ὑπάλληλον, ἑνορκυν, ἢ εἰς τοὺς οἰκείους τοῦ οἰονδήποτε δῶρον ἢ ὁποιοῦνδήποτε κέρδος, χάριν τινὸς πράξεως ἀναγενομένης εἰς τὰ τῶν καθηκόντων του, καὶ τε ἐδέχθη, καὶ τε ἀπέρριψεν ὁ δημό-

σιος υπάλληλος ἢ ὁ ὀρκωτός τὸ καθολομογηθὲν ἢ τὸ δοθὲν, καταδικάζεται εἰς τὸ νὰ πληρώσῃ τὸ διπλοῦν τοῦ δοθέντος, ἢ προσενεχθέντος δώρου. ἢ, μὴ ἐπιδεχομένου τούτου ἐκτίμησιν εἰς χρήματα, ὑποβάλλεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν τοῦλάχιστον πεντήκοντα Δραχμῶν.

Ἐὰν μολοντοῦτο ἡ δωροδοκία, τείνουσα εἰς ἀθέμιτον ὠφέλειαν τοῦ δωροδοκοῦντος, ἢ τρίτου ἄλλου, ἢ πρὸς βλάβην τῆς ἐτικρατείας, ἢ ιδιώτου τινός, ἔγεινεν ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἀποπλανήσῃ τὸν υπάλληλον ἢ τὸν ἑνορκον εἰς πράξιν τινα ἐναντίον τῶν καθηκόντων του, τότε πρὸς τὴν χρηματικὴν ποινὴν καταγινώσκεται καὶ φυλάκισις τὸ πολὺ δύο ἐτῶν, καὶ ἂν τὸ μελετηθὲν ἀποτέλεσμα συνέδῃ τῶνόντι, τοῦλάχιστον ἐνὸς ἔτους.

Ἄρθρ. 460.

Τὸ δοθὲν ἡ καθολομογηθὲν δῶρον κατατίθεται πάντοτε εἰς τὸ ταμεῖον τῶν πτωχῶν τοῦ τόπου ἐνθα κατοικεῖ ὁ δημόσιος υπάλληλος ἢ ἑνορκος, πρὸς δωροδοκίαν τοῦ ὁποίου ἔγεινεν ἀπόπειρα ἢ ὅστις τῶνόντι ἐδωροδοκῆθη.

4. Καταπίσεις.

Ἄρθρ. 461.

Δημόσιοι υπάλληλοι, οἵτινες ἐξ ιδιοτελείας εἰσπράττουσιν ἀπὸ ιδιωτῶν τινὰ φόρους, δατημὸς, τέλη, δικαιώματα χαρτοημάτων, δικαστικά ἐξόδα, ἢ ἄλλα δημόσια φορολογήματα, τὰ ὁποῖα οὗτος δὲν χρεωστεῖ παντάπασιν ἢ δὲν ὀφείλει νὰ πληρώσῃ κατὰ τὴν ἀπαιτηθεμένην παρ' αὐτοῦ ποσότητα, τιμωροῦνται:

1) Μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ κάμμία τῶν εἰς τοὺς ἀκολουθοῦντας ἀριθμούς 2 καὶ 3 ὀριζομένων ἐπιβαρυντικῶν ιδιότητων·

2) Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν ἐὰν ὁ υπάλληλος πρόκειται νὰ τιμωρηθῇ ἢ ἐνεκα τοιῶν τοιούτων πράξεων συγχρόνως ἢ κατ' ἐπανάληψιν μετὰ προσηγηθεῖσαν τιμώρησιν·

3) Μὲ εἰρκτὴν, ἐὰν τοιούτη πράξις ἔγεινε μετὰ μηχανορραφίαν δι' ἀπατης, ἢ διὰ ψευδῶν παραστάσεων.

Άρθρ. 462.

Αἱ αὐταὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται καὶ κατ' ἐκείνων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, οἵτινες ἀφίνουσι τὴν εἰσπραξίν τῶν εἰρημένων φόρων, ὁποιουνδήποτε ὄνομα καὶ ἂν φέρωσιν οὗτοι, εἰς τοὺς παρ' αὐτῶν διοριζομένους γραφεῖς ἢ συμβουχοῦς, ἐὰν προήλθεν ἐντεῦθεν οἰαδήποτε ἐκ τῶν εἰς τὸ πρυηγοῦμενον ἄρθρον ἀναφερομένων κατατίσεων, καὶ καθ' ὅσον τοῦτο ἔγεινεν ἐν γνώσει τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου πρὸς ἴδιον αὐτοῦ ὄφελος, ἢ πρὸς τὸ τῶν γραφῶν ἢ συμβουχῶν.

Οἱ γραφεῖς καὶ συμβουχοὶ τιμωροῦνται πάντοτε μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ δύο ἐτῶν ἐκτὸς ἂν αἱ συνοδευοῦσαι τὴν πράξιν περιῶσεις, ἐπαυξάνουσαι τὸ βέρος αὐτῆς, τὴν κλιιστώσι κακούργημα.

5. Αποσιώπησις τῆς ἰδίας συμμετογῆς.

Άρθρ. 463.

Δημόσιος ὑπάλληλος, τιν ὑποῖον διαφέρει τοσοῦτον ὑπὸ τίς τις, ὥστε, κατ' τοὺς ὅρους τῆς δικονομίας, δὲν δύναται νὰ ἦαι δικαστὴς εἰς αὐτήν, καὶ ἀποσιώπων ταυτην τὴν γνωστὴν εἰς αὐτὸν σχέσιν πρὸς τὸ πρᾶγμα, ἐνεργεῖ μὲ ἡμῶσιον χροακτῆρα, κατὰ δικαστικὴν ἢ ἐκουσίον δικαιοδοσίαν, κατὰ πολιτικὴν ἢ ποινικὴν δίκην, κατὰ διοικητικὴν, ἢ ἀστυνομικὴν ὑπόθεσιν, τιμωρεῖται.

1) Μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, ἐὰν ἡ ἀποσιώπησις ἔγεινεν ἐπὶ σκοπῷ ἐθεμίτου ὠφελείας τοῦ ἰδίου ἢ ἄλλου τινος, ἢ πρὸς βλάβην τοῦ Κράτους, ἢ οἰοιουδήποτε ἰδιώτου.

2) Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν, ἐὰν, τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ ὑπαχότος, κατωρθώθῃ ἡ μελετηθεῖσα ὠφέλεια, ἢ ἔγεινεν ἡ βλάβη, ἢ ὁ ἔνοχος ἐπιημέλεισε καθ' ὑποτροπήν.

6. Συμμεθεῖς εἰς πράγματα, μὴ συμβιβαζόμενα μὲ τὰ ἔργα τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας.

Άρθρ. 464.

Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ δύο ἐτῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἑκατὸν μέχρι διακοσίων δραχμῶν τιμωρεῖται πᾶς δημόσιος

ὑπάλληλος ἢ ὑπηρετής, ὅστις κατ' εὐθείαν ἢ πλαγίως, φανερώς ἢ κρυφίως καὶ ἰδίως προστηγόμενος ἢ ὑποβαλὼν ἄλλους, ἔλαβε χρηματικὸν ἢ ἄλλο ὁποιοῦνδήποτε ὄφελος εἰς πλειστηρισμοὺς, μισθώσεις, ἢ ἄλλας ἐργολαβίας, τῶν ὁποίων εἶχε τὴν διοίκησιν, ἐφορείαν, ἢ διευθυνσιν, ἢ περὶ τῶν ὁποίων ἐχρεώσται νὰ φροντίζη καθ' ὃν χρόνον ἐπεχείρησε τὴν πράξιν.

Ἄρθρ. 465.

Ἡ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὠρισμένη ποινὴ καταγινώσκει-
ται καὶ εἰς τοὺς λαμβάνοντας κατ' εὐθείαν ἢ πλαγίως, φανερώς
ἢ κρυφίως ὁποιοῦνδήποτε ὄφελος ἢ μεταχθὲν εἰς ὑπόθεσιν, καθ' ἣν
χρεωσούσι νὰ πληρώνωσιν ἢ νὰ διαγράψωσι τὴν πληρωμὴν χρη-
μάτων, νὰ καταστρώσωσι ἢ νὰ ἐπιθεωρῶσι τοὺς λογαριασμοὺς ἢ
νὰ συνεργῶσιν εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 466.

Πᾶς ἀρχηγὸς στρατιωτικὸς, Νομάρχης, ἢ Ἐπαρχος, ὅστις
φανερώς ἢ κρυφίως, κατ' εὐθείαν ἢ πλαγίως λαμβάνει κατὰ τὸν
τόπον, ἢ τὴν ἐπαρχίαν, ὅπου ἐκτελεῖ τὰ δημόσια χρεὴ του,
ὁποιοῦνδήποτε ἰδία τέραν μεταχθὲν εἰς ἐμπόριον σίτου, ἀλεύρου,
ἑσπρίων, ὀρυζῆς, αἵνου, ἢ ἄλλων ποτῶν, τιμωρεῖται μὲ χρηματι-
κὴν ποινὴν τριακοσίων μέχρις ἐξχισχιλίων δραχμῶν· ἐνταυτῷ
δὲ ἀποφασίζεται καὶ ἡ δήμευσις τῶν εἰς τὸ ἐμπόριον τοῦτο
προσδιωρισμένων ταμειευμάτων.

Ἐξαίρεται τοῦ κανόνος ἡ πώλησις καρπῶν φυομένων εἰς ἴδιον
ἀγρὸν ἢ κτῆμα.

7. Κατάχρησις τῆς ἐξουσίας τῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 467.

Δημόσιοι ὑπάλληλοι, ὑποβάλλοντες ἐν γνώσει ἀθῶν τινὰ εἰς
ἀνάγκησιν, τιμωροῦνται μὲ τὴν ποινὴν τῆς ψευδοῦς καταμηνύσεως
(ἄρθρ. 334).

Μὲ τὴν ποινὴν ταύτην συνάπτεται καὶ ἡ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας
ἀποβολή.

Ἄρθρ. 468.

Δημόσιοι ὑπάλληλοι, οὔτινες, ἐναντίον τῶν καθυκόντων τῆς

ὑπηρεσίας των, παραλείπουσιν ἀνάκρισιν τινά, ἀνήκουσαν εἰς αὐτοὺς, ἢ αὐτογνώμωνως, ἄνευ ἀποφάσεως, ἀπολουσι τῆς ἀνακρίσεως τοὺς κατηγορηθέντας, ἂν φέρονται οὕτως ἐξ ἰδιοτελοῦς σκοποῦ, ἢ κατὰ συνεννόησιν μὲ τὸν εἰς ἀνάκρισιν ὑποβλητέον, ἢ ἐπ' ὠφελείᾳ ἢ βλάβῃ τρίτου τινός, τιμωροῦνται:

1) Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν, ἐὰν τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀνακρίσεως ᾖ κακούργημα·

2) Μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, ἐὰν τὸ ἀντικείμενον ᾖ πλημμέλημα·

3) Μὲ φυλάκισιν δύο ἐβδομάδων μέχρι τριῶν μηνῶν, ἢ μὲ χρηματικὴν πρὶν τὴν τοῦλάχιστον πεντήκοντα δραχμῶν, ἐὰν ᾖ πταίσμα, ἢ πειθαρχικὴ παράβασις.

Ἄρθρ. 469.

Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν τιμωρεῖται πᾶς δημόσιος ὑπάλληλος, ὅστις, παρὰ τὰς εἰς τὸν Ποινικὸν Νόμον διατεταγμένας περιπτώσεις, καὶ μὲ ὀλιγωρίαν τῶν νομίμων διατυπώσεων, εἰσέρχεται, ὡς τοιοῦτος, εἰς ἰδιώτου οἰκίαν, ἅκοντος τοῦ κατεχόντος αὐτήν.

Ἄρθρ. 470.

Μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν τιμωροῦνται ἐπιστάται ταχυδρομείων, ἢ ἄλλοι δημόσιοι ὑπάλληλοι, οὔτινες, ἢ μόνον ὑπεξαίρου ἢ ἀνοίγουν τὰς εἰς τὸ ταχυδρομεῖον ἐμπεπιστευμένας ἐπιστολάς, ἢ συνεργοῦν εἰς τοῦτο.

Ἄρθρ. 471.

Ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι, οὔτινες, ἄνευ εὐλόγου αἰτίας, ἀναβάλουσι πλέον τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὥρων τὴν πρώτην ἐξομολόγησιν τοῦ ἐπὶ τινὶ κατηγορίᾳ κρατηθέντος, ἐὰν τοῦτο προέρχεται ἐκ μίσους, μνησικαχίας, ἰδιοτελείας, ἢ ἄλλου ἀθεμίτου συμπεριφέροντος, ἢ ἐὰν ἡ ἀναβολὴ διήρκεσε πλέον τοῦ ἐνός μηνός, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν.

Ἄρθρ. 472.

Αἰκίαι, ἐπενεχθεῖσαι εἰς κατηγορουμένους ἢ μάρτυρας πρὸ ἀνακριτῶν ἢ ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, ἐὰν δι' αὐτῶν ἐκδίδεται

αθῶος εἰς τὸ νὰ ὁμολογήσῃ τι, ἢ μάρτυς εἰς τὸ νὰ ψευδομαρτυρήσῃ, τιμωροῦνται:

1) Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν, ἐὰν ἡ τοιαύτη ἐκβίασις ἔγινε, προκειμένου λόγου περὶ κακουργήματος

2) Μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ πλημμελήματος·

3) Μὲ φυλάκισιν δύο ἐβδομάδων μέχρι τριῶν μηνῶν, ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ πειθαρχικῆς παραβάσεως ἢ πταίσματος.

Ἄρθρ. 473.

Κλήτορες Δικαστηρίων, ἑφοροὶ δεσμοκτηρίων, ἢ δεσμοφυλάκες, οἵτινες ὑβρίζουν ἢ αἰκίζουσιν τοὺς φυλακισμένους, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν ἐνὸς μηνὸς μέχρι δύο ἐτῶν, ἀνακριτικοὶ δὲ ἢ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, τὰ αὐτὰ πράττοντες, ὑποβάλλονται εἰς φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρ 474.

Δημόσιοι ὑπάλληλοι, οἵτινες αὐτογνωμόνως καὶ ἐν γνώσει τῆς παραβάσεως τῶν ὁρίων τῶν καθηκόντων των ἐκδίδουσι ποινικὰς ἀποφάσεις, ὑπαγομένας εἰς τὴν ἀρμοδιότητα ἄλλης Ἀρχῆς, ἐκτελοῦσιν ἐν γνώσει τὴν ποινικὴν ἀπόφασιν κατ' ἄλλον παρὰ τὸν ὁποῖον ἡ ἰδία ἀπόφασις διαγράφει τρόπον, ἐπιβάλλουσι ποινὴν μὴ περιλαμβανομένην εἰς τὰ παρὰ τὸν νόμον ὀριζόμενα εἶδη τῶν ποινῶν· Νομάρχαι, οἵτινες ἐπὶ τῆς ἐνεργείας ἢ τῆς διαρκείας τῆς ἐκτάκτου στρατιωτικῆς δίκης δὲν φυλάττουσι τοὺς περὶ ποινικῆς διαδικασίας ὀρισμένους κανόνας· εἰσαγγελεῖς καὶ ἄλλοι ὑπάλληλοι, οἵτινες, ἀποφασισθείσης τῆς ἐκτάκτου στρατιωτικῆς δίκης, ἢ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς γίνονται ἐν γνώσει ἢ ἐκ προθέσεως ἑνοχοὶ παρανόμου διαγωγῆς, ἐὰν ἔμεινεν ἀελεσφόρητος ἢ ἕνεκα τούτου καταγνωσθεῖσα εἰς αὐτοὺς πειθαρχικὴ ποινὴ, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, ἐὰν δὲ συμβῇ καὶ ἐκ νέου ὑποτροπὴ, καθ' ὅσον αὕτη εἶναι δυνατὴ, μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐνὸς ἔτους.

Ἄρθρ 475.

Δημόσιος ὑπάλληλος, ὅστις, μηδεμίαν οὐσης τελεσιδίκου ἀπο-

φάσεως, ἢ ἐκδοθείσης τῆς ἀπολύσεως ἀποφάσεως, ἐκτελεῖ αὐθαίρετως ποινὴν κατὰ τινος, τιμωρεῖται:

1) Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν, ἐὰν ἡ ἐκτελεσθεῖσα ᾦτο ποινὴ κακούργηματος:

2) Μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, ἐὰν ᾦτο ποινὴ πλημμελήματος:

3) Μὲ φυλάκισιν δύο ἐβδομάδων μέχρι τριῶν μηνῶν, ἐὰν ᾦτο ποινὴ πειθαρχικῆς παραβάσεως ἢ πταισματος:

8. Ὑπέρβασις τῶν καθηκόντων δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 476.

Δικασταί, ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι, εἰσαγγελεῖς καὶ ἀντεισαγγελεῖς, τιμωροῦνται:

1) Μὲ εἰρκτὴν, ὡς ἂν ἀντιποιοῦνται νομιθετικὴν ἐξουσίαν, ἐκδίδοντες διατάγματα, περιεκτικὰ νομικῶν ὁρισμῶν, ἢ ἀναβάλλοντες τὴν ἐκτέλεσιν νόμου τινός:

2) Μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, ὡς ἂν, ὑπερβαίνοντες τὰ ὅρια τῆς ἀρμοδιότητός των, ἐπιμεθεύουσιν εἰς τὰ ἔργα τῶν διοικητικῶν Ἀρχῶν, ἢτοι ἐκδίδοντες διατάγματα περὶ διοικητικῶν ἀντικειμένων, ἢ ἀπαγορεύοντες τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παρὰ τῶν διοικητικῶν Ἀρχῶν ἐκδιδόμενων διαταγῶν, ἢ μετὰ τὴν ὁποίαν ἔδωκαν ἅπαξ ἄδειαν ἢ διαταγὴν, ὥστε νὰ κληθῶσιν ἔμπροσθεν αὐτῶν διοικητικοὶ ὑπάλληλοι, δια πράξιν τινα ἀναγομένην εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν των, ἐπιμένουσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς τοιαύτης προσταγῆς ἢ ἀποφάσεως ἐναντίον τῆς γενομένης ἀκυρώσεως, ἢ τῆς ἀναγγελθείσης συγκρούσεως τῆς ἀρμοδιότητος.

Ἄρθρ. 477.

Μὲ χρηματικὴν ποινὴν εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν τιμωροῦνται δικασταί, οἵτινες, ἀφ' ὅπου ὑποθεσὶς τις, παρουσιασθεῖσα εἰς αὐτοὺς, ἀπαιτηθῇ κατὰ τοὺς νομίμους τύπους παρὰ τινος διοικητικῆς Ἀρχῆς, ὡς ἀνήκουσα εἰς τὴν ἀρμοδιότητά της, προχωροῦσι μολοντοῦτο εἰς τὴν δίκην, πρὶν ἀποφασίσῃ ἢ ἀνωτέρα διοικητικὴ Ἀρχή.

Ἡ αὕτη ποινὴ καταγινώσκεται καὶ εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς καὶ ἀντεισαγγελεῖς, οἵτινες ἀπαιτοῦσι κατὰ τὴν εἰρημένην περιπτώσιν τὴν ἐκδοσὶν τῆς ἀποφάσεως ἢ πρὸς τὸ τέλος τοῦτο κάμνουν τὰς προτάσεις των.

Ἄρθρ. 478.

Μὲ χρηματικὴν ποινὴν τοῦλάχιστον ἐκατὸν δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις τῶν δικαστῶν, εἰς οὐδὲν λογιζόμενος τὰς νομίμω γενομένας ἐξαιτήσεις (reclamations) παρὰ τῶν ἐχόντων δικαίωμα πρὸς τοῦτο, ἢ παρὰ τῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς, ἐκδίδει διαταγὴν καταδιώξεως, ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τινος δημοσίου ὑπαλλήλου, κατηγορουμένου διὰ κακούργημα ἢ πλημμέλημα, πραχθέν ἐπὶ τῆς ἐνεργείας τῶν καθηκόντων του.

Ἡ αὕτη ποινὴ ἐπιβάλλεται εἰς τε τοὺς εἰσαγγελεῖς καὶ ἀντεισαγγελεῖς καὶ εἰς τοὺς ἀνακριτικοὺς ὑπάλληλους, οἵτινες προτείνουσι τοιαύτας περὶ καταδιώξεως διαταγὰς.

Ἄρθρ. 479.

Νομάρχαι, Διευθυνταί, Ἐπαρχοί, Δήμαρχοι, καὶ ἄλλοι διοικητικοὶ ὑπάλληλοι τιμωροῦνται:

1) Μὲ εἰρκτὴν εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἁρθροῦ 476 ἀριθ. 1.

2) Μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, ἐὰν ἐπιμεθεύουσιν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν δικαστικῶν Ἀρχῶν, ἀπαγορευόντες διὰ γενικῶν ἢ ἐιδικῶν διαταγῶν, ἀπευθυνόμενων πρὸς τὰ Δικαστήρια ἢ πρὸς δικαστάς, τὴν ἐκτέλεσιν δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἢ τοῦ παρὰ τινος ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου ἐκδεδομένου ἐντάλματος προσαγωγῆς ἢ κρατήσεως:

3) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν, ἐὰν παρενέφρουν ἐκτοὺς εἰς πολιτικὴν τινα δίκην, καὶ μετὰ προηγηθεῖσαν ἐξαίτησιν ἑνὸς τῶν διαφορομένων, καὶ πρὶν ἔτι περὶ τοῦτου ἀποφασίσῃ ἢ ἀνωτέρα διοικητικὴ Ἀρχή, προχωρῶσιν εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ πράγματος.

9. Ἀρτησις ὑπηρεσίας ἐκ μέρους τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 480.

Δικαστικοὶ καὶ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι, ἢ δημόσιοι ὑπρέται, οἵτινες ὑπὸ ὁποιανδήποτε προφασιν, καὶ ἰδίως ὑπο τοῦ προσχημα

τῆς ἀσφαλείας ἢ τῆς σιωπῆς τῶν νόμων, καὶ ἀποῦ ἐπροσκληθήσαν
προσηκόντως παρὰ τῶν διαφορομένων, ἄρνούνται νὰ μετέλθωσι
τὰ δημόσια ἔργα των, καὶ, προτραπέντες ἢ παραγγελθέντες
παρὰ τῶν ἀνωτέρων των νὰ ἐκπληρώσουν τὰ δημόσια καθήκοντά
των, ἐπιμένουσιν οὐδὲν ἥττον εἰς τὴν ἔρηξίν των, δύνανται νὰ
καταδιωχθῶσι δικαστικῶς ἐνεκὰ ταύτης, καὶ νὰ καταδικασθῶ-
σιν εἰς χρηματικὴν ποινὴν τοῦλάχιστον διακοσίων Δραχμῶν.

Ἄρθρ. 481.

Με φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν τιμωρεῖται πᾶς στρατιω-
τικὸς διωικητῆς, ἄξιωματικὸς ἢ ὑπαξιωματικὸς τῆς δημοσίας
δυνάμεως, ὅστις ἀρνεῖται νὰ συναθροίσῃ καὶ νὰ μεταχειρισθῇ τὴν
ὑπὸ τὰς διαταγὰς του διατελῶσαν ἐνοπλον δύναμιν, καίτοι
προσκληθεὶς εἰς τοῦτο ῥητῶς παρὰ τῆς ἀρμοδίας πολιτικῆς
Ἀρχῆς.

10. Ἀπιστία περὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 482.

Πᾶς δημόσιος ὑπάλληλος, ὅστις κατὰ τὴν προσδιορισμὸν, τὴν
εἰσπραξὶν καὶ διαχειρίσιν των φόρων, δασμῶν ἢ ἄλλων προσό-
δων, ἐλαττώνει τὴν δημοσίαν περιουσίαν, τῆς οποίας εἶναι δια-
πεπιστευμένος τὴν διαχειρίσιν, ἐὰν ἐνήργησε πρὸς βοήθειαν
ἄλλου ἢ ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτοῦ ὠφελείᾳ, τιμωρεῖται:

1) Με φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν, ἐὰν τὸ προσδο-
κώμενον ἢ ληφθὲν κέρδος δὲν ὑπερβαίνει τὰς πεντακοσίας Δραχμάς.

2) Με εἰρκτὴν, ἐὰν τὸ κέρδος ὑπερβαίνει τὰς πεντακοσίας
Δραχμάς.

Ἄρθρ. 483.

Ὅστις ἢ δὲν κρατεῖ διόλου τὰ πρὸς ἔλεγχον ἢ ἐπιθεώρησιν
τῶν εἰς χρήματα ἢ πράγματα συνισταμένων προσόδων διατε-
ταγμένα βιβλία, καθημερινὰ ἢ κατάστιχα, ἢ τὰ κρατεῖ παρὰ
τοὺς κανόνας ἢ εἰς τοιαύτην ἀταξίαν, ὥστε ἐντεύθεν δὲν γνωρί-
ζεται ἡ κατάστασίς του, ὅστις συγγέει τὸ ἰδιαίτερόν του ταμεῖον
μὲ τὸ διαπεπιστευμένον εἰς αὐτὸν δημόσιον ταμεῖον, εἴτε λείψωσι
χρήματα ἐκ τοῦ ταμείου εἴτε μὴ, τιμωρεῖται δι' ἐκεῖνο καὶ μό-

νον, ἐὰν δὲν σωφρονισθῇ διὰ τῆς ἀπαξ ἐφαρμοσθείσης εἰς αὐτὸν πειθαρχικῆς ποινῆς, μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνὸς ἔτους, ἅμα φωραθῇ ἐκ νέου τὰ αὐτὰ πρᾶττων.

Ἄρθρ. 484.

Πᾶς δημόσιος ὑπάλληλος, ὅστις προσπαθεῖ νὰ κρύψῃ ἔλλειμμά τι (deficit) διὰ νοθεύσεως τῶν λογαριασμῶν, ἢ τῶν πρὸς ἐγγράφων ἢ ἐλεγχον τῆς εἰς χρήματα ἢ πράγματα προσόδου καὶ δαπάνης διωρισμένων βιβλίων καὶ καταστίχων, ἢ διὰ τῆς ὑπεξαγωγῆς τῶν ἐγγράφων, ὅστις δὲν ὑπολογίζεται τὰς μερίδας τῶν εἰσοδημάτων ἢ περὶ εἰς λογαριασμοὺς τὰς μὴ γενομένας πληρωμας ὡς γενόμενα ἔσοδα, ἢ καὶ χωρίζει πράγματα πωλημένα ὡς μὴ πωλημένα, ἢ ἐμφανίζει ψευδῇ αποδεικτικὰ διὰ νὰ καλύψῃ τὰ περὶ τὰ ἔσοδα ἢ τὰ ἔξοδα σφάλματά του, ἢ μεταχειρίζεται ἀπατην ὡς πρὸς τὸν χεῖρον, ἢ ὡς πρὸς τὰ ἀντικείμενα τῆς εἰς χρήματα ἢ πράγματα προσόδου ἢ τῆς δαπάνης, τιμωρεῖται μὲ εἰρκτὴν, καὶ ἐὰν ἡ γενομένη ζημία ὑπερβαίνῃ τὰς χιλίας δραχμας, με δεσμὰ πρόσκαιρα.

Ἄρθρ. 485.

Δημόσιος ὑπάλληλος, ὅστις, χωρὶς νὰ ἔχῃ σκοπὸν νὰ κάμῃ ἀδικίαν, καὶ χωρὶς νὰ πράξῃ ἀπάτην, τοκίζει, πρὸς ὄφελός του, τὰ εἰς αὐτὸν, ὡς τοιοῦτον, διαπεπιστευμένα χρήματα ἢ πράγματα, ἢ κατ' ἄλλον τρόπον τὰ μεταχειρίζεται πρὸς ἰδιὸν του κέρδος, ἢ παραχωρεῖ εἰς ἄλλους πρὸς χρῆσιν, τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἑκατὸν μετὰ χιλίων δραχμῶν.

Ἐὰν ἐντεῦθεν συνέβῃ ζημία εἰς τὴν ἐπικράτειαν ἢ εἰς ἰδιωτὴν τινά, εἰς τὴν εἰρημένην ποινὴν πρόστιθεται καὶ φυλάκισις τὸ πολὺ δυο ἐτῶν.

Ἄρθρ. 486.

Μὲ τὴν εἰς τὸ ἄρθρον 485 διαλαμβανομένην ποινὴν τιμωρεῖται καὶ ὁ δημόσιος ἐκεῖνος ὑπάλληλος ὅστις, ἄνευ συγκαταθέσεως τῇ ἀρμοδίας Ἀρχῆς, λαμβάνει δάειον ἐκ ταμείων, τὰ ὅποια δὲν διοικοῦνται παρ' αὐτοῦ, ὑπόκεινται ὅμως εἰς τὴν ἐφορείαν του.

11. Παραβάσεις τῶν καθηκόντων τῆς ὑπηρεσίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, μὴ ἀναφερόμεναι ρητῶς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ.

Ἄρθρ. 487.

Δημόσιοι ὑπάλληλοι, οἵτινες, ἐκτὸς τῶν εἰς τὸν παρόντα νόμον ρητῶς ὠρισμένων περιπτώσεων, παραβαίνουσι τὰ κοινὰ ἢ τὰ ἰδιαίτερα καθήκοντα τῆς ἐπιτετραμμένης εἰς αὐτοὺς ὑπηρεσίας, εἴτε ἐνυπάρχουσι ταῦτα εἰς τὴν φύσιν καὶ ἰδιότητα τῆς ὑπηρεσίας, εἴτε εἶναι διαγεγραμμένα δι' ἰδιαίτερων ὁδηγίων, τιμωροῦνται, καθ' ὅσον εἰς αὐτὰς ταύτας τὰς ὁδηγίας, δὲν διατάσσονται ἄλλαι ποιναὶ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον:

1) Ἐὰν ἡ παραβάσις ἐγείνῃ ἐπὶ σκοπῷ ἰδίας ὠφελείας, ἢ πρὸς βλάβην τῆς Ἐπικρατείας, ἢ τινος ἰδιώτου, μὲ χρηματικὴν ποινὴν τοῦλάχιστον ἑκατὸν Δραχμῶν.

2) Μετὰ προηγηθεῖσαν πρώτην πειθαρχικὴν ποινὴν, ἔὰν ἡ παραβάσις ἐγείνῃ ἐκ προθέσεως μὲν, ἄλλα χωρὶς τοῦ πλαγίου ἐκείνου σκοποῦ, μὲ χρηματικὴν ποινὴν τὸ πολὺ διακοσίων Δραχμῶν.

12. Παραβάσεις τῶν καθηκόντων τῆς ὑπηρεσίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἐξ ἀμελείας, ὀκνηρίας ἢ κουφότητος.

Ἄρθρ. 488.

Δημόσιοι ὑπάλληλοι, οἵτινες γίνονται ἐνοχοὶ ἀμελείας, ἐνῶ μετέρχονται τὰ δημόσια τῶν ἔργα, ἀμελοῦν δι' ὀκνηρίαν ἢ κουφότητα τὰ ἐπικείμενα εἰς αὐτοὺς χρέη, καὶ διὰ κτηκοθεϊαν γίνονται ἀνάξιοι τοῦ ἐπαγγέλματός των, ὑποβάλλονται εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν.

Β'. Παραβάσεις τῶν καθηκόντων τῆς ὑπηρεσίας τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν.

1. Ἐν γένει.

Ἄρθρ. 489.

Ὅσῳ αἱ εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἢ εἰς ἄλλα τοῦ παρόντος νόμου μέρη ἀναφερόμεναι παραβάσεις τῶν καθηκόντων τῆς ὑπηρεσίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων πράττονται ἀπὸ δημοσίου

ἐπηρεάτας, καθ' ὅσον τοῦτο δύναται νὰ συμβῇ ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν πράξεων τούτων, θεωροῦνται καὶ τιμωροῦνται καὶ αὐτοὶ ὡσαύτως κατὰ τοὺς αὐτοὺς ὁρισμοὺς, ἐὰν δὲν διατάσσεται ἄλλο τι ῥητῶς.

2. Ἰδίως τῶν δικηγόρων.

Ἄρθρ. 490.

Δικηγόροι ἐξ ἐπαγγέλματος, οἵτινες, συνεννοούμενοι παρ' αὐτῶν, ἐνεργοῦσι πρὸς χάριν μὲν αὐτοῦ, πρὸς βλάβην δὲ τοῦ πελάτου αὐτῶν, βοηθοῦσι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐν δίκῃν ὑπόθεσιν, διὰ συμβουλῆς ἢ ἀντιλήψεως, αἰφνοτέρους τοὺς διαδίκους, δίδουσι ἐκ πρόθέσεως συμβουλὰς ἐπιβλαβεῖς εἰς τὸν πελάτην των, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν, καὶ παύονται τοῦ δικηγορεῖν τοῦλάχιστον ἐπὶ μῆνας ἑξ, ἐν ὑποτροπῇ δὲ, ἥ ἐὰν τοῦλάχιστον πρόκειται νὰ τιμωρηθῶσι συγχρόνως τρεῖς εἰσέτι ἀτιμώρητοι ὅμοιοι πράξεις, καταδικάζονται εἰς εἰρκτὴν, καὶ ἐξαλείφονται δια παντός ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν δικηγόρων.

Ἄρθρ. 491.

Ἐὰν ἐξ ἐπαγγέλματος δικηγόροι ἀναβάλλωσιν ἐκ φιλοκερδείας τὰς διαπεπιστευμένας εἰς αὐτοὺς ὑποθέσεις, δὲν παραδίδωσιν ἐν καιρῷ τῇ προσήκοντι εἰς τὸν πελάτην των ὅσα δι' αὐτὸν ἔλαβον χρήματα, ἢ ἄλλα χρηματικὴν ἀξίαν ἔχοντα πράγματα λόγῳ τῶν ἐπιτετραμμένων αὐτοῖς ὑποθέσεων, ἀλλ' ἢ τὰ κατακρατοῦσι παρ' αὐτῶν, καταδικάζονται, μετὰ προηγηθεῖσαν ἀπαξ πειθαρχικὴν ποινὴν, εἰς φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνὸς ἔτους, καὶ παύονται τοῦ δικηγορεῖν ἐπὶ τρεῖς τοῦλάχιστον μῆνας, ἐν δὲ ὑποτροπῇ εἰς φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἑξ μηνῶν, καὶ ἐξαλείφονται τοῦ καταλόγου τῶν δικηγόρων.

3. Παραβάσεις τῶν καθηκόντων τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐπὶ τῇ διαχειρίσει δημοτικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 492.

Δήμαρχοι, σύμβουλοι δημοτικοί, καὶ ὅσοι λαμβάνουσι μετοχὴν εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας δήμων ἢ ἀγαθοεργῶν

καὶ θρησκευτικῶν καταστημάτων, ὑπόκεινται εἰς χρηματικὴν ποινὴν εἰκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν, ἐὰν, ὅχι μὲν αὐτογνώμονως, παραβαίνοντες ὁμῶς τοὺς διατεταγμένους τύπους, λαμβάνωσι δάνεια ἐκ τῆς περιουσίας τῶν δήμων των, ἢ τῶν καταστημάτων τῶν ὑποίων εἶναι ἐπιτετραμμένοι τὴν διοίκησιν, ἢ μισθωνῶσιν ἐξ αὐτῆς ἀγροὺς, ἢ συντελοῦν εἰς τὸ νὰ δοθῶσι τοιαῦτα δάνεια ἢ νὰ γένωσι τοιαῦται μισθώσεις εἰς τοὺς ἐξ αἵματος ἀνιόντας καὶ κατιόντας, ἢ εἰς τοὺς ἐκ πλαγίου καὶ ἐξ ἀγχισίας συγγενεῖς των μέχρι τοῦ δευτέρου βαθμοῦ.

Γ'. Γενικοὶ ὅρισμοί.

Ἄρθρ. 493.

Ἐὰν αἱ εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἢ εἰς ἄλλα τοῦ παρόντος νόμου μέρη ἀναφερόμεναι παραβάσεις τῶν καθηκόντων τῆς ὑπηρεσίας πραχθῶσι, καθ' ὅσον ἡ φύσις τῶν πράξεων τούτων τὸ συγχωρεῖ, ἀπὸ ὑπαλλήλους στρατιωτικοὺς, ναυτικοὺς, ἐκκλησιαστικοὺς ἢ δημοτικοὺς, θεωροῦνται καὶ τιμωροῦνται καὶ οὗτοι κατὰ τοὺς αὐτοὺς ὁρισμοὺς, ὡς οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι· ἰδίως δὲ ἐφαρμόζεται καὶ εἰς αὐτοὺς ἡ διαταξὶς τοῦ 24 ἁρθρου.

Ἄρθρ. 494.

Ἐὰν δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρετῶντες ἐκτελῶσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των πράξεις, οὓσας καθ' ἐξυτὸς κακουργήματα ἢ πλημμελήματα, ἢ πρὸς ἐκτελέσιν τοιούτων πράξεων καταγρῶνται τοῦ δημοσίου χαρακτῆρός των ἢ τῆς ὑπηρεσίας των, ὑποβάλλονται μὲν, καθ' ὅσον δὲν εἰλήφθῃ πρόνοια ἰδιαίτερα, εἰς τὰς διατεταγμένας κατὰ τοιούτων πράξεων ποινάς, ἢ ἰδιότης ὁμῶς τοῦ πράξαντος, ὡς δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ, εἶναι ἰδιαίτερα ἐπιλαρυντικὴ αἰτία.

Ἄρθρ. 495.

Καθ' ὅσας τὰς περιπτώσεις αἱ προϊστάμενοι τῆς δημοσίου υπηρεσίας, ἢ αἱ ἀνώτεροι ἀρχαί, αἵτινες συγχωροῦσιν ἐν γνώσει εἰς τοὺς ὑποκειμένους αὐτοῖς δημοσίους ὑπαλλήλους ἢ ὑπηρετάς τὴν παράβασιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, τιμωροῦνται, κατὰ τὴν δικόφωρον τῆς ἐνοχίας των, ὡς αὐτουργοὶ ἢ συνεργοὶ τῇ παραβούσῃ.

Κ Ε Φ Α Λ Α'.

Περὶ πλημμελημάτων τῶν κληρικῶν ὡς πρὸς τὴν δημοσίαν
ὕπηρεσίαν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 496.

Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ δύο ἐτῶν τιμωροῦνται ὅσοι τῶν ἐκ τοῦ
κλήρου ἢτε ἀπαγγέλλοντες λόγον ἐπὶ δημοσίᾳ συνελεύσεως, ἐνῶ
ἐνεργῶν τὰ καθήκοντά των, εἴτε εἰς ποιμαντικὰς ὁδηγίας, μέμ-
φονται καθ' οἰονδήποτε τρόπον νόμους ἢ ἄλλας κυβερνητικὰς πρά-
ξεις ἢ αὐτὴν τὴν Κυβέρνησιν.

Ἄρθρ. 497.

Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑπόκεινται ἐκκλησιαστικαὶ Ἀρχαὶ καὶ
ἀπλῶς κληρικοὶ, οἵτινες ἔχουσι, δι' ἄλλης ὁδοῦ παρὰ τὴν τῆς ἀρ-
μοδίας Γραμματείας, ἀλληλογραφίαν, ἢ ἄλλην σχέσιν μὲ ἐξωτε-
ρικὴν τινα Δύναμιν, ἢ μὲ ἐξωτερικὴν ἐκκλησιαστικὴν ἢ κοσμικὴν
Ἀρχήν, περὶ ἀντικειμένων τῆς ὕπηρεσίας των.

Ἄρθρ. 498.

Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς Ἀρχάς, καὶ
εἰς ἕκαστον τῶν ἐκ τοῦ κλήρου, καὶ ὅταν ἐναντίον τῶν καθεσώ-
των ὁρισμῶν δημοσιεύσῃ διατάγματα, ἄνευ τῆς Βασιλικῆς συε-
δοκῆσεως, ἢ, ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως, ἐκδίδουσιν
διατάξεις, ὑπερβαίνοντες ἐπίτηδες τὴν ἀρμ. διότητά των.

Ἄρθρ. 499.

Πᾶς κληρικὸς, ὅστις ἐπιχειρεῖ θρησκευτικὰς τελετὰς συζευξέως
ἢ ἐνταφισμοῦ, πρὶν ἐκτελεσθῇ τὰ περὶ γάμου ἢ κηδείας παρὰ
τῶν πολιτικῶν νόμων διαταττόμενα, καὶ πρὶν ἐκδοθῇ περὶ τού-
του ἡ ἀνήκουσα ἀπόφειξις παρὰ τῶν ἀρμοδίων ληξιαρχῶν, τιμω-
ρεῖται μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν, καὶ ἐν ὑποτροπῇ καταδικάζεται
εἰς χρηματικὴν ποινὴν τὸ πολὺ διακοσίων Δραχμῶν.

BIBLION TRITON.

Περὶ πταισμάτων.

ΤΜΗΜΑ Α.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

A'. Περὶ πταισμάτων ἐν γένει.

Ἄρθρ. 500.

Τὰ περὶ ἀθεμίτων πράξεων διαταχθέντα ἐν γένει εἰς τὸ πρῶτον βιβλίον, ἐφαρμόζονται ἐπίσης καὶ εἰς τὰ πταίσματα, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἐξαίρεσις ἢ τοι ῥητῶς ἀναφερομένη ἢ προκύπτουσα ἐκ τῆς ἀλληλουχίας τῶν ὁρισμῶν τοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 501.

Τὰ πρόστιμα καταβάλλονται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ δήμου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐπράχθη τὸ πταῖσμα.

B'. Περὶ δολίας προαιρέσεως καὶ περὶ ἀμελείας.

Ἄρθρ. 502.

Τὰ πταίσματα, καθ' ὃ πράξεις ἀντιβαίνουσαι εἰς ῥητὴν ἀπαγόρευσιν ἢ ὡς παραλείψεις τῶν διατεταγμένων, τιμωροῦνται καθ' ἑαυτὰ, ὅποιαδήποτε καὶ ἂν ᾖναι τοῦ πταίσαντος ἢ προαίρεσις, ἀκόμη καὶ δι' ἀπλὴν ἀμέλειαν.

Εἰς μόνας τὰς εἰς τὰ ἄρθρα 673, 688. 690, καὶ 693 διαλαμβανόμενας περιπτώσεις φυλάττεται ὁ γενικὸς κανὼν.

Γ. Περὶ ἀποπείρας.

Ἄρθρ. 503.

Ἐπὶ τῶν πταισμάτων ἡ ἀπόπειρα μένει ἀτιμώρητος, καθόσον ταῦτα δὲν περιέχουσιν ἄμεσόν τινα βλάβην ἢ διατάραξιν τῶν δικαίων τοῦ Κράτους ἢ τινος ιδιώτου.

Ἡ ἀπόπειρα, ἐὰν εἰς περίπτωσιν τινα, ὅποια ἡ εἰς τὸ ἄρθρον 701, δὲν διατάττεται ἄλλο τι, τιμωρεῖται μὲ ποινὴν ἡλαττωμένην,

ἀλλ' ὅχι καὶ κατωτέραν τοῦ ἡμίσεος τῆς ἐπιβαλλομένης εἰς τὴν τετελεσμένην πράξιν.

Κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν δὲν συγχωρεῖται νὰ γίνεται ἐλάττωσις ὑπὸ τῷ ἐλάχιστον τῆς ποινῆς μέτρον, τὸ ὠρισμένον εἰς τὰ ἄρθρα 14 καὶ 15.

Δ. Περὶ αὐτουργῶν καὶ συνεργῶν.

Ἄρθρ. 504.

Οἱ συνεργοί, καθ' ὅσον ὁ νόμος δὲν διατάττει ἄλλως περὶ εἰδικῶν πταισμάτων, τιμωροῦνται μὲ τὴν εἰς τοὺς αὐτουργοὺς ἐπιβαλλομένην ποινήν.

Ἡ ποινὴ μολοντοῦτο, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, δὲν πρέπει νὰ ἐλαττωταὶ κατωτέρω τοῦ ἡμίσεος, καὶ οὐδέποτε ὑπὸ τὸ παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένον ἐλάχιστον μέτρον.

Ὡ. συναυτουργοὶ τιμωροῦνται ὅσοι δι' ἰδιοτελεῖ σκοπὸν ἔχουσιν ἔργον το νὰ παρέχῃσι καταφύγιον εἰς κοινῶς ἐπικινδύνους πταιστας.

Ε'. Περὶ τῆς εὐθύνης.

1. Τῶν σωματείων,

Ἄρθρ. 505.

Ποτὲ δὲν καταλογίζονται εἰς σωματεῖον τὰ ὑπὸ τοῦ ὅλου ἢ τοῦ πλείονος μέρους ἢ τινῶν ἐκ τῶν μελῶν πραττόμενα πταίσματα, ἀλλὰ μόνον εἰς τοὺς κατὰ μέρος ἐνόχους· ἐντεῦθεν ὅμως οἱ δῆμοι δὲν ἀπαλλάσσονται παντελῶς τῆς εὐθύνης διὰ τὰς γενομένας εἰς τὰς περιφερείας τῶν ζητίας, καθ' ὅσον τοιαύτη εὐθύνη διατίθεται ὑπὸ ἰδικιτέρων νομίμων διατάξεων.

2. Διὰ πταίσματα ἄλλων.

Ἄρθρ. 506.

Ὅστις δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς συναυτουργὸς ἢ συνεργός, εἶναι ὑπεύθυνος διὰ πταίσματα ἄλλων, μόνον εἰς τὰς παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένας περιπτώσεις.

3. Δι' ὑποκειμένων.

Ἄρθρ. 507.

Ἐκαστος πρωτεργάτης χειροτεχνίας, ἐργοστασιάρχης, ἀναγνωρισμένος ἐργολάβος καὶ ἔμπορος, εἶναι ὑπεύθυνος, ὅσον ἀφορᾷ τὰς διατεταγμένας ἢ ἀπηγορευμένας τῆς βιομηχανίας ἢ ἐμπορίας του πράξεις, διὰ τὰ πταίσματα τῶν τοποτηρητῶν του, προμηθευτῶν, ἐπιστατῶν, συνεργατῶν, συμβοηθῶν, ὑπηρετῶν, ἐργατῶν καὶ ἄλλων ὑποκειμένων, ἐὰν ἐπράχθησαν τὰ πταίσματα, γινώσκοντος αὐτοῦ καὶ δυναμένου νὰ τὰ ἐμποδίτῃ, ἢ ἐὰν δύναται νὰ τὸν προσαφθῇ δικαίως ὑποαδήποτε ἀμέλεια τῆς ὀφειλομένης ἐφορείας.

Ἡ αὕτῃ εὐθύνη ἐπίκειται καὶ εἰς γονεῖς, ἐπιτρόπους καὶ διδασκάλους σχολείων, ὡς πρὸς τὰ ἀφήλικα τέκνα, τοὺς ἐπιτροπευομένους καὶ μαθητάς.

Ἄρθρ. 508.

Ἐὰν οἱ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον 507 ἀναφερόμενοι τοποτηρηταὶ καὶ ἄλλοι ὑποκείμενοι πράξωσι τὸ πταῖσμα, ἄνευ εἰδήσεως τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς βιομηχανίας ἢ τοῦ προϊσταμένου αὐτῶν, τὸ τοιοῦτον καταλογίζεται εἰς αὐτοὺς, ὡς ἰδιαιτέρα ἐπιβαρυντικὴ αἰτία.

Ἄρθρ. 509.

Ὅσάκις ὁ νόμος διατάττει κατὰ τοῦ πταίσματος πρόστιμον ἢ κράτησιν, ἐκεῖνο μὲν καταγινώσκειται εἰς τοὺς ἀρχηγούς τῆς βιομηχανίας ἢ τοὺς προϊσταμένους. αὕτη δὲ εἰς τοὺς ὑποκειμένους.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἀρχὴν τιμωροῦνται καὶ οἱ κύριοι ἐπιτηδεύματος, ἢ οἱ προϊστάμενοι, ἐὰν διατάττεται κράτησις καὶ πρόστιμον.

Ἄρθρ. 510.

Ἐὰν διατάττεται μόνον πρόστιμον, πληρώνεται μὲν τοῦτο παρὰ τῶν γονέων, τῶν κυρίων ἐπιτηδεύματος, καὶ ἄλλων προϊσταμένων, περὶ ὧν διέλαβε τὸ 507 ἄρθρον, μεταβάλλεται δὲ εἰς κράτησιν ὡς πρὸς τοὺς ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ διαληφθέντας ὑποκειμένους.

Ἐὰν διατάττεται μόνον κράτησις, ἐπιβάλλεται μὲν αὕτη εἰς τοὺς ὑποκειμένους, μεταβάλλεται δὲ εἰς πρόστιμον ὡς πρὸς τοὺς προϊσταμένους.

Κατὰ τὴν μεταβολὴν ταύτην πᾶσα ἡμέρα κράτησεως ἀναλογεῖ μὲ τρεῖς δραχμὰς, καὶ ἀντιστρόφως τρεῖς δραχμαὶ ἰσοδυναμοῦσι μὲ μίαν ἡμέραν κράτησεως.

C. Περὶ καταλογισμοῦ.

1. Ἐν γένει

Ἄρθρ. 511.

Ἐν συμβῶσιν ἐπὶ πταισμάτων, ὅσα εἰς τὸ ἄρθρον 87 προϋποτίθενται, ἔχουσι τὴν ἐξουσίαν τὰ Δικαστήρια νὰ ἀποφασίσωσιν ἐλαττωσιν ποινῆς, κατὰ τὸ μέτρον τὸ παρὰ τῶν ἄρθρων 503 καὶ 504 ὁρισμένων.

2. Ἐνεκα νεότητος

Ἄρθρ. 512.

Εἰς νέους, οἵτινες μετὰ τὸ δέκατον μὲν, ἀλλὰ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ δεκάτου τετάρτου ἔτους τῆς ἡλικίας των, πράττουσι πταῖσμα, δὲν καταγινώσκειται κράτησις μακροτέρα τῶν δεκατεσσαρῶν ἡμερῶν.

3. Ἐν ἐλλείψει λογικῆς ἐνεργείας.

Ἄρθρ. 513.

Ὁ καταλογισμὸς τῶν πταισμάτων δὲν παύει, διότι ὁ πταίσας, ἄνευ ὁρισμένου πρὸς τὸ πταῖσμα σκοποῦ, μετέστη εἰς κατάστασιν ἐλλείψεως λογικῆς ἐνεργείας, τὴν ὁποίαν μολοντοῦτο, διὰ τῆς ἀνηκούσης προνοίας καὶ μετριότητος, ἡδύνατο νὰ ἐμποδίσῃ· ἀλλ' ἐλαττοῦται μόνον ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἡ ποινὴ καταβιβάζεται κατὰ τὸ εἰς τὰ ἄρθρα 503 καὶ 504 εἰρημένον μέτρον.

4. Ἐνεκα ἀγνοίας καὶ ἀπάτης.

Ἄρθρ. 514.

Ὁ καταλογισμὸς πταισμάτων οὐτε παύει οὔτε ἐλαττοῦται,

διότι ἐπράχθησαν ἐξ ἀγνοίας περὶ τὰ ἔργα δημοσίου τινὸς ὑπα-
ρειας, ἐπιτηδεύματος ἢ ἐργολαβίας.

5 Εἰς κωφάλαους.

Ἄρθρ. 515.

Κωφάλαοι ἱκανῶς διδαγμένοι ὥστε νὰ ἐνοῶσι τὸ ἀξιοποινόν
τῶν πταισμάτων αὐτῶν, καὶ ἄλλως δεκτικοὶ καταλογισμού, τι-
μωροῦνται μὲ ἡλαττωμένας ποινὰς κατὰ τὸ εἰς τὸ ἄρθρον 511
ὁρισθὲν μέτρον.

6. Ἐνεκα ἀδείας δοθείσης.

Ἄρθρ. 516.

Τὸ πταῖσμα μένει ἀτιμώρητον ἔνεκα τῆς παρὰ τοῦ βλαφθέν-
τος δοθείσης ρητῆς ἢ σιωπηλῆς ἀδείας, εἰς ἐκείνας μόνον τὰς
περιπτώσεις, καθ' ἃς ὁ νόμος αὐτὸς ἀπαιτεῖ ρητῶς πρὸς τιμώ-
ρησιν τῆς πράξεως τὴν ἔλλειψιν τῆς ἀδείας, ἢ ὅπου ἡ ἀνάγκη
καὶ τιμώρησις συγχωρεῖται μόνον ἐπὶ ἐγκλησει.

Z'. Περὶ τῆς ἐπιμετρήσεως τῆς ποινῆς.

Ἄρθρ. 517.

Ὅπου ὁ νόμος διατάττει κράτησιν καὶ πρόστιμον ὁμοῦ, συγχω-
ρεῖται εἰς τὰ Δικαστήρια νὰ καταγινώσκωσιν ἔνεκα ἰδιαιτέρω-
τινῶν περιστάσεων, θατέραν τῶν ποινῶν τούτων μόνον, ἀλλ'
ἡυξημένην ἀναλόγως.

Ἄρθρ. 518.

Εἰς τὸν φυλακισθέντα ὡς ὑποπτον κακουργήματος ἢ πλημμε-
λήματος, μετέπειτα δὲ καταδικασθέντα ἔνεκα τῆς αὐτῆς πράξεως
μόνον ὡς πταίστην, εἰς τὴν ἐπιμέτρησιν καταγινώσκεται ὡς μόνον
ποινὴ ἢ φυλάκισις, τὴν ὅπου ἀν' ἧς ὑπέφερεν, εἴαν ἡ διάρκειά της
ἔφθασεν ἢ ὑπερέβη τὸ ὅποιον ἡ πράξις ἐπισύρει μέτρον τῆς ποινῆς.
ἄλλως δέ, ἡ τοιαύτη φυλάκισις πρέπει νὰ ἐκπεσθῇ ἐκ τῆς ποινῆς.

Περὶ τῶν καθεκάστων πταισμάτων.

Α'. Αθέμιτος χωρομετρία (διαγραφή τοῦ τόπου).

Ἄρθρ. 519.

Ὅστις ἄνευ ἀδείας τῆς ἐφορευούσης Ἀρχῆς ἱγνογραφεῖ ἢ σχεδιογραφεῖ ὄρμους, λιμένας, νεώρια, φρούρια, στρατόπεδα, στρατιωτικὰ ἐργοστάσια καὶ ἄλλα στρατιωτικὰ δημόσια καταστήματα ἢ μέρη τινὰ αὐτῶν, τιμωρεῖται μὲ κράτησιν ἑνὸς μέχρι τριῶν μηνῶν, αἱ δὲ ἱγρογραφίαι καὶ τὰ σχέδια ἔημεύονται.

Β'. Ἀθέμιτοι σχέσεις πρὸς τὸ ἐξωτερικόν.

Ι. Συγκοινωνία με ἐχθροὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρ. 520.

Τιμωρεῖται μὲ κράτησιν ὅσις ἐναντίον ἰδιαιτέρας ἀπαγορεύσεως ἀναχωρεῖ ἄνευ ἀδείας τῆς Ἀρχῆς εἰς χώρας ἐχθρικὰς ἢ εἰς μέρη τοῦ Κράτους ἢ παντὸς ἄλλου τόπου κατεχόμενα παρὰ τῶν πολεμίων, ὅστις πέμπει αὐτόσε ἀγγελιαφόρους (πεζοδρόμους) μὲ παραγγελίας ποσοφρικὰς, ὅσις στέλλει ἐπιστολάς γεγραμμένας διὰ μουσικῶν σημείων, ὅσις στέλλει ἄλλας ἐπιστολάς δι' ἄλλης ὁδοῦ παρὰ τὴν τοῦ ταχυδρομείου ἢ τὴν τῶν δημοσίων ἀγγελιαφόρων.

Δὲν καταγινώσκεται καμμία ποινὴ ὅταν εἰς περίπτωσιν κατεπειγούσης ἀνάγκης σταλῇ ἐπιστολὴ τις δι' ἄλλης ὁδοῦ, καὶ γενῇ ἢ περὶ τούτου ἀγγελία ἐντὸς 24 ὥρων εἰς τὴν Ἀρχὴν ὁμοῦ μὲ τὴν θεσφαίωσιν τῆς ἀνάγκης.

Ἄρθρ. 521.

Μὲ κράτησιν δύο ἐβδομάδων μέχρι τριῶν μηνῶν τιμωρεῖται ὅσις ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 123, ἄγνοούσης καὶ ἀκούσης τῆς Ἀρχῆς, φέρει μόνος ἢ διαπέμπει εἰς ἐχθρικὰς χώρας ἢ εἰς μέρη τῆς Ἐπικρατείας ἢ παντὸς ἄλλου τόπου κατεχόμενα παρὰ τῶν πολεμίων, εἰδήσεις ἀφορώσας τὴν κατάστασιν τῆς Ἐπικρατείας ἐν γένει, τὰ ἐπιθετικὰ ἢ ἀμυντικὰ αὐτῆς παρασκευάσματα

καὶ μέσῃ, ἢ ἄλλας σχέσεις καὶ περιστάσεις ἀναφερομένους εἰς τὸν πόλεμον ἢ τὴν φορὰν αὐτοῦ. Ὅστις ἀποκαλύπτει εἰς τὸν εἰσβαλόντα ἐχθρὸν προνομίαν εἰδήσεις, χωρὶς νὰ ᾔναι ἠναγκασμένος ἀπο ἐπικείμενον κίνδυνον σώματος, ζωῆς, ἢ κτημάτων.

Ἄρθρ. 522.

Εἰς κτήσιν τριῶν ἡμερῶν μέχρι ἐξ ἐβδομάδων καταδικάζονται οἱ οἰονδήποτε τρόπον δημοσιεύει ἢ βαλλεῖται κυκλοφορίαν προκηρύξεις ἢ ἄλλα παρόμοια ἔγγραφα τοῦ ἐχθροῦ ἄνευ συναινέσεως τῆς Ἀρχῆς, ἢ ἄνευ προφανοῦς κινδύνου προσώπου ἢ περιουσίας.

Εἰς πρόστιμον δέκα μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν καταδικάζεται ὅστις δὲν παραδίδει ἀνυπερθέτως εἰς τὴν Ἀρχὴν τοιαύτας προκηρύξεις ἢ ἔγγραφα, τὰ ὅποια ἔλαβεν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀπὸ μέρη τοῦ Κράτους ἢ παντός ἄλλου τόπου κατεχόμενα παρὰ τῶν πολεμίων ἢ ἀπὸ ἀγνωστὸν τινα χεῖρα.

Ἄρθρ. 523.

Ὅστις ἄνευ παραγγελίας ἢ ἰδιαιτέρας ἀδείας, ἢ ἄνευ κατεπευγούσης ἀνάγκης ἐμβαίνει μεθ' ὁποιοῦνδήποτε τῆς ἐχθρικής μερίδος ἀνθρώπου εἰς διαπραγματεύσεις, διαφερούσας τὴν πολιτείαν, τὴν ἐκκλησίαν, τοὺς δῆμους, ἢ τοὺς πολίτας· ἐὰν τοιαῦται διαπραγματεύσεις τείνωσιν εἰς κερδοσκοπίαν ἢ εἰς ἀτομικὴν ἐκτίκῃσιν, τιμωρεῖται μετὰ κράτησιν ἐξ ἐβδομάδων μέχρι τριῶν μηνῶν ἄλλως δὲ, μετὰ κράτησιν τοῦλάχιστον μιᾶς ἐβδομάδος.

Ἄρθρ. 524.

Πᾶν ὅ,τι ὠρίσθη εἰς τὰ ἄρθρα 520-523 ὡς πρὸς τὴν μετὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἐπικρατείας συγκοινωνίαν ἰσχύει καὶ περὶ τῆς μετὰ τῶν στασιαστῶν σχέσεως.

2. Ἀναγνώρισις ξένης κυριαρχίας.

Ἄρθρ. 525.

Ὅστις δὲν υποβάλλει ἀμελητι εἰς τὴν Ἀρχὴν τὰ ἐπισταλέντα

ἢ ἐπιδοθέντα εἰς αὐτὸν διαταγμένα, τὰς εἰδοποιήσεις, ἀποφάσεις, ἢ ἄλλας παρομοίας ἐξηγήσεις τῆς θελήσεως ξένης τιτὸς Ἀρχῆς, μὴ ἐχούσης πρὸς τοῦτο δικαίωμα, ἢ τῶν πρακτόρων αὐτῆς ἀνὰ καὶ δὲν ὑπῆκουσεν εἰς ταῦτα, καταδικάζεται εἰς πρόστιμον πέντε μέχρι πενήκοντα δραχμῶν

3. Ἀθέμιτος σχέσις μετὰ ξένου δημοσίας Ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 526.

Ὅστις ἄνευ ἀδείας τῆς δημοσίας Ἀρχῆς ἐμβαίνει εἰς ἀνταπόκρυσιν μετὰ ξένου δημοσίας Ἀρχῆς ἢ ἄλλου πρακτορα, διὰ νὰ κάμῃ ἀνακοινώσεις περὶ σχέσεων τοῦ Κράτους μετὰ δημοσίας ἐγνωσμένων, ἢ διὰ νὰ ἐπενεργήσῃ εἰς ὁποιοῦνδήποτε δημοσίαν σχέσιν ὅστις δέχεται μετὰ τοιοῦτον σκοπὸν παραγγελίας ξένων Ἀρχῶν ἢ πρακτόρων, ἐὰν διὰ τῆς πράξεως ταύτης δὲν ἔγινε παράστασις κάθενος ἄλλου Ποινικοῦ Νόμου, τιμωρεῖται μετὰ κράτησιν δύο ἐβδομάδων μέχρι δύο μηνῶν.

4. Ἀθέμιτος ἔξοδος ἐκ τῆς χώρας.

Ἄρθρ. 527.

Μετὰ κράτησιν μιᾶς ἐβδομάδος μέχρι τριῶν μηνῶν τιμωρεῖται:

1) Ὅστις ἄνευ ἀδείας τῆς Ἀρχῆς μεταναστεύει·

2) Ὅσοι, μετὰ ἐπίσημον ἀνάκλησιν, γενομένην πρὸς αὐτοὺς ἰδίως ἢ διὰ τινος γενικοῦ διατάγματος, μὴ ἐπιστρέψαντες ἀπὸ ξένην ὑπηρεσίαν, εἰς τὴν ὅποian προσεχώρησαν χωρὶς νὰ ἀφῇθωσιν ἀπὸ τὸν δεσμόν τοῦ ὑπῆκου, ἢ ὅσοι, καὶ ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀνακλήσεως, μὴ ἐγκαταλιπόντες τὴν ὑπηρεσίαν ξένης δυνάμεως, ἅμα αὕτη ἔμβη εἰς κατάστασιν πολεμίαν κατὰ τῆς Ἐπικρατείας, δὲν ἀναγγεῖλωσι καὶ θεβαιώσωσιν εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τὰ ἐμπόδια, ἅτινα τοὺς ἀναχαιτίζουν ἢ τοὺς ἀνεχάτιζαν ἄκοντας.

3) Ὅστις ἄνευ ἰδιαιτέρας συγκαταθέσεως τῆς Κυβερνήσεως πολιτογραφεῖται εἰς ξένην ἐπικράτειαν, καὶ ἀποκαθιστᾷ αὐτοῦ τὴν κατοικίαν του.

4.) Πᾶς ἐν ἀλλοδαπῇ διατρίβων, ὅστις, ἐκδοθείτης ἐπισήμου ἀνακλήσεως, οὐδ' ἐμφανίζεται, οὐδ' ἀναγγέλλει καὶ ἀποδεικνύει νομίμους τῆς αὐτῆς ἐμφανίσεως τοῦ αἰτίας, ὑπαρχούσης βεβαιότητος, ὅτι οὗτος ζῇ καὶ διατρίβει εἰς ῥητὸν ξένον κράτος.

Καθ' ὅλας ταύτας τὰς περιπτώσεις ἡ περιουσία τοῦ ἀπόντος πταίστου μεσεγγυᾶται, καὶ ὁ ὧς πρὸς τὰ αἰνύμενα κτήματά του περιορισμὸς τῆς ἐξουσίας τοῦ διαθέτειν ἐγγράφεται εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν, καὶ ἐὰν πρὸ τῆς ἐπιστροφῆς του ἀποθάνῃ εἰς τὸν ξένον τόπον, παραδίδεται ἡ περιουσία εἰς τοὺς ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμους του.

Ἐὰν ἐπιστρέψῃ ὁ μεταναστεύσας, καταγινώσκειται εἰς αὐτὸν ἡ ποινή.

Ἄρθρ. 528.

Με κράτησιν τοῦλάχιστον δύο ἐβδομάδων τιμωρεῖται ὅστις διὰ συμβουλῆς, συστάσεως, μαρτυριῶν καὶ ἄλλων παρομοίων βοηθημάτων καὶ μέσων ὑποστηρίζει ἐν γνώσει ὑπηκόου τοῦ Κράτους εἰς τὴν ἐκτέλεσιν μεταναστευσέως τινος, ἀποφασισθείσης μὲν ἄνευ τῆς συνεργείας αὐτοῦ, προετοιμασθείσης δὲ ἢ ἐπιχειρηθείσης ἄνευ ἀδείας· ὅστις ἄνευ συγκαταθέσεως τῆς Κυβερνήσεως παραδίδει ἐν γνώσει εἰς τὸν ἄνευ ἀδείας μεταναστεύοντα ἢ μεταναστεύσαντα ὅλην τὴν περιουσίαν του ἢ μέρος αὐτῆς· ὅστις, χωρὶς νὰ βεβαιωθῇ ἐὰν ἔλαβον ἐπίσημον ἀδελφὴν μεταναστευσέως ὑπήκοοι τοῦ Κράτους, τῶν ὁποίων γνωρίζει τὴν περὶ μεταναστευσέως πρόθεσιν, συνδίδει καὶ ἐκτελεῖ μετ' αὐτῶν συνθήκας, δι' ὧν οἱ μεταναστάται τίθενται εἰς κατάστασιν νὰ σύρῃσι τὴν περιουσίαν των εἰς ξένην ἐπικράτειαν· ὅστις ἐναντίον ἀπαγορεύσεως τῆς Ἀρχῆς, παραδίδει εἰς ἀπόντας μέρος τι τῆς περιουσίας των.

Ἐὰν τὸ πταῖσμα τοῦτο συνέβῃ ἐκ φιλοκερδείας ἢ καὶ τρίτην φορὰν μετὰ προηγηθεῖσαν διττὴν τιμώρησιν, καταγινώσκειται κρήνησις ἐνὸς μέχρι τριῶν μηνῶν.

Καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις ὁ ἔνοχος χρεωστῇ ν' ἀντικαταστή-
σῃ τὴν παραδοθεῖσαν ἢ τὴν διὰ τῆς βοηθείας του εἰς ξένον τῶν
μενευχθῆσαν περιουσίαν, καὶ ὡς πρὸς ταύτην λαμβάνουν χῶ-
ραν αἱ εἰς τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ προηγούμενου ἀρθροῦ δια-
τεταγμέναι συνέπειαι.

5. Αποδογῇ μισθοῦ καὶ ἄλλων διακριτικῶν
σημείων παρὰ ξένης δυναμείας.

Ἄρθρ. 529.

Ὅστις ἄνευ ῥητῆς ἰδέας τῆς Κυβερνήσεως δέχεται παρὰ τινος
ξένης Δυναμείας μισθοὺς, συντάξεις, τίτλους, παράστημα καὶ ἄλ-
λα δικαιοδικὰ σημεῖα, ἢ ἐξακολουθεῖ νὰ λαμβάνῃ ἢ νὰ φυλάττῃ
ὅσα ἤδη ἔλαβεν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, τι-
μωρεῖται μὲ πρόστιμον τοῦλάχιστον πενήτηκον Ἀρχιμῶν ἢ
με κράτησιν τοῦλάχιστον μιᾶς ἐβδομάδος, ἐκτὸς τῶν ἄλλων
συνεπειῶν ὡς πρὸς τὰ ἀστυκὰ δίκαιά του, κατὰ τοὺς περὶ τοῦ-
του νόμους.

6. Ἀθέμιτος εἴσοδος εἰς ξένα παιδευτικὰ
καταστήματα.

Ἄρθρ. 530.

Μὲ πρόστιμον τοῦλάχιστον δεκά Αρχιμῶν τιμωρεῖται ὅστις
παραβαίνει τοὺς ὅρους, ὑπὸ τοὺς ὁποίους συγχωρεῖται ἡ εἴσοδος
τῶν παιδῶν ἢ τῶν νέων εἰς ξένα διδακτικὰ ἢ παιδαγωγικὰ κα-
ταστήματα.

Γ. Ἀντιποίησις ἰδιαιτέρων δικαιωμάτων.

1. Ἀντιποίησις γινομένη παρ' ἰδιωτικῶν ἐταρειῶν.
Ἄρθρ. 531.

Ἐὰν ἰδιωτικὴ τις ἐταιρία περιάπτῃ εἰς ἑαυτὴν αὐτογνωμόνως
δημόσια ἐνώσεως σημεῖα ἢ ἐξωτερικὰ πλεονεκτήματα καὶ δια-
κρισεῖς δημοσίων σωματείων, τιμωροῦνται οἱ ἔνοχοι, ἐὰν μὲν εἶναι
ἐκ τῶν πρῶσταμένων τῆς ἐταρείας ταύτης μὲ κράτησιν, ἐὰν δὲ
ἐκ τῶν μελῶν, μὲ πρόστιμον τὸ πολὺ πενήτηκοντα Αρχιμῶν.

2. Ἀντιποιήσεις σχολικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 532.

Κράτησις ἢ πρόστιμον, ἐν ὑποτροπῇ δὲ κράτησις ἐνδὸς μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ πρόστιμον ἑκκτὸν μέχρι τριακοσίων δραχμῶν ἐπιτίθεται εἰς ἐκείνον, ὅστις, χωρὶς νὰ ᾔναι διωρισμένος ἢ μὴ λαβὼν ἰδιαιτέραν ἄδειαν παρὰ τῆς Ἀρχῆς, διατηρεῖ σχολεῖον, ἢ ἀνεγείρει ἄλλο παιδευτικὸν ἢ διδασκτικὸν καταστήμα.

Τοιαῦτα ἐν παραεὐστῳ διατηρούμενα σχολεῖα καὶ καταστήματα πρέπει νὰ καταργῶνται.

3. Ἀντιποιήσεις δικαιωμάτων ἐπιτηδεύματος.

Ἄρθρ. 533

Ὅστις μετέρχεται ἐπιτηδεύμα, εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ οὐοίου ἀπαιτεῖται ἄδεια τῆς Ἀρχῆς, χωρὶς νὰ λάβῃ ταύτην ὅστις εἰς τὴν ἐνέργειαν ἐπιτηδεύματός τινος, τὸ οὐοῖον ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ μετέρχεται, ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῶν δικαιωμάτων του ὑπὲρ τὴν οὐοίαν διὰ διπλώματος ἔλαβεν ἄδειαν, ἢ ὑπὲρ τὸν κανονισμόν τοῦ ἐπιτηδεύματος, ἢ ἄλλως ἐναντίον ρητῆς ἀπαγορεύσεως, καταδικάζεται εἰς πρόστιμον πενήτηκοντα μέχρι ἑκκτὸν δραχμῶν, ἢ εἰς κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων, παρεκτὸς τῶν ἰδιαιτέρων ὁρισμῶν, οἵτινες διαγράφονται ρητῶς εἰς μερικά προνόμια ἐπιτηδεύματος.

Εἰς περίπτωσιν ἀσυγχωρήτου ἀντιποιήσεως ἐπιτηδεύματος, τὰ ἐργαλεῖα, τὰ σκεύη, αἱ ὕλαι καὶ αἱ πραγματεῖαι, τὰ οὐοῖα ἐχρησιμεύσαν εἰς τὸ πταῖσμα, ἀφαιροῦνται, καὶ ἐκποιῶνται δι' ἐξόδων καὶ διὰ λογαριασμόν τοῦ πταῖτου.

4. Μεταβολὴ τοῦ ὀνόματος τῆς γενεᾶς.

Ἄρθρ. 534.

Ὅστις ἀνευ συνευδοκήσεως τῆς Ἀρχῆς μεταβάλλει τὸ ὄνομα τῆς γενεᾶς, ἢ περιάπτει εἰς ἐκτὸν ἄνευ ἁδείας ὄνομα ξένης γενεᾶς, καταδικάζεται εἰς κράτησιν το πολὺ ἐνός μηνός.

*Δ. Πταίσματα ἀναφερόμενα εἰς τὸν τύπον καὶ τὴν
βιβλιομπορίαν.*

1. Κατάχρησις τοῦ τύπου καὶ τῆς βιβλιομπορίας.
Ἄρθρ. 535.

Ὅστις τυπώνει καὶ ἐκδίδει συγγράμματα ἢ ἄλλα φύλλα διὰ
τινος ἰδιωτικοῦ πιεστηρίου χωρὶς νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τοῦ με-
τέρχεσθαι τὸ τοιοῦτον ἐπιτήδευμα, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον εἴ-
κοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν, καὶ μὲ κράτησιν δύο ἡμερῶν
μέχρι δύο ἐβδομάδων.

Τὰ ὑπάρχοντα ἀντίτυπα τῶν ἄνευ ἀδείας τυπωθέντων συγ-
γραμμάτων, τὰ σκευὴ τῆς τυπογραφίας καὶ λιθογραφίας δη-
μεύονται.

Ἄρθρ. 536.

Μὲ κράτησιν δύο ἡμερῶν μέχρι δύο ἐβδομάδων καὶ μὲ πρό-
στιμον δέκα μέχρι διακοσίων δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις, χωρὶς
νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τῆς τέχνης, μετέρχεται βιβλιομπορίαν.
ὅστις ἄνευ ἀδείας τῆς Ἀρχῆς κρατεῖ διαίτητον ἀναγνωστήριον ἢ
συγγραμμάτων δανειστήριον, ὅστις ὁ ἴδιος ἢ δι' ἄλλου βωποπω-
λεῖ (colporteur) συγγράμματα, κηρύττει αὐτὰ δημοσίως ἢ τὰ
προσφέρει εἰς ἀγορὰν, τὰ ταχυκυλῆ ἢ τὰ διασπείρει εἰς ὁδοὺς καὶ
εἰς πλατείας.

Τα δι' ἀσυγχώρητον ἐμπόριον προμηθεύμενα ἢ παρὰ νόμῳ
εἰς πώλησιν ἐκιδόμενα συγγράμματα, συλλαμβάνονται καὶ πω-
λοῦνται δι' ἐξόδων καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ πταιστοῦ.

Ἄρθρ. 537.

Βιβλιοπῶλαι, βιβλιοκᾶπηλοι (bouquinistes), κύριοι λιθο-
γραφικοῦ καταστήματος, δανειστικῆς βιβλιοθήκης, ἢ ἀναγνω-
στηρίου, χαλκογραφῶν καὶ εἰκόνων ἔμποροι, ὀφείλουν νὰ κρα-
τῶσι περὶ τῶν παρ' αὐτοῖς χάριν πωλήτεως ἢ κυκλοφορίας ἐνα-
ποταμιευμένων συγγραμμάτων κατάλογον μονογραφημένον παρὰ

τοῦ ἑπαρχοῦ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας των καὶ φέροντα αὐξάντας ἀριθμούς σελίδων, καὶ αὐτὸν τοῦτον τὸν κατάλογον νὰ δεικνύωσιν εἰς τὸν ἑπαρχον ὁσάκις ζητηθῇ παρ' αὐτοῦ, ἄλλ' ὄχι ἐκτός τῆς οἰκίας ἢ τοῦ ἐργαστηρίου των.

Ὅστις παραλείπει νὰ κρατῇ τὸν τοιαῦτον κατάλογον, ἢ ὁστις δὲν τὸν συμπληρῶναι τοῦλάχιστον κατὰ μῆνα, καταδικάζεται εἰς πρόστιμον δέκα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν.

Μὲ τὴν ποινὴν ταύτην συνδέεται καὶ κράτησις τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων, ὅτα ἄληθως ὑπάρχοντα συγγράμματα παρελείφθησαν ἐπίτηδες εἰς τοὺς καταλόγους, ἢ εἰς τὰς συμπληρώσεις τούτων, ἢ ἀναφέρονται μὲ παραλλογμένην ἐπεγραφήν, ἢ ἄλλως πως κρύπτονται.

Ἄρθρ. 538.

Πᾶς κύριος τυπογραφίας ἢ λιθογραφίας ὀφείλει νὰ καταχωρίξῃ καθ' ἡμέραν εἰς βιβλίον μονογραφημένον παρὰ τοῦ ἑπαρχοῦ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας του καὶ σημειωμένον μὲ αὐξάντας ἀριθμούς σελίδων, ὅσα ἀναδέχεται νὰ τυπώσῃ βιβλία, ἢ συμβολικὰς παραστάσεις κατὰ τὴν χρονολογικὴν τῆς παραλαβῆς τάξιν καὶ μὲ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς παραδόσεως ἢ ἐκδόσεως τοῦ ἀντιτύπου, καὶ νὰ καθυποβάλλῃ τὸ βιβλίον τοῦτο κατ' οἶκον ἢ ἐπὶ τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ ὑπ' ὄψιν τοῦ ἑπαρχοῦ, ὁσάκις ζητηθῇ παρ' αὐτοῦ.

Ὅστις παραλείπει νὰ κρατῇ τὸ βιβλίον τοῦτο ἢ δὲν τὸ κρατῇ κατὰ τὸν διατεταγμένον τρόπον, καταδικάζεται εἰς πρόστιμον δέκα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν, καὶ εἰς κράτησιν τοῦλάχιστον δύο ἡμερῶν.

Ἄρθρ. 539.

Πᾶν σύγγραμμα ἐκδιδόμενον ἐντὸς τοῦ Βασιλείου πρέπει νὰ φέρῃ:

Τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ τυπογράφου, καὶ τὴν κατὰ τὸ σύνθηρος χρονολογίαν τῆς τυπώσεως.

Ὅσοι τῶν ἐχόντων τυπογραφίας παραλείπουν τὴν σημείωσιν ταύτην, καταδικάζονται εἰς πρόστιμον πενήτην καὶ μέχρι τετρακοσίων δραχμῶν.

Ἄρθρ. 540.

Τὸ αὐτὸ πρόστιμον καὶ προσέτι κράτησις τοῦλάχιστον τριῶν ἡμερῶν καταγινώσκειται εἰς τὸν τυπογράφον τὸν ψευδεπιγραφούντα ὄνομα, κατοικίαν καὶ χρόνον.

Εἰς τὸ αὐτὸ πρόστιμον ὑποβάλλεται ὅστις ἐμπορεύεται συγγράμματα, τὰ ὅποια δὲν φέρουσι τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν ἢ αἱ τοῦ συγγραφέως, ἢ τοῦ κυρίου ἢ τοῦ κατ' ἐμπορίαν ἐκδότου ἢ τοῦ τυπογράφου, ὁμοῦ μὲ τὴν κατὰ τὸ σύνθηρος χρονοσημείωσιν τῆς τυπώσεως, ἢ ὅστις ἐν γνώσει ἐμπορεύεται συγγράμματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων κατεγνώσθη κατάσχεσις.

Ἄρθρ. 541.

Πᾶσις ἐντὸς τοῦ Βασιλείου ἐκδιδόμενη ἐφημερίδος ἢ παντὸς περιοδικοῦ συγγράμματος πρέπει νὰ ὑπάρῃ ἀδιακόπως ὑπεύθυνός τις συντάκτης, καὶ εἰς πᾶν φύλλον, τεμάχιον ἢ τετράδιον ἐφημερίδος τινος ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος πρέπει νὰ ἀναφέρεται τὸ ὄνομά του.

Ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης πρέπει νὰ καταβάλλῃ ὡς ἐγγύησιν πέντε χιλιάδας δραχμῶν μετρητῶν.

Ἐκ τῆς ἐγγυήσεως ταύτης λαμβάνονται τὰ πρόστιμα, τὰ ἐξόδα καὶ αἱ ἀποζημιώσεις τῶν βλαφθέντων, εἰς τὰ ὅποια ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης καταδικάζεται.

Ἐὰν μειωθῇ ἡ ἐγγύησις διὰ τῶν τοιούτων καταδικάσεων, πρέπει νὰ ἀναπληρωθῇ αὐτῇ παραχρῆμα καὶ ἐντελῶς.

Ἄρθρ. 542.

Ἡ ἐγγύησις παρακατατίθεται εἰς τὸ δημόσιον χρωλυτικὸν ταμεῖον, καὶ πληρώνεται παρ' αὐτοῦ τόκος 4 τοῖς 100.

Ἡ παρακαταθεσις τῆς ἐγγυήσεως, καθὼς καὶ ἡ ἀναπλήρωσις αὐτῆς, ὁσάκις, κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον 541 πρόκειται νὰ γενῇ, πρέπει νὰ ἐπιδεικνύεται εἰς τὸν ἑπαρχον, ὅστις ὀφείλει νὰ ἐκδίδῃ ἀνυποθέτως πιστοποιητικὸν περὶ τούτου ἐγγράφον.

Ἡ πρὸ τῆς ἐκπαιρώσεως τοῦ ἐγγράφου τούτου ἐκδοσις ἢ ἐξα-

κολούθησις ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος, ἐμποδίζεται μὴ τῇ ἐκπληρώσει τῶν παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένων, καὶ ὁ ἐργολάβος τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον πενήκοντα μέχρι τετρακοσίων Δραχμῶν.

Ἄρθρ. 543.

Συντάττει ἐφημερίδων φιλολογικῶν καὶ τεχνολογικῶν ἢ καὶ ἀπλῶς εἰδοποιητικῶν, ἐξαιροῦνται τῆς ἐγγυήσεως.

Ὅσακις ὅμως οὗτοι παραδέχονται ἄρθρα, τῶν ὁποίων τὸ περιεχόμενον δὲν εἶναι φιλολογικὸν ἢ τεχνολογικόν, οὐδὲ φέρουσι τὸν χαρακτῆρα ἀπλῆς εἰδοποιήσεως, ὑποβάλλονται εἰς πρόστιμον ἑκατὸν μέχρι πεντακοσίων Δραχμῶν.

Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην παρακατατίθεται παρ' αὐτῶν πρὶν ἢ ἐξακολουθήσουν τὴν ἔκδοσιν τοῦ φύλλου, πλήρης ἡ ἐγγύησις τῶν πέντε χιλιάδων Δραχμῶν, κατὰ τοὺς εἰς τὸ 542 ἄρθρον ἐμπεριλαμβανομένους ὅρους.

Ἄρθρ. 544.

Ἄμα πρὸς τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐφημερίδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος, διὰ τὰ ὅποια ἐδόθη ἡ ἐγγύησις, πρέπει πάραυτα νὰ εἰδοποιηθῇ περὶ τούτου ἐγγράφως ὁ ἑπαρχος, ὅστις ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ ἑγγράφον δηλοποιητικὸν τῆς παύσεως, καὶ τοῦ ὅτι δὲν ὑπάρχει κατὰ τοῦ συντάκτου κάμμία κατηγορία ἀφορῶσα τὴν ἐκδεδομένην ἐφημερίδα ἢ τὸ περιοδικὸν συγγράμμα· τὸ δηλοποιητικὸν ἐπιδεικνύεται εἰς τὸ δημόσιον χρεωλυτικὸν ταμεῖον, τὸ ὅποιον παραλαβὸν αὐτὸ ἀποδίδει ἐντός τεσσάρων ἐβδομαχῶν, τὴν κατατεθεῖσαν ποσότητα τῆς ἐγγυήσεως.

Ἄρθρ. 545.

Ἐξ ἐκάστου φύλλου, τεμαχίου, ἢ τετραδίου ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος, ἐκδιδόμενου ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, παρακατατίθεται εἰς τὸ ἑπαρχεῖον παρὰ τοῦ ἐργολάβου, ἅμα ἀρχίσει ἡ διανομὴ καὶ ἀποστολὴ, ἐν ἐντίτυπον, φέρον τὴν ιδιόχειρον υπογραφὴν τοῦ ὑπευθύνου συντάκτου, καὶ τὴν σημειῶσιν τῆς ἡμέρας καθ' ἣν παρακατατεθεῖ.

Ὁ παραλείπων τὴν παρακατάθεσιν ταύτην ἐργολάβος τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον εἴκοσι μέχρι διακοσίων Δραχμῶν.

Ἐκτὴς παρακατάθεσεως δὲν ἐμποδίζεται ἡ διανομὴ καὶ ἀποστολὴ.

Ἄρθρ. 546.

Ὁ ἐκδότης ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος εἶναι ὑποχρεωὺς νὰ καταχωρίξῃ εἰς τὸ μετὰ τὴν παραλαβὴν προσεχὲς φύλλον, τεμάχιον, ἢ τετράδιον δωρεὰν μὲν πᾶσαν ἐπίσημον ἢ ἐπισήμως ἐπικυρωμένην ἐπανόρθωσιν, ἀφορῶσαν τὰ εἰς τὴν ἐφημερίδα ἢ εἰς τὸ περιοδικὸν σύγγραμμά του δημοσιευθέντα πραγματά, ἐπὶ δὲ τῷ συνήθει τῆς καταχωρίσεως δικαιώματι πᾶσαν ἄλλην πρὸς αὐτὸν πευπομένην διόρθωσιν ἐκ μέρους προσβληθέντος ιδιώτου ὁ παραβάτης καταδικάζεται εἰς πρόστιμον δέκα μέχρι ἑκατὸν Δραχμῶν, καὶ ὑποχρεοῦται, διὰ τῶν ἀρμοδίων καταναγκαστικῶν μέσων, εἰς τὴν καταχώρισιν.

Ἄρθρ. 547.

Ὅστις, παραβαίνων τὰς διὰ τῶν ἀρθρῶν 539-546 ὁρισμέναις ὑποχρεώσεις, τυπώνει ἢ ἐκδίδει ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου ἐφημερίδα, ἢ περιοδικὸν σύγγραμμά, συντάττοντον ἐντὸς αὐτοῦ, ὑποβάλλεται ἐπίσης εἰς τὰς ἐπιβαλλομένας κατὰ τῆς παραβάσεως τῶν ὑποχρεώσεων τούτων ποινάς, ὡς νὰ ἐγίνετο ἡ τυπώσις ἢ ἡ ἐκδοσις ἐντὸς τοῦ κράτους.

Ἄρθρ. 548.

Ὡς περιοδικὰ σύγγραμματα θεωροῦνται ὅσα ἐκδίδονται συνεχῆςρον παρ' ἅπας τοῦ μηνὸς, εἴτε εἰς τακτικάς, εἴτε εἰς ἀτάκτους περιόδους, εἰς μικρότερα ἢ εἰς μεγάλη-τερα, εἰς τέλειᾶ ἢ διακεκομμένα φυλλάδια (livraisons), εἰς ὁμοίον ἢ εἰς ἀνύμοιον σχῆμα, ὑπο τὴν αὐτὴν ἢ ὑπὸ ἐναλλαττομένην ἐπιγραφὴν.

Ἄρθρ. 549.

Πάντα τὰ εἰς τὰ ἄρθρα 535-547 ἀναφερόμενα πραγματά

τοῦ τύπου καὶ τῶν δι' αὐτοῦ ἐκδιδόμενων τιμωροῦνται χωρὶς νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν τὰ περιεχόμενα τῶν συγγραμμάτων.

Ἐάν ἐκ τῶν περιεχομένων προκύπτῃ κακούργημα ἢ πλημμέλημα, ἐπιβάλλεται ἡ ἐπὶ κακούργηματι ἢ πλημμελήματι ποινὴ, καὶ εἰς τὴν ἐπιμέτρησιν αὐτῆς θεωρεῖται τὸ συγχρόνως πραττόμενον πταῖσμα ὡς ἰδιαίτερα ἐπιβαρυντικὴ αἰτία κατὰ τὰ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 344 ἀκριθέστερον ὀριζόμενα.

2. Ἀσυγχώρητος δημοσίευσις νόμων καὶ διαταγμάτων.

Ἄρθρ. 550.

Εἰς κράτησιν ἢ πρόστιμον καταδικάζεται ὅστις, ἄνευ ὑδείας, τυπώνει ἢ ἄλλως φέρεἰ εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ ἐπίσημα δι' ἄλλης παρὰ τὴν τῆς ὑπηρεσίας ὁδὸν εἰς αὐτὸν περιελθόντα σχέδια εἰσέτι ἀδημοσιεύτων, ἢ μὴ δημοσίως συζητηθέντων νόμων ἢ διαταγμάτων.

Εἰς πρόστιμον καταδικάζεται ὅστις μετατυπώνει μόνος ἢ δι' ἄλλου νόμους ἢ διατάγματα τῶν δημοσίων Ἀρχῶν, ἄνευ παραγωγείας ἢ ἰδιαίτερας ἀδείας αὐτῶν.

Ε'. Συγχύσεις τῆς ἡσυχίας καὶ εἰρήνης.

1. Σύγχυσις τῆς ἐκκλησιαστικῆς εἰρήνης.

Ἄρθρ. 551.

Μὲ πρόστιμον τὸ πολὺ πεντήκοντα δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις ταραττεῖ τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἐορτὰς, παραβαίνων τὴν παρὰ τῆς Ἀστυνομίας ἐνεκα τῶν κατὰ τὰς τοιαύτας ἡμέρας δημοσίων συγκοινωνιῶν ὀρισμένην τάξιν.

2. Σύγχυσις τῆς κοινῆς ἡσυχίας.

Ἄρθρ. 552.

Μὲ κράτησιν μιᾶς ἐβδομάδος μέχρι δύο μηνῶν ἢ μὲ πρόστιμον

τριακόνα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις ἐμβάλλει εἰς ἀνησυχίαν τὰς ψυχὰς, προξενεῖ συρροὴν ἀνθρώπων ἢ βάλλει εἰς κίνησιν τὴν Ἀρχὴν ἢ τὴν ἐνοπλὴν δύναμιν, ἐπικαλούμενος ψευδῶς βοήθειαν, μεταχειριζόμενος ἀτόπως τοὺς κώδωνας, ἢ ἄλλα ἐκταρακτικὰ ὄργανα, ἀπηγορευμένα σημεῖα φατρίας ἢ συνθήματος, πλασὰς, ἢ δεισιδαίμονας παρασάσεις ἢ διαφημίσεις.

Ἐάν ὁ σκοπὸς τοῦ πταίστου ἀπετείετο εἰς τὸ νὰ διαταράξῃ τινὰς μόνον, τὰ δὲ μέσα τὰ ὁποῖα μετεχειρίσθη ἦσαν ἀνάλογα πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν, καὶ τὸ πταῖσμα αὐτὸ δὲν ἐπέφερε τὸ εἰς τὸ προηγούμενον ἐδάφιον εἰρημένον δημόσιον ἀποτέλεσμα, καταγινώσκεται τότε κρίτησις τὸ πολὺ ἐνὸς μηνὸς, ἢ πρόστιμον τὸ πολὺ ἑκατὸν πενήκοντα δραχμῶν.

Ἄρθρ. 553.

Ὅστις δι' ὑπερβολικῶν κρότων καὶ θορύβων ἢ δι' οἰωνοδήποτε ἄλλων πράξεων ταραττεῖ δημοσίως τῶν κατοίκων τὰς ἀσυχίας, τὰς τέρψεις, ἢ τὴν νυκτερινὴν τῶν ἡσυχίαν, ἐάν μὲν τοῦτο ἔγινε κατὰ συμπεφωνημένην ἔκωσιν πολλῶν, καὶ προέκυψεν ἐντεῦθεν συρροὴ ἀνθρώπων, τιμωρεῖται μὲ κρίτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων, ἢ μὲ πρόστιμον τὸ πολὺ ἑκατὸν δραχμῶν ἄλλως δὲ, μὲ κρίτησιν τὸ πολὺ τριῶν ἡμερῶν, ἢ μὲ πρόστιμον τὸ πολὺ τριακόνα δραχμῶν.

Ἄρθρ. 554.

Ἐάν εἰς δημοσίον τινα οἶκον δὲν γίνεται παῦσις κατὰ τὰς ὑπὸ τῆς ἐστννομίας κανονισμένας νυκτερινὰς ὥρας, καταγινώσκεται πρόστιμον εἴκοσι μὲν δραχμῶν τὸ πολὺ εἰς τὸν ξενοδόχον, ὅστις δὲν προτρέπει τοὺς ξενιζομένους εἰς ἀναχώρησιν, καὶ ἑξακολουθεῖ παρέχων τι αὐτοῖς, δέκα δὲ δραχμῶν τὸ πολὺ εἰς τοὺς ξενιζομένους, ὅσοι δὲν ἀπεμκρύνθησαν προτραπέντες παρὰ τοῦ ξενοδόχου.

Άρθρ. 555.

Εἰς πρόσμιμον δέκα μέχρι διακοσίων Δραχμῶν ὑποβάλλεται, ὅς τις ἀνευ αδείας τῆς Ἀρχῆς ἐπιχειρεῖ δημόσια θύματα, θεατρικά, ἢ ἄλλας παρασχεῖς· ὅς τις εἰς τὰς συγκεκριμένους τοιαύτου εἶδους ἐπιχειρήσεις παραβαίνει τὰς περὶ τοῦ τόπου, τοῦ χρόνου, τοῦ εἶδους καὶ τοῦ τρόπου παρὰ τῆς Ἀρχῆς ἐκδομένης διατάξεως.

Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται εἰς ἐκείνους, ἐκ τῶν ἐπιχειρούντων τοιαῦτα ἀθύσματα, θεατρικά, ἢ ἄλλας παρασχεῖς, ὅσοι ὄνταν ἀναφυῶσιν ἐντεῦθεν ἀταξία, δὲν ἐπικαλοῦνται εὐθὺς τὴν βοήθειαν τῆς Ἀρχῆς.

Άρθρ. 556.

Με πρόσμιμον τὸ πολὺ πεντήκοντα Δραχμῶν τιμωροῦνται ὅσοι, ἐναντίον ἀπαγορεύσεως τῆς Ἀρχῆς, ἐμφαλίζονται εἰς τὸ δημόσιον, φέροντες προσώπειον, ἢ περικεκαλυμμένοι, ἢ ἀντιβαίνουσιν εἰς τὴν περὶ τῶν συγκεκριμένων μετὰ προσώπειου πομπῶν διαγεγραμμένην τάξιν.

Εἰς παραβάσεις πραττομένης ἀπὸ ἀνθρώπου φέροντας προσώπειον, περικεκαλυμμένους ἢ περιβεβλημένους σχῆμα ἀλλοτρίον, ἢ περίστασις αὐτῇ θεωρεῖται ὡς ἰδιαιτέρως ἐπιχρονική.

Γ'. Ἀπειλαί.

Άρθρ. 557.

Ὅς τις ἀπειλεῖ εἰς ἄλλους ἐπιχείρησιν ἀξιοποίνου τινὸς πράξεως, ἐὰν ἡ ἀπειλὴ δὲν ᾖ κακούργημα ἢ πλημμέλημα τιμωρητῆ, καταδικάζεται κατὰ τοὺς ἐξῆς ὅρους·

1) Εἰς κράτησιν μιᾶς ἐβδομάδος μέχρι τριῶν μηνῶν, ἢ εἰς πρόσμιμον τριάκοντα μέχρι τριακοσίων Δραχμῶν, ἐὰν ἡ ἀπειληθεῖσα πράξις ἀπεινέτο κατὰ τῆς ἀσφαλείας ὁλοκλήρου τόπου, ἢ ἐπαρχιῶν, ἢ ᾗναι κοινῶς ἐπικίνδυνος·

2) Εἰς κράτησιν τὸ πολὺ ἐξ ἐβδομάδων, ἢ εἰς πρόσμιμον τὸ

πολὺ διακοσίων Δραχμῶν, ἐὰν ἀπειλήσῃ βίαιοπραγίας κατὰ τοῦ σώματος καὶ τῆς ζωῆς ἀνθρώπων, ἢ κατὰ ξένης ιδιοκτησίας·

3) Εἰς κράτησιν τὸ πολὺ ἐνὸς μηνὸς, ἢ εἰς πρόσμιμον τὸ πολὺ ἑκατὸν Δραχμῶν, καθ' ὅλας τὰς λοιπὰς περιπτώσεις.

Ὁ πταίτης ὑποβάλλεται κατὰ τὰς περιστάσεις εἰς ἰδιαιτέραν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

Ζ'. Κατάχρησις δηλητηρίων, ἱατρικῶν, καὶ

πταίσματα ἀναγόμενα εἰς τὰς ρύσεις.

1. Κατάχρησις δηλητηρίων.

Άρθρ. 558.

Ὅς τις ἄμα λαβὼν γνώσιν τυχαίας φαρμακείας δὲν μεταχειρισθῇ παραχρῆμα τὰ γνωστὰ εἰς αὐτὸν μέσα, καὶ δὲν συντελέσῃ ἐνταυτῷ εἰς τὸ νὰ προσκληθῇ ἱατρικὴ βοήθεια καὶ νὰ εἰδοποιηθῇ ἡ ἐγγυτέρα Ἀρχή, ἐὰν μὲν ἡ φαρμακεία ἐγένινε εἰς ἀνθρώπους ἢ εἰς πράγματα τῶν ὁποίων γεύονται οἱ ἄνθρωποι, τιμωρεῖται με κράτησιν μιᾶς μέχρι ἐξ ἐβδομάδων, ἢ με πρόσμιμον πεντήκοντα μέχρι διακοσίων Δραχμῶν· ἐὰν δὲ ἐγένινε εἰς ζῶα ἢ πράγματα τῶν ὁποίων γεύονται τὰ ζῶα με κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων, ἢ με πρόσμιμον τὸ πολὺ ἑκατὸν Δραχμῶν.

Άρθρ. 559.

Εἰς πρόσμιμον καταδικάζεται ὅς τις ἔχων δηλητήριον δὲν τὸ φυλάττει ἐπιμελῶς, ἀπὸ πάσης ἐνολλότητος, διαπτώσεως, ἢ ἐπιβλαβούς χρήσεως, ἢ τὸ δίδει εἰς ἄλλους μὴ λαβόντας παρὰ τῆς Ἀρχῆς τὸ δικαίωμα νὰ ἔχωσι δηλητήρια φάρμακα.

Άρθρ. 560.

Με κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων, καὶ με πρόσμιμον τοῦλάχιστον εἴκοσι Δραχμῶν τιμωροῦνται ὅσοι ἔχοντες τὸ δικαίωμα νὰ κατασκευάζωσι, νὰ ἀπεργάζωνται, ἢ νὰ πωλῶσι δηλητήρια,

ἢ οἱ τοποτηρηταὶ αὐτῶν φέρονται ἀμελῶς καὶ ἀπερὶσκεπτός περὶ τὴν ἐν ἀσφαλεῖ φυλάξιν, σημειώσιν, ἢ διαχώρισιν τοῦ δηλητηρίου ἀπὸ ἄλλα πράγματα· δὲν μεταχειρίζονται ἰδιαίτερα ἐργαλεῖα, ἀγγεῖα ἢ σκεύη εἰς τὴν παρασκευὴν τῶν φαρμακευτικῶν ὑλῶν, ἢ τῶν δηλητηρίων, ἢ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτῶν, δὲν καθαρίζουσι τὰ σκεύη ταῦτα ἐπιμελῶς μετὰ τὴν χρῆσιν των, οὐδὲ τὰ φυλάττουσι χωρὶς· δίδουσι δηλητήριον χωρὶς ἀδειαν τῆς Ἀρχῆς, ἢ ἄνευ διαταγῆς ἱατροῦ· δὲν παραδίδουσι αὐτὸ εἰς χεῖρας ἀσφαλῶν ἀνθρώπων· δὲν κρατοῦσι βιβλίον περὶ τῆς φαρμακεμπορίας των, ἢ τὸ κρατοῦσιν ἀτελῶς καὶ χωρὶς ἀκριβείαν.

Εἰς τὴν αὐτὴν ὑποβάλλονται ποινὴν καὶ οἱ τεχνῖται οἵτινες, ἄνευ προηγουμένης βασάνου καὶ ἐγκρίσεως τῆς Ἀρχῆς, βάλλουσι εἰς κυκλοφορίαν ὕλας οὕσας μέχρι τοῦδε πάντῃ ἀγνώστους.

Ἀρθρ. 561.

Ὅστις παρασκευάζει, ἀπεργάζεται, ἢ πωλεῖ δι' ἄλλους δηλητηρία, χωρὶς νὰ ἔχῃ δικαίωμα πρὸς τοῦτο δύναμις τοῦ ἐπιτηδεύματός του, πρὸς τῇ δημεύσει τοῦ δηλητηρίου τιμωρεῖται καὶ με κράτησιν τοῦλάχιστον τριῶν ἡμερῶν, καὶ με πρόσμιμον εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν.

2. Κατὰ χρήσεις ἱατρικῶν.

Ἀρθρ. 562.

Με κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων, καὶ με πρόσμιμον εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν τιμωροῦνται ὅσοι ἔχοντες τὸ δικαίωμα τοῦ μετέρχεσθαι ἐμπόριον ἱατρικῶν, κατασκευάζουσιν ἢ πωλοῦσι δι' ἄλλους ἀπηγορευμένα ἱατρικά· νενοθευμένως κατασκευάζουσιν ἢ συνθέτουσι τὰ ἱατρικά, ἢ μεταχειρίζονται εἰς τὴν κατασκευὴν ἢ τὴν σύνθεσιν των ὕλας, αἱ ὁποῖαι ἔχασαν τὴν ἱατρικὴν των δύναμιν· μεταχειρίζονται πρὸς κατασκευὴν ἢ διατήρησιν σκεύη ἀκάθαρτα, καὶ ἐνεκὰ τῶν ἐξ ὧν σύγκεινται ἢ ἐξ αἰτίας τῆς προηγου-

θείσης χρήσεώς των, ἐπιβλάβῃ εἰς τὴν ὑγίαν· δι' ἄλλειψιν τῆς ὀφειλομένης προσοχῆς, σημειώνουσιν ἐσφαλμένως, συγχέουσιν ἢ σφικτερῶς ἐκδίδουσιν ἱατρικά, ἢ δίδουσιν ἐπικίνδυνα ἱατρικά εἰς ἄλλους παρὰ τοὺς ὅσοι κατ' ἀπόδειξιν ἱατροῦ τινος ἀναγνωρισμένου ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ τὰ παραλάβωσιν.

Ἀρθρ. 563.

Με κράτησιν τὸ πολὺ μιᾶς ἐβδομάδος καὶ με πρόσμιμον τοῦλάχιστον δέκα δραχμῶν τιμωροῦνται ὅσοι, ἔχοντες τὸ δικαίωμα τῆς φαρμακοπωλίας, κατασκευάζουσιν ἢ πωλοῦσι ἱατρικά ἄνευ διαταγῆς ἀναγνωρισμένων ἱατρῶν, καὶ κατ' ἄλλον παρὰ τὸν διαγραφέντα ὑπ' αὐτῶν τρόπον, καθ' ὅσον τοῦτο δὲν συγχωρεῖται ἰδίως ἀπὸ τῶν περὶ φαρμακοπωλῶν κανονισμῶν· παρομοίως ὅσοι πωλοῦσιν ἀλλαχοῦ πῶς παρὰ εἰς τὸ δημόσιον φαρμακοπωλεῖόν των, ἢ ἀνάβαλλουσιν ἢ ἀρνοῦνται ἀτόπως τὴν κατασκευὴν διατεταγμένων ἱατρικῶν.

Ἀρθρ. 564.

Εἰς κράτησιν μιᾶς μέχρις ἑξ ἐβδομάδων καὶ εἰς πρόσμιμον τριάκοντα ἕως διακοσίων δραχμῶν καταδικάζεται ὅστις, ἄνευ τινὸς δικαιώματος, ἢ χωρὶς νὰ λάβῃ τὴν ἰδιαίτεράν τῆς Ἀρχῆς συγκατάθεσιν, κατασκευάζει καὶ φέρει εἰς κυκλοφορίαν ἐσωτερικὰ ἢ ἐξωτερικὰ ἱατρικά ὑπὸ ὅποιονδήποτε σχῆμα ἢ ὄνομα. Ὅστις πωλεῖ οὕτω λεγόμενα μυσῆρια ἢ πανακείας, ἢ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς Ἀρχῆς ποιοτοποιεῖ διὰ δημοσίων ἐφημερίδων ἢ ἄλλων πρὸς χρῆσιν τοῦ λαοῦ συντασσόμενων συγγραμμάτων ἱατρικά ὡς θεραπευτικὰ τινῶν νόσων.

Κατὰ δευτέραν ὑποτροπὴν, ὡς καὶ ὅταν ἡ φαρμακοπωλία γίνεται διὰ ῥωποπωλίας, καταγινώσκειται κράτησις δύο ἐβδομάδων μέχρι τριῶν μηνῶν, ἢ πρόσμιμον πενήκοντα μέχρι τετρακοσίων δραχμῶν.

Τὰ πρὸς τὴν ἀσυγχώρητον φαρμακοπωλίαν συντελοῦντα ταμειύματα δημεύονται κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν.

Άρθρ. 565.

Εἰς πρόσμιμον τὸ πολὺ πεντήκοντα δραχμῶν καθυποβάλλονται οἱ ἰατροὶ οὔτινες δὲν ἀναγγέλλουσιν εἰς τὴν Ἀρχὴν ὅσα παρατηρουσὶν ἐλλείμματα τῶν φαρμακοπωλείων καὶ πταίσματα τῶν φαρμακοπωλῶν ἢ τῶν συμβοηθῶν των.

Άρθρ. 566.

Εἰς πρόσμιμον τοῦλάχιστον δέκα δραχμῶν καταδικάζονται ὅσοι φαρμακοπῶλαι δὲν με-χειρίζονται ἐπιστάτας ἢ ἄλλους συμβοηθούς, ἔχοντας τὴν ἀνήκουσαν ἰκανότητα· παρομοίως, ὅσοι ἔχοντες δικαίωμα νὰ ἐμπορεύωνται δηλητήρια, ἀφήνουσιν τὴν παρασκευὴν καὶ τὴν πώλησιν τούτων εἰς τοιοῦτους ἀνικάνους συμβοηθούς.

3. Παραμέλησις τῶν περὶ ἐνοφθαλμισμού κανονισμῶν.

Άρθρ. 567.

Μὲ κράτησιν μιᾶς μέχρις ἑξ ἑβδομαδῶν, ἢ μὲ πρόσμιμον τριάκοντα μέχρι διακοσίων δραχμῶν τιμωρεῖται, ὅστις, ἅμα ἀναφανῇ ἡ νόσος τῶν φλυκταινῶν (εὐλογιῶν) εἰς τὸν οἶκον ἢ εἰς τὴν κατοικίαν του, δὲν προσκαλεῖ ἀμέσως ἰατρὸν, ἢ δὲν ἀναγγέλλει τὸ συμβῆναι εἰς τὴν Ἀρχήν.

Άρθρ. 568.

Γονεῖς ἐπιμελῆται παίδων, ἢ ἐπίτροποι, ὅσοι δὲν ὑποβάλλουσιν κατὰ τὸν τεταγμένον χρόνον τῆς ἡλικίας, τὰ τέκνα των ἢ τοὺς ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειάν των εἰς τὸν εἰσαχθέντα ἐνοφθαλμισμόν τιμωροῦνται, ἅμα παρέλθῃ ἡ ἐτησία τοῦ ἐνοφθαλμισμού ἐποχῇ, μὲ πρόσμιμον τοῦλάχιστον δέκα δραχμῶν.

Κατὰ τὴν προσεχῇ ἐποχῇ τοῦ ἐνοφθαλμισμού, ἐὰν ὁ παῖς δὲν ὑποβληθῇ εἰς τοῦτον, ὁ ἐνοφθαλμισμὸς ἐκτελεῖται ἀναγκαστικῶς παρὰ τῆς Ἀρχῆς· παραδίδονται δὲ, κατὰ τὰς περιστάσεις,

τοιούτοι παῖδες εἰς ξένην ἐπιμέλειαν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς Ἀρχῆς δι' ἐξοδῶν τῶν ἀπειθούντων ἐπιμελητῶν παίδων, γονέων ἢ ἐπικρόπων, μέχρι τῆς τελείας τοῦ ἐνοφθαλμισμού παρελεύσεως κατ' ἐκείνου δε, ὅς τις εἰς τὴν εἰρημένην περίπτωσιν, ἀπομακρύνων πρὸς καιρὸν μὴ ἐνοφθαλμισμένον παῖδα, τὸν ἐξαιρεῖ ἐπίτηδες ἀπὸ τὴν διάταξιν τῆς Ἀρχῆς, ἐπιβάλλεται παρὰ τὸ πρόσκιμον καὶ κωχῆσις τὸ πολὺ μιᾶς ἐβδομάδος, ἢ ἐὰν καὶ περαιτέρω δεῖξῃ ἀπειθειαν, τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρ. 569.

Εἰς πρόσκιμον δέκα μέχρι πενήκοντα δραχμῶν καταδικάζονται ἐπιστάται σχολείων, διδασκτικῶν ἢ παιδαγωγικῶν καταστημάτων, οἵτινες δέχονται παῖδας, χωρὶς νὰ βεβαιωθῶσι διὰ τακτικοῦ μαρτυριοῦ, ὅτι διήνυσαν ἤδη τὰς φυσικὰς φλυκταίνας, ἢ ὑπεβλήθησαν εἰς τοὺς περὶ ἐνοφθαλμισμού κανονισμούς.

4. Παραμέλῃσις τῶν προφυλακτικῶν μέσων κατὰ μολυντικῶν νοσημάτων, ἐπισκηπτόντων εἰς ἀνθρώπους.

Ἄρθρ. 570.

Μὲ κράτησιν δεκατεσσάρων ἡμερῶν μέχρι δύο μηνῶν, ἢ μὲ πρόσκιμον πενήκοντα μέχρι τετρακοσίων δραχμῶν τιμωρεῖται ὅς τις, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ ἀρθροῦ 318, παραβιάζει καθ' οἷονδῆποτε τρόπον, τὰ παρὰ τῆς Ἀρχῆς κατὰ τῶν εἰς ἀνθρώπους ἐπισκηπτόντων μολυντικῶν νοσημάτων διατεταγμένα ἀσφαλιστικὰ μέσα, ἢ τοὺς ἄλλους πρὸς ἀπατροπὴν τοῦ κινδύνου ἢ τῆς διαδόσεως τῆς νόσου κανονισμούς.

Ἄρθρ. 571.

Ἐὰν γυνὴ τις, γνωρίζουσα ὅτι νοσεῖ νόσον μολυντικὴν ἐκμισθώνεται ὡς τιτὸς ἢ ὑπηρετρία, ἢ ἐὰν, περιπεσούσα εἰς τοιαύτην νόσον ἐν τῷ ὑπηρετεῖν, ἐξακολουθῇ τὴν ὑπηρεσίαν ἢ

συνέρχεται μετ' ἄλλων εἰς τοιαύτην προσωπικὴν συγκοινωνίαν, ὥς ἐντεῦθεν δύναται νὰ διαδοθῇ ἀμέσως τὸ κακὸν περαιτέρω, καταγινώσκειται κράτησις μιᾶς μέχρις ἐξ ἑβδομαδῶν ἢ πρόσμιμον εἰκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν, καὶ ἡ πταίσασα, κατὰ τὰς περιστάσεις, ὑποβάλλεται εἰς ἰδιαιτέραν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν ἢ φύλαξιν, καθ' ὅσον διαρκεῖ ὁ κίνδυνος τοῦ μολύσματος.

Ἄρθρ. 572.

Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑποβάλλεται ὅστις ἀποκρύπτει εἰς τὴν Ἀρχὴν ἱμάτια ἢ ἄλλα ἐπιπλα τῆς καταλειφθείσης περιουσίας ἀνθρώπου, ἐκ μολυντικῆς νόσου ἀποθανόντος, δὲν ἀκολουθεῖ τὰς περὶ ἐξολοθρεύσεως ἢ καθάρσεως τοιούτων πραγμάτων ἐκδιδόμενας διατάξεις, ἢ κρατεῖ, ἀποκτᾷ ἐν γνώσει, πωλεῖ ἢ ἄλλως περιφέρει πρὸς πώλησιν ὅποιονδήποτε πρᾶγμα ἐκ τῶν εἰς ἐξολόθρευσιν διωρισμένων.

Τὰ ἀντικείμενα ταῦτα δημεύονται.

Ἄρθρ. 573.

Ὅστις, ἄνευ ἀδείας τῆς Ἀρχῆς ἐκθέτει νεκροὺς (πτώματα ἀνθρώπων) εἰς κοινὴν θέαν ἀναβάλλει τὸν ἐνταφιασμὸν ὑπὲρ τὸν συνήθη ἢ παρὰ τῆς Ἀρχῆς ἰδίως ὠρισμένον χρόνον ἐνταφιάζει μόνος ἢ δι' ἄλλου εἰς ἄλλα παρὰ τὰ συνήθη νεκροταφεῖα, ἢ εἰς ἄλλας παρὰ τὰς διατεταγμένας ὥρας τῆς ἡμέρας, τιμωρεῖται μὲ πρόσμιμον τὸ πολὺ πεντήκοντα δραχμῶν.

Νεκροθάπτει, οὔτινες γίνονται ὄργανα τοιαύτης παραβάσεως, ἢ παραβαίνουσι τοὺς ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν τῶν τάφων περὶ διαθέσεως, βύθους, καὶ τάξεως αὐτῶν κανονισμοὺς, τιμωροῦνται μὲ κράτησιν τὸ πολὺ μιᾶς ἑβδομάδος ἢ μὲ πρόσμιμον τοῦλάχιστον ἑκατα δραχμῶν.

5. Κίνδυνος προξενούμενος διὰ νοσημάτων ἐπισκηπτόντων εἰς ζῶα.

Ἄρθρ. 574.

Ὅστις, καθ' οἷονδήποτε τρόπον, παραβιάζει τὰ παρὰ τῆς Ἀρχῆς διατεταγμένα ασφαλιστικὰ μέσα ἐναντίων λύμης ἢ ἄλλων μολυντικῶν νοσημάτων τῶν ζώων, τιμωρεῖται μὲ κράτησιν μιᾶς μέχρις ἐξ ἑβδομαδῶν, καὶ μὲ πρόσμιμον εἰκοσιπέντε μέχρι διακοσίων δραχμῶν.

Οἱ πταῖσται, ἐὰν ὡς ἐξ αὐτῶν ὑπάρχει κίνδυνος πρὸς διάδοσιν τοῦ μολύσματος, τίθενται καθ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ὁ κίνδυνος οὗτος ὑπὸ ἰδιαιτέραν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν, ἢ, κατὰ τὰς περιστάσεις, κρατοῦνται εἰς ἰδιαιτέραν φύλαξιν.

Ὅλα τὰ ἀντικείμενα τῆς ἀπηγορευμένης συναλλαγῆς δημεύονται.

Ἄρθρ. 575.

Ὅστις, ἐκραγείσης λύμης ἢ μολυντικοῦ νοσήματος τῶν ζώων, ἀπειθεῖ εἰς τὰς παρὰ τῆς Ἀρχῆς ἐναντίον τῆς ἐπὶ τὸ χεῖρον προόδου, τῆς διαδόσεως ἢ ἐπανόδου τοῦ κακοῦ ὠρισμένας διατάξεις, ὅστις δὲν ἀποκλείει ἐπιμελῶς ζῶα νοσοῦντα τοιαῦτα νοσήματα ἐκ τῆς μετ' ἄλλων ζώων συγκοινωνίας, ὅστις κρατεῖ κρυφίως, ἀποκτᾷ ἐν γνώσει, πωλεῖ, ἢ ἄλλως περιφέρει πρὸς κοινὴν χρῆσιν μέρη τοιούτου ἐσφαγμένου ἢ τεθνεώτος ζώου, ἢ σκευὴ ἀπὸ τὸν σταθμὸν αὐτοῦ, παραβαίνων τὴν παρὰ τῆς Ἀρχῆς προσχθεῖσαν ἐξολόθρευσιν, ἢ καθαρσιν, τιμωρεῖται, πρὸς τὴν δημεύσει τῶν εἰρημένων πραγμάτων, καὶ μὲ πρόσμιμον, εἰς δὲ ἐπιβαρυντικὰ περιστάσεις, μὲ κράτησιν προσέτι τὸ πολὺ δύο ἑβδομαδῶν.

Εἰς πρόσμιμον τὸ πολὺ πεντήκοντα δραχμῶν ὑποβάλλεται ὅστις δεικνύεται ἀμελής εἰς τὴν ἀποκομιδὴν ἢ ταφὴν τοιούτου τεθνεώτος ζώου.

Ἄρθρ. 576.

Κράτησις ἐνὸς μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ πρόσμιμον ἑκατὸν μέχρι

διακοσίων δραχμῶν καταγινώσκεται, εἰάν ἐκ τῆς παραβάσεως τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 574 καὶ 575 διαλαμβανομένων ὁρισμῶν διεδόθη τὸ μολυσμα καὶ εἰς ἄλλα ζῶα.

Η'. Παραμέλησις τῆς δημοσίας καθαριότητος.

Ἄρθρ. 577.

Ὁ μολύνων φρέατα, δεξαμενὰς, πηγὰς, ποταμούς ἢ ῥύακας, τῶν ὁποίων τὸ ὕδωρ συντελεῖ εἰς πόσιν ἢ εἰς παρασκευὴν φαγητῶν ἢ ποτῶν μὲ πράγματα διεγείροντα ἀηδίαν, ἢ μεταδίδοντα εἰς τὸ ὕδωρ ιδιότητα βλαπτικὴν τῆς ὑγείας· ὅστις μολύνει τρόφιμα εἰς πώλησιν ἐκτεθειμένα, καταδικάζεται εἰς κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομαδῶν ἢ εἰς πρόσμιμον τὸ πολὺ πεντήκοντα δραχμῶν.

Ἄρθρ. 578.

Πρόσμιμον πέντε μέχρι τριάκοντα Δραχμῶν καταγινώσκεται εἰς τὸν παραβαίνοντα τὰς καθεστώσας διατάξεις περὶ καθαριότητος τῶν μύλων, μακελείων, κρεοπωλείων, ἀγορῶν ἢ ἐργαστηρίων, ὅπου παρασκευάζονται ἢ πωλοῦνται τρόφιμα.

Ἄρθρ. 579.

Εἰς πρόσμιμον τὸ πολὺ δέκα πέντε Δραχμῶν καταδικάζεται ὅστις παραβαίνει τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις τὰς περὶ καθαριότητος ἢ περὶ καθαρισμοῦ τῶν ὁδῶν, ἀποχετεύσεως τοῦ ὕδατος ἐκ τῶν οἰκιῶν καὶ στεγῶν, περὶ κτηνοτροφίας, βιομηχανικῶν ἐργασιῶν ἢ ἄλλων πράξεων, ὅθεν γεννῶνται ἐπιβλαβεῖς ἀναθυμιάσεις.

Ἄρθρ. 580.

Εἰς πρόσμιμον τὸ πολὺ τριάκοντα δραχμῶν, καὶ ἐνταυτῷ, κατὰ τὸ δοκοῦν, εἰάν ἡ πράξις ἐπεχειρήσθῃ ἐξ ἐβελοκακίας ἢ ἐκδικήσεως, εἰς κράτησιν τὸ πολὺ ὀκτὼ ἡμερῶν ὑποβάλλεται ὁ ῥίπτων ἀκαθαρσίας εἰς ἀνθρώπους, εἰς κτίριον ἄλλου, ἢ εἰς περιφράκτους ἀγρούς ἢ ἐντὸς αὐτῶν.

Θ'. Παιίσματα ἀφορῶντα τὰς ζωοτροφίας.

1. Παράβασις τῶν περὶ ζωοτροφίῶν διατάξεων.

Ἄρθρ. 581.

Εἰς πρόσμιμον τοῦλάχιστον δέκα Δραχμῶν καταδικάζεται ὅστις ἀφαιρῇ ζωοτροφίας ἀπὸ τὴν διατεταγμένην ἐποπτείαν, ἢ ἀπὸ ἰδιαιτέραν τινὰ τῆς Ἀρχῆς ἐξέτασιν, ἢ τὰς πωλεῖ εἰς ἄλλους τόπους, ἢ εἰς ἄλλους χρόνους παρὰ τοὺς ῥητῶς διατεταγμένους.

Ἄρθρ. 582.

Ὅστις παρασκευάζει πρὸς κοινὴν χρῆσιν τρόφιμα, τὰ ὁποῖα, κατὰ τὴν ιδιότητα τῶν ὑλῶν ἢ τῶν κραμάτων, ἐνεκα τοῦ τρόπου ἢ τοῦ χρόνου τῆς παρασκευῆς, ἢ τῶν πρὸς ταύτην συντελεσάντων ἐργασιῶν, εἶναι, ἢ δύνανται νὰ γενῶσιν ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν ὑγείαν· ὅστις φυλάττει ὡς τρώφας, εἰς τόπον, εἰς ἀγγεῖον, ἢ κατ' ἄλλον τρόπον, δι' οὗ δύναται νὰ μεταδοθῇ εἰς αὐτὰ ἐπιβλαβὴς ἰδιότης· ὅστις τὰς μεταχειρίζεται κατὰ τρόπον ἀκάθαρτον, ἢ ἀηδῆ· ὅστις πωλεῖ ἐν γινώσει ἀκάθαρτα, ἀηδῆ, ἢ ἐρθαυμένα τρόφιμα, τιμωρεῖται μὲ κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομαδῶν, καὶ μὲ πρόσμιμον τοῦλάχιστον πέντε Δραχμῶν, καὶ, εἰάν ὑπάρχουσιν ἐπιβαρυντικαὶ αἰτίαι, μὲ κράτησιν τοῦλάχιστον μιᾶς ἐβδομάδος, καὶ μὲ πρόσμιμον πεντήκοντα μέχρι διακοσίων Δραχμῶν.

Αἱ τροφαὶ δημεύονται.

Ἄρθρ. 583.

Οἱ προηγουμένοι ὁρίσμοι ἐφαρμόζονται κατὰ τοῦ κατασκευαστοῦ καὶ πωλητοῦ ὅχι μόνον εἰς πράγματα συντείνοντα πρὸς τροφήν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλα ἐπαρκούντα εἰς ὅποιανδήποτε κοινὴν χρείαν, καὶ μεμιγμένα μὲ οἰανδήποτε προσθήκην ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν ὑγείαν, ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τὰ μὴ καλῶς γινώμενα χάλκινα ἀγγεῖα, ἢ εἰς σκευὴ κασσιτερίνα μεμιγμένα μὲ μόλυβδον.

2. Πταίσματα ἀφορῶντα τὴν σιτοδείαν καὶ τὴν ἀνατίμησιν (chertú) τῶν τροφίμων.

Ἄρθρ. 584.

Με πρόσμιμον τοῦλάχιστον δέκα δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις παρὰ τὴν ἐμπορίαν σίτου ἢ ἄλλων τροφίμων διατάξεις, τὰς ὑποίας ἡ ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ ἐκδίδει καθ' ἑκάστην περίπτωσιν ὅπου ἡ χρεια τὸ καλῆσθαι.

Γενομένης τῆς παραβάσεως ὑπὸ περιστάσεως, τὰς ὁποίας ἡ διάταξις θεωρεῖ ὡς ἐπιβαρυντικὰς, ἔχει τὸ δικαίωμα ἡ Ἀρχὴ νὰ πωλῇ δημοσίως τὰ ἀπηγορευμένα ἐμπορεύματα διὰ δαπάνης καὶ εἰς λογαριασμὸν τοῦ πταίσαντος.

Ἄρθρ. 585.

Εἰς πρόσμιμον δέκα μέχρι διακοσίων δραχμῶν καταδικάζονται ὅσοι πρᾶτταθῶν νὰ ἐμποδίζωσιν ἄλλους τοῦ νὰ προσκομιζώσι τρόφιμα εἰς τὰς ἀγοράς· ὅσοι αὐξάνουν τὴν παρὰ τῶν πωλητῶν ζητούμενην τιμὴν, ζητοῦν νὰ ἀπομικρύνουν τῆς ἀγορᾶς ἄλλους ἀγοραστὰς ἢ πωλητὰς· τροφιμοκάπηλοι καὶ μεσοκάπηλοι, οἵτινες ἀγοράζουσι καθ' ὁδὸν τὰ διὰ τὴν ἀγορὰν θωρισμένα τρόφιμα, ἢ δια νὰ ἐξαιρέσωσι ταῦτα ἀπὸ τὴν ἐλευθέραν συναλλαγὴν, καὶ νὰ τὰ περιποιήσωσιν εἰς μόνους ἑαυτοὺς, συνάπτουν μὲ τοὺς πωλητὰς μυσικὰς συμφωνίας.

Ἄρθρ. 586.

Με πρόσμιμον τριάκοντα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν τιμωροῦνται, ὅσοι ἔχοντες ἐξ ἐπιτηδεύματος τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ πωλῶσι τρόφιμα, δὲν προμηθεύονται, ἄνευ νομίμων κωλυτικῶν αἰτιῶν, τὰ διατεταγμένα ταμιεύματα, τὰ κρύπτουσιν ἐπερωτώμενοι παρὰ τῆς Ἀρχῆς, ἀρνοῦνται νὰ τὰ πωλήσωσιν ἐπὶ πληρωμῇ εἰς ὅποιον-δήποτε ἀγοραστὴν, ἢ συμφωνοῦσι μετ' ἀλλήλων νὰ πωλῶσιν τινὰ τρόφιμα μόνον εἰς ὠρισμένους χρόνους, κατὰ σειράν (τάξιν) ὡρι-

σμένον ἢ εἰς τιμὰς, ὑπερβαίνουσας τὴν παρὰ τῆς Ἀρχῆς τεταγμένην διατίμησιν.

Ἄρθρ. 587.

Ἐὰν τὰ εἰς τὰ ἄρθρα 585 καὶ 586 ἀναπερόμενα πταίσματα πραχθῶσιν ἐν καιρῷ δημοσίας ταραχῆς, ἢ ἐὰν ἐντεῦθεν προέκυψῃ δημοσία ταραχὴ, παρὰ τὸ πρόσμιμον, ἐπιβάλλεται καὶ κράτησις μιᾶς μέχρις ἐξ ἐβδομάδων.

I'. Ἀφορμὴ δημοσίᾳν δυστυχημάτων.

I. Δι' ὕδατος.

Ἄρθρ. 588.

Εἰς πρόσμιμον τοῦλάχιστον δέκα δραχμῶν καταδικάζεται ὅστις παραμελεῖ τὰς περὶ ἀποφυγῆς τῶν ἐκ τοῦ ὕδατος προσγινομένων ζημιῶν ἐκδεδομένας διατάξεις, ἢ διατεταγμένα προφυλακτικὰ μέτρα.

Ἄρθρ. 589.

Με κράτησιν τὸ πολὺ μιᾶς ἐβδομάδος, καὶ μὲ πρόσμιμον τὸ πολὺ πενήκοντα δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις, ἄνευ τινὸς δικαιώματος, ἀποκλείει ἢ ἐμποδίζει τὸν ἐλεύθερον καὶ ἀσφαλῆ πλοῦν ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἢ ἐπὶ τῶν πλωίμων ὑδάτων· ὅστις εἰς τὰς παρόδους (πορείας) τοιούτων ὑδάτων ῥίπτει ἢ βυθίζει πράγματα, ἐκ τῶν ὁποίων δύναται νὰ βλαφθῶσιν τὰ πλοῖα, ἢ δι' ὧν τὸ ἔλκτρον (εἰσῶμα) γενεύεται, γίνεται ἀβασθὲς ἢ ἄλλως ἐπικινδύνον· ὅστις, ἐντυχόντος συναντήσαντός τινος, ἐξ αὐτοῦ προέρχεται τοιοῦτος κίνδυνος, δὲν λαμβάνει παραχρῆμα ἀσφαλιστικὰ μέτρα, καὶ δὲν ἀναγγέλλει τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν Ἀρχήν.

Ἄρθρ. 590.

Με κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων καὶ μὲ πρόσμιμον τοῦλάχιστον πέντε δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις παραμελεῖ τὴν ὀφει-

ποιμένην ἀνύψωσιν ἢ διατήρησιν τῶν ἀνγκαιῶν εἰδοποιητικῶν καὶ ὁδηγητικῶν σημείων εἰς πλώϊμα ὕδατα, ἢ τὴν εἰς τὰ ξένα πλοῖα χρεωσθεμένην ὁδηγίαν καὶ βοήθειαν ἐπὶ κινδυνωδῶν τόπων· ὅστις πλεῖν ἢ προσορμίζεται εἰς τοιούτους τόπους, ὅπου ὁ πλοῦς ἢ ἡ προσορμὶς ἀπαγορεύεται ἰδίως παρὰ τῆς Ἀρχῆς· παρομοίως ὅστις μεταχειρίζεται πρὸς πλοῦν πλοῖα, εἰς κακὴν κατάστασιν εὐρισκόμενα, καὶ μὴ δυνάμενα νὰ ἀνθέξωσι, τὰ φορτῶν· βαρέως ἢ ἐπισφαλῶς, τὰ παραδίδει εἰς ἀνεπιτηδέους ὑπηρετάς, παῖδας ἢ ἄλλους ἀπείρους ἀνθρώπους, δὲν ὑποχωρεῖ εἰς ἄλλα πλοῖα ἢ σχεδίας ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι, ἢ δεικνύεται καθ' οἷον ὅποτε τρόπον ἀπερίσκεπτος καὶ ἀμελής εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν διαπεπτευμένων εἰς αὐτὸν πλοίων.

Ἄρθρ. 591.

Με κράτησιν τὸ πολὺ μιᾶς ἐβδομάδος, ἢ μὲ πρόσκιμον τὸ πολὺ τρεῖς χιλιάδας δραχμῶν, τιμωρεῖται ὅστις λούεται ἐκτὸς τῶν πρὸς τὸ τέλος τοῦτο ὁρισμένων τόπων.

α. Διὰ πυρός.

Ἄρθρ. 592.

Με κράτησιν τοῦλάχιστον τριῶν ἡμερῶν, ἢ μὲ πρόσκιμον δέκα μέγα μέχρι διακοπῶν δραχμῶν, τιμωρεῖται ὅστις φέρεται ἀπερίσκεπτος καὶ ἀμελῶς περὶ τὴν χρῆσιν τοῦ πυρός, τοῦ φωτός, τῶν καυστικῶν ἢ εὐπρηγῶν πραγμάτων.

Ἡ αὕτη ποινὴ ἐπιβάλλεται ἰδίως καὶ εἰς τὸν παραβαίνοντα τὰς πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ κινδύνου τοῦ ἐμπρησμοῦ ἀσυνομικὰς διατάξεις, ἐὰν αὗται ἀφορῶσι τὴν ἀποτροπὴν κινδύνων, συμβαινόντων ἐντὸς τῶν οἰκῶν καὶ κτιρίων.

Ἄρθρ. 593.

Ἐὰν αἱ περὶ τῶν ὁ λόγος διατάξεις ἀφορῶσι τὴν ἀποτροπὴν, κατὰ τοὺς ἀγρούς καὶ τὰ δάση, κινδύνου τοῦ πυρός, καταγινώ-

σκεῖται εἰς τὸν πταίστην κράτησις τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων ἢ πρόσκιμον τοῦλάχιστον τριῶν δραχμῶν· καὶ ἐὰν ἔχωσι σκοπὸν νὰ ἐμποδίσωσι πράξεις ἢ ἐλλείψεις ἀπειλούσας κίνδυνον ἐμπρησμοῦ κατὰ τὰς ὁδοὺς καὶ πλατείας, εἰς πόλεις ἢ χωρία, ὁ πταίστης τιμωρεῖται μὲ κράτησιν τὸ πολὺ τριῶν ἡμερῶν, ἢ μὲ πρόσκιμον τὸ πολὺ εἴκοσι δραχμῶν.

Ἄρθρ. 594.

Ἐὰν τις οἰκοδεσπότης ἀνέχεται ἐν γνώσει πράξεις ἢ ἐλλείψεις τῶν συνοίκων του, ἐνοικιαστῶν, ξενιζομένων, οἰκετῶν ἢ ἐργατῶν, ἀπειλούσας ἐμπρησμοῦ κίνδυνον, ἢ, μετὰ ματαίαν οἰκισκὴν ἐπιπληξιν, δὲν τὰς ἀναγγέλλῃ εἰς τὴν Ἀρχὴν, διὰ τὰ τιμωρηθῶσιν οἱ ἐνοχοί· ἐὰν δὲν προμηθεύῃ εἰς τοὺτους σκεύη καὶ ἐργαλεῖα, δυνάμενα νὰ καταστήσωσιν ἀβλαβὴ τὴν περὶ τὰς ἀσχολίας τῶν χρῆσιν τοῦ πυρός ἢ τοῦ φωτός, ἐνέχεται διὰ τὰ πταίσματα τούτων, καὶ τιμωρεῖται ἐπίσης μὲ αὐτούς· ἐὰν δὲ δώσῃ εἰς χειρας παιδῶν, εὐθῶν ἢ παραφρόνων πῦρ καὶ φῶς, ἢ εὐπρηστα πράγματα, ὑποβάλλεται, κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν περιπτώσεων, εἰς τὰς διὰ τῶν ἁρθρῶν 592 καὶ 593 ὁρισμένας ποινάς.

Ἄρθρ. 595.

Με πρόσκιμον, ἢ, κατὰ τὰς περιστάσεις, μὲ κράτησιν τιμωρεῖται ὅστις δὲν καταβάλλει μεγίστην προσοχὴν εἰς τὰ χημικὰ πειράματα καὶ ἔργα, ἢ εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς πυρίτιδος· ὅστις παραβαίνει τὰς διατάξεις τὰς ἀφορῶσας τὴν διακατεχὴν καὶ τὴν εἰς οἶκους, κατωίχας, καὶ κτίρια διατήρησιν τῆς πυρίτιδος.

Ἄρθρ. 596.

Εἰδημόνες τῆς τεκτονικῆς καὶ πρωτεργάται, οὔτινες, προσκαλούμενοι νὰ ἐξετάσωσι τὰ δυνάμενα νὰ προξενήσουν κίνδυνον ἐμπρησμοῦ, παραβλέπουσιν ἐλλείμματα, τὰ ὅποια διὰ τῆς παρακούσεως προσοχῆς ἠδύναντο νὰ ἀνακαλυφθῶσιν, ἢ δὲν τὰ ἐκθέ-

τουςι πιςῶς χειροτέχνη, οὔτινες ἐκτελοῦσιν ἐργασίας, δυναμένας νὰ ἐπιφέρωσι κίνδυνον ἐμπρησμοῦ, καπνοδόκης παρῶται, οὔτινες ἀμελοῦσιν ἢ κακῶς ἐπιμελοῦνται τὴν ἐπικειμένην εἰς αὐτοὺς ἀσφαλίσιν τῆς παρώσεως, ἢ δὲν ἀναγγέλλουσιν εὐθὺς εἰς τοὺς οἰκοδεσπότας ὅσας ἐλλείψεις παρατηροῦν εἰς τὰς καπνοδόκας, καὶ, μηδεμιᾶς διορθώσεως γενομένης, δὲν ἀναφέρονται εἰς τὴν Ἀρχὴν, τιμωροῦνται μὲ κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομαδῶν καὶ μὲ πρόστιμον.

Ἄρθρ. 597.

Ὅστις, παρκτηρήσας πυρκαϊκὰν εἰς τὴν οἰκίαν, κατοικίαν ἢ εἰς τὸν τοπὸν τῆς διαμονῆς του, δὲν προσκαλεῖ εὐθὺς δημοσίαν βοήθειαν, ἢ δὲν εἰδοποιεῖ τὴν Ἀρχὴν, τιμωρεῖται μὲ κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομαδῶν.

3. Δι' ἐπιχειρήσεων οἰκοδομικῶν.

Ἄρθρ. 598.

Εἰς πρόστιμον τοῦλάχιστον τριάκοντα δραχμῶν καταδικάζεται ὅστις ἐπιχειρεῖ εἰς πόλεις οἰκοδομὴν, ἢ εὐσιώδη ἐπισκευὴν κτιρίου, διωρισμένου ἤδη, μὴ ἔχων ῥητὸν σχέδιον οἰκοδομῆς, ἐγκεκριμένον παρὰ τῆς Ἀρχῆς, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν στερεότητα καὶ ἀσφάλειαν, ἢ αὐτογνομόνως παρεκτρεπόμενος ἀπὸ τοιοῦτον σχέδιον, ἢ ἀπὸ τὸν διωρισμένον τῆς οἰκοδομῆς τόπον, ὑπερβαίνων τὰς γραμμὰς τῆς οἰκοδομῆς, ἢ παραβαίνων τὰς ἰδιαιτέρας περὶ οἰκοδομῆς διατάξεις τῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 599.

Εἰς τὴν αὐτὴν ὑποβάλλονται ποινὴν ἀρχιτέκτονες, οὔτινες ἐπὶ τῶν οἰκοδομικῶν ἐπιχειρήσεων, ἢ ἐπισκευῶν, ἀμελοῦν νὰ γήσωσι σημεῖα εἰδοποιητικὰ, ἢ ἄλλως νὰ λάβωσι τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν προσώπων καὶ πραγμάτων ἀπὸ πάσης βλάβης.

Ἄρθρ. 600.

Ὅστις κατεργάζεται, ἢ πωλεῖ ἄχρηστον, κακὴν, ἢ μὴ ἀντιστοιχοῦσαν εἰς τὸ διατεταγμένον μέτρον οἰκοδομικὴν ὕλην· πρωτεργάται χειροτεχνίας, οὔτινες μεταχειρίζονται ἢ αὐτοὶ ἢ δι' ἄλλων τοιαύτην ὕλην πρὸς οἰκοδομὴν, τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον τοῦλάχιστον δέκα δραχμῶν.

Ἄχρηστος καὶ κακὴ ὕλη δημεύεται· ἢ δὲ μὴ ἀντιστοιχοῦσα εἰς τὸ διατεταγμένον μέτρον πωλεῖται δι' ἐξόδων καὶ εἰς λογαριασμὸν τοῦ ιδιοκτῆμονος, σημειουμένης τῆς ἐλλείψεως.

Συγχωρεῖται μολοντοῦτο εἰς τὸν κύριον τῆς οἰκοδομῆς νὰ παραγγεῖλῃ τὴν οἰκοδομικὴν ὕλην κατ' ἄλλο δοθέν μέτρον, καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἢ παροῦσα διάταξις δὲν ἐφαρμόζεται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ μέτρον.

Ἄρθρ. 601.

Εἰς πρόστιμον τοῦλάχιστον δέκα δραχμῶν ὑποβάλλονται οἱ ἀρχιτέκτονες, οὔτινες διορίζουσιν ἀπείρους ἐργάτας ἢ παραλλέπουσιν, ἢ ἀμελοῦσι τὴν ἐπὶ τῶν ἐργατῶν ἢ ἐπὶ τῆς οἰκοδομῆς ἐποπτείαν.

Ἄρθρ. 602.

Ἐὰν οἰκοδομὴ τις, πρὶν ἢ τελειώσῃ, ἢ ἐνῶ τελειοῦται, ἐξεταζομένη παρὰ τῆς Ἀρχῆς, εὐρεθῇ ἐπικίνδυνος ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν, τὴν στερεότητα καὶ ἀσφάλειαν, ὁ ἀναλαβὼν τὴν τεχνικὴν διεύθυνσιν τῆς οἰκοδομῆς ὑποβάλλεται εἰς κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομαδῶν καὶ εἰς πρόστιμον τοῦλάχιστον εἴκοσι δραχμῶν.

Ἄρθρ. 603.

Ἐὰν οἰκοδομὴ τις ἐντὸς ἐνὸς ἔτους μετὰ τὴν τελείωσίν της, ἢ οἰκοδομικὸν πῆγμα (σκαλωσιὰ) πέσῃ ὅλον, ἢ ἐν μέρει, ἢ δὲ πτωχεύσῃ δὲν προῆλθεν ὑπὸ μόνης ἐξωτερικῆς ἐπενεργείας, ἐλαῖνος, εἰς

τὸν ὅποιον διεπιστεύθη ἡ οἰκοδομὴ ἢ ἡ ἐπισκευή, τιμωρεῖται μὲ
κράτησιν δύο μέχρι ἑξ ἑβδομάδων, καὶ μὲ πρόστιμον ἑκατὸν
μέχρις τριακοσίων δραχμῶν.

Ἄρθρ. 604.

Μὲ τὴν αὐτὴν ποινὴν τιμωροῦνται:

1) Πραγματογνώμονες, οἵτινες, παρηγγελμένοι παρὰ τῆς
Ἀρχῆς νὰ ἐξετάσωσιν οἰκοδομὴν τινα, καταπεσοῦσαν τοιοῦτοτρό-
πως, ἐπιχειροῦσιν ἀμελῶς, ἢ δὲν ἐπιχειροῦσι παντάπασι τὴν
ἐξέτασιν ταύτην, ἢ δὲν περιγράφουσι τὸ πρᾶγμα, καθὼς ὀφείλουσιν.

2) Ἱδιοκτῆμονες ἢ ἐπιστάται καταπεσοῦσης οἰκοδομῆς, ἐὰν
ἔγιναν παρὰ τὴν τῆς πτώσεως, ἢ συνείργησαν εἰς ταύτην διὰ τινος
πράξεως ἢ παραλείψεως, ὑποκειμένης εἰς ποινὴν.

Ἄρθρ. 605.

Μὲ πρόστιμον τοῦλάχιστον δέκα δραχμῶν, καὶ μὲ κράτησιν
τὸ πολὺ δεκατεσσάρων ἡμερῶν, τιμωρεῖται ὅστις παρμελεῖ μὲ
κίνδυνον ἄλλων τὴν ὀρεилоμένην διεκτῆρσιν οἰκοδομῆς τινος·
ὅστις, ἅμα παρατηρήσας τοιαῦτα ἐλλείμματα, δὲν συντελέσῃ εἰς
τὴν ἀναγκαίαν ἐξασφάλισιν καὶ διορθώσιν· ὅστις ἀμελεῖ τὴν ἐπα-
νόρθωσιν ἐλλείψεων τῆς ἰδιοκτητοῦ οἰκοδομῆς του, εἴτε ἐπικιν-
δύνων εἰς τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν, εἴτε ἀντιδικινουσῶν εἰς τὰς καθι-
ετώσας ἀστυνομικὰς διατάξεις.

Εἰς τὴν αὐτὴν ὑποβάλλεται ποινὴν ὁ ἀρχιτέκτων ὅστις, προ-
κληθεὶς νὰ προφυλάξῃ, ἐπισκευάσῃ ἢ ἀνορθώτῃ ὅσον τάχος τα-
ῦτο ἐπικίνδυνον οἰκοδόμημα, ἀρνεῖται ἢ ἀναβάλλει τὴν συνδρο-
μὴν του, ἄνευ νομίμου αἰτίας.

Ἄρθρ. 606.

Εἰς πρόστιμον δέκα μέχρι δικοσίων δραχμῶν καταδικάζεται
ὅστις, περὶ τὴν ἀνέγερσιν νέου οἰκοδομήματος, ἢ περὶ τὴν διατή-
ρησιν τοῦ ὑπάρχοντος ἤδη, ἀντίσταται εἰς τὰς ἀφορώσας τὸν
κίνδυνον τοῦ πυρὸς οἰκοδομικὰς διατάξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 607.

Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 599, 601, καὶ 603 ἡ
ποινὴ καταγινώσκεται εἰς τὸν ἀρχιτέκτονα καὶ εἰς τὸν κύριον
τῆς οἰκοδομῆς, ἀλλ' εἰς τὸν τελευταῖον τότε μόνον, ὅταν εἴχῃ
γνώσιν τοῦ πταίσματος, καὶ δὲν το ἐμπόδισαν, ἢ τὸ ἤθελυσεν, ἢ
τὸ διέταξεν ὁ ἴδιος.

Ἄρθρ. 608.

Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν τιμωροῦνται οἱ κύριοι τῆς οἰκο-
δομῆς δὲν ἐπεύσῃ νὰ ἀποσκευάσῃ οἰκοδομήματα, ἀντιβαίνοντα
εἰς τὴν διάταξιν, ἢ νὰ ἐπιδιορθώσῃ ἐλλείμματα καὶ ἐλλείψεις
τῆς οἰκοδομῆς, ἢ Ἀρχὴ διατάσῃ νὰ ἐπισκευασθῇ, καὶ, χρείας κα-
λύψεως, νὰ ἀποσκευασθῇ διὰ δαπάνης αὐτοῦ ἡ οἰκοδομὴ κατα-
γινώσκομένης δὲ τῆς ποινῆς, εἰς τὸν ἀρχιτέκτονα καὶ εἰς τὸν
κύριον τῆς οἰκοδομῆς, ἀμφοτέρω οὗτοι ἐνέχονται εἰς τὰ ἔξοδα.

Ἄρθρ. 609.

Ὅτι διατάχθῃ εἰς τὰ ἄρθρα 602 - 605, ἰσχύει περὶ παντός,
ἐῶς τεκτονικῶν ἀντικειμένων, ὅσα, καταπίπτοντα, δύνανται
νὰ γενῶσιν ἐπικίνδυνα, ἰδίως δὲ περὶ λάκκων καὶ μεταλλείας,
περὶ λατομείων, ὁδῶν, ὑδραγωγείων καὶ ἄλλων τοιούτου εἶδους
δημοσίων κτιρίων.

4. Δι' ἱππασίας, ἀμαξηλασίας, καὶ διὰ ζώων
ἐν γένει.

Ἄρθρ. 610.

Ὅστις ἐκθέτει εἰς κίνδυνον ἀνθρώπους ἢ ξένην ἰδιοκτησίαν διὰ
ταχείας ἢ ἀπερισκέπτου ἱππασίας ἢ ἀμαξηλασίας, ἢ διὰ παρα-
μελήσεως τῆς περὶ τὸ ἱππεύειν καὶ ἐλαύνειν ἀναγκαίας προσοχῆς
ὡς πρὸς τὸν τόπον, τὸν χρόνον, τὴν ἀμοιβαίαν ὑποχώρησιν, τὰ
ἀναγκαῖα εἰδοποιητικὰ σημεῖα, ἢ καθ' ὅποιονδῆποτε ἄλλον τρό-

πον· ὅστις παραγγέλλει ἢ ἐντέλλεται εἰς ἡνιόχους ἢ ὑπηρέτας παρόμοιον τι πταῖσμα, ἢ συγχωρεῖ νὰ γίνεται παρ' αὐτῶν ἐνώπιόν του ἀκωλύτως, τιμωρεῖται με κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων ἢ με πρόστιμον τὸ πολὺ πεντήκοντα δραχμῶν. Ἐὰν δὲ ἡ πράξις ᾖ ναὶ ἰδίως ἐπικίνδυνος διὰ πολλὰς ἐπιβαρυντικὰς αἰτίας, ἢ ἐὰν τρεῖς ἐπεβλήθῃ τιμώρησις, καταδικάζεται εἰς κράτησιν τριῶν ἡμερῶν μέχρις ἐνὸς μηνός, ἢ εἰς πρόστιμον ἑκατὸν μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν.

Ἄρθρ. 611.

Με κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων, ἢ με πρόστιμον τὸ πολὺ πεντήκοντα δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις παραχωρεῖ εἰς ἄλλους πρὸς χρῆσιν, ἄνευ προειδοποιήσεως καὶ παραινήσεως, ἵππους πυρομέ-
μένους (ἐξιππαζομένους) ἢ ἔχοντες ἐπικίνδυνα ἐλαττώματα, ἢ ζευγνύει τοὺς τοιοῦτους ἵππους εἰς παραγγελτὰ ὀχήματα· ὅστις δίδει διὰ τοιαῦτα ὀχήματα σκεύη σαθρά, δὲν δίδει ὡς πρὸς τὸ βάρος καὶ τὸν τρόπον τῆς φορτώσεως τὴν ἀναγκαίαν προσοχὴν, ἢ συναρτᾷ πολλὰ φορτωμένα ὀχήματα· ὅστις διαπιστεύεται ἵππους ἢ ὀχήματα εἰς παιῖδας, ἀναξίους ἢ ἀδοκιμάστους ὑπηρέτας ἢ εἰς ἄλλους ἀνικάνους ἀνθρώπους, ἢ ἀναλαβὼν τὴν διεύθυνσιν ἐνὸς ὀχήματος, δεικνύεται ἀπρόσεκτος ἢ ἀμελής με κίνδυνον τῶν ἐν αὐτῷ εὐρισκομένων ἀνθρώπων ἢ πραγμάτων.

Ἄρθρ. 612.

Με κράτησιν τὸ πολὺ μιᾶς ἐβδομάδος καὶ με πρόστιμον τὸ πολὺ τριάκοντα δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις, ἅμα ἰδὼν δημόσιον τινα κίνδυνον, τὸν ὅποιον ἐπαπειλεῖ πτυρεῖν (ἐξιππασθῆν) ἢ ἐξα-
γριωθῆν ζῶον, ἢ προσκληθεῖς ἢ νουθετηθεῖς δὲν ἀπέχεται πράξεων, αἱ ὅποιαι ἐρεθίζουν εἰς ἐξαγρίωσιν· ὅστις ἐξεπίτηδες πτύρει ἢ ἐξαγριώνει ζῶα εἰς τὸ δημόσιον.

Ἄρθρ. 613.

Εἰς πρόστιμον τὸ πολὺ πεντήκοντα δραχμῶν καταδικάζεται

ὅστις σφίνει νὰ τρέχωσιν εἰς τόπους κατοικουμένους ἢ συγναζο-
μένους (frequantés) ζῶα ἱππεύσιμα, ὑποζυγία ἢ σκευοφόρα, ἢ νὰ μένωσιν ἄνευ τινὸς ἐπιτηρήσεως εἰς δημοσίας πλατείας, ὁδοὺς, ἢ ἄλλως εἰς ἀνοικτὸν τόπον, ὅπου ταῦτα δύνανται νὰ φέρωσι ζημίαν κφηνιάζοντα ἢ κατ' ἄλλον τρόπον· ὅστις ἀναλαβὼν τὴν ὁδηγίαν ἢ τὴν φύλαξιν ζῶων δὲν καταβάλλει τὴν ἀναγκαίαν πρόνοιαν διὰ νὰ τὰ κρατῇ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τευ· παρομοίως ὅστις ἐκθέτει καὶ παραδίδει εἰς τὴν τύχην ἰδίᾳ του ζῶα, δυνάμενα νὰ προξενήσωσι ζημίαν.

Ἄρθρ. 614.

Εἰς πρόστιμον δέκα μέχρι πεντήκοντα δραχμῶν υποβάλλεται ὅστις ἔχων ὅποιονδήποτε ζῶον, ὑπαγόμενον μὲν εἰς τὸ γένος τῶν τιθασεινῶν ἢ οἰκοσίτων, ὑπακείμενον ὁμως εἰς κακοήθη ιδιώματα δὲν τὸ δευθύνει ἢ δὲν τὸ φυλάττει εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ δύνα-
ται νὰ βλάψῃ.

Ἄρθρ. 615.

Με πρόστιμον τὸ πολὺ δέκα δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις, ἐπερω-
τώμενος παρὰ τῆς Ἀρχῆς, κρύπτει κύνας, τοὺς ἀφίνει νὰ περι-
φέρωνται εἰς τὰς ἀγυῖας ἄνευ ἐπιτηρήσεως, δὲν τοὺς ἐφοδιάζει με κλοιούς ἢ σημεῖα εἰς τόπους, ὡς πρὸς τοὺς ὁποίους ὑπάρχει περὶ τοῦτου ἰδιαιτέρα παραγγελία, ἢ ἐκδοθείσης δημοσίας δια-
ταγῆς, δὲν τοὺς περιάγει δεδεμένους.

Κύνες, τῶν ὁποίων ἀμελεῖται ἡ εἰρημένη ἐπιτήρησις, θανατω-
νται κατὰ τὰς περιστάσεις, ἥτοι εὐθὺς, ἢ ἀφοῦ προηγουμένως νουθετηθῶσιν οἱ κύριοι των.

Ἄρθρ. 616.

Με πρόστιμον τοῦλάχιστον δέκα δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις ἄνευ ἐξουσίας τῆς Ἀρχῆς κρατεῖ ζῶα ἀτίθασα ἢ ἄλλως φύσει ἐπι-
ζήμια· ὅστις τοιαῦτα ζῶα διατηροῦμενα με ἄδειαν τῆς Ἀρχῆς,

δὲν φυλάττει ἀσφαλῶς καὶ μὲ ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν περὶ τοῦ τόπου καὶ τρόπου τῆς φυλάξεως ἐκδοσμένων ἰδιαιτέρων παραγγελιών· ὅς τις εἰς θατέραν τῶν εἰρημένων περιπτώσεων, ἂν τοιοῦτο ζῶον διαφύγῃ τὴν φύλαξιν, δὲν εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου παραχρῆμα τὴν Ἀρχὴν, καὶ προσέτι δὲν λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, διὰ νὰ κατὰστήσῃ τὸ ζῶον ἀβλαβές.

Τὰ ζῶα, διὰ τῶν ὁποίων εἰσράχθη τὸ πταῖσμα, ἀποσκευάζονται.

Εἰς καθένα συγχωρεῖται νὰ φονεύσῃ ζῶον τοιούτου εἶδους ἀφηνιάζον.

Ἄρθρ. 617.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 575 τιμωρεῖται ὅστις παρατήρησας εἰς τὸ ζῶον τοῦ σημεία ἀληθοῦς λύσας, ἢ συμπτώματα ἐξ ὧν δύναται νὰ εἰκάσῃ ὅτι θέλει συμβῆ λύσσα, δὲν τὸ θανατώνει ἢ δὲν τὸ κατακλείει εὐθὺς, καὶ δὲν σπεύδει νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὴν Ἀρχὴν, ἢ, προσβληθέντος τοῦ τοιούτου ζώου παρ' ἄλλου, τὸ ὅποιον ἔχει ἢ εἶναι ὑποπτον ὅτι ἔχει τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πάθος, παραλείπει νὰ ἀναγγεῖλῃ τὸ πρᾶγμα.

5. Δι' ὄπλων καὶ πυρίτιδος.

Ἄρθρ. 618.

Μὲ κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων ἢ μὲ πρόστιμον τιμωρεῖται ὅστις, χωρὶς νὰ ᾔναι ἠναγκασμένος βᾶλλαι δι' ὁποιοῦδήποτε τηλεβόλου ὄπλου εἰς τόπους, ὅπου εὐκόλως δύναται νὰ συμβῇ δυστύχημα· ὅς τις, ἄνευ τοιαύτης ἀνάγκης, πυροβολῇ εἰς οἰκίας μὲ πυροβόλα ἢ ἀνεμοβόλα ὄπλα, ὅστις θηρεύων ἢ περὶ τὸ πυροβολεῖν ἄσκούμενος βᾶλλαι χωρὶς νὰ προσέχῃ εἰς τὸν κίνδυνον τὸν ὅποιον δύναται νὰ προξενήσῃ εἰς ἄλλους.

Ἄρθρ. 619.

Μὲ κράτησιν τὸ πολὺ μιᾶς ἐβδομάδος ἢ μὲ πρόστιμον τὸ πολὺ πενήντα δραχμῶν τιμωρεῖται,

1) Ὅς τις διαπιστεύεται πυροβόλον ἢ ἄλλο ὄπλον εἰς χεῖρας ἀπείρων ἀνθρώπων·

2) Ὅς τις μεταχειρίζεται ἀπερισκέπτως καὶ ἀλογίως τοιαῦτα ὄπλα μὲ κίνδυνον βλάβης·

3) Ὅς τις φυλάττει γεμισμένον πυροβόλον ὄπλον εἰς τόπον, ὅπου δι' ἀνατροπῆς ἢ δι' ἀπερισκέπτου χρήσεως δύναται νὰ φέρῃ βλάβην, ἢ ὅπου παῖδες ἢ ἄλλοι ἀπείροι ἄνθρωποι δύνανται νὰ τὸ φθάσωσιν·

4) Ὅς τις καταλύων εἰς ξενοδοχεῖον, ἢ εἰς ἄλλας οἰκίας, ἢ διατρίβων ὁπουδήποτε μεταξὺ ἀνθρώπων, δὲν εὐκαιρῶναι τὸ γεμισμένον ὄπλον του, ἢ δὲν τὸ ἔχει ἀδιακόπως ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν του·

5) Πᾶς ξενόδοχος, ὅς τις δὲν προτρέπει τοὺς ξενιζομένους νὰ εὐκαιρῶνουν ἢ νὰ προσέχουν τὸ ὄπλον των ἢ ὁ ἴδιος δὲν φροντίζει περὶ τῆς ἀσφαλοῦς φυλάξεώς του.

Ἄρθρ. 620.

Μὲ κράτησιν ἢ πρόστιμον τὸ πολὺ διακοσίων δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις κατασκευάζει ἀπηγορευμένα ὄπλα· ὅστις λαβὼν παραγγελίαν νὰ κατασκευάσῃ ἢ ἐπισκευάσῃ τοιαῦτα ὄπλα, δὲν εἰδοποιεῖ εὐθὺς τὴν Ἀρχὴν περὶ τούτου· ὅστις κατασκευάζει, ἐπισκευάζει ἢ πωλεῖ ὁποιοῦδήποτε εἶδους ὄπλα εἰς παῖδας, ἢ ἀνθρώπους περὶ τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ἔχουσι τὴν ἀναγκαίαν πείρην καὶ προσοχὴν περὶ τὴν χρῆσιν τῶν τοιούτων, ἢ ἐκμέρους τῶν ὁποίων εἶναι φόβος καταχρήσεων αὐτῶν· ὅστις θίδει εἰς τοιούτους ἀνθρώπους πυρίτιδα.

Ἄρθρ. 621.

Ὅς τις μετέρχεται ἐμπόριον ὄπλων ὁποιοῦδήποτε εἶδους ἢ πυρίτιδος χωρὶς νὰ ἔχῃ πρὸς τοῦτο τὴν ἀδειαν, τιμωρεῖται μὲ κράτησιν τριῶν ἡμερῶν μέχρις ἐξ ἐβδομάδων, ἢ μὲ πρόστιμον εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν.

Τὰ ἀντικείμενα τοῦ ἀσυγχωρήτου τούτου ἐμπορίου, εἴαν ᾖναι ἐκ τῶν ἀπηγορευμένων, δημεύονται· τὰ δὲ λοιπὰ πωλοῦνται δι' ἐξόδων καὶ δια λογαρισμὸν τοῦ πταιστού.

Ἄρθρ. 622.

Μὲ κράτησιν τὸ πολὺ ἐξ ἐβδομάδων, ἢ μὲ πρόστιμον πεντήκοντα μέχρι διακοσίων δραχμῶν τιμωρεῖται, ὅστις φέρει πυροβόλα, ἢ ἄλλα ἀπηγορευμένα ὅπλα, χωρὶς νὰ δύναται νὰ ἀποδείξῃ παρὰ ῥῆμα ὅτι ἔχει πρὸς τοῦτο ἄδειαν τῆς Ἀρχῆς.

Τὰ ὅπλα καὶ τὰ πυροβόλα ταῦτα δημεύονται.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύει τὸ ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου (2 Μαρτίου) 1833 διάταγμα περὶ ἐκδόσεως τῆς περὶ τοῦ ὅπλοφορεῖν ἀδείας.

6. Διὰ πτώσεως καὶ βολῆς.

Ἄρθρ. 623.

Μὲ κράτησιν τὸ πολὺ μιᾶς ἐβδομάδος καὶ μὲ πρόστιμον τὸ πολὺ πενήκοντα δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις εἰς οἶκους ἢ ἄλλους τόπους διαμονῆς, εἰς αὐλὴν ἢ ἄλλας πεφραγμένας περιοχάς, μεταξὺ ἀνθρώπων, εἰς κατοικούμενα, συχνάζοντα ἢ εἰς τοιαῦτα μέρη, ὅπου ἡ ὄρασις δὲν δύναται νὰ ἐκταθῇ ἐλευθέρως, ρίπτει λίθους ἢ ἄλλα σκληρὰ σώματα, ἢ πράγματα, δυνάμενα νὰ φέρωσι βλάβην εἰς ἀνθρώπους ἢ εἰς ἰδιοκτησίαν· ὅστις ρίπτει, ἀφίνει, ἢ χύνει τοιαῦτα πράγματα ἐξ οἰκῶν, παραθύρων ἢ ἄλλως ἐξ ὕψους.

Ἄρθρ. 624.

Μὲ κράτησιν τὸ πολὺ τριῶν ἡμερῶν ἢ μὲ πρόστιμον τὸ πολὺ εἴκοσι δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις ἐκθέτει ἢ ἀναρτᾷ οποιονδήποτε πρᾶγμα ἐναντίον ἀστυνομικῆς ἀπαγορεύσεως εἰς παράθυρα τετραμμένα πρὸς τὴν ἀγυιάν, εἰς γωνίας, ἢ εἰς ἄλλα ὑψηλὸν μέρος· ὅστις δὲν προσεφαλίζει ἀρκούντως τὰ εἰς τοιοῦτους τόπους ἐκτεθειμένα ἢ ἀνηρτημένα πράγματα, καθοσον ἢ τοιαύτη ἐκθεσις ἢ

ἀνάρτησις δὲν εἶναι ἀπηγορευμένη, κατὰ τῆς ἐνδεχομένης ἀνατροπῆς ἢ καταφορᾶς, ἢ παραμελεῖ τὴν ἀκριβῆ διατήρησιν τῶν ἐξασφαλιστικῶν μέσων.

Ἄρθρ. 625.

Οἰκοδεσπόται καὶ διακάτοχοι κατοικίας ἐνέχονται εἰς τὰς περὶ πτώσεις τῶν δύο προηγουμένων ἄρθρων διὰ τοὺς οἰκείους αὐτῶν καὶ ὑποκειμένους, καὶ εἰς αὐτοὺς ἐπιβάλλεται τὸ πρόστιον, εἴαν δὲν δύναται νὰ ἀνακαλυφθῇ ὁ πταιστής.

7. Διὰ μέσων καθιστώντων ἐπικίνδυνον τὴν εἴσοδον καὶ ἐξόδον.

Ἄρθρ. 626.

Μὲ πρόστιμον τιμωρεῖται ὅστις ἀμελεῖ τὸ χρέος τοῦ νὰ περιβάλλῃ με κιγκλίδας (κάγκελα), ἢ μὲ ἄλλα ἀσφαλιστικά μέσα, τάρρους, κρημνοὺς, βάραντρα ἢ ἄλλας παρομοίας κινδυνώδεις θέσεις εἰς κοινῶς προσитоὺς τόπους, ἢ νὰ διατηρῇ ταῦτα τὰ ἀσφαλιστικά μέσα ἀδιακόπως εἰς καλὴν κατάστασιν· ὅστις ἀφίνει εἰς τόπους ὡς τοὺς εἰρημένους, ὅπως ἡ εἰσοχὴς ἀκαλύπτους, μὴ ἐξασφαλισμένους, ἢ ἀφωτιστοὺς ἐν καιρῷ σκοτοῦς, ἢ καταρρέχοντας ὑδρας ἀνοικτάς.

Ἄρθρ. 627.

Εἰς πρόστιμον τὸ πολὺ πενήκοντα δραχμῶν καταδικάζεται ὅστις ἀντιπράττει καθ' οἵονδήποτε τρόπον εἰς τὰς ἰδιαιτέρας διατάξεις τὰς περὶ ἀσφαλείας τῶν δημοσίων ὁδῶν καὶ προχωμάτων ἐναντίον ἐνδεχομένης βλάβης.

Ὅστις ἄλλως ἀμελεῖ νὰ διατηρῇ κατὰ τὸ χρέος τοῦ τὰς ὁδῶν καὶ γεφυρίδας ἀμαξηλάτους ἢ βατάς, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον τὸ πολὺ εἴκοσι δραχμῶν.

Εἴαν αἱ πρὸς ἀφαίρεσιν τῶν προειρημένων ἐλλειμμάτων ἀστυνομικαὶ διατάξεις δὲν ἐκτελῶνται παρ' αὐτοῦ, ἡ Ἀρχὴ διατάττει τὴν διόρθωσιν δι' ἐξόδων τοῦ πρὸς τοῦτο ὑποχρεωμένου.

Άρθρ. 628.

Εἰς πρόστιμον τὸ πολὺ εἴκοσι δραχμῶν καταδικάζεται ὅστις, ἄνευ ἀνάγκης ἢ ἰδιαιτέρας ἀδείας τῆς ἀρχῆς, ἐκθέτει ἢ ἀποθέτει ἐπὶ δημοσίων ὁδῶν, ἢ πλατειῶν, ὀχήματα, ὕλας οἰκοδομικὰς ἢ ἀργατικὰς, ἐμπορεύματα, ἢ ἄλλα παρόμοια ἀντικείμενα, συρταίνε μεταπρατήρια, ἢ καταχρώμενος τῆς ἀδείας τὴν ὁποίαν ἔλαβε, κατακλείει ἢ δυσκολεύει τὴν ἐλευθέραν διόδον ἐναντίον τῆς ἰδιαιτέρας προνοίας τῆς Ἀρχῆς.

Ἐὰν συμβῇ τοιαύτη πράξις ἐν καιρῷ σκότους, ἢ ἐὰν δὲν διατεθῶσι κατὰ τὰς δοθείσας διατάξεις, ἀσφαλισθῶσιν ἢ φωτισθῶσιν ἀντικείμενα, τὰ ὅποια κεῖνται καὶ μένουσιν πανυχίως ἐπὶ δημοσίων ὁδῶν ἢ πλατειῶν μετὰ συγκατάθεσιν τῆς Ἀρχῆς, καὶ διὰ τῶν ὁποίων θύνανται νὰ βλαφθῶσιν οἱ διαβάται, προσκρούοντες ἢ πίπτοντες, καταγινώσκειται εἰς τὸν πλείστην πρόστιμον δέκα μέχρι πενήκοντα δραχμῶν. Διὰ τὰς ἐπὶ δημοσίων ὁδῶν ἢ πλατειῶν μενούσας ἀμαξὰς δίδουσι λόγον μόνοι οἱ ξενοδόχοι, παρὰ τοῖς ὁποίοις κατέλυσαν οἱ ὁδοιπόροι, ἢ κατεσχεμεύθησαν οἱ ἵπποι ξένων ἀμαξαλῶν.

Άρθρ. 629.

Ξενοδόχοι, οἵτινες, ἐπελευθύνσης τῆς νυκτός, δὲν φροντίζουν περὶ τοῦ πρὸς ἀσφαλῆ ἐξόδου καὶ εἰσόδου ἀναγκαίου φωτισμοῦ τῶν οἰκιῶν των, τιμωροῦνται μετὰ πρόστιμον τὸ πολὺ δέκα δραχμῶν.

Άρθρ. 630.

Ὅστις ἄνευ ἀδείας τῆς Ἀρχῆς, καὶ ἄνευ τῶν διατεταγμένων εἰδοποιητικῶν σημείων, στήνει αὐτοβόλα ὄπλα, παγίδας ἢ τριβόλους, ἢ ἀνοίγει βύθρους, δι' ὧν ἄνθρωποι δύνανται νὰ βλαφθῶσιν, ἐὰν μὲν ἔπραξε τοῦτο εἰς περίφρακτον ἰδιοκτησίαν τοῦ, τιμωρεῖται μετὰ κράτησιν τὸ πολὺ μιᾶς ἐβδομάδος, ἢ μετὰ πρόστιμον τὸ πολὺ εἰκοσιπέντε δραχμῶν, ἐὰν δὲ, εἰς ἀπερίφρακτον ἰδιοκτησίαν τοῦ, μετὰ κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων, ἢ μετὰ πρόστιμον τὸ πολὺ πενήκοντα δραχμῶν.

Ἐάν τις ἐπαγείρῃ παρόμοια σκευάσματα, εἰς δημοσίους καὶ κοινῶς προσιτοὺς τόπους, ἢ εἰς ξένην ἰδιοκτησίαν, ἄνευ εἰδήσεως καὶ θελήσεως τοῦ διακατόχου, ἐπιβάλλεται κράτησις τοῦλάχιστον μιᾶς ἐβδομάδος, ἢ πρόστιμον τοῦλάχιστον εἰκοσιπέντε δραχμῶν.

8. Διὰ παραφρόνων ὑδροφέδων, καὶ μεθυσμένων ἀνθρώπων.

Άρθρ. 631.

Ὅστις, ἅμα παρατηρήσας εἰς τινὰ διατρίβοντα παρ' αὐτοῦ σφῆδρὰν σύγχυσιν φρενῶν, δὲν λάβῃ ἐξασφαλιστικὰ μέτρα ὅστις συγχωρεῖ νὰ περιφέρωνται ἐλευθέρως παράφρονες ἢ μανιακοὶ, τῶν ὑποίων ἢ ἐφορία ἐπίκειται εἰς αὐτὸν, ἢ παραμελεῖ μετὰ κίνδυνον ἄλλων τὴν ἐπὶ τοιούτων ἀνθρώπων ἐποπτείαν, τιμωρεῖται μετὰ πρόστιμον τοῦλάχιστον δέκα δραχμῶν.

Ὁ γενόμενος ἔνοχος τοιοῦτου πταίσματος πρὸς ἀνθρώπους ἔχοντας τὴν ὑδροφρίαν, ἢ ὑπόπτους ταύτης, δικάζεται κατὰ τοὺς ἄρθρους τοῦ 570 ἄρθρου.

Άρθρ. 632.

Ὅστις μεθύει ἀσχολούμενος περὶ τοιαύτης ἐργασίας, εἰς τὰς ὁποίας, πρὸς ἀποφυγὴν δυσυχημάτων, ἀπαιτεῖται ἰδιαιτέρα προσοχή ὅστις μεθυσμένος ἐπιχειρεῖ τοιαύτας ἐργασίας, τιμωρεῖται μετὰ κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων ἢ μετὰ πρόστιμον.

9. Διὰ βλάβης κοινῶς ἐπικινδύνου.

Άρθρ. 633.

Εἰς κράτησιν τοῦλάχιστον τριῶν ἡμερῶν ἢ εἰς πρόστιμον τοῦλάχιστον δέκα δραχμῶν, καταδικάζεται ὅστις ἀφαιρεῖ ἢ καταστραίνει ἐπισφαλῆ τὰ εἰς κτίρια τιθέμενα ὑποστηρίγματα, κυκλίδας ἢ ἄλλα προφυλακτικὰ μέσα ὅστις ἐξαφανίζει τὰ εἰς προφυλακτὴν δυσυχημάτων ἀνεγειρόμενα εἰδοποιητικὰ σημεία, ἢ κατ' ἄλλον

τρόπον ματαιώνει τὸν σκοπὸν τῶν· ὅς τις καθιστᾷ ἄχρηστα τὰ πρὸς βοήθειαν καὶ σωτηρίαν ἐν καιρῷ δημοσίων ἀναγκῶν διαρισμένα σκεύη, ὄργανα ἢ τὰς ὕλας, ἣ δυσκολεύει τὴν χρῆσιν αὐτῶν.

ΙΑ. Παραμέλησις τῆς ὀφειλομένης βοηθείας καὶ συμπαθείας.

1. Παραμέλησις βοηθείας εἰς δημοσίαν ἀνάγκην.

Ἄρθρ. 634.

Ὅς τις, γενομένης προσκλήσεως, ἀμελεῖ ἢ ἀρνεῖται διόλου, ἢ ἐν νομίμῳ κωλυούσας αἰτίας, ἢ ἄνευ ἰδίου κινδύνου ζωῆς, τὴν ὀφειλομένην βοήθειαν ἐναντίον γάσεως, ἀρπαγῆς, λεηλασίας, ἢ ἐπ' αὐτοφώρῳ κακουργημάτων ἢ πταισμάτων, εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ποινικῶν ἀποφάσεων, ἢ ἄλλων δικαστικῶν ἐνταλμάτων, εἰς ναυάγια ἢ ἄλλους κινδύνους ὕδατος ἢ πυρὸς, ἢ εἰς ἄλλα δημόσια δεινὰ· ὅς τις κωλύει ἄλλους τοῦ νὰ συνδράμωσιν ἢ ταράττει τὴν περὶ τοῦτο τάξιν αὐτῶν· ὅς τις δεικνύεται ἀμελῆς περὶ τὴν ὀφειλομένην προμήθειαν ἢ διατήρησιν τῶν πρὸς βοήθειαν ἢ σωτηρίαν ἀναγκαίων ὑλῶν ἢ σκευῶν, τιμωρεῖται μὲ κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων ἢ μὲ πρόσμιον, καὶ ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις τυπώνεται καὶ δημοσιεύεται δι' ἐξόδων τοῦ πταιστού.

2. Παράλειψις λυτρώσεως ἀπὸ κινδύνου ζωῆς.

Ἄρθρ. 635.

Ὅς τις, ἐνῷ βλέπει ὅτι εὐρίσκεται τις εἰς κίνδυνον ζωῆς, παραλείπει τὴν λυτρωσιν αὐτοῦ, καίτοι δυνάμενος νὰ τὴν ἐπιχειρήσῃ, χωρὶς νὰ ἐκθέσῃ ἑαυτὸν εἰς κίνδυνον ζωῆς, τιμωρεῖται μὲ πρόσμιον τὸ πολὺ εἴκοσι δραχμῶν, καὶ ἔαν ὁ ἄλλος ἐστερήθῃ τῶντι τῆς ζωῆς, μὲ κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων ἢ μὲ πρόσμιον τοῦλάχιστον πέντε δραχμῶν.

Ἡ ποινικὴ ἀπόφασις τυπώνεται καὶ δημοσιεύεται δι' ἐξόδων τοῦ πταιστού.

3. Παραμέλησις ὀφειλομένης ἐφορείας ἢ βοηθείας.

Ἄρθρ. 636.

Εἰς κράτησιν τὸ πολὺ ἐξ ἐβδομάδων ἢ εἰς πρόσμιον πεντῆκοντα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν καταδικάζεται, ὅς τις προσκαλούμενος ἀρνεῖται ἄνευ νομίμου αἰτίας τὴν ὁποίαν ὡς ἐκ τῶν δημοσίων καθηκόντων του χρεωθεῖ ἐπισημονικὴν ἢ τεχνικὴν βοήθειαν πρὸς ἀνθρώπους χρῆζοντας θεραπείας, διακρύπτει αὐτογνωμόνως ἢ ἀμελεῖ μὲ κίνδυνον τοῦ ἀσθενούντος τὴν ἐπιχειρηθεῖσαν βοήθειαν· ὅς τις ἀφίνει χωρὶς προστασίαν, ἐφορείαν, ἐπιμέλειαν ἢ ἱατρικὴν συνδρομὴν τέκνα ἴδια ἢ διαπεπιστευμένα εἰς αὐτὸν, ἀσθενεῖς, ἀναπήρους, βλάκας ἢ τοιοῦτους ἄλλους, οἵτινες εἶναι ἐνίκαναι νὰ ὁδηγήσωσιν ἢ νὰ βοηθήσωσιν ἑαυτοὺς, ἀποκρύπτει τὰ συμβάντα εἰς αὐτοὺς δυστυχήματα, ἢ, ἄνευ διατάξεως πραγματογνώμονος, χορηγεῖ εἰς αὐτοὺς ἱατρικά, τὰ ὅποια δύνανται νὰ ἦναι ἐπικίνδυνα διὰ τὴν κατάστασιν τῶν.

Ἄρθρ. 637.

Ὁ πταίστης πρὸς τὴν ποινὴν, τὴν ὁποίαν ἐφείλκεσεν εἰς ἑαυτὸν, υποβάλλεται καὶ εἰς ἐκεῖνα τὰ μέτρα, ἅτινα λαμβανόμενα δι' ἐξόδων του, ἢ, ὄντος αὐτοῦ ἀπόρου, διὰ δαπάνης τῶν περὶ πτωχῶν καταστημάτων, τείνουν εἰς τὸ νὰ ἐξασφαλίσωσιν ἐναντίον τῆς περαιτέρω ἐπικινδύνου ἀμελείας του τοὺς χρῆζοντας βοηθείας οἰκείους του, ἢ ἄλλους τοιοῦτους διαπεπιστευμένους εἰς αὐτόν.

Ἄρθρ. 638.

Μὲ πρόσμιον εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν τιμωρεῖται ὅς τις ἀμελεῖ νὰ χορηγήσῃ, κατὰ τὸ δυνατόν, τὴν πρώτην ἀναγκαίαν βοήθειαν εἰς παῖδας ἐκθέτους ἢ ἄλλους χρῆζοντας βοηθείας ἀνθρώπους, μέχρις οὗτοῦ ἢ τῆς Ἀρχῆς διατάξῃ τὰ θέοντα, ἢ οἱ οἰκείοι λαβῶσι περὶ αὐτῶν πρόνοιαν.

Με κράτησιν ἢ πρόσμιμον τιμωρεῖται ὅστις ἀναλαμβάνει ξένα ἀνήλικα τέκνα ἄνευ συγκαταθέσεως τῆς Ἀρχῆς.

Ἡ περαιτέρω μεσολάβησις ἀνήκει εἰς τὴν ἀρμόδιον ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν.

4. Πταίσματα πρὸς τὰς ἐγκύους ἢ τικτούσας.

Με κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων ἢ μὲ πρόσμιμον τὸ πολὺ πεντήκοντα δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις ἐπιχειρεῖ κατὰ γυναικῶν ἐγκύων ἢ τικτούσων ἢ ἐνώπιόν των πράξιν, διὰ τῆς ὁποίας ἐμπειεῖται βιαιῶς εἰς αὐτὰς τρόμος ἢ ἄλλη σφοδρὰ τῆς ψυχῆς κινήσις.

Ὅ,τι εἰς τὰ ἄρθρα 636-639 διατάχθη περὶ τῆς παραμελήσεως ἀνθρώπων βοηθείας χρηζόντων, ἐφαρμόζεται ἰδιαιτέρως καὶ εἰς ἐγκύους καὶ τικτούσας, ἀλλ' ἐκ τῶν αὐτῶν ὠρισμένων ποινῶν ἢ μὲν τῆς κρατήσεως ἐπιτείνεται κατὰ τὰς περιστάσεις μέχρι δύο μηνῶν, ἢ δὲ τοῦ προσίμου μέχρι τριακοσίων δραχμῶν.

Ὅστις πρὸς γυναικας συλλαβούσας κατὰ κλεψιγαμίαν, καὶ εὐρισκομένας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἢ εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν, ἐπιμέλειαν, ἢ ἐπιτήρησίν του, δὲν λαμβάνει ὅταν ὑπάρχωσι λόγοι ὑποψίας, πᾶσαν τὴν δυνατὴν πρόνοιαν, διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν παιδοκτονίαν, νεογονοκτονίαν, ἢ ἀμβλώσιν τοῦ ἐμβρύου, ἢ δὲν ἀναγγέλλει ἀνυπερθέτως εἰς τὴν Ἀρχὴν τὰς προκειμένας περιστάσεις καὶ τοὺς λόγους τῆς ὑποψίας, ἐὰν μὲν ἡ παράλειψις αὐτῇ προέρχεται ἐξ ἰδίου συμφέροντος εἰς τὸ νὰ τελεσθῇ ἡ ἀξιώποιος πράξις, τιμωρεῖται με κράτησιν ὀκτὼ ἡμερῶν μέχρι δύο μηνῶν, ἢ μὲ πρόσμιμον τριακοντα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν, ἄλλως δὲ, με κράτησιν το πολὺ ἐνὸς μηνός ἢ μὲ πρόσμιμον τὸ πολὺ ἑκατὸν δραχμῶν.

Κλεψίγαμοι ἔγκυοι, ἐὰν ἀποκρύπτωσι τὸν τοκετὸν των, τιμωροῦνται, ἐκτὸς τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 294-298 εἰρημένων περιπτώσεων, με κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων ἢ μὲ πρόσμιμον τὸ πολὺ πεντήκοντα δραχμῶν.

IB'. Παραμέλησις τῆς μηνύσεως γεννήσεων καὶ θανάτων.

Ὅστις παραλείπει ἡ ἀμελεῖ νὰ κάμῃ κατὰ τὰς διατάξεις τὴν ὀφειλομένην παρ' αὐτοῦ μήνυσιν ὁποιοῦδήποτε τοκετοῦ, τιμωρεῖται με πρόσμιμον εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν.

Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑποβάλλεται ὅστις παραλείπει ἡ ἀμελεῖ νὰ κάμῃ κατὰ τὰς διατάξεις τὴν ὀφειλομένην παρ' αὐτοῦ μήνυσιν ὁποιασδήποτε περιπτώσεως θανάτου, ἢ ὅστις δὲν ἀναγγέλλει παρ' εὐθὺς εἰς τὴν Ἀρχὴν τὴν εὐρεσιν πτώματος (νεκροῦ).

II'. Πταίσματα πρὸς τεθνηκότας καὶ νεκροφανεῖς.

Με κράτησιν τὸ πολὺ ἐξ ἐβδομάδων ἢ μὲ πρόσμιμον εἴκοσι μέχρι τριακοσίων δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις ὑφαίρει, κακοποιεῖ πτώματα ἢ ἄλλως καταχράσται αὐτῶν πρὸς ἀθεμίτους σκοπούς· ὅστις, χωρὶς νὰ πράξῃ κλοπὴν, ἀνορύττει τάφους ἄνευ δικαιώματος.

Πὲ κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων καὶ μὲ πρόσμιμον τιμωρεῖται ὅστις ἀποσκευάζει αὐτὸς ἢ δι' ἄλλου κρυφίως νεκρὸν, πτώμα τέρατος, ἢ ἀώρου μὲν, ἀλλ' ἤδη μορφωμένου γόνου· ὅστις ἐνταφιάζει ἢ ἀνατέμνει μόνος ἢ δι' ἄλλου νεκρὸν, χωρὶς τῆς διαταγμένης νεκροψίας, ἢ ἄνευ ἀδείας τῆς Ἀρχῆς ἢ πρὸ τοῦ διωρισμένου χρόνου.

Εἰς κράτησιν δύο μέχρι τριῶν μηνῶν, καὶ εἰς πρόσμιμον ἑκατὸν μέχρι διακοσίων δραχμῶν καταδικάζεται ὅστις, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν Ἀρχὴν, ἀποσκευάζει μόνος ἢ δι' ἄλλου, ἢ ἀποκρύπτει κατ' ἄλλον τρόπον νεκρὸν, φέροντα ἵχνη βιαιᾶς βλάβης, φαρμακείας, ἢ ἄλλης θανατώσεως.

Άρθρ. 648.

Κράτησις τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων καὶ πρόσμιον εἴκοσι μέγα δρακμῶν ἐπιβάλλεται εἰς ἐκεῖνον, ὅστις ἐπὶ τῆς νεκροψίης ἢ προσερχόμενος εἰς τὴν Ἀρχὴν ἀναγγέλλει ἐσφαλμένως τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τινός, καὶ δίδει ἐν-εὐθευ ἀφορμὴν εἰς τὸ νὰ γενῇ ἡ ἀνατομὴ ἢ ὁ ἐνταφιασμός τοῦ νεκροῦ τάχιον παρα τὸ διατεταγμένον.

Άρθρ. 649.

Ὅστις, εὐρεθέντος τινός νεκροφανούς, δὲν προσκαλεῖ εἰς βοήθειαν ἱατρὸν ἀναγνωρισμένον ἢ ἄλλον εἰδήμονα, ἢ κ' λυόμενος ἀποποιεῖται τὴν δυνατόν συνδρομὴν πρὸς τὴν βοήθειαν ταύτην, τιμωρεῖται μὲ κράτησιν ἢ πρόσμιον, εἰς τὴν τελευταίαν δὲ περίπτωσιν δημοσιεύεται καὶ ἡ ποινὴ ἀπόφασις.

ΙΔ' Παραβάσεις ἰδιαίτερον διατάξεων.

1. Ὡς πρὸς τοὺς ξένους καὶ ὁδοιπόρους.

Άρθρ. 650.

Ὅστις ἀντιβαίνει εἰς τὰς περὶ διαβατηρίων διατάξεις, τιμωρεῖται μὲ πρόσμιον τὸ πολὺ πεντήκοντα δρακμῶν· ὅστις δὲ διατρέβῃ εἰς ξένον τοπὸν, παραμελεῖ τὴν εἰσυχθεῖσαν ταξιν ὡς πρὸς τὰς ἰδιαίτερας περὶ διαμονῆς ἀδείας, καταδικάζεται εἰς πρόσμιον τὸ πολὺ δέκα δρακμῶν.

Άρθρ. 651.

Μὲ κράτησιν τὸ πολὺ μιᾶς ἐβδομάδος ἢ μὲ πρόσμιον τὸ πολὺ εἴκοσι δρακμῶν τιμωροῦνται ἔμποροι, βιομήχανοι, συνεργάται, ὑπηρεταί, οἵτινες, ἐρχόμενοι εἰς ἐμπορικὰς πανηγύρεις, ἢ ἀποδημιύντες πρὸς ζήτησιν ἐπιτηδευμάτων, χειροτεχνῶν ἢ ὑπηρεσίας, δὲν φέρουσι τὰς ἀπαιτούμενας καὶ παρὰ τῆς Ἀρχῆς ἐπικυρωμένας ἀποδείξεις, ἢ ἀντιβαίνουν εἰς τοὺς ἐν αὐταῖς περιλαμβανομένους ὅρους.

Άρθρ. 652.

Ὅστις δὲν φυλάττει τὰς περὶ μνηστεύσεως τῶν παρ' αὐτῷ κατὰ λυόντων ξένων ἀσυνομικὰς διατάξεις, τιμωρεῖται μὲ πρόσμιον τὸ πολὺ εἴκοσι δρακμῶν.

Ξενοδόχοι, γινόμενοι ἔνοχοι ἀμελείας περὶ τὴν διατεταγμένην

σημείωσιν καὶ μήνυσιν τῶν ξένων, τιμωροῦνται μὲ πρόσμιον τὸ πολὺ πεντήκοντα δρακμῶν.

Άρθρ. 653.

Ξενοδόχοι, οἵτινες δέχονται διὰ νυκτὸς ξένους, μὴ ἔχοντας διακείμενα πρὸς τοῦτο, τιμωροῦνται μὲ πρόσμιον τοῦλάχιστον δέκα δρακμῶν.

Μὲ τὴν αὐτὴν ποινὴν τιμωροῦνται καὶ ὅσοι μετέρχονται ὡς ἐπιτηδεύματα τὸ νὰ δέχονται ἀνευ ἀδείας ξένους ἐν καιρῷ νυκτός.

Πᾶς ὅστις ξενίζων ἀγνώστους ἀνθρώπους παραμελεῖ τὰς ἀσυνομικὰς διατάξεις, τιμωρεῖται μὲ πρόσμιον τὸ πολὺ 30 δρακμῶν.

2. Ὡς πρὸς τὰς κατοικίας καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας.

Άρθρ. 654.

Πρόσμιον τὸ πολὺ εἴκοσι δρακμῶν καταγινώσκεται εἰς τοὺς οἰκοδεσπότας μετενοικιαστὰς, καὶ διακτῆτους κατοικίας τινος, εἰ ὅποιοι ἀμελοῦν νὰ ἀναγγείλῃσι κατὰ τὰς διατάξεις τὴν ἀλλαγὴν τῶν κατοικιῶν ἢ τῶν ἐνοίκων.

Άρθρ. 655.

Μὲ πρόσμιον τὸ πολὺ πεντήκοντα δρακμῶν τιμωρεῖται ὁ δεχόμενος ὑπηρετὰς ἐμπόρων, συνεργάτας μαθητευομένους ἢ θεράποντας, οἵτινες δὲν δύνανται νὰ ἀποδείξωσι κατὰ τὸ δέον διὰ τοῦ ὑπηρετικοῦ ἢ ὁδοιπορικοῦ βιβλίου, οὔτε δι' ἄλλων ἐπικυρωμένων μαρτυρικῶν ὅτι ἔχρυν τὰ κατὰ τὰς διατάξεις ἀπαιτούμενα.

3. Ὡς πρὸς τὰ σχολεῖα.

Άρθρ. 656.

Παραβάσεις τῶν διατάξεων τῶν σχολείων καὶ τῆς διδασκαλίας τιμωροῦνται κατὰ τοὺς εἰς τὰς διατάξεις ταύτας περιλαμβανομένους ὅρους.

4. Ὡς πρὸς τοὺς ὑπηρετὰς.

Άρθρ. 657.

Ἡ παραβάσις τῶν περὶ ὑπηρετῶν διατάξεων τιμωρεῖται κατὰ τὴν ἀκόλουθον διαστολήν:

1) Μὲ πρόσμιον τὸ πολὺ πεντήκοντα δρακμῶν, ἐὰν ἡ παράβασις αὕτη γενῇ ἐκ μέρους τῶν ὑπηρετουμένων.

2) Μὲ κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομάδων, ἐὰν γενῇ παρὰ

συνεργατῶν ἢ ὑπηρετῶν· οἱ καθ' ἑξίν πταίσται ὑποβάλλονται κατὰ τὰς περιστάσεις ὑπὸ τὴν ἰδιαιτέραν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

ΙΕ. Προσβολὴ κατὰ τῶν ἡθῶν.

Ἄρθρ. 658.

Ὅσοι, πρὸς κοινὸν σκάνδαλον, συνοικοῦσι, μὴ ὑπάρχοντος γάμου, ἡνωμένοι ὡς ἀνὴρ καὶ γυνή, τιμωροῦνται μὲ κράτησιν τὸ πολὺ δυο-ἑβδομάδων ἢ μὲ πρόσμιμον, καὶ χωρίζονται ἀπ' ἀλλήλων.

Κατὰ δευτέραν δὲ ὑποτροπὴν, ὑποβάλλονται πρὸς τὴν ποινὴν καὶ εἰς ἰδιαιτέραν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

Ἄρθρ. 659.

Ὅστις ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ 272 ἄρθρου, προσβάλλει τὴν αἰδῶ δι' ἀκολάσων πράξεων γινομένων δημοσίως, τιμωρεῖται μὲ κράτησιν ἢ πρόσμιμον.

Ἄρθρ. 660.

Ὅσοι παρέχουσι πρὸς ἀσελγίαν τόπιν διατριβῆς, τὴν ὑποβάλλουσιν, ἢ συντελοῦσιν εἰς ταύτην διὰ προαγωγῆς ἢ διαπραγματεύσεως, τιμωροῦνται μὲ κράτησιν τοῦλάχιστον τριῶν ἡμερῶν, ἢ μὲ πρόσμιμον τοῦλάχιστον δεκαπέντε δραχμῶν, καὶ εἰς μετέρχωνται τοῦτο ὡς ἐπιτηδεύμα, κατὰ δευτέραν ὑποτροπὴν ὑποβάλλονται εἰς ἰδιαιτέραν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

Εἰς ξενοδόχους οἵτινες καταχρῶνται ἢ ἐν γνώσει συγχωροῦσιν εἰς ἄλλον νὰ καταχρᾶται τοῦ ἐπιτηδεύματός των εἰς προαγωγίαν, λογίζεται αὐτὸ τοῦτο τὸ ἐπιτηδεύμα των ὡς ἰδιαιτέρα ἐπιβαρυντικὴ αἰτία.

ΙΖ'. Φυγοποιία, ἐπαιτεία, ἀγυρτεία, καὶ γοητεία.

Ἄρθρ. 661.

Ἄνθρωποι μὴ ἀπακαταστημένοι, οἵτινες δὲν δύνανται νὰ ἀποδείξωσιν ὅτι ἔχουν μέσα διατροφῆς ἀποχρῶντα, συγκεχωρημένα καὶ μὴ ἐπιβλαβῆ εἰς τὰ ἥθη, καὶ προτραπέντες παρὰ τῆς Αρχῆς, δὲν ἐπιθίδουσιν ἑαυτοὺς οὔτε εἰς ὑπηρεσίαν τινὰ, οὔτε εἰς ὑποινδῆσιν ἢ ἑτέραν ἐργασίαν τιμωροῦνται μὲ κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἑβδομάδων.

Οἱ καθ' ἑξίν πράττοντες, τοιαῦτα πταίσματα ὑποβάλλονται εἰς ἰδιαιτέραν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

Ἄρθρ. 662.

Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν καὶ τὴν συνέπειαν τῆς ποινῆς ὑποβάλλεται ὅστις, ἐκτὸς τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 663 καὶ 666 ἀναφερομένων περιπτώσεων, ἐπαιτεῖ ὁ ἴδιος, διδάσκει, ἀποστέλλει, παρέχει παιδας πρὸς τὸ ἐπαιτεῖν, ἢ δὲν ἀναχαιτίζει ἐκ τῆς ἐπαιτείας ἀνθρώπους διατελοῦντας ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἢ τὴν ἐπιμέλειάν του.

Ἄρθρ. 663.

Μὲ κράτησιν ὀκτὼ ἡμερῶν μέχρις ἐξ ἑβδομάδων τιμωροῦνται ὅσοι ἐπαιτοῦσιν ἐν καιρῷ νυκτός, ἢ ἐνδον οἰκιῶν, ἢ ἡνωμένοι μὲ πλείονας τῶν τριῶν, ἢ μεταχειρίζονται ἀπειλάς, ἢ προφασίζονται πλασὰς πληγὰς ἢ ἄλλας ἀσθενείας ἢ ὑπὸ ἄλλο ψευδὲς πρόσχημα.

Ἄρθρ. 664.

Ἄνθρωποι, οἵτινες, μὴ ἔχοντες ῥητὴν ἢ μόνιμον κατοικίαν μηδὲ συγκεχωρημένην τινα ἀσχολίαν ἢ μέσα διατροφῆς, περιπλανῶνται εἰς τὴν χώραν, τιμωροῦνται ὡς ἀγύρται μὲ κράτησιν συνήθεις δὲ ἢ κατ' ἐξοχὴν ὑποπτοὶ ἢ ἐπικίνδυνοι ἀγύρται φυλάττονται εἰς ἀστυνομικὸν κατάστημα.

Ἄρθρ. 665.

Ὅστις, ἄνευ τινὸς ἀπάτης τιμωρητέας ὡς κακοεργήματος ἢ πλημελήματος, ἀσχολεῖται εἰς τὸ νὰ πλανᾷ ἄλλους διὰ νομιζομένων θαυμάτων, διὰ μαγειῶν ἢ ἐξορκισμῶν, διὰ σημειομαντείας ἢ ὀνειρακρίσις, προφητείας, θησαυρωρυχίας, χρυσοποιίας, καὶ ἄλλων παρομοίων γοητειῶν, τιμωρεῖται μὲ κράτησιν τὸ πολὺ ἐξ ἑβδομάδων, ἢ μὲ πρόσμιμον τὸ πολὺ τριακοσίων δραχμῶν· ἐν δὲ ὑποτροπῇ, μὲ κράτησιν ἐνὸς μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ μὲ πρόσμιμον ἑκατὸν μέχρι τετρακοσίων δραχμῶν, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις ὑποβάλλεται εἰς ἰδιαιτέραν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

Μὲ πρόσμιμον ἑκατὸν μέχρι τριακοσίων δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις ἐκδίδει, ἀναλαμβάνει νὰ ἐκδώσῃ κατ' ἐμπορίαν, ἢ βάλλει εἰς κυκλοφορίαν συγγράμματα, σκοπὸν ἔχοντα νὰ διαδώσωσιν ἢ διατηρήσωσιν μετὰ τοῦ λαοῦ τὴν εἰς τοιαύτας γοητείας πίστιν.

Τοιαῦτα συγγράμματα, καὶ τὰ ὅποια μεταχειρίζονται οἱ γοητεῖς ἐργαλεῖα, ἐνδύματα, ἢ ἄλλα σκεύη, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν τεχνεμάτων αὐτῶν, δημεύονται.

Άρθρ. 666.

Φυγόπονοι, επαίται, άγυρται, ή γόητες τιμωρούνται με κράτησιν δύο έως τριών μηνών, οί γόητες δε προσέτι και με τό εις τό άρθρον 665 αναφερόμενον πρόσμιον, εάν

1) Κατέστειν έαυτούς αγνωρίστους, κατά τόν εις τό άρθρ. 366 άρθ. 3 διαλαμβανόμενον τρόπον.

2) Όπλοφυρώσι.

3) Φέρωσι μεθ' έαυτών κλειδας, άγκυλίδας, και παρόμοια ύποπτα έργαλεία.

4) Φέρωσι μεθ' έαυτών πλέον των πεντήκοντα δραχμών άργυριον ή πράγματα έχοντα τόσην χρηματικήν αξίαν, χωρίς νά είμπορούν νά αποδείξουν τήν νόμιμον αύτών κτήσιν.

ΙΖ'. Ασυγχώρητοι έρανοι.

Άρθρ. 667.

Όστις, άνευ δικαιώματος ή άνευ ιδιαίτερας άδείας τής Αρχής, επιχειρεί δημόσιόν τινα έρανον, εάν εις τήν περίεασιν ταύτην δεν συμπίπτωσι γνωρίσματα χαρακτηρίζοντα τήν πράξιν ως κακούργημα ή πλημέλημα, τιμωρεΐται ως επαίτης, και εάν δεν δύναται νά θεωρηθής ως τοιοϋτος, καταδικάζεται εις πρόσμιον, παρεκτός των μέτρων όσα νόμος όρίζει περί των δι' ιδιαίτερούς σκοπούς γινόμενων έράνων.

Τά συναθροισθέντα χρήματα, φυσικά προϊόντα ή άλλα πράγματα δημεύονται.

ΙΗ'. Συναλλαγή υπόπτων πραγμάτων και λυσικλειθρών έργαλείων.

Άρθρ. 668.

Με πρόσμιον είκοσι μέχρι διακοσίων δραχμών τιμωρεΐται όστις αποκτά ή λαμβάνει ως ένέχυρον παρ' αγνώστων μέν ανθρώπων, οΐτινες προσφέρουσιν εις ώνησιν ή άλλαγήν, εις ανταλλαγήν ή ένεχυρίασιν, χρυσά και άργυρά έμπορεύματα, τιμαλφεΐς λίθους, ή άλλα κειμήλια παρα γνωστών δε, χωνευμένον χρυσόν ή άργυρον, μη φέροντα τό όνομα χρυσοχού τινός ή άργυροχού, ή άλλα πράγματα, τά όποΐα, κατά τό είδός των, τήν ποσότητα, τήν τιμήν, ή ως πρός τάς σχέσεις των προσφερόντων, διεγείρουσιν ύποψίαν παρανόμου διακατοχής.

Αΐσχροκερδεΐς, καθ' έξιν πράτοντες τοιϋτά πταίσματα, παρεκτός του πρόσμιου, καταδικάζονται εις κράτησιν μιάν έβδομάδος μέχρι δύο μηνών, και κατά τάς περιόδους ύποβάλλονται εις ιδιαίτεράν αστυνομικήν επιτήρησιν.

Άρθρ. 669.

Πρόσμιον είκοσι μέχρι διακοσίων δραχμών καταγινώσκειται εις τούς πρωτεργάτας κλειτροποιΐας ή όποιουδήποτε άλλου δια πυρός ένεργουμένου επιτηδεύματος, εάν οϋτοι, χωρίς νά λάβωσι τήν ανήκουσαν πρόνοιαν και τάς αναγκαΐας πληροφορίας, κατασκευάζωσιν ή μεταποιώσι κλειδας, ή ανίγωσι κλειθρα κατά παραγγελίαν αγνώστων, υπόπτων, ή ανθρώπων διατελούντων εις ύπηρεσίαν άλλων, ή ύποκειμένων εις ξένην εξουσίαν. ώσαντως, εάν άπεργάζωνται κλειδας κατά άπλά έκτυπα, δεν φυλάττωσιν έπιμελώς ή έμπιστεύονται εις έπισφαλείς χειράς τό οϋτω λεγόμενον λυσικλειθριον (trapeau de crochets).

Εις τούς αύτους όρους ύπόκεινται και παντοπωλαιο, εάν έμπορεύονται με κλειδας ή με λυσικλειθρα έργαλεία.

Τής άπηγορευμένης ταυτης συναλλαγής τά άντικείμενα δημεύονται.

Συνεργάται και ύπηρέται, οΐτινες πράττουσιν όποιανδήποτε εκ των ειρημένων πράξεων, άνευ είδησεως των πρωτεργατών ή των κυριων καταδικάζονται εις κράτησιν τό πολύ δύο έβδομάδων.

ΙΘ'. Πταίσματα δια μέτρων και σταθμών.

Άρθρ. 670.

Εις πρόσμιον τό πολύ πεντήκοντα δραχμών καταδικάζεται όστις έχει ψευδή μέτρα ή σταθμά εις αποθήκας έμπορευμάτων ή εις άλλους προς ώνησιν και πώλησιν διορισμένους τόπους. όστι εις ανοικτά ή έλεϋθερα επιτηδεύματα μεταχειρίζεται άλλα παρά τά διατεταγμένα, κατά τό δειον σεσημασμένα και εις καλήν κατάστασιν διατηρούμενα μέτρα ή σταθμά. όστις αποποιείται τήν μέτρησιν ή τήν σταθμίσιν εις τούς αγορασάς, ενώ πωλεί πράγματα, τά όποΐα πληρώνονται κατά τό μέτρον ή τό βάρος ή πωλεί αυτωγωμόνως με μέτρον πράγματα, εις των όποιων τήν πώλησιν είναι διατεταγμένη ή χρησις των σταθμών.

Ψευδή μέτρα ή σταθμά δημεύονται.

Ἄρθρ. 671.

Εἰς πρόσμιμον τριάκοντα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν καταδικάζεται ὅς τις παραβαίνει τοὺς κανονισμοὺς τῆς καθεστῶσης τυγόν διατιμῆσεως, δι' ἑλλειποῦς σαθμίσεως ἢ μετρήσεως ἢ δι' εὐτελοῦς ποιότητος τῶν ὠνίων, ἢ ζητῶν ὑπερβολικὴν τιμὴν ἢ μισθόν.

Ἐκτὸς δὲ τούτου τὰ ὠνία, ὅσα δὲν ἔχουσι τὴν κανονισμένην ἀξίαν, ὡς πρὸς τὸ μέτρον, τὸ βῆρος ἢ τὴν ποιότητα, εἰ μὲν ἦναι πάντῃ ἀχρηστὰ ἐξολοθρεύονται, ἄλλως δὲ πωλοῦνται ὑπὸ ἀσυνομικῇ ἐπιτήρησιν, καὶ εἰς τιμὴν ἀναλόγως ἡλαττομένην, διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἰδιοκτῆμονος, πρὸς τὴν ἐτι δυνατὴν αὐτῶν χρῆσιν.

Ἄρθρ. 672.

Ὅς τις ποῶται νόθευσιν, μὴ ἔχουσαν τὰ χαρακτηριστικὰ κακουργήματος ἢ πλημμελήματος, εἰς τρόφιμα ἢ ἰατρικὰ ἢ ἄλλα πρὸς τὸ ζῆν ἐπιτελόμενα, ὑποκείμενα εἰς τὴν διατίμησιν τῆς Δοχῆς, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἀπατήσῃ τοὺς ἀγοραστὰς περὶ τὴν ποιότητα, τὸ μέτρον ἢ βῆρος αὐτῶν, ὑποβαλλὼν μὴ γνησίας ὕλας ἀντὶ γνησίων, μινύων ἢ συγκερνῶν ταῦτα με ξένας ὕλας· ὅς τις ἐν γνώσει πωλεῖ τοιαῦτα νενοθευμένα πράγματα, τιμωρεῖται με κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομηκῶν καὶ με πρόσμιμον εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν. Εἰς πρὸς αὐτὰ δὲ τὰ νενοθευμένα πράγματα ἰσχύουσι τὰ εἰς τὸ προηγουμένον ἄρθρον 671 ἑδασ. 2 ὁρισθέντα.

Κ'. Πάτη.

Ἄρθρ. 673.

Με κράτησιν ἢ πρόσμιμον τιμωρεῖται ὅς τις γίνεται ἔνοχος ἀπάτης, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τοῦ ἁρθρου 398.

Οἱ ὅροι τοῦ ἁρθρου 402 ἐφαρμόζονται καὶ ἐνταῦθα.

ΚΑ'. Πτάσματα κατὰ τὴν ἀγοράν.

Ἄρθρ. 674.

Με πρόσμιμον τὸ πολὺ τριάκοντα δραχμῶν τιμωρεῖται ὅς τις εἰς ἀγοράς ἢ εἰς ἄλλα καταστήματα ὠρισμένα διὰ τὴν δημοσίαν συναλλαγὴν, παραβαίνει τοὺς περὶ ὄρου, τρόπου, χρόνου, ἢ τόπου τῆς συναλλαγῆς ἰδιαιτέρους κανονισμοὺς.

ΚΒ'. Πταίσματα ὡς πρὸς τὰ χρυσᾶ, ἀργυρᾶ, καὶ ἄλλα ἐμπορεύματα.

Ἄρθρ 675.

Με πρὸς τιμον τοῦλάχιστον πέντε δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις κατασκευάζει ἢ πωλεῖ χρυσᾶ ἢ ἀργυρᾶ σκευή, μὴ ἔχοντα τὴν κανονισμένην ἀξίαν, ἢ μὴ σεσημασμένα.

Τοιαῦτα χρυσᾶ ἢ ἀργυρᾶ σκευή ἐπιστρέφονται εἰς τὸν πταίστην τεθραυσμένα.

Ἄρθρ 676.

Εἰς πρόστιμον τοῦλάχιστον δέκα δραχμῶν ὑποβάλλεται ὅστις, ἄνευ σκοποῦ ἐπάτης, ἐπιχρυσώνει ἢ ἐπαργυρώνει κυκλοφοροῦντα νομίσματα· ὅστις κατασκευάζει ἢ πωλεῖ πόρπας (κομβία) ἢ παρόμοια σκευή με σχῆμα νομισμάτων· ὅστις κατασκευάζει ἐκ μετᾶλλου χαρτοπαικτικὰ σύμβολα (fiches) ἢ ψηφίδας (jeton), τὰ ὑποτα δὲν διακρίνονται δι' αἰσθητῶν καὶ εὐγνωρίσων χαρακτήρων ἀπὸ χρυσᾶ ἢ ἀργυρᾶ νομίσματα ἢ πωλεῖ τα τοιαῦτα.

Τὰ πράγματα ταῦτα δημεύονται.

Ἄρθρ. 677.

Εἰς ἄλλα ἀντικείμενα συναλλαγῆς ὁ πταίων ὡς πρὸς τὸ σῆμα (marque), ἢ ἄλλα παρόμοια βεβαιωτικὰ σημεῖα, τιμωρεῖται, κατὰ τὴν ἀκολουθοῦν ἀναλογίαν, με πρὸς τιμον:

1) Τὸ πολὺ εἴκοσι δραχμῶν, ἐὰν παραλείπῃ διόλου τὴν διατεταγμένην σημείωσιν ἐμπορεύματός τινος·

2) Δέκα μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν, ἐὰν ἄνευ ἀδείας θέτῃ ἴδια σημεῖα εἰς ξένα ἐμπορεύματα, ἢ ξένον σημεῖον εἰς ἴδια ἐμπορεύματα·

3) Εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν, ἐὰν εἰς ὀλιγοτιμότερα καὶ εὐτελέστερα ἐμπορεύματα μεταχειρίζεται σημεῖα διωρισμένα δι' ἐμπορεύματα ῥητοῦ εἶδους ἢ ποιότητος.

ΚΓ'. Πταίσματα ὡς πρὸς τὰ νομίσματα.

Ἄρθρ. 678.

Με πρὸς τιμον τοῦλάχιστον πέντε δραχμῶν, τιμωρεῖται ὅστις εἰς τὰ κοινὰ συμβόλαια δὲν θέλει νὰ δέχεται ἢ παντελῶς ἢ κατὰ τὴν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τεταγμένην τιμὴν νομίσματα γνήσια καὶ ἀνόθευτα, κυκλοφοροῦντα νομίμως ἐντὸς τοῦ Βασιλείου.

ΚΔ'. Πταίσματα ὡς πρὸς τὰ δημόσια ἔγγραφα, σφραγίδας χαρτοσημαντρα, καὶ συμβόλα.

Ἄρθρ. 679.

Με πρόστιμον τοῦλάχιστον πέντε δραχμῶν ἢ με κράτησιν τὸ πολὺ δύο ἐβδομαδῶν τιμωρεῖται ὅστις δὲν παραδίδει εἰς τὴν Ἀρχὴν ἐπίσημα, εἰς τὸ κράτος ἀνήκοντα ἔγγραφα, ἢ δημοσίας σφραγίδας καὶ σημαντρα, ὅσα περιῆλθον εἰς χεῖρας του ὅστις δὲν παραδίδει δημοσίας ἐν ὀνόματι τῆς Ἀρχῆς παρηγγελμένας σφραγίδας καὶ σημαντρα ἢ ἀμέσως εἰς τὴν παραγγεῖλασαν Ἀρχὴν, ἢ εἰς τοὺς βεβαίως γνωστοὺς αὐτῆς ὑπηρέτας, ἢ δὲν φυλάττει ἐπιμελῶς ταιαύτας σφραγίδας ἢ σημαντρα ἐναντίον τῆς ὑπεξαγωγῆς καὶ καταχρήσεως.

Ἄρθρ. 680.

Με πρόστιμον τὸ πολὺ πενήτηντα δραχμῶν τιμωροῦνται βιομήχανοι, οἵτινες, κατὰ παραγγελίαν ἀγνώστων ἢ μὴ ἀσφαλῶν ἀνθρώπων, κατασκευάζουσιν ἢ παραδίδουσιν, ἄνευ ἀκριβεστερας ἐξετάσεως καὶ ἐξασφαλίσεως ἐναντίον ἐνδεχομένης καταχρήσεως, ἰδιωτικὰ σύμβολα ἢ σφραγίδας ἢ τύπους συνελλκγματικῶν, τῶν ὁποίων κάμνουσι χρῆσιν ὠρισμένοι τινὲς ἐμπορικαὶ οἰκίαι.

ΚΕ'. Πταίσματα δι' ἐνεγύρων καὶ παιγρίων.

Ἄρθρ. 681.

Ἀναγνωρισμένοι ἐργολαβοὶ ἢ ἔφοροι δανειστηρίων (δανειστικοῦ τινος καταστήματος), οἵτινες παραλείπουσιν ἢ ἀμελεῦν νὰ κρατῶσι τὰ διατεταγμένα βιβλία, ἢ ἄλλως ἀντιβαίνουν εἰς τὰς προακτικὰς ἢ ἀπαγορευτικὰς διατάξεις τοῦ ὠρισμένου κανονισμοῦ τοῦ δανειστηρίου, ἐὰν τὸ τοιοῦτο προέρχεται ἐξ ἰδιοτελοῦς σκοποῦ, τιμωροῦνται με πρόστιμον πενήτηντα μέχρι τετρακοσίων δραχμῶν, ἄλλως δὲ, με πρόστιμον τὸ πολὺ ἑκατὸν δραχμῶν.

Κατὰ τὰς περιστάσεις ἀφαιρεῖται ἢ περιορίζεται τὸ δικαίωμα.

Ἄρθρ. 682.

Πρόστιμον δέκα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν καὶ ἐνταυτῷ κράτησις τὸ πολὺ δύο ἐβδομαδῶν ἐπιβάλλεται εἰς τὸν δίδοντα ὡς ἐξ ἐπιτηδεύματος δάνεια δι' ἐνεγύρων, ἢ διατηροῦντα ἄνευ δικαιομάτος δανειστήριον.

Τοιοῦτο κατὰστημα κλείεται παρευθὺς.

Άρθρ. 683.

Οἱ μετερχόμενοι ἀπηγορευμένα τυχηρὰ παιγνίδια καταδικάζονται, πρὸς τῇ δημεύσει τῶν σκευῶν, εἰς πρόσμιον ἢ εἰς κράτησιν, ἐργολάβοι μὲν καὶ συνεργοὶ τοῦλάχισον εἰ, εἴκοσι δραχμῶν πρόσμιον ἢ τριῶν ἡμερῶν κράτησιν, οἱ δὲ λοιποὶ συναίτιοι τοῦλάχιστον εἰς δέκα δραχμῶν πρόσμιον ἢ τριάκοντα ἐξ ὥρων κράτησιν.

Εἰς ξενοδόχους, οἵτινες γίνονται ἔνοχοι τοῦ πταίσματος τούτου, ἐπιχειροῦντες, προάγοντες, ἢ ὑποβάλλοντες τὰ ἀπηγορευμένα παιγνίδια, τὸ ξενοδοχικὸν τῶν ἐπιτηδεύμα λαγίζεται ὡς ἰδίως ἐπιβαρυνουσα αἰτία, καὶ ἐπομένως εἴμπορεῖ ὁ δικαστὴς νὰ τοὺς ἐπιβάλλῃ ἐνταυτῷ πρόσμιον καὶ κράτησιν.

Άρθρ. 684.

Μὲ πρόσμιον ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις μὲ κράτησιν τιμωρεῖται ὅστις δεχεται ἐράνους χάριν ξένων λαχείων ὅστις ἄνευ δικαιώματος ἢ ἰδιαιτέρας ἀδείας, τῆς Ἀρχῆς συσφαίνει λαχεῖον ἢ κατάστημα ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ γίνηται περιδοσίς (pari) ἐπὶ τῶν κληρώσεων (tirages) ἄλλων λαχείων ἢ ἐπὶ τῶν ἐκκυθεύσεων κτημάτων ἢ μερικῶν πραγμάτων.

Άρθρ. 685.

Μὲ πρόσμιον τὸ πολὺ πεντήκοντα δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις παίζει εἰς λαχεῖον ξένης ἐπικρατείας ἢ ἄλλως ἀθεμίτον.

Άρθρ. 686.

Μὲ κράτησιν τὸ πολὺ τριῶν ἡμερῶν ἢ μὲ πρόσμιον τὸ πολὺ τριάκοντα δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις διαδίδει συγγράμματα, τείνοντα εἰς τὸ νὰ διεγείρῳσιν ἢ νὰ διατηρήσωσιν τὴν πρὸς τὰ λαχεῖα κλίσιν διὰ δεισιδαιμόνων ἢ ἄλλων ἀπατηλῶν ἀναπλασμάτων.

Τοιαῦτα συγγράμματα δημεύονται.

ΚΖ'. Πταίσματα ἀναγόμενα εἰς φόρους καὶ αἰκίας.

Άρθρ. 687.

Ὅστις εἰς κατάστασιν ἀμύνης εὐρισκόμενος, χωρὶς νὰ ὑπερβῇ τὰ ὅρια αὐτῆς, φονεύει ἄλλον, ὀφείλει ὅσον ταχιστα νὰ ἀναγγεῖλῃ τοῦτο εἰς τὴν πλησιεστάτην Ἀρχὴν.

Ὁ παραλείπων τὴν ἀγγελίαν ταύτην τιμωρεῖται μὲ κράτησιν ἢ πρόσμιμον.

Ἄρθρ. 688.

Ὅστις αἰκίζει τινὰ, ἐκτὸς τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 307-310 διαλαμβανομένων περιπτώσεων, τιμωρεῖται:

1) Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἁρθροῦ 307 ἀριθ. 4, μὲ κράτησιν ἑνὸς μέχρι ἐξ μηνῶν.

2) Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἁρθροῦ 308 ἀριθ. 4, μὲ κράτησιν μιᾶς μέχρις ἐξ ἐβδομάδων, ἢ μὲ πρόσμιμον εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν.

3) Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἁρθροῦ 309 ἀριθ. 4, μὲ κράτησιν τὸ πολὺ μιᾶς ἐβδομάδος ἢ μὲ πρόσμιμον τὸ πολὺ εἴκοσι δραχμῶν.

4) Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἁρθροῦ 310, μὲ πρόσμιμον τὸ πολὺ δέκα δραχμῶν.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσι καὶ περὶ τοιούτων αἰκίων οἱ ὅροι τῶν ἁρθρῶν 313-315.

Ἄρθρ. 689.

Ἐὰν ἡ αἰτία δὲν ᾖ το συνδεσμένη μὲ διατάραξιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας, ἡ καταδίωξις καὶ ἡ τιμώρησις λαμβάνουν χώραν μόνον κατ' αἵτησιν τοῦ βλαβθέντος ἢ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων του, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ 317 ἁρθροῦ.

ΚΖ'. Πταίσματα ἀγαγόμενα εἰς προσβολὴν τῆς τιμῆς.

Ἄρθρ. 690.

Μὲ κράτησιν τὸ πολὺ τριῶν ἡμερῶν ἢ μὲ πρόσμιμον τὸ πολὺ δέκα δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῶν ἁρθρῶν 334-338, προσβάλλει ἀδίκως ἢ καθυβρίζει ἐργῶ ἢ λόγῳ, ἐγγράφως, διὰ σημείων, εἰκόνων, ἢ καθ' οἵονδήποτε τρόπον τὴν τιμὴν ἑνὸς ἢ πολλῶν κατὰ μέρος ἀνθρώπων, οἰκογενείας, σωματείου, ἢ ὁλοκλήρου τάξεως πολιτῶν.

Ἄρθρ. 691.

Ἐὰν ὁ ὑβρισθὲς ἀνταποδίδῃ παρευρεθὺς τὴν ὑβρίν, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ ὑπερβῇ τὸ μέτρον, τούτου δὲ ἡ εἰς τιμωρὴν ἀνατίθεται εἰς τὸ δικαστήριον, δὲν γίνεται τότε καμία τιμώρησις.

Ἄρθρ. 692.

Ἡ καταδίωξις καὶ ἡ τιμώρησις γίνεται μόνον κατ' αἵτησιν τοῦ ὑβρισθέντος ἢ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων του.

Ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας εἶναι ἀπαραδεκτος.

ΚΗ. Περὶ ἀστυνομικῶς τιμωρουμένων κλοπῶν, ὑπεξαίρέσεων,
βλάβης καὶ καταστροφῆς ξένης ιδιοκτησίας.

Ἄρθρ. 693.

Ὅστις, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῶν ἄρθρων 373, 388 καὶ 421,
γίνεται ἑνοχος κλοπῆς, ὑπεξαίρέσεως, ἢ ἐκ προθέσεως βλάβῃς ἢ
καταστρέφει ξένην ιδιοκτησίαν, τιμωρεῖται μὲ κρίτησιν ἢ μὲ
πρόστιμον.

Οἱ ὅροι τῶν ἄρθρων 376 - 379, 391, 393, 425 καὶ 426
ἐφαρμόζονται καὶ ἐνταῦθα.

Ἄρθρ. 694.

Ὅστις εὐρίσκει πρᾶγμα ἀπολωλὸς, καὶ δὲν ἀναγγέλλει εἰς τὴν
Ἀρχὴν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὸ εὕρημά του, ἢ δὲν τὸ γνωστοποιεῖ
εἰς τὸ δῆμόσιον, τιμωρεῖται μὲ κρίτησιν, ἢ πρόστιμον, ἐπιφυλατ-
τομένων τῶν ὅρων τοῦ ἄρθρου 387.

Ἄρθρ. 695.

Ἡ τιμώρησις τῶν μικροτέρων ὑπαίρέσεων καὶ βλαβῶν τῆς εἰς
τὸ δάσος ξυλικῆς, καθὼς καὶ τῶν μικροτέρων περὶ τὴν ἀλειαν
πταισμάτων, γίνεται κατὰ τοὺς ὅρους τῆς περὶ τῶν δασῶν καὶ
τῆς ἀλειας διατάξεως.

Ἄρθρ. 696.

Κατὰ τοὺς ὅρους τῶν περὶ τῶν ἀγρῶν καὶ λειμῶνων ἰδιαιτέρων
διατάξεων τιμωρεῖται:

1) Ὅστις βλάβῃ ξένην ιδιοκτησίαν δι' αὐτογνώμονος πα-
ραβάσεως τῶν ὁρίων τῶν ἀγρῶν, καὶ ἰδιαιτέρως δι' ἀροτριάσεως,
θερισμοῦ, συγκομιδῆς, κλπ.

2) Ὅστις νέμει μόνος ἢ δι' ἄλλου ζῶν εἰς ἀπηγορευμένους
καιοὺς ἢ τόπους, ἢ ἄνευ ἐπὶ τούτῳ ἀδείας εἰς νομάς ξένας ἢ
ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ἔχει δικαίωμα, ἢ εἰς τιοιούτους τόπους, ὅπου
εὐκόλως τὰ ζῶα δύνανται νὰ προξενήσωσι βλάβην, ἢ ἄνευ τῆς
ἀνηκούσης προσοχῆς.

3) Ὅστις ἀντιβαίνει εἰς τὰς ἰδιαιτέρας διατάξεις, αἱ ὁποῖαι
προσδιορίζουσι ρητὰς ἐποχὰς διὰ τινὰς γεωργικὰς ἀσχολίας, ἢ
διατάττουσιν εἰς τοὺς ιδιοκτῆτας ἀγρῶν κοινὰς τινὰς ἐργασίας
πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ἀρουρῶν, ἐνκντίον ἐπιβλαβῶν ζώων ἢ κοι-
νῶς ἐπικινδύνων ἐπὶρρῶν τῆς φύσεως.

ΚΘ'. Πράγματα κατὰ τῆς Ἀρχῆς, καὶ κατὰ τῶν
διαταγῶν αὐτῆς.

Ἄρθρ. 697.

Μὲ κράτησιν τὸ πολὺ δεκατεσσαρῶν ἡμερῶν ἢ μὲ πρόσμιμον
τὸ πολὺ πεντήκοντα δραχμῶν, τιμωρεῖται ὅστις ἀντιβαίνει εἰς
τὰς περὶ τοπικῆς καὶ ἀγροτικῆς ἀστυνομίας παρὰ τῆς ἐπιτοπίου
Αρχῆς ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητός της ἐκδιδομένης, καὶ κατὰ τὴν
νομίμον διατυπῶσιν ἐπικυρωμένης διατάξεις.

Ἄρθρ. 698.

Μὲ κράτησιν μιᾶς μέχρι δύο ἐβδομάδων ἢ μὲ πρόσμιμον εἴκοσι
μέχρι πεντήκοντα δραχμῶν, καὶ, μετὰ διττὴν τιμώρησιν, μὲ
κράτησιν ἐξ ἐβδομάδων μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ μὲ πρόσμιμον ἑκα-
τὸν πεντήκοντα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν τιμωρεῖται, ὅστις
ἀντιβαίνει εἰς τὴν ἰδιαιτέραν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν, ὑπὸ τὴν
ὁποίαν διατελεῖ ὡς πρὸς τινὰ δίκαια, ἢ ἐξακολουθεῖ νὰ ἐνεργῇ
δίκαια, τὰ ὁποῖα τον ἀφηρεθήσαν δια ποινικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 699.

Μὲ κράτησιν μιᾶς μέχρις ἐξ ἐβδομάδων ἢ μὲ πρόσμιμον εἴκοσι
μέχρις ἑκατὸν πεντήκοντα δραχμῶν, τιμωρεῖται, ὅστις διαταχθεὶς
παρὰ τῆς ἀστυνομίας νὰ ἐγκαταλίπη ἐπαρχίας τινὰς ἢ τόπους,
ἀντιβαίνει εἰς τὴν διαταγὴν ταύτην.

Κράτησις ἐξ ἐβδομάδων μέχρι τριῶν μηνῶν καταγινώσκειται
εἰς ξένους, οἵτινες γίνονται ἐνοχοὶ παραβάσεως τοιαύτης διαταγῆς,
δι ἧς παραγγέλλονται νὰ ἐγκαταλίπωσι τὴν ἐπικράτειαν.

Συγχρόνως οἱ μὲν ξένοι μετὰ τὴν ἀποπλήρωσιν τῆς ποινῆς
ἐλαύνονται ἐκ νέου πέραν τῶν ὁρίων, ἐγχώριοι δέ, κατὰ τὰς περι-
στασεις, ὑποβάλλονται εἰς ἰδιαιτέραν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

Ἄρθρ. 700.

Ἐὰν ἡ εἰς σωματεῖόν τι ἀνήκουσα ἢ διαπεπιστευμένη περιουσία
ῥαφαιρεθῇ ἐκ προθέσεως ὅλη ἢ ἐν μέρει ἀπο τὴν διάτεταγμένην
ἐπιτήρησιν τῆς δημοσίας Ἀρχῆς, παρεκτὸς τῆς ἀλληλεγγύου
ἐνοχῆς εἰς ἀποκατάστασιν, ἐπιβάλλεται πρόσμιμον εἴκοσι μέχρι
διακοσίων δραχμῶν εἰς τοὺς προϊσταμένους καὶ διαχειρίζοντας,
καὶ πεντήκοντα δραμῶν τὸ πολὺ εἰς τοὺς λοιποὺς ἐνόχους.

Δ'. Πταίσματα ἀφορῶντα τὴν ἀνασκαφὴν καὶ διατήρησιν
τῶν ἀρχαιοτήτων.

Ἄρθρ. 701.

Εἰς πρόστιμον τὸ πολὺ πενήκοντα δραχμῶν καταδικάζεται ὅστις,
ἀνασκάπτων, ἢ καθ' οἰονδήποτε τρόπον εὐρίσκων ἀρχαιοτήτας,
δὲν ἀναγγελλεῖ εἰς τὴν Ἀρχὴν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὸ εὐρεθέν.

Ἄρθρ. 702.

Εἰς πρόστιμον πεντήκοντα μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν κατα-
δικάζεται ὅστις, ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως, φέρει ἢ προσπαθεῖ
νὰ φέρῃ εἰς ξένην ἐπικράτειαν τὰς ἐν τῇ Ἑλλάδι εὐρεθείσας ἀρ-
χαιότητας, ἢ λαμβάνει καθ' οἰονδήποτε τρόπον μετοχὴν εἰς τὴν
ἐξαγωγὴν των.

Συγχρόνως τοιαῦται ἀρχαιότητες δημεύονται καὶ κατατίθενται
εἰς τὸ ἐθνικὸν μουσεῖον, ἐὰν δὲ ἤδη ἐξήχθησαν, καταβάλλεται ἡ
τιμὴ των καὶ δαπανᾶται πρὸς ὄφελος τοῦ μουσείου.

ΑΔ. Παράβασις τῆς τάξεως τῶν συνεργῶν καὶ ὑπηρετῶν
τῆς ἀστυνομίας.

Ἄρθρ. 703.

Εἰάν τινες διωρισμένοι δημοσίως, ὅχι ὅμως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν
τοῦ κράτους, πρὸς διατήρησιν ἀστυνομικῶν διατάξεων ἢ εἰς ἀπο-
τροπὴν πταισμάτων, ἢ ὄντες παρα τῆς Ἀρχῆς ἰδίως προσκεκλη-
μένοι καὶ ὑπὸ χρεὶ, γίνονται αὐτοὶ οὗτοι ἐνοχοὶ ἐκείνων τῶν πται-
σμάτων, εἰς ἀποτροπὴν τῶν ὁποίων ἐκλήθησαν, ἢ συνεργῶσι διὰ
συνδρομῆς ἢ ἀποκρύψεως εἰς τὰ πταίσματα ἄλλων, ὁ δημόσιος
χαρακτήρ των λογίζεται ὡς ἰδίως ἐπιβαρύνουσα αἰτία, καὶ κατὰ
τὰς περιστάσεις αἱ ποιναὶ τῶν πταισμάτων γίνονται αὐστηράτεραι.

Ἄρθρ. 704.

Εἰάν οἱ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον 703 ἀναφερόμενοι παρα-
βῶσι τὴν ὡς ἐκ τῶν καθηκόντων αὐτῶν ὀφειλομένην παρασιώ-
πησιν, ἢ ἄλλους ὁρους τῶν περὶ τῶν ἔργων των διατάξεων, ἐπι-
βάλλεται κατ' αὐτῶν πρόστιμον τὸ πολὺ πενήκοντα δραχμῶν,
καὶ ἐὰν ἐγίνεν ἐκ πλεονεξίας ἢ ἐπίτηδες πρὸς ἐξαπάτησιν τῆς Ἀρ-
χῆς, καταγινώσκειται κρᾶτησις τὸ πολὺ ἐνὸς μηνός.

Ἄρθρον ἀκροτελεύτια.

Ἄρθρ. 705.

Ὁ παρὼν Νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν 19 Ἀπριλίου (1 Μαΐου) 1834.

Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὅλοι οἱ προλαβόντες ἀντίθετοι νόμοι, τὰ διατάγματα καὶ τὰ ἔθιμα καταργοῦνται.

Ἄρθρ. 706.

Ἐξαιροῦνται τῶν ὅρων τοῦ προηγουμένου ἁρθρου 705 αἱ ἀξιόποιοι πράξεις, αἵτινες ἐτελέσθησαν ὑπὸ τοὺς μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντας ποινικοὺς νόμους.

Αἱ πράξεις αὗται καὶ μετὰ τὴν εἰρημένην προθεσμίαν ἐξακολουθοῦν νὰ δικάζωνται κατὰ τοὺς παλαιούς νόμους.

Ἄρθρ. 707.

Παρομοίως καὶ εἰς ὅλα τὰ ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα δὲν κανονίζονται διὰ τοῦ παρόντος νόμου, ἀλλὰ δι' ἐιδιχῶν νόμων καὶ διαταγμάτων, ἐξακολουθοῦν νὰ ἔχωσι κύρος, καὶ νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν παρὰ τῶν ἡμετέρων Δικαστηρίων οἱ νόμοι οὗτοι καὶ τὰ διατάγματα.

Ἄρθρ. 708.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖν τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 18 (30) Δεκεμβρίου 1833.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Η ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΜΑΟΥΡΕΡ, ΕΪΔΕΚ.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ Πρόεδρος,
Κ. Α. ΣΧΙΝΑΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΗΣ, ΣΜΑΛΤΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ μεταβολῆς ἄρθρων τινῶν τοῦ Ποινικοῦ νόμου, ἀναγομένων εἰς τὴν
στέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΗΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμμα-
τείως, καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας,
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρ. 1.

Ἡ ἕνεκα τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 22 τοῦ Ποινικοῦ νόμου διαλαμβα-
νομένων πλημμελημάτων ἐπακλουθοῦσα ἢ καταγινωσκομένη
πρόσκαιρος ἢ διὰ βίου στέρησις τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 21 καὶ 23
§ 1-7 ὥρισμένων πολιτικῶν, ἀσυκῶν ἢ συγγενικῶν δικαιωμάτων,
θέλει τότε μόνον παρακολουθεῖ ἢ καταψηφίζεσθαι, ὅταν ἡ ἕνεκα
τινὸς τῶν εἰρημένων πλημμελημάτων καταγινωσκαμένη ποινὴ
εἶναι τοῦλάχιστον ἐνιαύσιος.

Ἄρθρ. 2.

Τῆς στέρησιν τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαληφθέντων
δικαιωμάτων καταψηφίζούσης ἢ ἐπαγούσης ἀποφάσεως θέλει
δημοσιεύεσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος περίληψις περιέχουσα τὰ ἐν τῷ
ἄρθρῳ 28 τοῦ ποινικοῦ νόμου ὥρισμένα.

Ἄρθρ. 3.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖα ἀνατίθεται
ἡ δημοσίευσις, καὶ ἐκτέλεσις τῆς παρούσης ἀποφάσεως, ἥτις κατὰ
τὸ ἄρθρον 3 τοῦ διατάγματος τῶν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) λαμ-
βάνει δυνάμιν προσωρινοῦ νόμου, καὶ θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς
ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ἰ. ΡΙΖΟΣ, ΣΦΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΔΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν ἀρθρῶν 337, 690 τοῦ Ποινικοῦ νόμου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, παρατηρήσαντες, ὅτι τὰ περὶ ἐξυθρίσεως τῆς τιμῆς ἀρθρα 336-338 τὰ ἐν τῷ περὶ πλημμελημάτων βιβλίῳ τοῦ ποινικοῦ νόμου περιεχόμενα, περιλαβόντα πᾶσαν δυνατόν περίπτωσιν ἐξυθρίσεως, κατέστησαν τὴν ἐν τῷ περὶ πταισμάτων βιβλίῳ περὶ ἐξυθρίσεως διατάξιν τοῦ ἀρθροῦ 690 περιττήν, καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀδύνατον.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρ. 1.

Τὸ ἀρθρὸν 337 τοῦ ἀπὸ 18 (30) Δεκεμβρίου 1833 ποινικοῦ νόμου ἀκυροῦται ὁλοκλήρως, καὶ θεωρεῖται ὡς μὴ ὑπάρχον· τὸ δὲ ἀρθρὸν 690 τροπολογεῖται ὡς ἐφεξῆς:

« Μὲ κράτησιν, ἢ μὲ πρόστιμον, τιμωρεῖται, ὅστις ἐκτός τῶν »
 » περιπτώσεων τῶν ἀρθρῶν 334, 335, 336 καὶ 338 προσβάλλει »
 » ἀδίκως, ἢ καθυβρίζει ἔργῳ ἢ λόγῳ, ἰγγραφῶς, διὰ σημείου, »
 » εἰκόνων, ἢ καθ' ὅποιονδήποτε ἄλλον τρόπον τὴν τιμὴν ἄλλου »
 » τινός. »

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὅποιον κατὰ τὸ ἀρθρὸν 3 τοῦ διατάγματος τῆς 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. λαμβάνον ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ προσαρτηθῇ εἰς τὸ τέλος τῆς δευτέρας ἐκδόσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ κειμένου τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836.

*Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
 Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
 Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,*

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Γ. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
 Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΔΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ἄρθρου 688 τοῦ Ποινικοῦ νόμου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Επικρατείας, παρατηρήσαντες, ὅτι τὸ ἄρθρον 688 τοῦ ποινικοῦ νόμου, το ὁποῖον ὡς ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ του μετὰ τῶν ἄρθρων 307, 310 καὶ 502 §. 2 ἐξάγεται, σκοπὸν ἔχει τὴν τιμώρησιν τῶν μετα προμελέτης, ἄνευ προμελέτης ἢ ἐξ ἀπροσεξίας πραττόντων αἰκίας, προξενούσας νόσον, ἥ πρὸς ἐργασίαν ἀνικανότητα, μὴ διαρκούσαν ὑπὲρ τὰς τρεῖς ἡμέρας, καὶ θεωροῦντες, ὅτι ἡ ἔκφρασις αὐτοῦ δὲν ἐννοήθη ὀρθῶς, δι' ἑλλειψιν τῆς περὶ τῆς σύνταξιν αὐτοῦ προσηκούσης σαφηνείας καὶ ἀκριβείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Επικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Ἡ ἔκφρασις τοῦ ἄρθρου 688 τοῦ ἀπὸ 18 (30) Δεκεμβρίου 1833 ποινικοῦ νόμου μεταβάλλεται ὡς ἐφεξῆς·

« Ὅστις προξενήσει αἰκίαν, φέρουσαν νόσον ἢ πρὸς ἐργασίαν ἀνικανότητα, μὴ διαρκούσαν πλέον τῶν τριῶν ἡμερῶν, τιμωρεῖται·

1) » Ἐὰν ἡ αἰκία ἐγίνε μετὰ προμελέτης, κατὰ τὰ ἐν ἀρχῇ τοῦ ἄρθρου 307 ὠρισμένα, μὲ κράτησιν ἐνός μέχρις ἑξ μηνῶν·

2) » Ἐὰν ἡ αἰκία ἐγίνε ἄνευ προμελέτης, κατὰ τὰ ἐν ἀρχῇ τοῦ ἄρθρου 308 ὠρισμένα, μὲ κράτησιν μιᾶς μέχρις ἑξ ἐβδομάδων, » ἢ μὲ πρόσμον εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν·

3) » Ἐὼν ἡ αἰκία ἐγίνε ὡσαύτως ἄνευ προμελέτης, πλὴν μετὰ τὰς ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἄρθρου 309 ὠρισμένας περιπτώσεις, μὲ » κράτησιν τὸ πολὺ μιᾶς ἐβδομάδος, ἢ μὲ πρόσμον τὸ πολὺ εἴκοσι » δραχμῶν·

4) » Ἐὰν ἡ αἰκία ἐγένεν ἐξ ἀμελείας, κατὰ τὰ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ
» ἄρθρου 310 ὠρισμένα, μὲ πρόστιμον τὸ πολὺ δέκα δραχμῶν.

» Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσι καὶ περὶ τοιούτων αἰκιῶν οἱ ὅροι
» τῶν ἄρθρων 313 - 315. »

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται
ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τῆς παρούσης διαταξέως, ἥτις κατὰ
τὸ ἄρθρον 3 τοῦ. 1 τῆς ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) τ. ε. δια-
ταξέως λαμβάνει τὴν ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου, καὶ θέλει δημο-
σιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ προσαρτηθῇ
εἰς τὸ τέλος τῆς ἤδη τυπονομένης δευτέρας ἐκδόσεως τοῦ ἑλληνικοῦ
κειμένου τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΔΑΣΣΑΝΗΣ.

Διὰ τὸ ἐπίσημον τῆς ἐκδόσεως τοῦ τε Ποινικοῦ Νόμου καὶ
τῶν παραρτωμένων τριῶν διαταγμάτων.

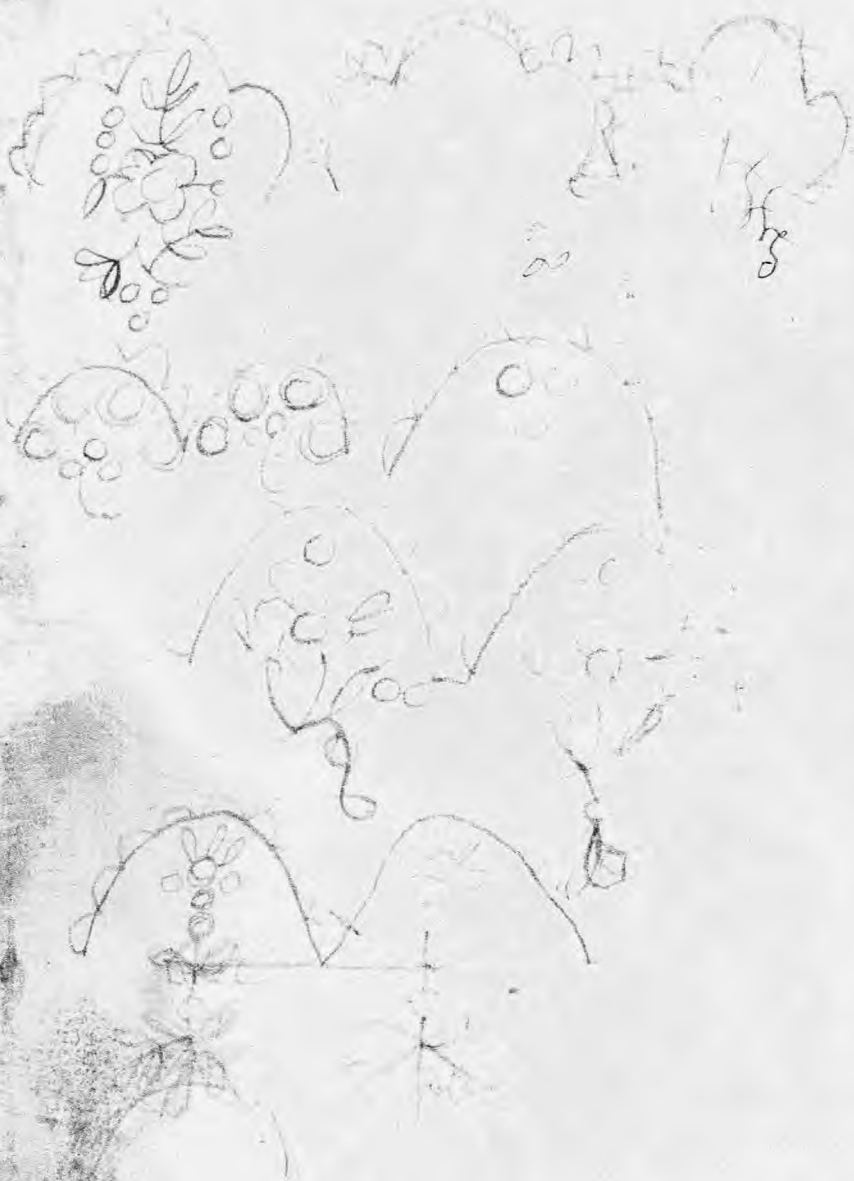
Ἐν Ἀθήναις, τῇ 12 (14)

Αὐγούστου 1836.

Ὁ πρ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης

Γραμματ. τῆς Ἐπικρατείας

ὀπ. 1. ΡΙΖΟΣ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

24

F. 100

ΔΗΜΟΣΙΑ

31